

DIARI DE GIRONA

LOS SITIOS

Edita: Editorial Gironina, S.A.

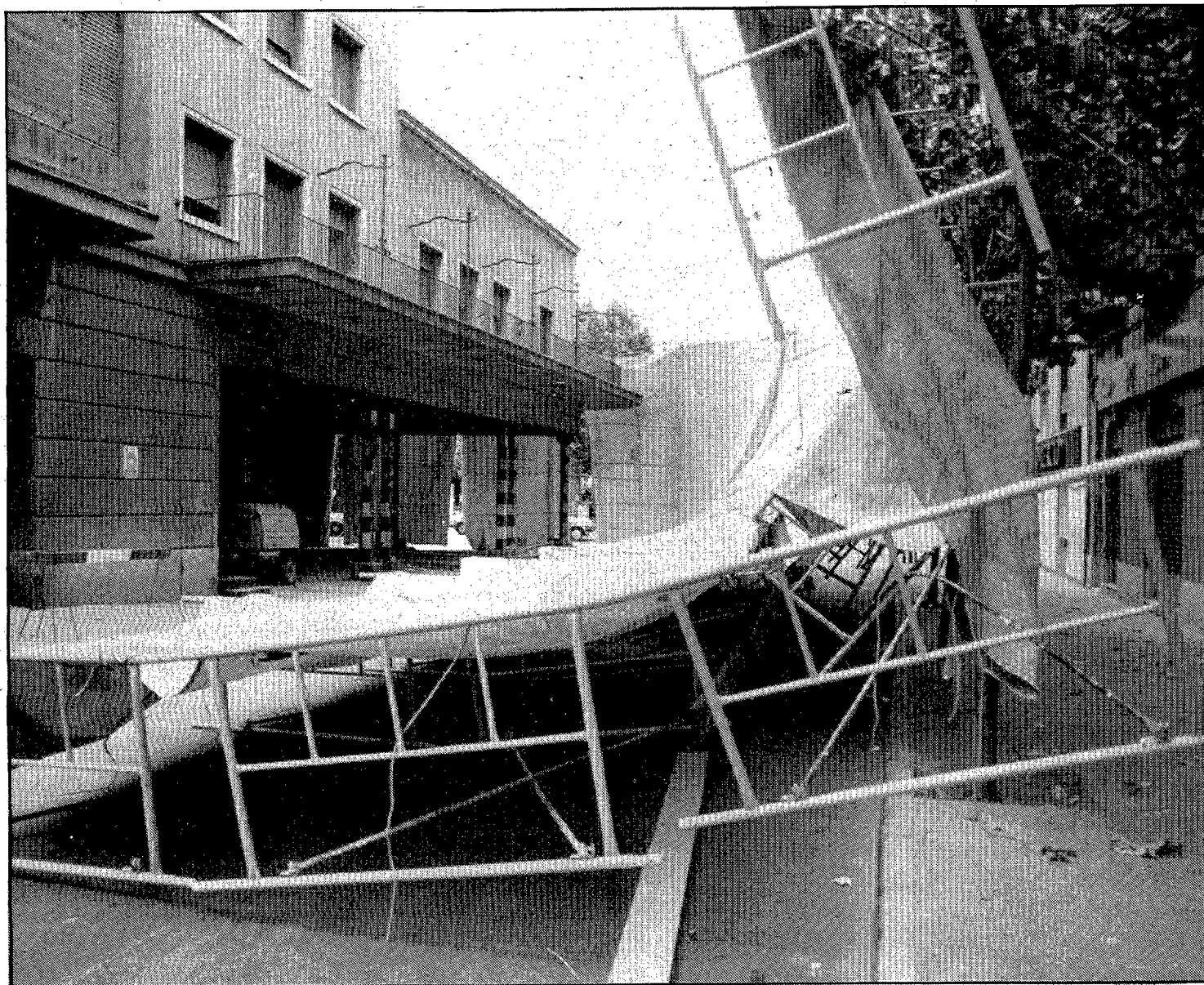
Director: Jaume Sureda i Prat

Número: 13.700

Domingo, 23 de agosto de 1987

Precio: 100 pesetas

Abajo el telón

Nos permitimos esta pequeña ligereza en el título porque, afortunadamente, no hubo que lamentar desgracias personales cuando, poco después de las dos de la tarde de ayer, se vino abajo el andamio que rodeaba el edificio de la antigua gasolinera «Sanlehi» de nuestra ciudad. A pesar de que los daños fueron de escasa cuantía, el suceso nos lleva a meditar entorno a las medidas de seguridad que deberían exigirse en todo cuanto suponga un posible peligro para el ciudadano. Demasiados ejemplos hay como para seguir fiándonos de las buenas palabras. Todo quedó en un sobresalto... pero podía haberse producido una tragedia. (Foto DANI DUCH)

Página 59

Una trentena de municipis de l'Alt Empordà utilitzen abocadors d'escombraries deficients, segons la Generalitat

Página 3

Els industrials càrnics consideren que la pesta porcina és més una trava política que no pas sanitària

Página 8

Tres morts per accidents a les comarques gironines

Página 59

Avui, pàgines especials de l'Escala i Vilabertran

Pàgines 39 a 43

CAP DE SETMANA

Pàgines 23 a 36

SEMANAL
ANTENA

El Barça ganó en Figueras.— Merced a un gol de López López cuando faltaban siete minutos, el FC Barcelona venció al Figueras después de un entretenido partido al que asistieron unos 8.000 espectadores. (Foto DANI DUCH).

Páginas 46 y 47

El Banyoles organizará los mundiales juveniles de remo del año 1991

Página 50

El Valvi juega hoy la final de la Liga Catalana de Primera B frente al Andorra (13.30, TV3)

Página 50

El Girona perdió la final del Nostra Catalunya.— El Girona no pudo adjudicarse el trofeo Nostra Catalunya al sucumbir en la final jugada ayer por el resultado de 0-2. (Foto DAVID QUINTANA).

Páginas 48 y 49

Patrocinat per:

CAIXA DE PENSIONS
"laCaixa"

Santoral: Santa Rosa de Lima.

El sol sale a las 05,33 y se pone a las 19,01 (hora solar).

La Luna sale a las 03,58 y se pone a las 18,38 (hora solar).

DOMINGO
23
AGOSTO

GIRONA

Policia	091 o	205050
Policia Nacional		201637
Guardia Civil		208650
Guardia Civil Tráf.		201381
Guardia Civil (COS)		201100
Policia Municipal		
Girona	092 o	204526
Salt		239980
Sarrià		202929
Germes. Sàbat		213315
Font Pòlvora		219466
Bomberos		233380
Cruz Roja		200415
Telégrafos		202000
Amb. Serra		205654
Amb. Jesús		232122
Banco de Ojos	(93)	2005953
Taxis S. Agustí		203302
Taxis Pont de Pedra		202980
Taxis Renfe		203287
Radio Taxi		203377

Farmacias de Turno:
CAMPASOL. Josep Mª Prats, 4 (Gms. Sàbat)
CALDELAS. Pl. Marquès de Camps, 19 (de 9.15 mañana a 10 noche)
CAMPASOL. José Mª Prats, 4 (Gms. Sàbat) (de 10 noche a 9.15 mañana)
(Lunes) RUHÍ. Eiximenis, 14 (de 9.15 mañana a 10 noche)
RUHÍ. Eiximenis, 14 (de 10 noche a 9.15 mañana)

SALT

Farmacias de Turno:
PIFERRER. C/. Major, 269 (Lunes) PIFERRER. C/. Major, 269

FIGUERES

Bomberos	233380
Ambulatorio	500365
Ayuntamiento	500100
Policia Municipal	510111
Cruz Roja	505601
Hospital	501400
Policia	500929
Guardia Civil	505043
Taxis	500008

Farmacias de Turno:
MASSACH. Pl. Ajuntament, 14 (Lunes) LORETO. Maragall, 4

OLOT

Ayuntamiento	260000
Bomberos	233380
Policia municipal	265000
Guardia Civil	260120
Cruz Roja	262318
Ambulancias Garrotxa	267652
Ambulatorio Seg. Social	261816
Hospital Sant Jaume	260012
Correos	261581
Autocares TEISA	260196
Autos Güell	260480
Coches Guerrero	590010

Farmacias de turno:
OLLER. C/. St. Esteve, 17 (Lunes) CARDELÚS. C/. Serra Ginesta, 7

SANTA COLOMA DE FARNERS

Ayuntamiento	840808
Policia Municipal	840920
Bomberos	233380
Cruz Roja	841602
Resid. geriátrica	840287
Guardia Civil	840122
Correos	840465

RIPOLL

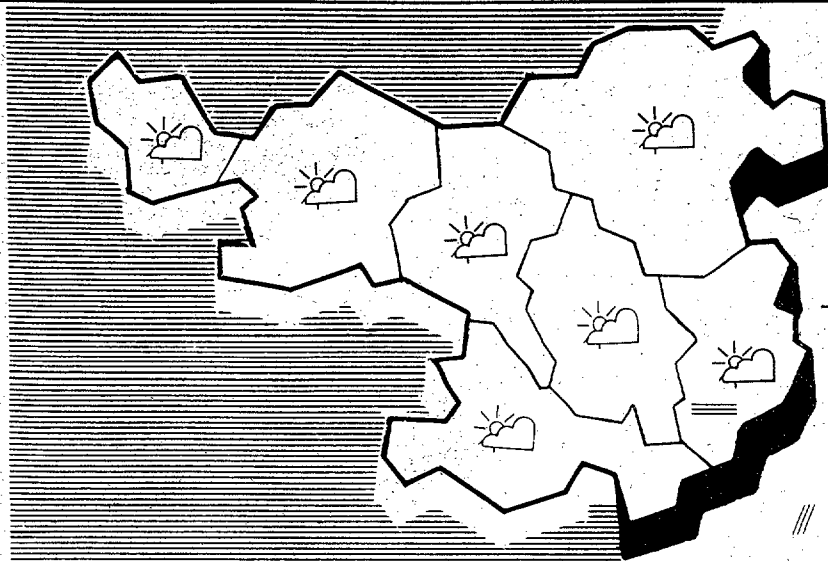
Ayuntamiento	700600
Policia Municipal	700600
Bomberos	233380
Cruz Roja	700601
Guardia Civil	700082
Correos	700760
Ambulatorio	700168/700159

LA BISBAL

Ayuntamiento	640975
Bomberos	233380
Policia Municipal	640292
Guardia Civil	640930
Consultorio Médico	641919
Correos	640837

EL TIEMPO

- SOLEADO
- P. NUBOSO
- NUBOSO
- LLUVIA
- TORMENTA
- NIEVE
- VIENTO
- NIEBLA
- CALIMA
- LLANA O RIZADA
- MAREJADA
- F. MAREJADA

Temperaturas Máx. Mín.

Girona	31	21
Camprodon	30	13
Olot	37	15
Peralada	33	22
Romanya	33	18
Sta. Coloma	35	21
L'Estartit	26	22
St. Feliu G.	35	22
Blanes	31	21

Parcialmente nuboso

Previsión para hoy:
Parcialmente nuboso con chubascos débiles y dispersos más probables en el norte. Vientos flojos variables. Ligero descenso de las temperaturas y mar rizada.

Previsión para mañana:
Pocos cambios en la tónica del tiempo, por lo que habrá cielos poco nubosos o despejados, alguna bruma o neblina matinal en puntos del interior, temperaturas sincambios, vientos variables flojos y mar rizada.

PREVIASA
SOCIEDAD ANÓNIMA DE SEGUROS Y REASEGUROS

PER INFORMACIÓ:
Gran Via de Jaume I, 48
Tel. 20 43 68 GIRONA

NUEVO SEGURO DE ASISTENCIA SANITARIA

Especialistas, análisis, radiografías, ecografías, escaner, hospitalización, quirúrgica, medicina, parto, UCI, etc.

Por 1.667 ptas. persona/mes
ASISTENCIA EN TODO EL MUNDO

METGES D'URGÈNCIA A DOMICILI LES 24 HORES DEL DIA. TELS. 21 72 51 - 21 86 98 - 42 80 05

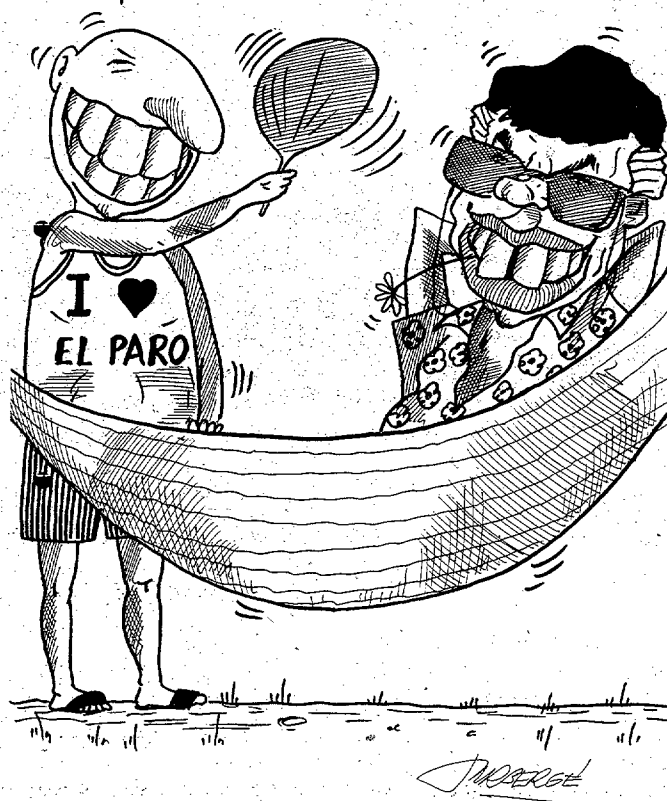
HACE 25 AÑOS EN LOS SITIOS

TORROELLA DE MONTGRÍ. Durante los próximos días 25, 26 y 27 del presente mes, la población de Torroella de Montgrí va a celebrar su fiesta mayor en honor de su excelso patrón, San Ginés. Este año las fiestas de Torroella de Montgrí tienen un doble aliciente, el de constituir un homenaje a la memoria del conocido maestro Vicenç Bou.

GERONA. Oficialmente se conoce ya el recorrido por el que transcurrirá la Vuelta a Cataluña en su XLII edición, que se iniciará el próximo nueve de septiembre para terminar el día dieciséis del mismo mes. La salida de la octava etapa será dada desde nuestra capital. Falta la inscripción en firme, aunque ya cuentan como seguros los equipos Faema, Kas y Licor 43.

RIBAS DE FRESE. En la localidad de Ribas de Freser, y con motivo de las tradicionales fiestas de la Virgen de la Asunción, se ha representado con gran éxito la obra teatral «El miracle de Sant Gil», inspirada en la venida del citado santo a Nuria. La recaudación del acto fue entregada al hospital de Ribas de Freser.

**BON DIA
ESPAÑA ES SIMPATIA**

EFEMÉRIDES

1926. Real decreto por el que se aprueba el Código de Trabajo, el primero que se dictó en España.

1936. Se declara un incendio en la cárcel Modelo, de Madrid, llena de presos políticos. Elementos extremistas entraron en la prisión disparando contra los reclusos, entre los que murieron Melquiades Álvarez, Ruiz de Alda, el conde de Santa Engracia, Fernando Primo de Rivera, los generales Capaz y Villegas, etc.

1979. Cinco mil personas son amnistiadas en Brasil.

1982. Bechir Gemayel es elegido presidente de Líbano.

1982. Veintidós muertos en Perú, en un enfrentamiento entre guerrilleros de «Sendero Luminoso» y la policía.

1984. Restos comunes al hombre y al mono, que datan de hace 18 millones de años, han sido encontrados en Kenia por científicos norteamericanos.

1986. Catástrofe natural en Camerún: más de 2.000 personas han muerto por las emanaciones tóxicas del lago Nios, que está sobre un cráter volcánico.

CUPON

LUNES	5622
MARTES	3717
MIÉRCOLES	8391
JUEVES	8843
VIERNES	83323

FRASES

● «Si tuviera la visión del mundo que tiene Felipe González, sería un monstruo; pero si el Presidente tuviera la que tengo yo, sería un irresponsable». (Javier de Paz, secretario general de las Juventudes Socialistas).

● «¿Qué tiene que ver la libertad con los bolsillos de los banqueros?». (Mario Vargas Llosa, escritor peruano contrario a la nacionalización de la banca).

● «Lo que quiero es hacer

ver al PSOE, de una forma serena, que después de cinco años la estrategia que ha llevado no sirve; que por mucho que ponga más policía y por muchos comandos que detenga, ETA se autoalimenta». (José Antonio Ardanza, presidente del Gobierno vasco).

● «La política debe ser, de vez en cuando, un acto de humildad intelectual». (Carlos Garaikoetxea, presidente de Eusko Alkartasuna).

Segons les estadístiques, un deu per cent dels focs s'han iniciat a partir d'abocadors d'escombraries.

Trenta pobles de l'Alt Empordà tenen abocadors d'escombraries deficientes

Alguns ajuntaments prefereixen pagar les multes que remodelar-los

J.M. BERNILS V.

Figueres.— La Direcció General de Política Forestal, depenent del Departament d'Agricultura de la Generalitat, va elaborar al llarg del passat mes de juny un llistat dels abocadors que poden provocar incendis forestals.

Segons les estadístiques, un deu per cent dels focs s'han iniciat a partir d'un abocador d'escombraries que ara per ara són encara una assignatura pendent a bona part dels ajuntaments malgrat la rígida normativa de la Generalitat que molts ajuntaments encara és l'hora que hagin d'aplicar.

En aquest sentit molts ajuntaments altempordanesos ja han rebut cartes de la Generalitat indicant que és del tot justificable que es produeixi un incendi a causa de la negligència municipal alhora que es demana una aplicació urgent de mesures preventives abans de ser sancionats per la llei.

Segons les nostres informacions, en aquests moments pot haver-hi vuit ajuntaments de la comarca de l'Alt Empordà amb un expedient obert per aquest motiu. Es tracta de Llançà —amb dos—, Figueres, Roses, Cadaqués, el Port de la Selva, Garriguella, Peralada i Vilajuïga. En tots els casos es tracta d'abocadors d'escombraries incontrolats. Les multes que es poden aplicar arriben a unes cinquanta mil pessetes, una quantitat petita si tenim en compte que les reformes a fer són, en alguns casos, milionàries.

Això provoca que alguns ajuntaments —com els de Figueres i Roses, per exemple— que estiguin disposats a pagar les multes men-

La Generalitat considera perillosos una trentena d'abocadors empordanesos. (Foto DANI DUCH).

tre esperen poder anar a l'abocador controlat de Pedret i Marzà, que estarà plenament d'acord amb la normativa vigent malgrat que la seva entrada en servei està patint un retard inexplicable.

Segons les dades de què es disposa, l'any passat els ajuntaments de Figueres —en dues ocasions—, el Port de la Selva —fou un dels punts d'origen d'un incendi—, Fortià, Vilaür i Maçanet de Cabrenys, foren expedientats i sancionats per la Generalitat a causa dels seus abocadors. Els casos

més reincidentes, segons la mateixa administració, són els de Figueres i el Port de la Selva.

Trenta ajuntaments afectats

Malgrat que a la comarca de l'Alt Empordà s'han detectat una dotzena d'abocadors d'escombraries amb un risc molt elevat, són una trentena els classificats dins l'apartat de possibles provocadors d'un incendi forestal.

Tots els experts consultats as-

senyalen que els abocadors incontrolats són una causa important per provocar un incendi. En aquest sentit el prestigiós catedràtic Oriol de Bolós ha afirmat que «els residus sòlids i líquids de diferent procedència són una font d'ignició i, per tant, causa d'incendis».

Des de fa tres anys la Generalitat ha recomanat tot tipus d'accions de caire preventiu per tal d'evitar que unes instal·lacions del municipi siguin l'origen d'una destrucció de la massa forestal. En

aquest sentit es pot arribar a posar multes de mig milió de pessetes als propietaris d'equipaments que originin un incendi i que no hagin adoptat les mesures de protecció i prevenció adients.

Icona també va fer públic, ara fa un parell d'any, un informe en el qual es responsabilitzava els ajuntaments i la seva negligència d'alguns incendis. Les mesures preventives mínimes per evitar la propagació del foc són la vigilància de recinte i el seu tancament mitjançant parets, filferro o talusos de terra. Gairebé sempre el foc s'origina a partir de guspies escampades pel vent.

Una altra mesura preventiva és la utilització del sistema de compactació d'escombraries —que serà l'utilitzat a l'abocador de Pedret— i el seu recobriment amb terra, la qual cosa evitarà tota propagació del foc.

Abocadors perillosos

L'inventari de la Generalitat, elaborat a partir dels informes fets per la Direcció General de Política Forestal, inclou els següents abocadors com a considerats d'alt risc d'incendi pel que fa a la comarca de l'Alt Empordà: Agullana, Albanya, Albons, l'Armentera, Biure, Boadella, Cadaqués, Cantallops, Castelló d'Empúries, Colera, l'Escala, Garrigàs, Garriguella, Fortià, Llançà, Maçanet de Cabrenys, Pedret i Marzà, Pont de Molins, Pontós, el Port de la Selva, Rabós d'Empordà, Roses, Sant Climent Sescebes, Sant Llorenç de la Muga, Sant Mori, Sant Pere Pescador, Terrades, Vilajuïga, Vilamaniscle i Vilaür.

DIARI DE GIRONA
LOS SIMOS

Edita: Editorial Gironina, S.A.

Redacció, Administració, Publicitat y Talleres: C/. Comerc, s/n
Tels. 47 62 77/78. Telex: 93.988 EDGI
FORNELLS DE LA SELVA (GIRONA)Publicidad de 8 a 20 h.: Ctra. Barcelona, 29
Tels. 20 18 82 - 20 20 42
17 001 - GIRONADelegación en Figueras: C/. St. Llätzer, 35 Tel. 50 99 09
Delegación en Olot: C/Bisbe Vilanova, 1 Ter. Tel 26 88 11Difusión controlada
porDepósito legal
GE-2-1958-Año XLIV

Director: Jaume Sureda i Prat

Subdirector en funciones: Josep Víctor Gay

Redactor Jefe en funciones: Félix Bouso Deportes: Narcís Planas
Comarcas: Rosa M.ª Mestres Fotografia: Dani Duch
Reportajes: Ramon Rovira
Catalunya, España e Internacional: Susanna Quintana

Administrador: Josep Vila, i Mont

Distribución: Enric Cullell Suscripciones: M.ª José Cinca
Jefe Sistema: Sergio Biondi Talleres: Horacio Zaro
Jefe de Impresión: Santos N. García

LAS MINAS DEL IRÁN

ERA un secreto a voces que las minas del Golfo Pérsico habían sido colocadas por los iraníes, pero, por si faltaba alguna confirmación, ahí están las declaraciones que de forma oficial se han hecho desde el propio cuartel general y, también, los comentarios del segundo de Jomeini, amenazando claramente a los EE.UU., diciéndoles que, además de minas, tienen otras «cosas que no se imaginan». Verdaderamente uno no sabe qué pueden ser esas armas secretas preparadas para destruir a la armada de los EE.UU. si llegara el momento de una declaración de guerra.

Lo que sí es evidente y constituye un verdadero peligro son las minas, y contra las mismas las armadas de varios países occidentales, celosos de garantizar el transporte de los petroleros, han enviado navíos de protección, habiéndose localizado varios de aquellos peligrosos artefactos, aunque no se ha podido evitar que algún buque de transporte sufriera sus consecuencias.

En cierto modo, ese desafío marítimo nos recuerda a las escaramuzas que patrocinaron Libia y USA por una cuestión también de tránsito marítimo en el Mediterráneo y que acabó cuando Reagan, cansado de las bravatas del coronel, le sorprendió con un par de

incursiones de sus bombardeos. ¿Se han fijado ustedes que desde aquella acción se han terminado los problemas en el golfo de Sirte? Pues bien, algo parecido puede pasar en el Golfo Pérsico si los EE.UU., Inglaterra y Francia demuestran su poderío y dejan bien claro que el mar, excepto unas franjas ya definidas, es de todos y se debe navegar libremente.

Las bravatas que puedan partir de Teherán no creemos que hagan miella en el ánimo de los dirigentes de las naciones occidentales, deseosas de asegurar que el petróleo de los países árabes enclavados en aquella productiva zona llegue a todos los destinos, evitándose de esta forma caer en una crisis semejante a aquella de principios del 70 por el súbito encarecimiento del llamado «oro negro».

Subordinada a la acción de las flotas debe ir un decidido propósito de que termine la confrontación entre Irak y Irán, que es una espoleta que amenaza continuamente con hacer explotar un polvorín. Si el Irak está dispuesto a negociar la paz, nada, excepto un fanatismo fuera de tiempo, justifica que su oponente, el Irán, no quiera iniciar las conversaciones. Primero, barrer las minas y después, convencer como sea a Jomeini de que la guerra es mala para todos.

ELS RAJOLERS

Maurici Duran

DIUEN QUE més de dos-cents pagesos ramaders d'aquests indrets han deixat les vaques i ja no munyen. Decisió presa en el decurs d'aquest any comunitari, el 1987, el que ens va portant, endemés, més quantitat de godalls que turistes. Molt acceleradament van canviant les coses, quan s'ha demostrat que, procedents de més enllà dels Pirineus, ens arriben, ara, més besties que persones.

Els pagesos, als quals s'ha recomanat no estirar en endavant cap més mamella, tindran ara que dedicar-se a la crida de visons, plantar pastanagues o jubilar-se al pic de la força. Amb el temps, moltes dedicacions han tingut que claudicar davant l'evolució del món o l'avanç de les noves tècniques innovadores. Una bona part dels meus avantpassats, nascuts sembla a les Illes Balears, eren rajolers, d'aquells artesans que els feien a mà en les darrerries del segle passat i principis d'aquest. I amb el temps, també tingueren que deixar la bòbila, de garbellar terra, de fer foc al forn amb feixines i d'abraçar teules i rajoles calentes.

Fer rajols, mitjançant unes cuites precises en forns de llenya, era aleshores una feina prou feixuga i delicada. Emmotllar peces de poca gruixudària quan eren humides, fer-ne l'estesa arreglada perquè s'assequessin amb el sol i després posar-les al forn fou un procés prou complicat. Una feina a la qual calia anar-hi, sense encantar-se mai, que feia treure la son i que feia posar neguit i nervis. Una feina molt semblant a la dels pagesos, sempre molt atrafegats i a expenses d'un canvi climatològic.

Encertar la cuita era el principal objectiu a assolir per aquells abnegats i molts ja desapareguts rajolers que els feien a mà. Com ara, és encertar la venda dels xurmers o els garrins. Rajolers i pagesos, amb el seu respectiu remenament de terra aixuta i molla l'han passada prou escairuda en el decurs del temps i mentre els primers tingueren que mecanitzar-se per anar tirant, als segons els toca vendre les vaques, encara que hagin comprat els aparells moderns i necessaris per al munyiment mecanitzat.

Ara, en ésser ja europeus de ple dret, ni amb la maquinària se'n fa prou i toca, també, el rebre.

ELS ALTRES TRENS (1)

Andreu Blasco i Budi

DES DE LA ciutat de Delhi a Rajastan, el tren triga vuit dies i set nits. Per a la majoria dels passatgers, el trajecte resulta inacabable i etern. Per a uns quants afortunats, és com un meravellós conte de les mil i una nits.

A l'estació de Delhi, s'hi congreguen transeünts assedegats i «marajàs» damunt poderosos elefants. Els primers van carregats amb farcells. Els segons, disposen de vagons propis decorats com autèntics palaus. La grandesa i la misèria es donen cita, a la mateixa hora, en la mateixa estació. Les castes posseïdores del poder i les castes baixes passen per una mateixa porta. El seu lloc serà ben diferent.

El tren que surt de Delhi, el dels que necessiten viatjar i el dels que viatgen per plaer, té una mateixa via i una mateixa destinació. I quan la màquina de vapor comença a esbufegar furient és com si un llarg, un immens tigre de Bengala desitgés precipitar-se sobre les estèrils planúries i les esclatants verdors dels boscos tupits.

Al llarg del camí aniran apareixent palaus i temples, fortalises i monestirs, ciutats de llegenda i miseres construccions. A través de les finestres, es divisaran monuments funeraris, devots d'èxtasi i mans que s'allarguen, al pas del comboi, confiant en una impossible almoïna.

Cada vagó del tren té un nom i cada racó conserva la seva pròpia personalitat i la seva filosofia. En uns, la gent hi va amuntegada i tot està impregnat d'olors de suors i oli de menjars. A l'altre extrem, en vagons estancs, als quals és impossible accedir des dels altres compartiments; els «marajàs», envoltats de seda i or, dormiten, mentre les ballarines de torn intenten distreure'ls. Sostre i parets són plens de ventiladors que fan tot el que poden per tal de refrescar l'atmosfera.

Marbres i mosaics, grandesa i misèria de l'Índia, i els santons posats al llarg de tot el recorregut semblen convidar els pobres a la meditació sobre la transcendència de la vida, i els «marajàs» sobre la necessitat de perpetuar el seu poder.

Ciutats amb més de quatre mil anys d'antiguitat i petits nuclis, perduts en les immensitats, són notes d'un viatge. I les vaques sagrades. I els rierols i els arenys. I les flors que van pintant el paisatge, com en cap altre lloc del món.

I les nits d'uns. I les nits dels altres. Abatuts, els primers, damunt dels farcells i l'infern de tantes jornades de viatge. Envoltats de perfums sensuals, els «marajàs», adormint-se entre músiques melodiïques.

El tren, ja ho hem dit, és com un tigre immens que devora tot el que troba. Ningú no s'explica d'on treu les forces. Ningú no sap tampoc perquè, si el servent d'un «marajà» ha d'anar a cercar quelcom per al seu senyor, ha de fer-ho per l'exterior. Amb perill de la seva vida. Agafant-se on pot. I, si cau, el veuran com s'estavella contra terra i ningú no pronunciarà un sol mot.

El tren que surt de Delhi, fantasia i encant, filosofia i misteri, és un cuc gegant que es mou dins mons tan diferents com els personatges que transporta. Va ple de màgia i de religió. De riquesa i conformitat. Les benediccions dels déus són sempre pels mateixos. Les amenaces i els càstigs s'adrecen sempre als miserables.

Després de tantes hores de viatge, hi ha estones que sembla que el tren no es mogui. Com si fos la immensitat d'un país de llegenda que va mostrant-se en estampes i espectacles únics, a

través de les finestres. Elegància i pobresa. Eternitats i oblots. Rajastan que encara queda molt lluny.

En passar a prop de Taj-Mahal, hi ha un silenci unànime. Ment i cor es fan una mateixa peça i marxen a un ritme, revivint la història d'amor de Shah Jahan, envers la seva estimada esposa. El Taj-Mahal és un refresc respir en l'angoixós i llarg camí.

Val la pena pujar en aquesta màquina de foc, guarnida d'esplendors i magnificències. I saber-se company de viatge dels poderosos «marajàs» i amic i confident dels humils. Val la pena barrejar-se entre els malaïts dels déus, dormir sobre els seus farcells i amarar-se de la fortor dels olis de canyes i la suor dels seus cossos.

I sentir-se desheretat de tot fruit del gran viatge per les rutes de l'ivori i les espècies. Val la pena sentir-se integrat en un tren tan valent, capaç de córrer, al llarg de vuit dies i set nits, entre mons tan diferents com són els temples i les plantacions de cotó jumel.

I és bo no ser ni «marajà» ni viatger farcellaire. Ni tenir vagó propi. Ni haver d'amagar les dones. És bo sentir, únicament, que tots portem dins nostre un món tant o més immens que l'Índia. Ple de monuments importants, de Taj-Mahals meravellosos i tresors que ningú no ens podrà robar.

Sempre estem sortint de Delhi. Sempre anem muntats en el gran vehicle de la vida. Fem un llarg recorregut. Passarem davant temples i monestirs. Oïrem pregàries de monjos i cridòries d'aduladors. Creuarem oasis amb remors de cents i remoreigs d'aigües.

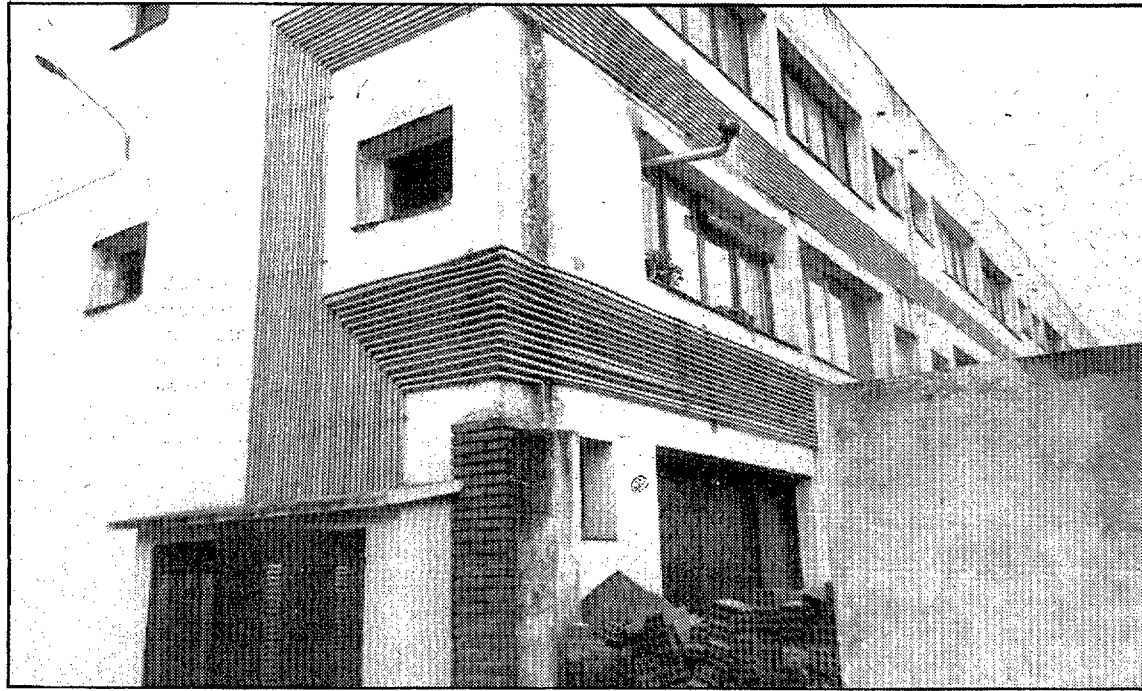
Trobarem qui ens allargui la mà, demanant-nos almoïna. I l'allargarem també nosaltres per assolir allò que se'ns ha fet necessitat o caprici. Ens explicaran llegendes de més de quatre mil anys d'antiguitat. Descobrirem vaques sagrades, pasturant en els carrers de la nostra vida. I tabús. I dormirem nits de «marajàs» i nits de farcellaires. I, si no ens arripem ben fort, també caurem sobre les pedres, sense que ningú no pronuncii un sol mot.

El nostre destí, com el del tren de Delhi, és Rajastan. Allí hi ha la fi del gran viatge. L'hora de la transcendència o de la suprema quietud. D'una manera o altra, cal fer el recorregut sense desmarxar mai. Amb una dosi molt gran de comprensió per poder entendre els homes. Amb un llenguatge nou, a fi de fer-nos entendre.

Rajastan és allí, lluny, i ens espera amb els braços oberts.

Vecinos de un inmueble de Sant Joan Bosco del barrio de Pont Major

Solicitan ayuda para remodelar y pintar la fachada del edificio

Actualmente de las treinta viviendas tan sólo doce están ocupadas. (Foto CARLOS SANS).

Un total de doce vecinos viven en un inmueble situado en el número treinta y ocho de la calle Sant Joan Bosco del barrio de Pont Major. Este edificio tiene treinta apartamentos, la mayoría de ellos actualmente deshabitados. Hace unos días salió a la luz pública una noticia que hacía referencia al mal estado de este edificio y en concreto sobre un patio situado en los bajos del citado inmueble. Los propios vecinos se encuentran molestos por la noticia aparecida en un medio de comunicación y ellos mismos la califican como «errónea y falsa».

DAVID CÉSPEDES

Girona.— «No estamos en absoluto de acuerdo con la noticia aparecida esta semana en un medio de comunicación de nuestra ciudad. No es cierto que los vecinos estemos molestos por la suciedad de un patio de aquí el edificio. Lo que sucede es que se ha querido implicar a todos los vecinos en una denuncia presentada por parte de una persona. Queremos aclarar que fue tan sólo un vecino el que presentó una queja y no la totalidad». Con estas palabras los actuales inquilinos del inmueble del número treinta y ocho de la calle Sant Joan Bosco querían desmentir los rumores que durante la presente semana han aparecido con respecto a la situación de este edificio.

Mal estado de la fachada

El edificio tiene un total de treinta apartamentos de los cuales tan sólo doce están actualmente habi-

tados. El resto son, tal como nos manifestaron los actuales vecinos de algunas de estas viviendas, «pisos que sus propietarios los han acondicionado pero no viven en ellos. La mayoría están en perfecto estado con cocinas nuevas, lavabos en buenas condiciones...».

Lo que sí es realmente cierto es el mal estado de la fachada del edificio. Así lo afirman los propios vecinos y ocupantes del inmueble. «Indudablemente a la fachada le falta una capa de pintura. Con el paso de los años se ha deteriorado sensiblemente y se puede apreciar a simple vista. Lo que sucede es que la mayoría de los vecinos no nos podemos hacer cargo del coste que significaría remodelar toda la fachada y pintarla. Han de comprender que no es lo mismo pagar los treinta vecinos que pagar tan sólo doce. El importe subiría desorbitadamente y, claro está, nosotros solos no podemos hacer frente a la situación». Lo ideal sería que «pudiésemos llegar a

un acuerdo con el Ayuntamiento de Girona y entre ambas partes podríamos intentar la remodelación de la fachada. Por otra parte intentaríamos solucionar el problema de los desagües».

En una parte de la fachada se pueden apreciar el paso de los tubos del agua potable ofreciendo un aspecto de «central nuclear». Sobre este tema, los vecinos opinan que «es irremediable. Estos tubos no pueden ir enterrados y parece ser que la única solución es hacerlos pasar por el exterior de la fachada del edificio».

«El patio no es un foco de suciedad»

Los vecinos del edificio de Sant Joan Bosco consideraban en el día de ayer a nuestro periódico que «creemos que el patio, al que se ha hecho referencia últimamente, no es un foco de suciedad e infección. No es cierto. Realmente sí que está sucio, esto no lo podemos negar. Pero tan sólo son restos de maderas e hierros... que no molestan a todos los vecinos. Quizá puedan molestar al vecino de al lado de esta vivienda pero no a la totalidad. Creo recordar que hace dos años las brigadas del Ayuntamiento de Girona procedieron a la desinfección del patio y realmente ahora no hay excesivos problemas».

DIGO YO...

●... que ya nos lo temíamos. Toda la semana con sol y calor y cuando llega el fin de semana, fresco y nublado. Es como para...

● Ya tengo ganas que se celebre el primer pleno en serio del Ayuntamiento de Girona. Los que ha habido hasta ahora han sido meros ensayos, combates cortesanos de guante blanco... Y, además, como estarán todos tan morenitos. La verdad que me hace mucha ilusión...

● Se habrán dado ustedes cuenta de que hace tiempo que no hablamos de la calle Sant Isidre. ¿Para qué...?

● Está visto que las cosas no tienen su trámite normal según con quien te encuentras

Ayer mismo queríamos hablar con una persona. Se puso al teléfono un empleado. Con insulas de mandón. Nada. Que no había manera de que nos pasase la llamada ni de que nos indicara donde podía encontrarse esa persona. Total, que al final tuvimos que decirle, metafóricamente, que lo que queríamos nosotros era «hablar con el empresario del circo y no con uno de los payasos». Fijense si sería bruto el tío que, encima, nos contestó diciendo que no había allí ningún circo...

● La frase: «A quien madruga Dios le ayuda». Y si es Canarias, más.

F.B.M.

FINESTRAL DE LA CARITAT

Todas las personas interesadas en colaborar con estas llamadas de Caritas Diocesana pueden dirigirse directamente a la entidad o bien mandar una transferencia bancaria, a través de las parroquias.

— Familia con tres hijos pequeños, dos de los cuales están enfermos. El padre, sin empleo, ha decidido ponerse a trabajar por cuenta propia vendiendo plantas. Para poder pagar las deudas del alquiler de la vivienda, la licencia fiscal y un aparato ortopédico para su hija pequeña, le hacen falta sesenta mil pesetas.

— Joven de veintitrés años con un hijo de cinco meses. Actualmente no trabaja. Para los gastos de primera necesidad le hacen falta noventa mil pesetas.

— Madre de familia, que cobra la pensión de viuda, tiene cuatro hijos. Al más grande de ellos le tuvieron que amputar una pierna y necesita un aparato ortopédico. Es una situación muy difícil. Necesita una ayuda para el alquiler de la vivienda y alimentos. Le hacen falta sesenta mil pesetas.

— Familia con seis hijos pequeños. El padre, sin empleo, ha decidido ponerse a vender plantas por su cuenta en el mercado. Para los gastos de tramitación y primera necesidad solicita treinta mil pesetas.

— Esposa separada del marido con tres hijos pequeños, uno de ellos es disminuido y necesita de un caminador especial. Mientras se hacen las gestiones a la Seguridad Social, le hacen falta cincuenta mil pesetas para gastos de primera necesidad.

— Esposa separada del marido, enferma, con cuatro hijos pequeños. Está pendiente de cobrar el subsidio por larga enfermedad. Necesita para gastos de primera necesidad una ayuda de cuarenta mil pesetas.

FINESTRAL DE LA CARITAT

ALMINAR

Cosas de alcaldes

F. BOUSO MARES

Yo no quería decir nada sobre estas cosas porque luego la gente le da vueltas a las palabras y se tergiversa lo que, sin mala intención, queríamos decir. Pero he cambiado de opinión después de hablar unos momentos con el alcalde de Girona. Comentábamos algunas cosas —buscando noticias nosotros, buscando noticias él— y conveníamos en que durante este mes de agosto no pasaba nada. Bueno. Aquí. Porque ya me dirá, señor alcalde. Hablando de lo suyo. Que el alcalde de Villanueva del Arzobispo lo ha pasado pero que muy mal por culpa de las contribuciones. Se pasó un poco su colega, porque aquí también se cobró más. Pero creo que se devuelve. Tranquilo. El alcalde de Pruna lo ha pasado peor. Cosas del empleo comunitario, dicen. Y a la alcaldesa de la Muela, le han matado los conejos.

Ya ve, señor alcalde, si pasan cosas por ahí. Lo que pasa es que no queríamos decirlo porque estoy seguro que a estas alturas del artículo ya habrá alguien pensando que si explicamos todo esto es porque le deseamos algún mal. No es por ahí. Después de ocho años y los cuatro que nos quedan estamos acostumbrados a todo. Así es que nadie piense mal. Ni tan siquiera le deseáramos que le pasara lo que le pasa cada año al alcalde de Miraflores de la Sierra. Que van los mozos del pueblo, y por la fiesta mayor, le tiran a una piscina llena de limonada. Del mal, el menor.

Ni siquiera para esta leve broma tendríamos ocasión. Al Onyar y por Sant Narcís, sería demasiado. O sea que habrá que esperar a que se acabe el Plan Especial de la Devesa y hagan ese lago que tienen que hacer. Puede resultar mucho más fácil. Y tranquilizante para el alcalde. Porque cuando lo acaben, lo más seguro es que ya no esté.

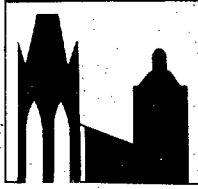
<h1>10%</h1>	<h1>12%</h1>	<h1>13%</h1>
LLIBRETA D'ESTALVIS COMPTES CORRENTS A LA VISTA	IMPOSICIÓ A TERME DIPOSIT A TERMINI 1 MES	PAGARÉS BONS 3/6 MESOS
 <p>Banc de la Petita i Mitjana Empresa BANKPIME</p> <p>17001 Girona/Gran Via de Jaume I, 34 08021 Barcelona/Travessera de Gràcia, 11 25007 Lleida/Avgda. Francesc Macià, 27 28006 Madrid/Maria de Molina, 33 50004 Saragossa/Marquès de Casa Jiménez, 6 43001 Tarragona/Reding, 37</p>		
<p>Desitjo més informació sobre: ☐ LE ☐ CC ☐ IAT/DAT ☐ PAG/BON Nom _____ Adreça _____ Tel. _____ Població _____ C.P. _____</p>		

AGE N. 15168-11-83

DESDE MI CIUDAD

Dígalo con flores

J. SUREDA I PRAT

ME parece estar escuchando un cántico así: *Ay, macetas, ni contigo ni sin ti, tienen mis aparcamientos remedio.* El cantor sería el concejal encargado del tráfico dirigiéndose al alcalde para explicarle que en la zona de la Cort Reial, por más macetas que se ponen, la cosa no se arregla. Ahora, precisamente en el último trecho de la citada vía se han instalado tantos tiestos casi como adoquines, para evitar que los coches burlen la prohibición estacionándose entre los espacios libres, como está ocurriendo en Ballesteries.

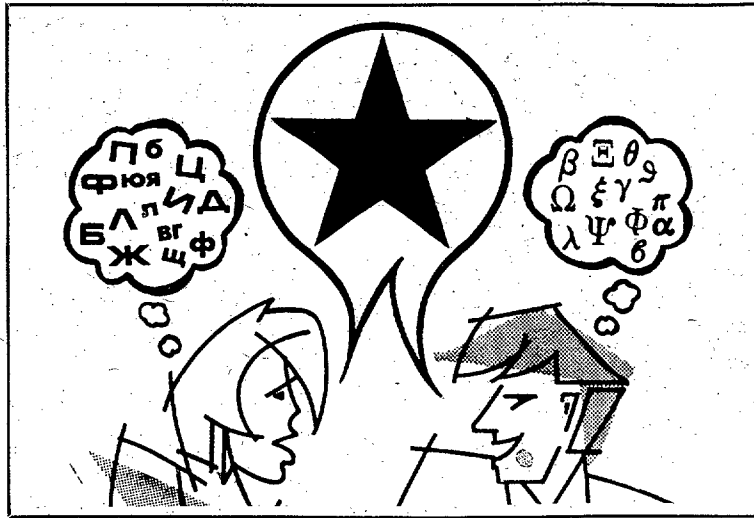
Los tiestos de la Cort Reial padecen dos plagas, una la de la sed, ya que dan la impresión de que no se riegan, y la de los gamberros, que éstos suelen «regarlos» demasiado. Si miramos las plantas, muchas ofrecen un lamentable aspecto, al extremo que en vez de ser un ornato floral dan la impresión de un abandono total.

Para evitar que los revoltosos noctámbulos se lleven los tiestos a sus casas, periódicamente se fijan sobre el empedrado con unos taladros y unos gruesos tornillos. De esta forma resisten unos días, que en realidad son unas noches, más los golpes que van sufriendo.

Eso de decir con flores a las gentes que no aparquen resulta muy bonito si todo el mundo respetara las reglas de juego, pero tomarse a broma las precauciones que emprende el Ayuntamiento, haciendo servir los tiestos para el tiro al blanco, destrozar las plantas y ensuciar el entorno demuestra una falta de civismo y también que no hay quien vigile. Por eso el lamento del concejal: «no tienen mis aparcamientos remedio» debe llegar al alma de don Joaquín.

Del 21 al 27 de septiembre, en nuestra ciudad

Diversos actos con motivo de la II Semana esperantista

El grupo Girona Espero organiza su semana esperantista.

DAVID CÉSPEDES

Girona.— Por segundo año el grupo Girona Espero organiza en nuestra ciudad una semana esperantista. La finalidad de esta semana es, según el secretario de la citada entidad, Lluís Pi, «difundir y dar información sobre la lengua esperantista».

Completo programa de actividades

Los actos que configuran esta semana esperantista darán inicio

el lunes día 21, a las ocho de la tarde, en la Fontana d'Or, con una conferencia bajo el título «La problemática lingüística en los organismos internacionales». Este acto contará con la participación de Heribert Barrera, el diputado al Consejo de Europa por el PSC Lluís Maria de Puig, la diputada al Parlamento europeo Concepció Ferrer, Joan Miró, responsable político del PSUC en Girona, y Llibert Puig, presidente de la Asociación Catalana d'Esperanto (KEA).

El miércoles día 23, Narcís Flu-

vià, historiador y esperantista, ofrecerá en la Fontana d'Or, a las ocho de la tarde, una conferencia sobre la historia del esperanto en Catalunya. El jueves, a las siete y media, en la librería Pla i Dalmau, tendrá lugar la presentación de los libros escritos por Giordano Moya y Jordi Carbonell «La homa viva-venturo» y «Zamenhof, autor del esperanto». Este último es la biografía de Zamenhof, impulsor y creador de la lengua esperantista.

Con el fin de dar variedad en los actos de la semana esperantista, el grupo Girona Espero ha organizado una carrera nocturna que transcurrirá por las calles de Girona y Salt. El recorrido será de dieciséis kilómetros y la salida se dará a las nueve y media de la noche desde la Plaça d'Europa. Para inscripciones, dirigirse a Girona Espero mediante el teléfono 23-22-32. Todos los participantes en esta «II Nokta kurado» recibirán a la llegada una camiseta.

Los días 26 y 27, el grupo esperantista de nuestra ciudad se hermanará con el Tarn Esperanto de la ciudad francesa de Albi. Paralelamente, en la sala Vinardell i Roig, del diez al veintinueve de septiembre tendrá lugar una exposición sobre la historia del movimiento esperantista en las comarcas gerundenses y la situación actual de esta lengua en el mundo.

unicef
Asociació UNICEF-Espanya
Sol·liciti informació:
Carrer Nou, 8, 2º
17001 GIRONA

Unicef és per als nens...
...salut, educació,
somriure, respecte,
amor i vida.
¡Facis soci!

LOTARIA NACIONAL		SORTEO DEL DIA 22 DE AGOSTO DE 1987 Doce series de 100.000 billetes cada una		SORTEO 34 87		Lista acumulada de las cantidades que han correspondido a los números premiados, clasificados por su cifra final		Estos premios podrán cobrarse hasta el día 23 de noviembre de 1987, INCLUSIVE	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Números	Pesetas	Números	Pesetas	Números	Pesetas	Números	Pesetas	Números	Pesetas
23300.....50.000	23301.....55.000	23302.....50.000	23303.....55.000	23304...1.640.000	23305...20.000.000	23306...1.640.000	23307.....50.000	23308.....55.000	23309.....50.000
23310.....50.000	23311.....55.000	23312.....50.000	23313.....55.000	23314.....50.000	23315.....50.000	23316.....50.000	23317.....50.000	23318.....55.000	23319.....50.000
23320.....50.000	23321.....80.000	23322.....50.000	23323.....55.000	23324.....50.000	23325.....50.000	23326.....50.000	23327.....50.000	23328.....55.000	23329.....50.000
23330.....50.000	23331.....55.000	23332.....50.000	23333.....55.000	23334.....50.000	23335.....50.000	23336.....50.000	23337.....50.000	23338.....55.000	23339.....50.000
23340.....50.000	23341.....55.000	23342.....50.000	23343.....55.000	23344.....50.000	23345.....50.000	23346.....50.000	23347.....50.000	23348.....55.000	23349.....50.000
23350.....50.000	23351.....55.000	23352.....50.000	23353.....55.000	23354.....50.000	23355.....50.000	23356.....50.000	23357.....50.000	23358.....55.000	23359.....50.000
23360.....50.000	23361.....55.000	23362.....50.000	23363.....55.000	23364.....50.000	23365.....50.000	23366.....50.000	23367.....50.000	23368.....55.000	23369.....50.000
23370.....50.000	23371.....55.000	23372.....50.000	23373.....55.000	23374.....50.000	23375.....50.000	23376.....50.000	23377.....50.000	23378.....55.000	23379.....50.000
23380.....50.000	23381.....55.000	23382.....50.000	23383.....55.000	23384.....50.000	23385.....50.000	23386.....50.000	23387.....50.000	23388.....55.000	23389.....50.000
23390.....50.000	23391.....55.000	23392.....50.000	23393.....55.000	23394.....50.000	23395.....50.000	23396.....50.000	23397.....50.000	23398.....55.000	23399.....50.000
60500.....50.000	60501.....55.000	60502.....50.000	60503.....55.000	60504.....50.000	60505.....50.000	60506.....50.000	60507.....50.000	60508.....55.000	60509.....50.000
60510.....50.000	60511.....55.000	60512.....50.000	60513.....55.000	60514.....50.000	60515.....50.000	60516.....50.000	60517.....50.000	60518.....55.000	60519.....50.000
60520...3.050.000	60521...40.000.000	60522...3.050.000	60523.....55.000	60524.....50.000	60525.....50.000	60526.....50.000	60527.....100.000	60528.....55.000	60529.....50.000
60530.....50.000	60531.....55.000	60532.....50.000	60533.....55.000	60534.....50.000	60535.....50.000	60536.....50.000	60537.....50.000	60538.....55.000	60539.....50.000
60540.....50.000	60541.....55.000	60542.....50.000	60543.....55.000	60544.....50.000	60545.....50.000	60546.....50.000	60547.....50.000	60548.....55.000	60549.....50.000
60550.....50.000	60551.....55.000	60552.....50.000	60553.....55.000	60554.....50.000	60555.....50.000	60556.....50.000	60557.....50.000	60558.....55.000	60559.....100.000
60560.....50.000	60561.....55.000	60562.....50.000	60563.....55.000	60564.....50.000	60565.....50.000	60566.....50.000	60567.....50.000	60568.....55.000	60569.....50.000
60570.....50.000	60571.....55.000	60572.....50.000	60573.....55.000	60574.....50.000	60575.....50.000	60576.....50.000	60577.....50.000	60578.....55.000	60579.....50.000
60580.....50.000	60581.....55.000	60582.....50.000	60583.....55.000	60584.....50.000	60585.....50.000	60586.....50.000	60587.....50.000	60588.....55.000	60589.....50.000
60590.....50.000	60591.....55.000	60592.....50.000	60593.....55.000	60594.....50.000	60595.....50.000	60596.....50.000	60597.....50.000	60598.....55.000	60599.....50.000
Terminaciones	Terminaciones	Terminaciones	Terminaciones	Terminaciones	Terminaciones	Terminaciones	Terminaciones	Terminaciones	Terminaciones
000.....50.000	191.....55.000	282.....50.000	3.....5.000	404.....50.000			527.....50.000	738.....55.000	559.....50.000
110.....750.000	521.....80.000	732.....50.000		604.....50.000				8.....5.000	999.....50.000
830.....50.000	841.....55.000								
970.....50.000	951.....55.000								
	21.....30.000								
	1.....5.000								

PREMIOS ESPECIALES	FRACCION	SERIE	PREMIO ACUMULADO	POBLACION
46.000.000 Ptas.	9.º	7.º	50.000.000	BARCELONA
Núm. 60521	9.º	9.º	50.000.000	BARCELONA
PRIMER PREMIO	3.º	10.º	50.000.000	BARCELONA
	9.º	12.º	50.000.000	BARCELONA

PREMIOS ESPECIALES	FRACCION	SERIE	PREMIO ACUMULADO	POBLACION
2.000.000 Ptas.	4.º	2.º	4.000.000	VALENCIA
Núm. 23305	8.º	6.º	4.000.000	VALENCIA
SEGUNDO PREMIO	3.º	10.º	4.000.000	VALENCIA
	9.º	11.º	4.000.000	VALENCIA

RESTAURANT LA BRASA i BAR L'ESPELMA

del Carrer Major de Salt comuniquen als seus clients i públic en general que aquests establiments romandran tancats per vacances del 24 d'agost al 8 de setembre, ambdós inclosos.

LA DIRECCIÓ

El bar de Can Panxut obrirà el mes que ve. - El proper mes de setembre, el bar de l'Ateneu Saltenc, Can Panxut, tornarà a obrir les seves portes al públic. Després d'haver servit d'escenari als diversos espectacles que s'han presentat dins la programació de les «Nits d'estiu» i a una exposició de pintures de Jaume Faixó, Can Panxut s'ha pres un període de vacances aquests dies del mes d'agost abans de reprendre les seves activitats.

Dos ojos para toda la vida

Prestales atención y cada 2 años REVISION

CAMPAÑA DE PROTECCION OCULAR
ASOCIACION DE UTILIDAD PUBLICA

JORDI GELI, S.A.

L'invita a venir a les seves rebaixes d'agost del cotxe usat

49.999 ptes.

per cada un d'aquests cotxes

● Renault R-4 TL	SS-59.	● Simca 1200	GE-H
● Seat 124 D	GE-B	● Simca 1200	GE-E
● Simca 1200	GE-G	● Seat 600	GE-90.

79.999 ptes.

per cada un d'aquests cotxes

● Renault 5	GE-D	● Seat 133	GE-E
● Seat 127	GE-B	● Seat 132 diesel	GE-F
● Simca 1200	GE-G	● Morris Mini	GE-C

99.999 ptes.

per cada un d'aquests cotxes

● Renault 5	GE-G	● Chrysler 180 diesel B-BZ	
● Renault 12	GE-E	● Simca 1200	GE-L
● Seat 127	GE-F	● Renault 7	S-D

Us oferim la més àmplia instal·lació de Girona al servei del cotxe usat, amb un complet estoc de cotxes, tots ells procedents de canvi de vehicles nous, i a uns preus molt ajustats

JORDI GELI, S.A.

Ctra. Nacional II, km. 719. Tel. 21 10 62
SARRIÀ DE TER (Girona)

Els veïns del grup Sant Jaume volen que l'Ajuntament desinfecti un vial on defequen els gossos i que hi col·loqui cartells

REDACCIÓ

Salt.— L'Associació de veïns del grup Sant Jaume s'entrevistarà el proper mes de setembre amb el regidor de Sanitat de l'Ajuntament de Salt, Santi Bosch, per demanar-li una solució al problema sanitari que pateix un dels carrers que travessa el grup.

El carrer problemàtic es troba entre els blocs A i G del grup Sant Jaume, darrera la plaça Lluís Companys, i els veïns es queixen que els gossos fan les seves necessitats en la grava del vial que els separa.

Segons explicà el president de l'Associació de veïns, Ricard Iglesias, a la nostra redacció, «aquesta grava la van posar per pal·liar la situació precària en què es trobava el carrer, ja que, en no estar asfaltat, quan plovia i l'aigua no s'acabava de filtrar es formaven embassaments i el fang ho embrutava tot. Es tracta d'una grava d'un gra molt fi que fins aleshores complia perfectament la seva funció».

Aquesta mesura provisional, però, els ha representat un nou problema. Si fins avui havien de patir l'inconvenient del fang, ara es troben que «sempre està ple d'excrements perquè als gossos els agrada gratar-hi» continua Iglesias.

En l'època estival la problemàtica s'accentua tenint en compte que el bon temps incita la mainada a sortir al carrer a jugar i que hi passa més estona de l'habitual, «i es rebolquen i remenen tota aquesta brutícia que no els pot fer cap bé».

Es per això que han decidit entrevistar-se amb l'encarregat municipal de Sanitat i demanar-li que es prengui alguna mesura des de l'Ajuntament. La mateixa associació de veïns apunta la possibilitat de procedir a desinfectar la zona. «Inclús —continua Iglesias— m'han dit que amb la calor fins i tot hi ha puces. Això no ho sé de cert perquè jo mateix evito acostar-m'hi».

També com a mesura preventiva, la comissió representant dels veïns del grup Sant Jaume pensen sol·licitar a l'Ajuntament saltenc la col·locació de cartells prohibint el pas dels gossos. «Si més no perquè els seus amos tinguin més cura».

Guillem Buset, president de la FECIC, creu que el sector és competitiu

Els industrials consideren que la pesta porcina només és una trava política

XAVIER ROMERO
Corresponsal

Girona.— El president de la Federació Catalana d'Indústries de la Carn -FECIC-, Guillem Buset i Camps, considera que la pesta porcina africana «és més un impediment polític que sanitari» per a l'exportació de productes espanyols a la Comunitat Econòmica. A criteri del dirigent de l'Associació professional, els països comunitaris també pateixen la malaltia i l'Estat espanyol està preparat per competir amb garanties al mercat europeu.

Guillem Buset, gironí de trenta-quatre anys, considera que més d'un any després de la incorporació de l'Estat a la CEE, el balanç que cal fer-ne per al sector és negatiu. Segons afirma, «l'experiència ha estat negativa a causa de la pesta porcina, que s'ha utilitzat per impedir l'exportació de productes espanyols, mentre que la resta de països comunitaris poden introduir a Espanya els seus productes sense cap limitació». Buset considera també que la regulació dels preus afavoreix la resta de països membres.

Productes estrangers

La lliure entrada de productes porcs a l'Estat espanyol és un dels fets que més sorprenen als industrials. Segons Buset, «estem important quan tenim una bona producció i a l'estiu. Es produeix el fet que a l'estiu a Holanda, per exemple, o a Itàlia,

Guillem Buset, president de FECIC.

no queda ningú i baixa el consum. Aleshores introdueixen els seus productes a Espanya donant-se el cas, en ocasions, que en una sola setmana han entrat quinze mil caps. Si no ens despenen el mort de la pesta porcina, la producció espanyola es reduirà, els productors s'avorriran i haurem de comprar fora necessàriament». Aquesta possibilitat comportaria conseqüències greus, a criteri de Guillem Buset, que considera que una reducció de la producció i creixement de la importació suposaria també reduir el consum de pinsos i desencade-

naria una crisi a altres sectors vinculats a l'agro-alimentari.

L'actuació de l'Administració, segons el president de la FECIC, és positiva i es manté una bona relació perquè «tenim esperances que es trobi una solució aviat. S'estant fent protocols d'investigació i la carn tractada amb calor -pernil cuit, mortadella- l'accepten, però no deixa de ser una quota molt petita, afirma. El dia que poguem introduir a Europa articles curats com el pernil salat que desconeixen, inundarem el mercat». En aquest sentit assegura que l'Estat espa-

nyol és un productor punta i privilegiat. «Tot és qüestió de la negociació política i, teòricament, a partir dels quatre anys de la signatura del tractat d'adhesió es negociarà si Espanya continua tenint la pesta porcina o no. De fet, s'ha tingut sempre i la resta de països membres també la tenen, però s'embenen els ulls».

Garanties de competitivitat

El productor espanyol podria ser competitiu dins del mercat europeu, opina Guillem Buset. «Estem perfectament preparats pel dia que s'obri la frontera. Sanitàriament i tècnicament podem competir. La pesta es posa en el BOE o no i la Comunitat subvenciona, però els criadors preferirien tenir la frontera oberta i mentre es rebin ajuts es reconeix implícitament que hi ha pesta».

La FECIC que presideix Guillem Buset es troba actualment en una fase de reorganització, dividida en dos subsectors: escorxadors i manufacturació, amb una problemàtica sanitària i laboral comú, però diferent en l'aspecte comercial. Actualment agrupa unes dues-centes quaranta empreses, amb una població activa de nou mil treballadors directes, sense incloure les indústries auxiliars. Catalunya suposa el trenta-cinc per cent de l'activitat de l'Estat i les comarques gironines tenen el catorze per cent de la xifra global.

Ignasi Pursals, nou director de la fira de Sant Lluç d'Olot

Olot.— Ignasi Pursals ha estat nomenat nou director de la fira de Sant Lluç d'Olot. El nomenament va produir-se en la darrera reunió del Patronat per al foment d'activitats econòmiques d'Olot. Ignasi Pursals substitueix en el càrrec Domènec Espadale que va assumir la direcció de la fira durant tres anys quan va projectar-se la seva promoció fora de la comarca.

El nou director de la fira s'ha marcat una línia continuista en l'organització del certamen comercial. Pursals ja va ser iniciador de la idea que s'ha consolidat en la fira de Sant Lluç. L'objectiu bàsic que es planteja és aconseguir un recinte fix amb inversió pública i privada.

Simposi de biologia marina a Torroella

Torroella de Montgrí.— Ahir va tenir lloc a l'auditori del Museu del Montgrí i Baix Ter l'acte de cloenda del simposi de biologia marina que ha tingut lloc durant aquest estiu a la Universitat de Barcelona, informa Josep Masó. Aquest simposi ha estat organitzat pel departament d'ecologia de la facultat de biologia de la Universitat de Barcelona en el qual han participat més de 30 prestigiosos biòlegs d'arreu d'Europa. Aquest acte final ha anat acompanyat d'una visita a les illes Medes que han estat un dels punts importants tractats en el simposi.

SISTEMA DE PANELS ELECTRÒNICS
PER A INFORMACIÓ DINÀMICA
EN VIA PÚBLICA AMB PUBLICITAT

SPID
EMPLAÇAMENTS EXCEPCIONALS

SPID
OPORTUNITAT ÚNICA EN PUBLICITAT EXTERIOR

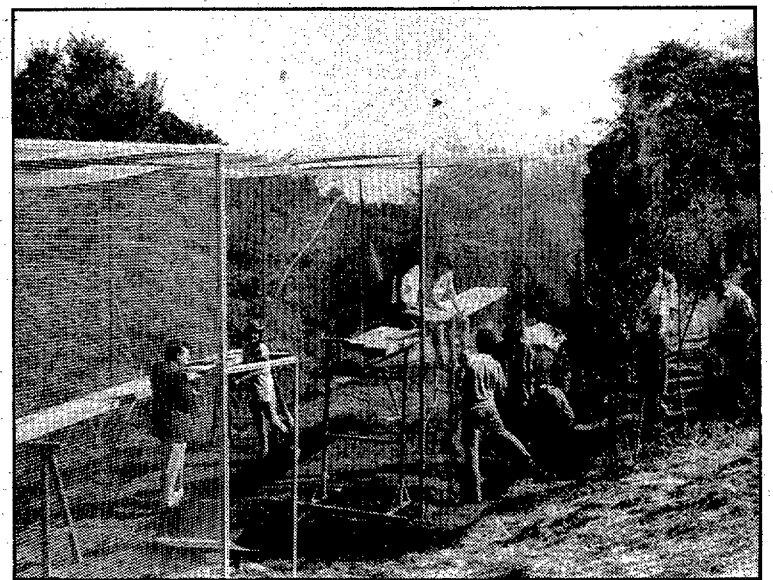
SPID
PUBLICITAT DE QUALITAT I PRESTIGI

Informe-vos a:

Tallers conjunts a Montagut, Oix i Sant Jaume de Llierca

Els tallers d'estiu estan a l'ordre del dia durant aquests mesos. (Foto JULI).

Montagut/Sant Jaume.— Els grups de joves de Montagut, Sant Jaume de Llierca i Oix han preparat una sèrie d'activitats conjuntes tal i com pretenien des de feia temps. D'una banda, s'ha programat portar a terme tallers de tapisos a Montagut dels dies 18 al 21 d'agost, mes en què es realitzaran al menjador de les escoles de la vila, de dos quarts de vuit a dos quarts de nou del vespre, i el dia 22, de deu del matí a dotze del migdia. També a Montagut tindran lloc tallers de teatre dels dies 17 al 21, de dos quarts de set a

dos quarts de nou del vespre, al nou Casal cultural i esportiu de la vila.

Pel que fa a Sant Jaume de Llierca, s'han previst tallers de ball de saló a celebrar del dia 24 al 28 d'aquest mes, de dos quarts de nou a deu del vespre, al cinema. El preu d'inscripció per a cada taller és de 600 pessetes. La cloenda de totes aquestes activitats tindrà com a marc la zona d'Escales d'Oix, on els tres grups de joves faran una trobada que es clourà amb una arrossada diumenge dia trenta d'aquest mes.

unicef

Associació UNICEF
-Espanya

Pere Reixach, nou president dels hotelers garrotxins

FRANCESC RUBIO

Olot.— Pere Reixach ha estat elegit nou president de l'Associació d'hostaleria de la Garrotxa després que aquest càrrec quedés vacant arran de la dimissió presentada per l'anterior president, Ramon Cros. Cros va considerar que membres de l'associació havien treballat a la seva esquena per tal de canviar la mostra gastronòmica que organitza l'entitat anualment.

Canvis a la Mostra gastronòmica

Els objectius bàsics dels canvis que denuncià Cros són limitar l'assistència a la mostra, per a la qual cosa es canviaria l'emplaçament. Del recinte firal on, en la darrera edició, assistiren al voltant de set-centes persones, es passaria a un establiment de la comarca i es limitaria l'assistència a tres-centes persones.

Pere Reixach, com a nou president de l'Associació professional,

ha manifestat que, al seu criteri, la Mostra gastronòmica és un dels actes més importants que s'organitzen des de l'associació, però que «també hi ha altres qüestions a resoldre». Entorn de la dimissió de Ramon Cros, l'actual president considera que «es tracta de criteris personals que cal acceptar».

Reixach afirmà sobre la mostra que els canvis plantejats «ja s'havien exposat amb anterioritat i fins i tot el mateix Ramon Cros els coneix i s'hi mostrà d'acord».

Sense confirmació oficial de la reestructuració

Amb tot, no s'han confirmat els canvis anunciats de forma oficial, tot i que, segons Reixach, «haviem plantejat reduir la participació i servir nosaltres mateixos per evitar que la gent hagués d'aixecar-se de les taules com en altres edicions».

Ramon Cros va presentar la di-

La Mostra gastronòmica fou el motiu de la dimissió de Ramon Cros

missió recentment al·legant que s'havien realitzat gestions a la seva esquena per tal de variar el sistema organitzatiu de la Mostra gastronòmica de la Garrotxa. Aquests canvis, tal com s'ha assenyalat, no han estat confirmats oficialment, per bé que des de l'associació s'ha reconegut que s'havien plantejat. Segons el nou president, fins i tot Ramon Cros els coneixia.

La Mostra gastronòmica de la Garrotxa va ser el motiu de la dimissió de Ramon Cros. (Foto JULI).

El regidor popular d'Olot diu que es discrimina el castellà

Va queixar-se perquè no s'utilitza a la revista del Patronat de museus

Olot.— Joaquim de Trincheria, regidor per Aliança Popular a l'Ajuntament d'Olot, va queixar-se en el darrer ple celebrat a la població perquè la publicació del Patronat de museus d'Olot «Vitrina» no utilitza la llengua castellana. La revista es publica en català i anglès, fet que suposà «marginar la segona llengua oficial de Catalunya», a criteri del regidor popular d'Olot. De Trincheria afirmà a la sessió de ple que «no pot entendre's que a l'índex de la revista es presentin els temes en llengua catalana i subtítolats en anglès, mentre que els treballs són també encapçalats amb quatre ratlles d'anglès, i la resta, escrit en català». El regidor aliancista considerà que s'estava marginant el castellà i «perdent el respecte als castellanoparlants» i afegí que «estem d'acord a defensar la cultura catalana, però no s'han d'aixafar les altres llengües oficials». Després de la seva intervenció va parlar en anglès dirigint-se al secretari per tal que recollís el

seu prec «en una de les llengües que se suposen oficials a Olot en permetre aquesta publicació».

Felicitarions al patronat de Joan Capdevila

Joan Capdevila, portaveu de l'Entesa pel Progrés, felicità el Patronat de museus per haver adoptat aquest sistema que «és l'utilitzat per qualsevol publicació científica seriosa i que vol arribar arreu del món: es presenta amb la llengua pròpia del país i s'orienta en anglès com a llengua reconeguda pels organismes internacionals». Capdevila afirmà que Joaquim de Trincheria «parla molt malament l'anglès i demostra una actitud provincialiana reclamant la llengua del «imperi»».

Per la seva part, el grup municipal de CiU va comprometre's a repassar la normativa vigent en aquest sentit i a presentar el tema en una propera sessió.

NOS HEMOS TRASLADADO A PLAZA CALVET RUBALCABA, 11 Y PARE CLARET, 45 PARA ATENDERTE AUN MEJOR.

(Pça. del Lleó)

Prénatal ha trasladado su tienda a la Plaza Calvet Rubalcaba, 11 y Pare Claret, 45, para atenderte aún mejor.

Con un nuevo local, mucho más amplio en el que todo está a la vista: la moda, los complementos, el mobiliario infantil...

Acércate a Plaza Calvet Rubalcaba, 11 y Pare Claret, 45 (Girona) y llévate tu ejemplar de «MAMMA & BABY», Otoño/Invierno 87 GRATIS.

ragazzeria

de 9 años en adelante

PRÉ NATAL

Desde 9 meses antes hasta 8 años después.

PREVIASA le da de alta cuando usted esté de baja

PREVIASA garantiza a los autónomos y profesionales liberales un sueldo mensual de hasta 300 000 ptas. en caso de enfermedad o accidente.

PREVIASA

Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros. Fundada en 1932.

Asistencia en todo el mundo

Deseo más información:

Nombre y apellidos.....

Tel.

Domicilio.....

Localidad.....

Edad.....

Precios de acuerdo con edad y profesión

Avda. Jaime I, 48-50, 1.º

17001 GERONA - Tel. 20 43 68

Amb l'aparició d'un segell commemoratiu

Figueres torna a homenatjar Narcís Monturiol pel setembre

J.Mª B.V.

Figueres.— Pel proper mes de setembre es prepara una exposició commemorativa i un seguit d'actes d'homenatge a Narcís Monturiol, per part de l'Agrupació Filatèlica i Numismàtica del Casino Menestral figuerenc, amb motiu de la sortida d'un segell dedicat a l'il·lustre inventor del submarí.

Fa més d'un quart de segle que s'ha gestionat l'edició d'un segell dedicat a Narcís Monturiol però les autoritats de l'època ho van denegar amb rotunditat, tota vegada que l'inventor havia estat un home de profundes conviccions federals i republicanes que el van portar a ocupar càrrecs de responsabilitat en el govern de Madrid durant una temporada.

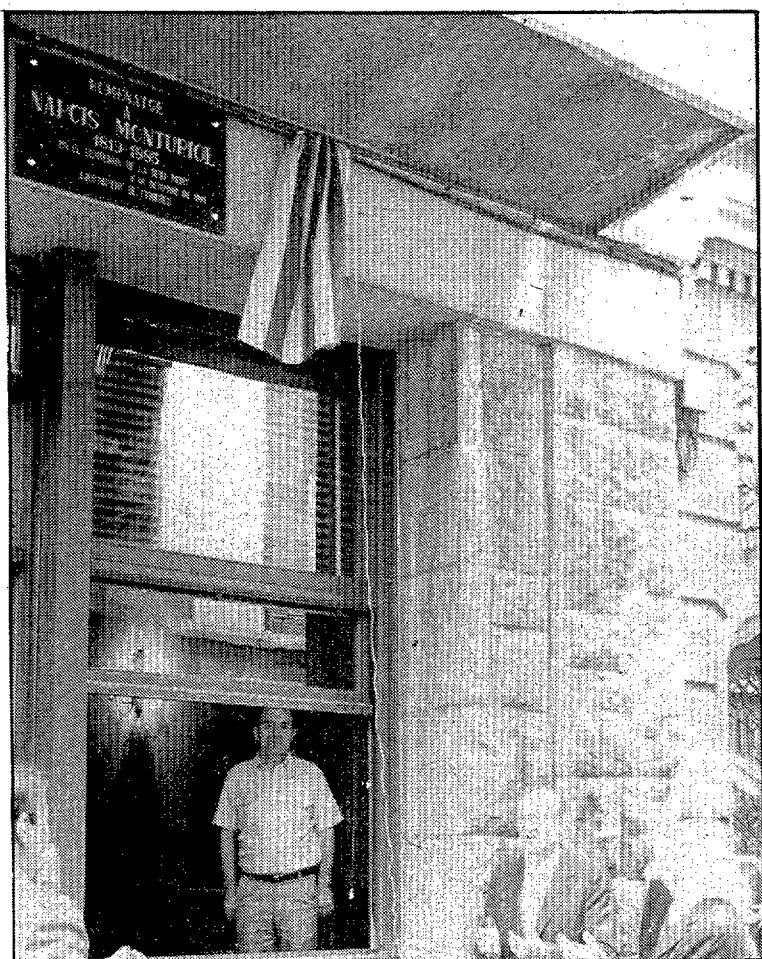
Aleshores s'havia volgut incloure el segell de Monturiol en la sèrie destinada a personatges de la història però el seu lloc fou ocupat pel rei god Recared I.

Novament es va tornar a parlar d'aquest tema ara fa un parell d'anys amb motiu de l'organització, a Figueres, de diferents actes commemoratius del primer centenari de la seva mort. El diputat socialista figuerenc Joan Manuel del Pozo va fer gestions prop de la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre —de la qual, curiosament, Monturiol n'havia estat director— per tal d'aconseguir l'esmentat segell que aleshores ja va ser programat per 1987, tota vegada que les edicions es preparen amb molta antelació.

El segell de Monturiol sortirà al carrer, definitivament, a començament del mes de setembre i s'ha fet a partir d'un quadre de l'inventor, existent al Museu Marítim de Barcelona. Al costat de la seva cara hi figurarà el plànol del primer submarí de l'Ictíneo. El valor del nou segell serà de 19 pessetes.

Amb la seva aparició Figueres tornarà a recordar Narcís Monturiol amb una exposició filatèlica i diversos actes que aquests dies s'estan ultimant per part de l'Agrupació Filatèlica del Casino Menestral. També està previst, pel dia 7 de setembre, que el servei de correus de Figueres posi en funcionament un matasegells especial, obert a tots els col·leccionistes.

El segell s'ha fet a partir d'un quadre de l'inventor figuerenc

Figueres homenatjarà de nou Narcís Monturiol. A la fotografia, un dels actes del centenari de la seva mort, l'any 1985. (Foto PUÉRTOLAS).

riol amb una exposició filatèlica i diversos actes que aquests dies s'estan ultimant per part de l'Agrupació Filatèlica del Casino Menestral. També està previst, pel dia 7 de setembre, que el servei de correus de Figueres posi en funcionament un matasegells especial, obert a tots els col·leccionistes.

DIARI DE GIRONA LOS SITIOS

DECAVO DE LA PRENSA GERUNDENSE

Tiene suscrita una póliza de seguro de accidentes para todos sus suscriptores

Capitales:

Muerte **400.000 ptas.**

Invalidez permanente absoluta

400.000 ptas.

Extracto de las condiciones del seguro:

ASEGURADOS:

Todos los suscriptores de DIARI DE GIRONA - Los Sitios de edades no superiores a 70 años y, para caso de muerte, no inferiores a 14 años.

GARANTIAS:

MUERTE POR ACCIDENTE, tanto en el ejercicio de su profesión como en actos de la vida diaria.
INVALIDEZ PERMANENTE, en las mismas circunstancias.

ACCIDENTE:

Se entiende por Accidente la lesión corporal que deriva de una causa violenta, súbita externa y ajena a la intencionalidad del Asegurado.

EXCLUSIONES:

Quedan excluidos de las coberturas de la póliza los Accidentes:

- provocados intencionadamente por el Asegurado
- acaecidos a consecuencia de negligencia grave por parte del Asegurado del Código Penal
- ocurridos estando el Asegurado bajo los efectos de estupefacientes, bebidas alcohólicas, drogas o en estado de desarreglo mental
- ocurridos en ocasión de duelos, desafíos, apuestas y riñas, salvo en caso de legítima defensa
- ocurridos en la práctica profesional de cualquier

deporte y, como aficionado, en la de aquellos especialmente peligrosos

PERSONAS EXCLUIDAS:

No quedarán amparados por este seguro:

- los que padezcan incapacidad absoluta y permanente para cualquier actividad profesional o laboral
- las personas ciegas, paralíticas o sordas, las epilépticas o con enajenación mental y las que hayan sufrido ataques de apoplejía

BENEFICIARIOS:

- En caso de invalidez, el propio asegurado
- En caso de muerte, si el asegurado no hubiera designado expresamente los beneficiarios, el capital se pagará por el siguiente orden preferente y excluyente: a) el cónyuge, b) los hijos, c) los padres, d) otros herederos legales

SINIESTRO:

Deberá comunicarse el acaecimiento de cualquier siniestro a DIARI DE GIRONA - Los Sitios o directamente a «Aurora-Polar, S.A. de Seguros», en Gran Vía de Jaime I, 14 bajos, 17001 - Girona, teléfono 21 47 12, Télex 57.287, en el plazo máximo de siete días después de haberse conocido dicho acaecimiento

Amb ajudes de la Generalitat

Resolts els problemes de la destil·leria de Vilajuïga

J.Mª B.V.

Vilajuïga.— Els problemes de subsistència que patia la destil·leria de Vilajuïga han estat aturats davant el compromís de la Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat de concedir-los unes ajudes, promeses des de fa uns mesos.

L'anomenada fàbrica d'alcohol vínic va entrar en funcionament fa un parell d'anys amb l'objectiu d'aprofitar algunes de les deixalles que queden un cop acabat el període de fermentació del raïm als respectius cellers.

Aquesta destil·leria havia d'aplegar totes les cooperatives de la comarca però actualment només set utilitzen els seus serveis, la

qual cosa ha provocat les dificultats que de moment han estat resoltes amb la concessió d'ajudes oficials, promeses des de bon començament però que encara no s'havien rebut.

La problemàtica de la destil·leria havia provocat l'anunci de set cooperatives altempordaneses de no participar, el proper mes de setembre, a la Mostra de vins que se celebra a la Rambla de Figueres i a la Festa de la verema que enguany tindrà lloc a Capmany.

En una anterior informació s'identificava la cooperativa de Vilajuïga amb la destil·leria quan, en realitat, són dos organismes diferents, si bé la primera està integrada en l'agrupació que dona suport a les esmentades instal·lacions.

El jutjat olotí s'instal·larà provisionalment a l'hospici

Olot.— L'Ajuntament de la ciutat d'Olot ha arribat a un principi d'acord amb els responsables del jutjat de la ciutat perquè interinament es traslladin a la primera planta de l'hospici mentre durin les obres de condicionament de les dependències judicials. Tal com informava el DIARI DE GIRONA - Los Sitios, a causa del mal estat de l'actual edifici del jutjat en el carrer Lorenzana, es va arribar a un acord entre el Ministeri de Justícia, l'Ajuntament i el mateix jutjat per renovar aquestes instal·lacions que es troben en un alt grau de degradació. Segons consell de l'arquitecte, seria possible que, dels dos jutjats, un pogués romandre en el mateix lloc mentre l'altre es traslladés. El regidor, Albert Arrey, de la comissió d'Urbanisme, informà en el darrer ple que aquestes consideracions les haurien de prendre els mateixos responsables del jutjat mentre que també semblava idoni per la proxi-

Núria Bassols, jutgessa d'Olot. (Foto JULI).

mitat que fos la primera planta de l'hospici on s'adeqüessin les instal·lacions judicials mentre durin les obres.

AURORA-POLAR
ASSEGUANCES

Montserrat Molas, Miss Catalunya '87

Montserrat Molas és des d'abans d'ahir a la nit la nova Miss Catalunya, escollida en el decurs d'una festa en el Central.Park lloretenc entre vint-i-dues concursants més que pretenien el títol. La jove Miss té disset anys, estudia, però ja ha fet de model en moltes ocasions. No li agrada cap polític, i «acceptaria una oferta cinematogràfica si fos bona...». (Foto DANI DUCH).

Concurs de tallada de troncs a Sant Hilari

Prop d'un miler de persones es va aplegar ahir a la tarda al camp de futbol de persones per presenciar la vint-i-vuitena edició del concurs de tallada de troncs que cada any es fa a la població. A més del concurs, varen tenir lloc diverses demostracions i exhibicions de treballs forestals, en què varen participar, entre d'altres, els campions del concurs «Bucheronage» que es va fer l'any passat a la població francesa d'Axat. (Foto CARLOS SANS)

Josep Arnau, unes vacances menys tranquil·les.- El president de la Diputació està passant unes vacances menys tranquil·les que les d'anys anteriors a Platja d'Aro. Combina el relax amb les activitats pròpies del seu càrrec. (Foto CARLOS SANS).

AGENDA

Diumenge, 23 d'agost

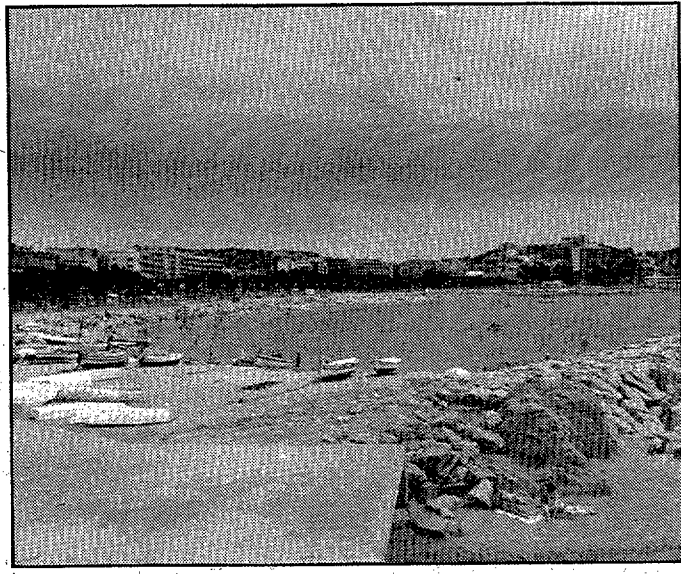
Besalú. Concurs general de pesca. Riu Fluvià. 7 a 11 matí.
Blanes. Fira de moda. Passeig de la Mestrança. 18 a 24 h.
Bordils. Festa major.
Calella de Palafrugell. Fira de productes naturals. Platja de Canadell.
L'Estartit. Jazz. Esplanada del Club Nàutic. 22 h.
Figueres. Toros. 17 h.
Garriguella. Festa major: Actuació orquestra Aquarel·la. Tarda i nit. Sardanes. Matí i tarda.
Llafranc. Animació pel grup Bauxa. Pl. de Llafranc. 18 h.
Llofríu. Festa major. Sardanes. Pl. de Llofríu. 13 h. Sardanes. Pl. de Llofríu. 18 h. Ball popular. Pl. de Llofríu. 19 h.
Monells. Festa major.
Olot. Sardanes. Passeig d'en Blay. 20 h.
Palamós. Sardanes. Passeig del Mar. 19 h.
Peralada. Sardanes. Pineda del Casino. Matí i tarda.
Puigcerdà. Festa major.
Sant Joan de les Abadesses. Sardanes. Pl. Major. 18'30 h.
Torroella de Montgrí. Festa major.

Dilluns, 24 d'agost

Bordils. Festa major.
Santa Coloma de Farners. Sardanes. Pl. Farners. 22 h.
Torroella de Montgrí. Festa major.

Dimarts, 25 d'agost

Blanes. Concert. Passeig del Mar. 22 h.
L'Estartit. Sardanes. 22 h.
Figueres. Cinema. Jardins del Teatre Municipal. 22 h.
Palafrugell. Ball popular. Pl. Nova. 21 h.
Platja d'Aro. Sardanes. Av. Brussel·les. Nit.
Torroella de Montgrí. Festa major: VII Festival internacional de música. Església parroquial. 22'30 h.

GASTRONOMIA

Dues postres dolces

Pastissets de llet

Temps de preparació: quinze minuts.

Ingredients: Vuit llesques de pa de motllo, una tassa de llet, ratlladura de llimona, oli per fregir, tres ous, farina, pa ratllat molt fi, sucre i canyella.

Realització: Traieu les vores del pa de motllo, i talleu cada llesca en quatre parts quadrades regulars. Mentrestant, escalfeu la llet amb vuit cullerades de sucre i la ratlladura de llimona en un pot ample. Poseu a pols, en una plàtera grossa, farina. A continuació, cal passar els talls de pa de motllo per la llet bullint, amb la finalitat que quedin ben empapats, però sense que es desfacin. Es col·loquen en una plata, i es passen per farina ou batut i pa ratllat. S'escalfa oli i es fregeixen els talls de pa de motllo ja arrebossats, fins que quedin una mica daurats. Quan encara són calents, es passen per una barreja de sucre amb canyella.

Aquests pastissets són molt més bons si poden servir-se quan encara són calents.

Taronges merengades

Temps d'elaboració: també uns quinze minuts.

Ingredients: Un quilo de taron-

ges, un vas de sucre, sis clares d'ou, sis cullerades de sucre, una copa de Cointreau, una copa grossa de rom.

Elaboració: Espremeu en primer lloc el suc de dues taronges. Peleu les altres i talleu-les en rodanxes, sense deixar gens de la seva pell blanca, ni l'exterior ni els talls de dins la taronja.

Cal fer a continuació caramel amb el sucre, que abans s'haurà mullat amb una mica del suc de taronja. Aquest caramel haurà de quedar una mica clar de color. Quan estigui a punt, s'hi passaran les rodanxes de taronja. Quan estiguin lleugerament acaramelades, es disposaran en un plat. A la resta del caramel se li afegeix la copa de Cointreau i el suc de taronja que quedi i, quan estigui desfet, es reparteix per sobre dels talls de taronja. Es baten a continuació les clares a punt de neu, amb les sis cullerades de sucre. Quan això està fet, es reparteix per sobre de les taronges, amb la mànega pastissera o, senzillament, amb una cullera, però donant-li una mica de forma. Es gratinen en el forn durant cinc minuts. Només faltarà escalfar el rom, i vessar-lo amb cura sobre la punta de cada pastisset. Si es vol, es pot encèndre, i servir amb el rom encara flamejant.

AVUI FA UN ANY

Convidat de luxe en el «Solarium»

Els debats de «Solarium '86» celebrats a l'hotel Aromar de Platja d'Aro acollien les paraules, justament l'anys passat en aquesta data, d'una personalitat de relleu com l'ambaixador d'Israel a Espanya, Samuel Hadas. Aquest era el tema que ocupava la portada del «De sol a sol», i que era ampliat a les pàgines interiors amb diverses declaracions, sobretot, entorn de temes relacionats amb la situació política d'Israel.

Samuel Hadas reconeixia que no havia estat gens difícil establir relacions diplomàtiques amb el nostre Estat, perquè fonamentalment, durant els anys anteriors, ja s'havien produït un bon nombre d'intercanvis en diversos terrenys, sobretot en el cultural. Dins d'aquesta mateixa línia, va destacar l'exposició d'art d'Israel que en aquells dies havia estat inaugurada a Barcelona, i precisament en la seu del Departament de Cultura de la Generalitat. Va haver-hi tam-

bé una referència al tema del Call jueu de Girona i al centre Isaac el Cec sobre el qual Samuel Hadas va mostrar-se ben informat, i va assegurar que seguia tota la seva problemàtica, sobretot a través de diversos diàlegs amb l'alcalde de Girona. Finalment, va efectuar algunes consideracions entorn de la situació bèl·lica d'Orient Mitjà, tot admetent que l'arribada de la pau semblava difícil, però no pas impossible. Opinió com aquestes tenien ja cert valor en si mateixes, per procedir d'una persona amb amplis coneixements de la situació política de tota la zona.

Però «De sol a sol» recollia igualment altres informacions, de caire ben diferent a aquesta primera. Una era el reportatge dedicat a la «Hot ice party» organitzada per la discoteca «Chic» de Roses, consistent en una festa on era obligatori el vestit blanc per a tots els assistents, els quals, a partir de cert moment, eren bom-

bardejats literalment per sortidors d'escuma i aigua, mentre seguia la música i el ball. Un exemple més dels nivells de diversió que assolixen alguns locals de la Costa Brava, en benefici dels estiuejants.

Eren també diades de festa major a diverses poblacions de les comarques, com ara Bordils, Castanyet i Mieres, que presentaven a «De sol a sol» els seus variats programes d'actes.

Per acabar, el duo d'humoristes Martes y Trece passaven per l'espai d'entrevistes, després d'haver actuat amb èxit a Peralada, en la cloenda de la temporada «Estiu musical», davant de tres mil persones. Josema i Millán, els dos integrants de la parella còmica, al mateix temps que feien gala durant l'entrevista del seu humor fàcil i senzill, van fer una al·lusió a la possibilitat de gravar una divertida sèrie d'episodis per a la televisió.

No fa gràcia

La veritat és que no ha de fer cap gràcia que un bon dia et plantifiquin al davant mateix de casa el cartellet que indica per on es va al cementiri. I menys encara si la direcció assenyalada va directament cap a la teva finestra, com els ha passat a uns veïns de Llagostera, que no tenen pas res a veure amb el món funerari. És clar que hom podria dir que el perill d'una confusió és mínim, perquè la casa en qüestió no té pas cap aspecte mortuori però, vaja, no deixa de ser una nota d'un humor una mica negre i, sobretot, un mal senyal... (Foto JOSEPHUS).

A la nova Miss Catalunya, Montse Molas, no li agrada la política, però sí el voleibol

Té disset anys, treballa a casa seva i vol entrar en el món de la moda

JOSEPHUS

Vint-i-dues noies, d'edats compreses entre els disset i els vint-i-tres anys, i d'arreu de les contrades catalanes, concorregueren abans d'ahir a la nit, a les instal·lacions del Central Park de Lloret de Mar, al concurs de «Miss Catalunya, 1987», organitzat per Fernando Cid i presentat per Mario Beut. La representant de la comarca de Vic, Montserrat Molas, de disset anys i estudiant, obtingué el títol, mentre que Alicia Filipo, del Penades, era escollida com a «Miss Simpatia '87», i Carme Domingo, del Maresme, «Miss Elegància». Les dames d'honor de «Miss Catalunya» foren Isabel Muela i Rosa Maria Garcia.

El jurat tingué problemes

Contràriament al que havia passat en les altres edicions de «Miss Lloret de Mar» i «Miss Costa Brava», el jurat de «Miss Catalunya» tingué seriosos problemes a l'hora de les corresponents deliberacions. Segons sembla ser els resultats finals no estaven gaire ben definits fins que la discreció i l'elegància de la candidata Montse Molas donà el toc definitiu.

L'esmentat jurat estava compost per Teresa Gimpera, l'actriu Emma Quer, el director de cinema Antoni Rivas, Carmen Conesa, Cristina Olivé, «Miss Catalunya '86», Josep Arnau, president de la Diputació de Girona, Jordi Mar-

«Miss Elegància», «Miss Simpatia» i «Miss Catalunya» foren les vertaderes protagonistes de la nit de divendres passat a Lloret de Mar (Foto DANI DUCH)

tínez, alcalde de Lloret de Mar, Armando Matias Guiu, escriptor i guionista, Albert Castillo de la Cadena Catalana i Climent Guitart, propietari de la cadena «Guitart Hotels».

Les puntuacions, després de mitja hora llarga de deliberacions, donaren el resultat ja assenyalat, essent finalment Montserrat Mo-

las la guanyadora, que rebé els atributs de mans de la «Miss Catalunya '86», Cristina Olivé, enmig dels forts aplaudiments del públic assistent que omplia de gom a gom el ben decorat recinte turístic del Central Park lloretenc.

«No m'agrada la política...»

La nova «Miss Catalunya»,

nades amb moda. «A casa meva -ens confessà-, tenim una pelleria; he treballat per ells en algunes ocasions i he fet també alguna desfilada de models», comentant a continuació que, «no esperava guanyar. Ha estat una verdadera sorpresa i encara estic emocionada, però no he plorat pas. El que sí que estic és molt nerviosa perquè sé el que m'espera d'ara endavant. Hauré de complir amb molts de compromisos i espero fer-ho bé. A casa meva crec que em donaran suport. De fet ja n'havíem parlat i els meus pares em digueren que si no ho veia molt clar ho deixés estar...».

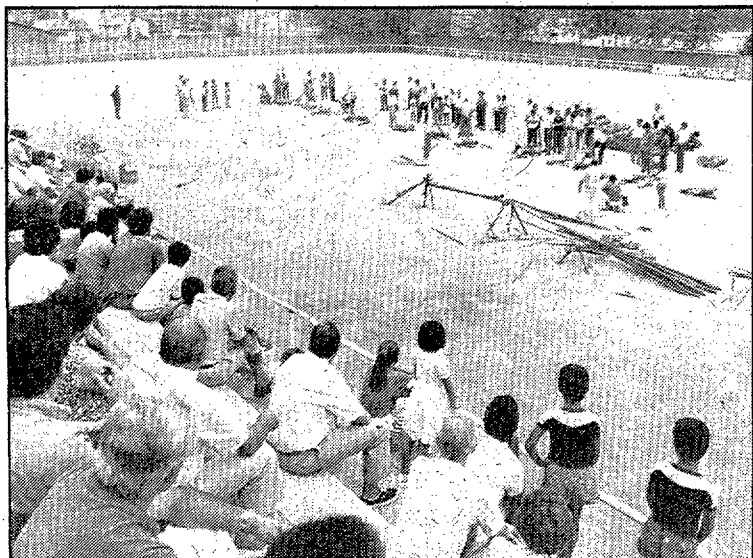
«Miss Catalunya '87» medeix 1'72 d'alçada, i només sap que, «de la part de dalt faig 92 centímetres. Les altres mides no les sé pas...». A Montserrat Molas no li agrada la política perquè: «encara sóc massa jove per pensar en aquestes coses i, a més, crec que, de moment, no hi ha polítics de gran relleu en aquest país, al meu entendre...». Tampoc li han fet cap oferta cinematogràfica, però, per acabar, ens confessa finalment que, «si l'oferta fos bona, crec que l'acceptaria. Tot depèn del que em proposin. De fet, però, crec que d'ofertes bones se'n fan ben poques», afegint que, «el que em preocupa ara és el títol de «Miss Espanya». Provaré sortir, a veure què passa. Confiança amb mi mateixa no me'n falta pas...».

Montserrat Molas, té disset anys i ens comentà que s'havia presentat perquè li agradaven aquestes coses, «el món de la publicitat i les modes; el món de l'espectacle en general. He volgut provar sort i m'ha anat bé...».

Montserrat Molas fins ara ha estudiat i ha treballat esporàdicament amb algunes coses relacio-

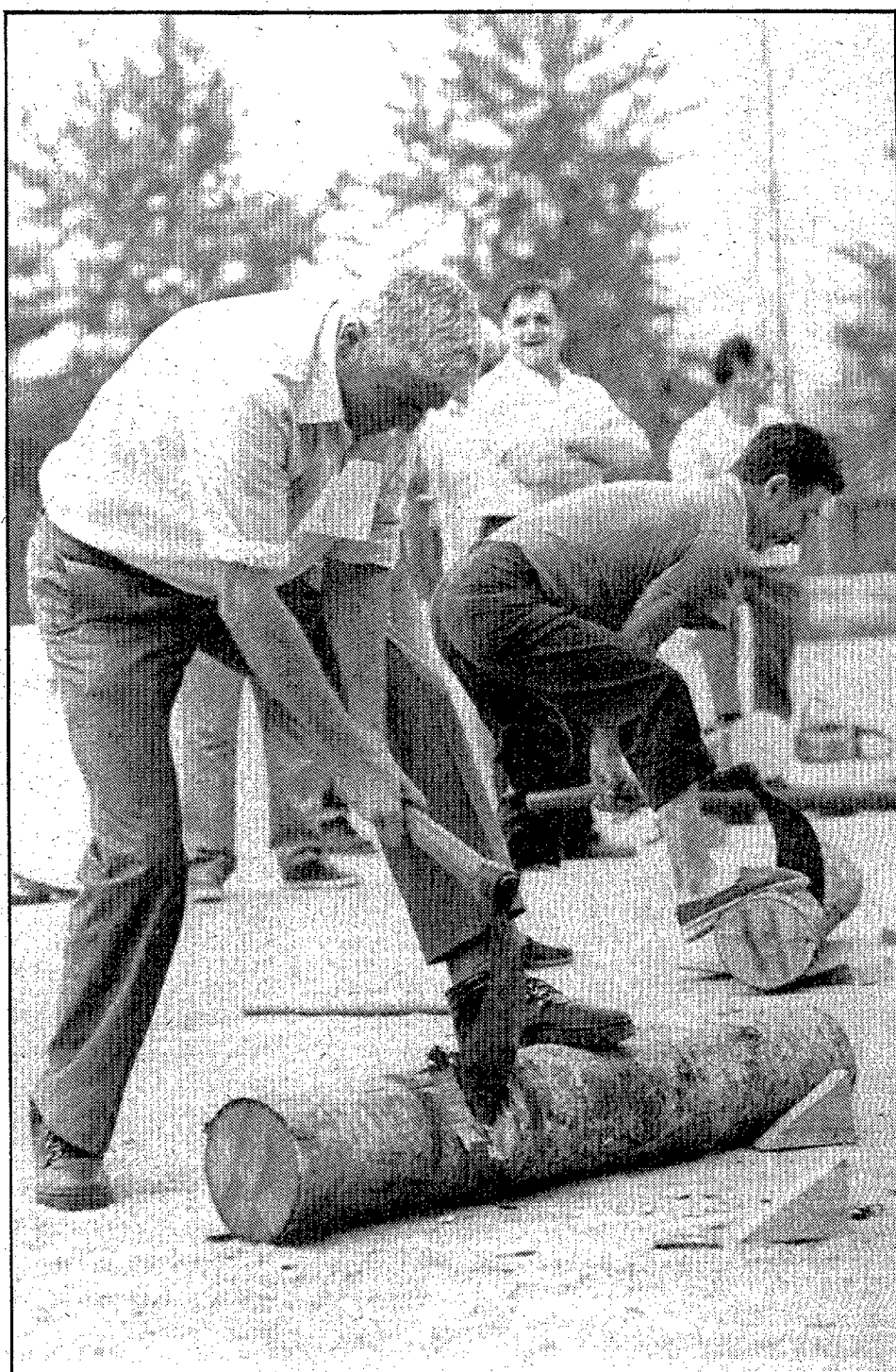
Montserrat Molas, la nova «Miss Catalunya», no és gaire partidària dels polítics, però sí molt aficionada a l'esport del voleibol (Fotos DANI DUCH)

Prop d'un miler de persones va assistir al concurs de tallada de troncs que es va fer ahir a Sant Hilari. (Fotos CARLOS SANS).

A més del concurs pròpiament dit, es varen fer diverses demostracions de treballs forestals. (Foto CARLOS SANS).

Un miler de persones va presenciar el XXVIII Concurs de tallada de troncs de Sant Hilari

També es varen fer diverses demostracions de treballs forestals

JOSEP Mª VILA

Prop d'un miler de persones es va aplegar ahir a la tarda al camp municipal de futbol de Sant Hilari Sacalm per presenciar la XXVIII edició del Concurs de tallada de troncs —amb destal i xerrac mecànic—, i la demostració d'arts i oficis bosquerols, que cada any organitzen la Cambra agrària local, l'Agrupació forestal local d'extinció d'incendis, les colles de bosquerols i el Consorci Forestal de Catalunya. Tanmateix es va fer una demostració a càrrec dels campions del concurs de «Bucheronage» que es va fer l'any passat a la població francesa d'Axat, que varen ser obsequiats posteriorment amb una placa commemorativa del concurs.

La primera de les modalitats del concurs va ser la tallada de troncs amb destal per parelles, que va ser guanyada per Miquel Serrano i Salvador Gispert. En la modalitat de tallada de troncs amb destal individual, el guanyador va ser Salvador Gispert. També es varen concedir els premis especials juvenils a Andreu Garcia i a Jaume Soler, i el premi local, a Salvador Gispert. Pel que fa a la modalitat de xerrac mecànic, el guanyador va ser Miquel Serrano, i amb xerrac a mà, Lluís Juanhuix. Els primers classificats en el concurs es varen repartir, a més de diversos

Al llarg de la tarda, i a més del concurs, varen fer una exhibició els campions del concurs de l'any passat de «Bucheronage» que es va fer a la població francesa d'Axat. (Foto CARLOS SANS).

trofeus i obsequis, un total de tres-cents mil pessetes en metàl·lic.

Posteriorment es varen fer les exhibicions de fer rodells —a càr-

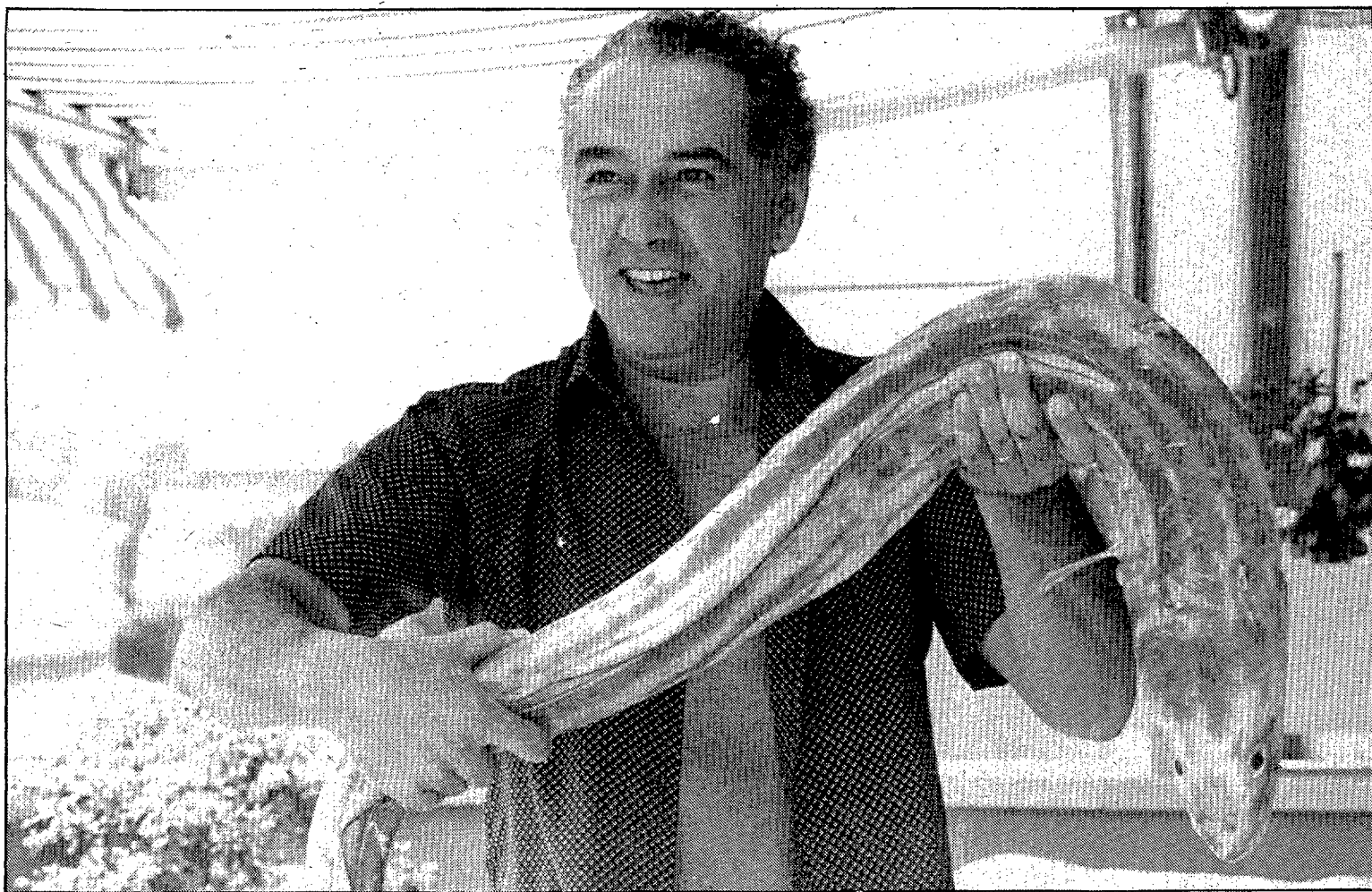
rec de Ramon Casas i Joan Güell—, de pelar suro —amb Josep Rossell i Joan Tornés— i d'esporgar pins —a càrrec de Joan Tornés i J. Recasens—.

Entre les diverses personalitats assistents, s'hi trobaven l'alcalde de Sant Hilari, Xavier Rossell; Ypavec Yves, alcalde i president de les Jornades forestals d'Axat;

Jordi Martínez, alcalde de Lloret de Mar; Lluís Maria Thomas, president de la Comissió d'Agricultura i Ramaderia de la Diputació; Josep Mª de Ribot, president del Consorci Forestal de Catalunya; Ramon Aragón, cap de la Guàrdia Civil; Eloy González, cap dels Serveis d'Extensió Agrària de Girona; i Mn. Anton Claravall, dels Serveis Arquitectònics de la Generalitat, entre d'altres. Tanmateix, hi eren presents alguns membres del Centre Regional Agrícola de França.

En el decurs del concurs, va tenir lloc un acte d'agermanament entre les poblacions d'Axat i de Sant Hilari, després de diverses delegacions d'ambdues poblacions hagin assistit, en els darrers anys, als concursos i demostracions forestals que es fan a ambdues bandes dels Pirineus. En aquest sentit, l'alcalde de Sant Hilari, Xavier Rossell, i el d'Axat, Ypavec Yves, varen lliurar-se mútuament unes plaques commemoratives.

La jornada es va cloure a la nit, amb un sopar al qual varen assistir els participants en el concurs i en les exhibicions, les diverses autoritats i els organitzadors, que va acabar amb un ball a la piscina Villaret.

Josep Arnau, amb cara de satisfacció en mostrar el congre que va pescar ell mateix. (Foto CARLOS SANS).

El president de la Diputació passa els estius a Platja d'Aro.

Josep Arnau troba a faltar la tranquil·litat de les vacances d'altres anys

ROSA Mª MESTRES

El recent estrenat president de la Diputació, Josep Arnau, ha vist enguany com les seves vacances habituals del mes d'agost a Platja d'Aro es converteixen en una mena de còctel de descans i feina. «Realment, explica Josep Arnau, no se'n poden dir vacances, combinem el relaxament amb la tensió. Dos dies a la setmana vaig a la Diputació per un dia a l'Escola Universitària Politècnica, a part de tots els actes socials i culturals que se celebren a l'estiu a les nostres comarques».

Quan la feina li permet i pot gaudir d'un dia tranquil al seu apartament de Platja d'Aro, es lleu tard, «cap a les deu del matí,

atès que pràcticament cada dia anem a dormir tard per haver d'assistir a un o altre acte». Seguidament esmorza, llegeix una estona i cap a les dotze del migdia va una estona a la platja, «la meua esposa Pilar no m'acompanya perquè no l'hi agrada». Alguns dies també va en barca, «aprofitem per anar a alguna cala a banyar-nos amb els amics i pescar. Cap a les dues ens aturem a s'Agaró per fer la tapas».

La família Arnau acostuma a dinar cap a les tres de la tarda. El dia que va rebre al DIARI DE GIRONA-Los Sitios es disposaven a cuinar un grandios congre que havien pescat la jornada anterior, acompanyat de salsa verda. Qui cuina a casa seva és «evidentment la Pilar», perquè confessa

que no li agrada gens posar-se a la cuina. La mitja hora de migdiada no li treu ningú a l'estiu, «quan fa tanta calor ho necessito».

A la tarda aprofita per anar una estona en bicicleta, «d'aquí fins allà baix i tornar, tampoc no cal cansar-se gaire». Un altre esport que també practica el president de la Diputació és el tennis i sol jugar amb les seves filles, l'Anna de 20 anys, que està uns dies a Anglaterra, i la Marta de 17 anys. «Jugar amb l'Anna ja em comença a molestar una mica perquè ara em sol guanyar i no pas per qualitat sinó per edat». També ha de treure a passejar el seu gos, en Rosky, que a Platja d'Aro es troba bastant més a gust que a Girona.

Tinc més amics que abans

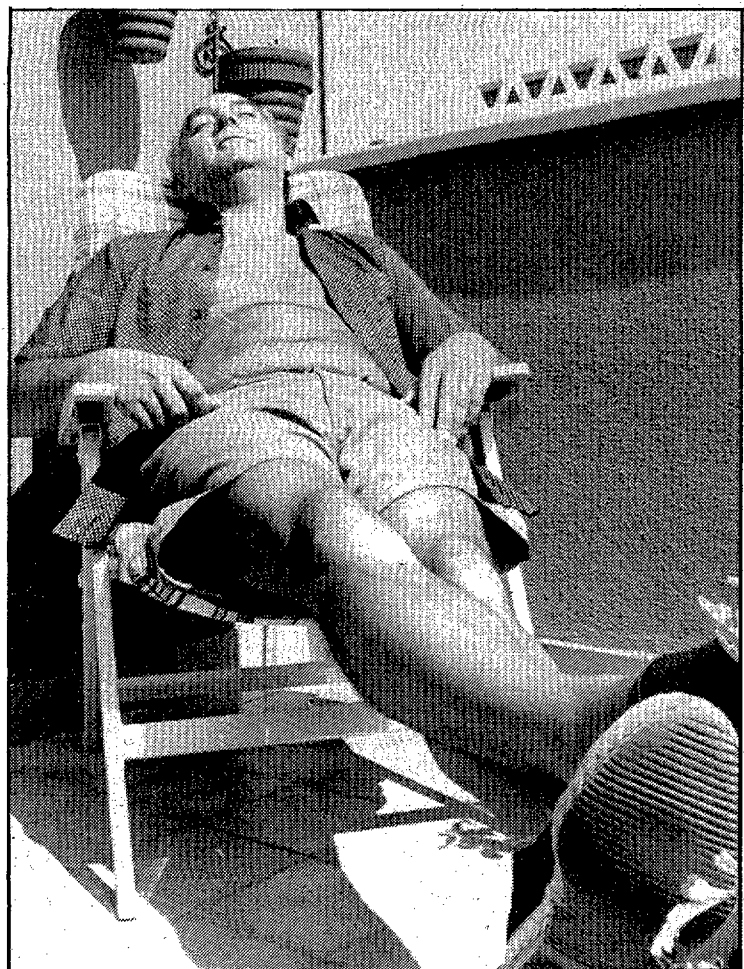
Josep Arnau diu que d'ençà que és president de la Diputació «és possible que tingui més amics que abans. N'hi ha alguns que des de fa un mes fan una rialla més forçada».

Confessa que troba a faltar la tranquil·litat d'anys anteriors, «si anava a algun concert o participava en alguna activitat era perquè em venia de gust i volia, ara hi vaig més obligat. Haig de reconèixer per això que no és cap sacrifici assistir a concerts o actes socials que es fan a l'estiu, que n'hi ha molts, perquè m'agrada molt la música, la pintura... quan faig al-

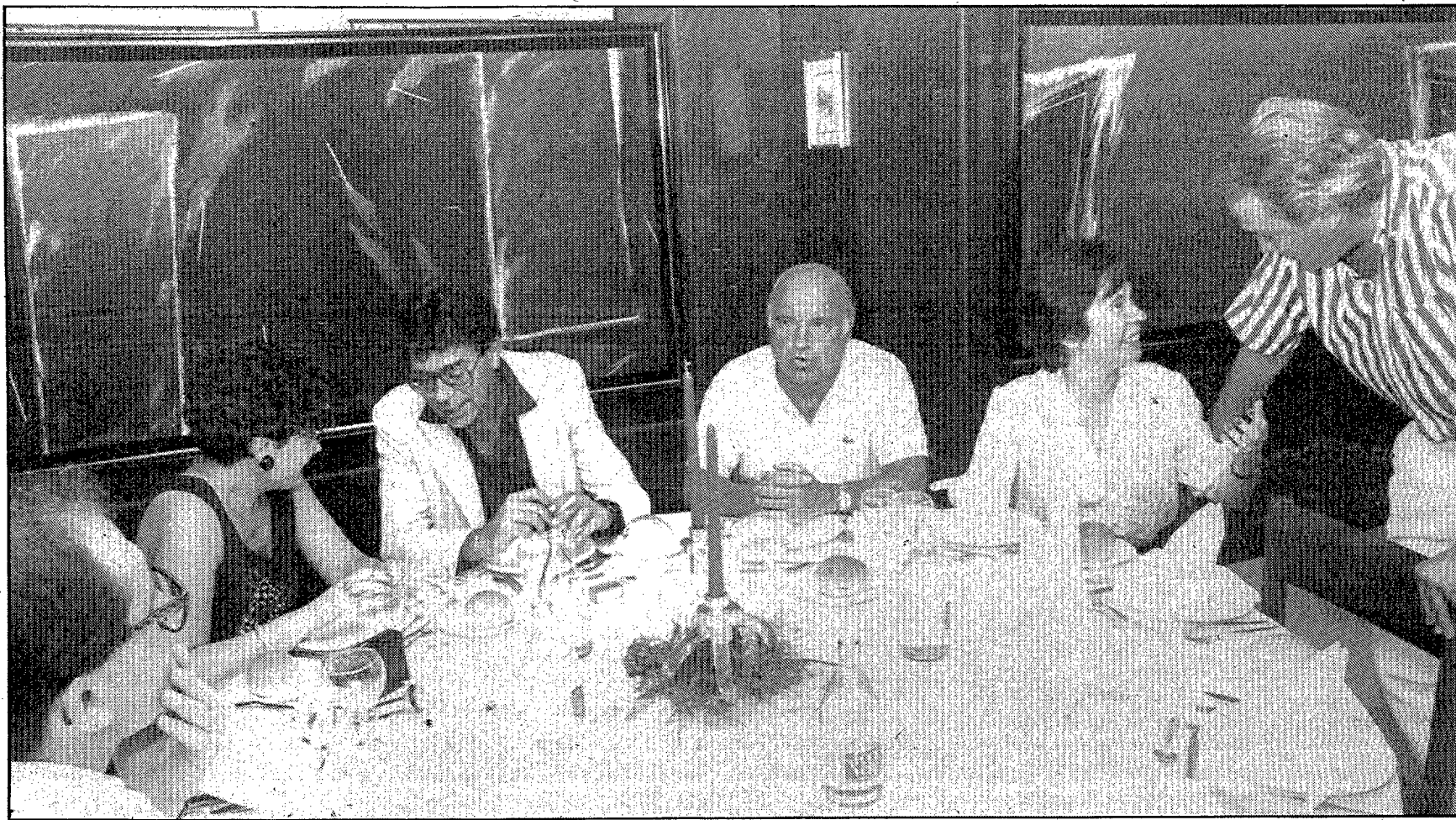
gun viatge una mica llarg, com el de Llivia, aprofito per parlar amb els alcaldes i amb les entitats i conèixer els problemes que tenen. En la meua visita a la Cerdanya vaig aprofitar també per volar amb ultralleuger. No hi havia pujat mai i va ser una experiència molt maca».

El càrrec de president de la Diputació també l'ha fet deixar de banda un dels seus principals «hobbies», la pintura. «Cada estiu pintava un parell de quadres i aquest any, res de res».

La setmana vinent estarà més dies a Girona que no pas a Platja d'Aro, ja que demà dilluns ha de participar en una conferència a l'Escola d'estiu de Girona i ha d'assistir a algunes reunions.

En Rosky està molt content quan el treuen a passejar. Josep Arnau dedica mitja hora diària a fer la migdiada. (Fotos CARLOS SANS).

L'eurodiputat del CDS Josep Coderch va participar divendres passat al Solàrium que se celebra habitualment a l'hotel Aromar de Platja d'Aro. (Foto CARLOS SANS).

L'eurodiputat del CDS Josep Coderch creu que tindran grup parlamentari propi abans de Nadal

Els quatre anys d'agregat a l'ambaixada espanyola a Buenos Aires li han servit per conèixer de prop la realitat política d'aquell país

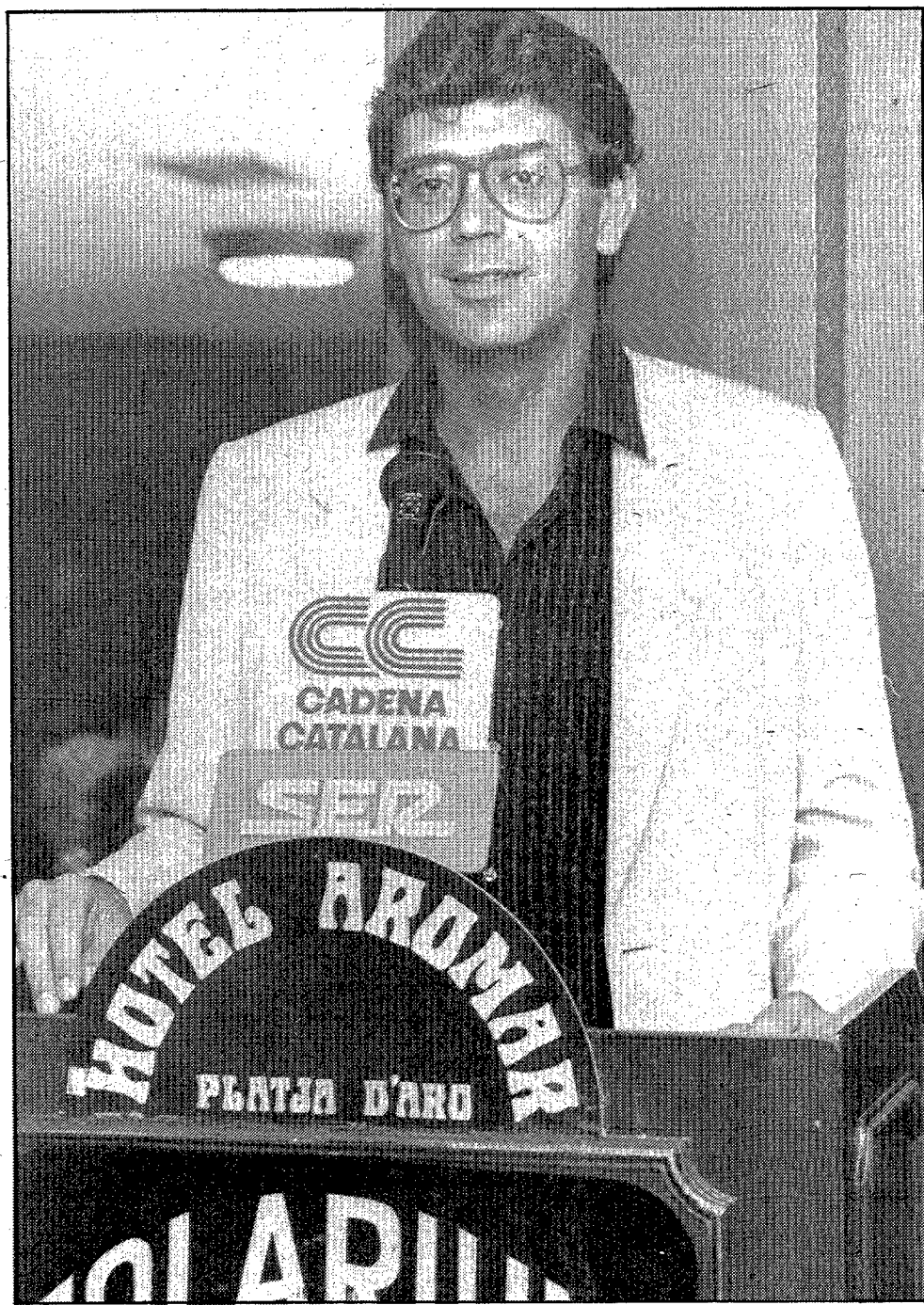
ROSA Mª MESTRES

Josep Coderch, diputat al Parlament Europeu pel Centre Democràtic i Social, està convençut que abans de Nadal el seu partit tindrà grup parlamentari propi a Estrasburg. Coderch explicà en el sopar col·loqui organitzat pel Club Liberal de Girona a l'hotel Aromar de Platja d'Aro que actualment estan en el grup dels no inscrits, malgrat que «aquests dies, els representants del CDS hem tingut la sensació de ser perseguits pels passadissos per veure si ens incorporàvem a algun grup parlamentari ja format». Afegí que, tal com varen prometre en la campanya electoral, no s'inclouran a cap dels grups que ja existeixen.

Josep Coderch fa no més d'una setmana que ha tornat de l'Argentina on, des de l'any 83, ocupava el càrrec d'agregat de l'ambaixada espanyola a Buenos Aires. Els quatre anys que ha estat vivint a aquest país sud-americà el van portar a fer una sèrie de reflexions i comparances sobre la transició política espanyola i els moments actuals que viuen a l'Argentina. Mentre que a l'Estat espanyol el comportament de les Forces Armades en la transició «ha estat exemplar, excepte el cas particular del «Tejerazo» —puntualitzà—. No ha estat així a l'Argentina, país que ha viscut moments realment preocupants». També va trobar similituds en el govern, «actualment el govern argentí actua des de la prepotència, cosa similar al que està passant a l'Estat Espanyol des del 82. Amb les passades eleccions el PSOE ha tingut el primer avís seriós». Remarcà la necessitat en ambdós països de consensuar els grans temes que els afecten i evitar fer electoralisme.

Respecte a l'Estat de les autonomies, manifestava el també ex-governador de Barcelona que «des del 82 no s'acaba de tenir clar

Josep Coderch ha arribat fa pocs dies de Buenos Aires, on ocupava el càrrec d'agregat a l'ambaixada espanyola. (Foto CARLOS SANS).

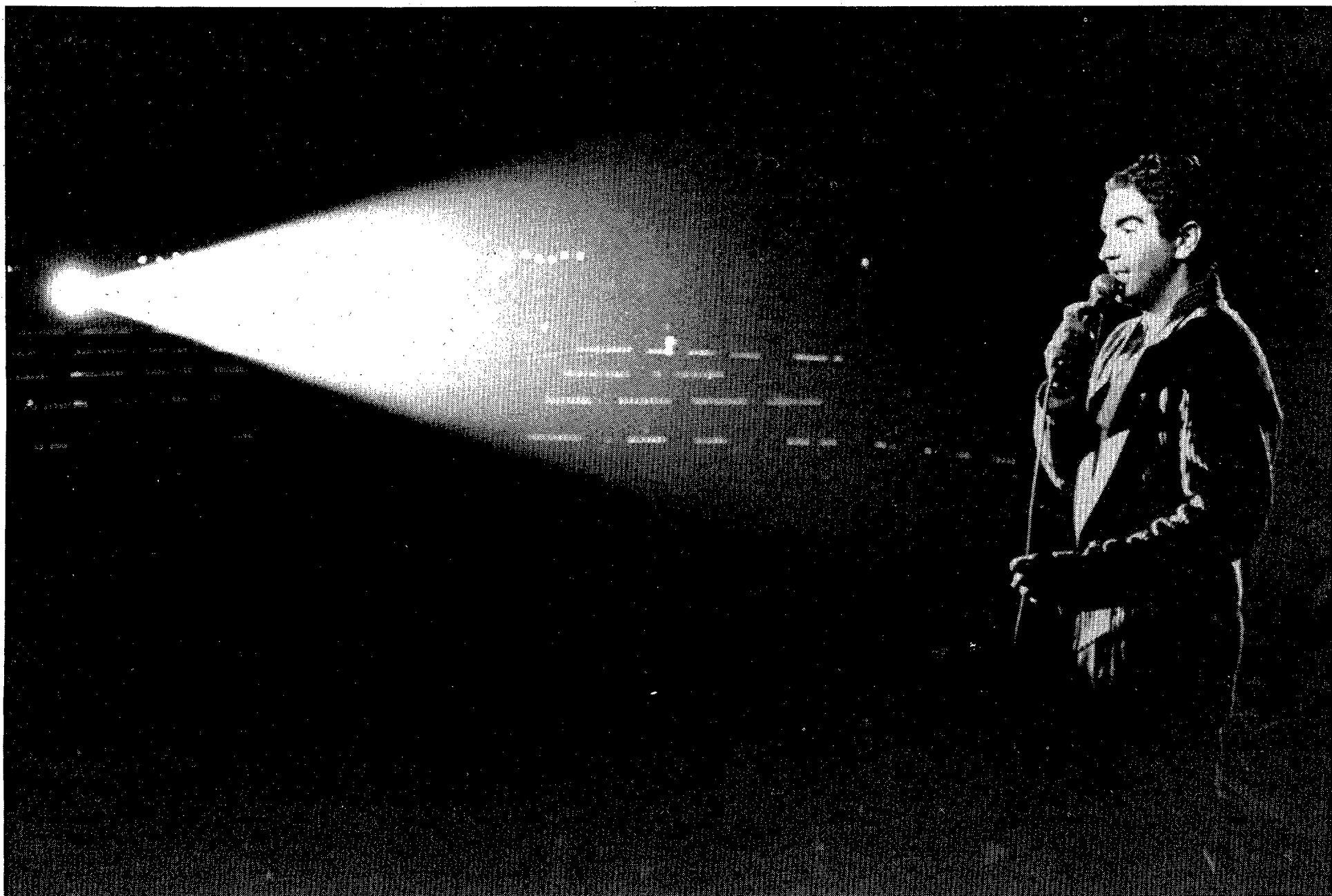
que l'Estat espanyol és un Estat de les autonomies. Em van preocupar les reticències que es varen produir des de Madrid amb la visita del President de la Generalitat, Jordi Pujol, a l'Argentina. He de dir que Pujol va donar una immillorable imatge de Catalunya i d'Espanya».

Josep Coderch expressà la seva preocupació «per l'excessiu grau de vigilància, des de l'ombra, que exerceixen part de les Forces Armades argentines, perquè podria comportar en qualsevol moment una involució», afegint que «actualment Argentina és una democràcia vigilada».

L'eurodiputat de Castelló d'Empúries està convençut que els socialistes, a nivell de l'Estat, perdran les properes eleccions, «que crec que s'avançaran al 89». També es qüestionava sobre «quin serà el comportament d'alguns socialistes quan hagin de tornar al lloc que tenien abans d'assumir càrrecs de responsabilitat política. Crec que la transició haurà acabat quan aquest pas es faci sense traumes».

També parlà de l'Expo '92 i dels Jocs Olímpics a Barcelona en aquest mateix any, remarcant que «és un tema de tots i en el qual ha de participar tothom. Tenim l'oportunitat d'exportar una imatge extraordinària de l'Estat espanyol».

Respecte al terrorisme, assenyalà que les solucions passen per una conscienciació de tota la societat espanyola i d'un rebuig unànim, i una conscienciació de la classe política basca. La crisi del PNB ha estat molt negativa en aquest sentit i el PSOE ha intervingut d'una forma decisiva en l'escisió d'aquest partit». Coderch creu que els temes més preocupants que patim actualment, juntament amb el terrorisme, són l'atur i el deteriorament de les relacions del Govern central amb les autonomies.

Agustín Pantoja: «No m'importa el que diguin de mi. Jo em limito a cantar i punt»

El cantant va actuar divendres a la nit a la Nova Pèrgola i el mes de setembre inicia una gira per Amèrica

LLUÍS BAENA
LLuint un bronzejat envejable, Agustín Pantoja actuà divendres a la nit a la Nova Pèrgola. L'expectació que havia despertat l'actuació del cantant era considerable i un gran nombre de fans seves no es varen voler perdre el seu show.

Moments després de finalitzar la seva actuació, i mentre un gran nombre d'admiradores l'esperaven perquè signés un munt d'autògrafs, Agustín, amb la simpatia que el caracteritza, ens comentà que aquest bronzejat «el tinc perquè de tant en quan vaig a la platja a jugar a futbol amb els amics o a estar una estona amb la família, el que no faig mai és tombar-me a la sorra per prendre el sol perquè és

una cosa que no puc aguantar».

— El que sí tens és moltes gales aquest estiu per Catalunya...

— Sí. Vaig començar al març les meves gales i el proper mes les acabo. He estat per tot Espanya i sobre el 20 de setembre marxaré a Amèrica a fer alguns concerts en directe. Allà estaré dos mesos a Nova York, Puerto Rico, los Angeles, Equador, Veneçuela, Colòmbia,... i a Mèxic de promoció.

— Estaràs d'acord amb mi que enguany els hispans estan de moda a Amèrica...

— Jo crec que els hispans sempre hem estat de moda.

— La família Pantoja està per complert dedicada a la música. Isabel, Silvia, Agustín, i hi ha tam-

bé un Juan Pantoja que toca la guitarra.

— Sí, és el meu germà. Ell va començar amb la Isabel i ara està amb mi.

— Tens en l'actualitat quatre LP on l'evolució és clara. Vares començar amb cançons romàntiques, després ens varès sorprendre amb «Amores normales», amb molt més ritme, i ara t'has passat a l'italià.

— Penso que tot entra dins una mateixa línia. El primer disc va ser més que res una sortida. El segon va ser ja una mica diferent amb «Señora de lujo» i crec que la meva evolució ha estat que he anat internacionalitzant la meva

música.

— A poc a poc vas composant cançons. Arribarà un dia en què treguis un disc enterament compost per tu?

— Be, això d'Agustín Pantoja compositor crec que és una cosa que encara està molt llunyana. El que jo composés «Un hombre y una mujer» va ser una broma, una mena de repte entre la casa discogràfica i jo, ja que ells em varen dir: a que no ets capaç de compondre un tema? I ho vaig fer. Però de moment no m'interessa compondre perquè hi ha gent que s'hi dedica i que ho fan meravellosament bé. El que no m'interessa en aquests moments és quedar en ridícul. Jo el que vull és seguir treballant fins

com ara, seguir fent gales, que la gent vingui a veure'm i evolucionar.

Orgullós de la seva carrera professional, l'única cosa en la qual pensa és en treballar i seguir endavant. «Quan vaig començar em donaven un any de vida i ja en porto quatre i estic molt content de la meva carrera perquè jo vaig a la meua i no em poso amb ningú. No m'agrada fer mal a la gent i el que la gent pugui dir de mi m'és exactament igual. Jo em limito a fer la meua feina que és cantar i punt. La gent sap que jo passo del que pugui dir. Aquesta vida són quatre dies i si t'has de preocupar del que digui la gent...»

Sens dubte.

L'única cosa que li preocupa és seguir cantant i agradant al públic. (Foto CARLOS SANS)

«Quan vaig començar em donaven un any de vida i ja en porto quatre»

Allà on actua Agustín sedueix les seves fans. (Foto CARLOS SANS)

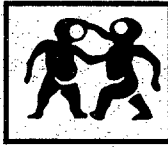
HOROSCOPO

ARIES (Mar. 21 a Abril 20)
Este será un día de esos inolvidables, sobre todo en el terreno sentimental. Acepte invitaciones. Placeras sorpresas que quizás le hagan cambiar el rumbo de vida.

TAURO (Abril 21 a Mayo 21)
La prioridad será el hogar, pero la vida social será un compromiso difícil de eludir. Trate de balancearlas, de lo contrario quizás algo no pueda irle demasiado bien.

GEMINIS (Mayo 22 a Junio 21)
Un viaje será ahora ideal. En lo sentimental, notará un beneficioso cambio. Las amistades le respaldarán en lo que concierne a sus ideas para llevarlas a la práctica.

CANCER (Junio 22 a Julio 23)
Para quien se vea en la obligación de combinar el placer con el trabajo, podría encontrarse con una gran oportunidad. Cuide bastante su economía. No derroche demasiado.

LEO (Julio 24 a Agst. 23)
No dude en optar hoy por salir antes que quedarse en casa; los beneficiará a todos. Su carisma impresionará y de ello podrá sacar algunos beneficios muy positivos.

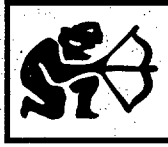
VIRGO (Agst. 24 a Sept. 23)
Su pareja necesita más tiempo de privacidad y diálogo. Un acontecimiento indirecto les beneficiará a los dos. Debe cuidar mejor su salud en estos últimos días.

LIBRA (Sept. 24 a Oct. 23)
Asegúrese de sacar ventaja de las oportunidades de hoy. La vida social será ahora algo especial, quizás en ella pueda encontrar a alguien que le interese mucho.

ESCORPIO (Oct. 24 a Nov. 22)
Inesperado acontecimiento podría cambiar su carrera. Por la noche, celebración con sus amistades y algunos familiares. Lleve a la práctica todas sus ideas.

SAGITARIO (Nov. 23 a Dic. 21)
Un viaje podría encontrarse con derivaciones románticas. Prepárese para un gran impulso en su carrera profesional, el cual le alentará para seguir más adelante.

CAPRICORNIO (Dic. 22 a En. 20)
El panorama financiero le dará una gran tranquilidad. Un viaje esperado estaría por materializarse y a la vez sería muy agradable. Debe aprovecharlo bien.

ACUARIO (Enero 21 a Feb. 19)
Una relación sentimental se afianzará más de lo pensado. No desaproveche las oportunidades que hoy se le presentan. Algunas ocasiones no se presentan cada día.

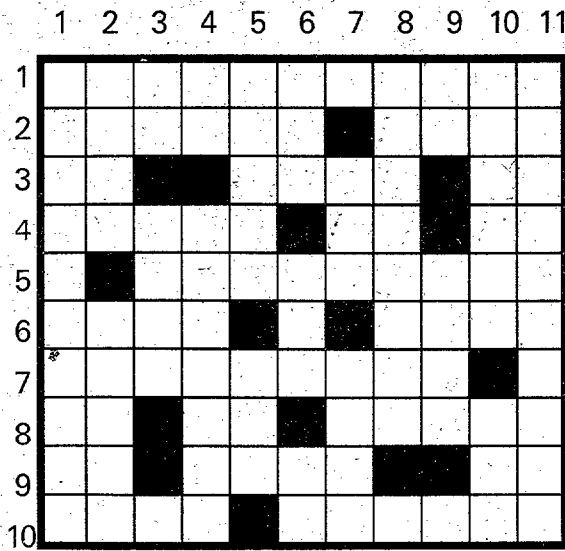

PISCIS (Feb. 20 a Mar. 20)
Si esperaba una oportunidad laboral, prepárese para aprovecharla; esté alerta. Por la noche, tendrá una grata sorpresa. Sus ingresos económicos quizás aumenten.

Si nació usted en esta fecha:
Tendrá ciertos rasgos aventureros que se verán reflejados en su trabajo, pero necesitará de mucha auto-disciplina para lograr aprovechar al máximo su talento. Tanto las artes como las ciencias podrían atraerle. Comprensivo y benévolo, también podría sentirse inclinado hacia el terreno médico. Las letras, la música, la enseñanza, podrían ser otras de las áreas de su predilección. Hoy comparten su cumpleaños: Gene Kelly, actor y bailarín y Vera Miles, actriz.

CRUCIGRAMA

C. LLUIS

HORIZONTALES 1. Que no se puede remitir o perdonar.— 2. Creados hace poco. Naves.— 3. Consonantes. Produciré. Consonantes.— 4. Al revés, de color azul. De Orense. Marchar al revés.— 5. Mil. Hacer dejación voluntaria de una cosa que se posee o del derecho a ella.— 6. Al revés, bebida alcohólica obtenida por la fermentación del mosto de las uvas. Preposición. Nota de afrenta.— 7. Pronuncias separadamente las letras de cada sílaba, cada una de las sílabas de la palabra y después la palabra entera. Consonante.— 8. Símbolo químico. Nota musical. Tostado.— 9. El argón, al revés. Pieza de materia rígida en figura de circunferencia (plural). Campeón.— 10. Paso fronterizo cerca de Camprodon. Estatua de una magnitud que excede mucho a la natural.

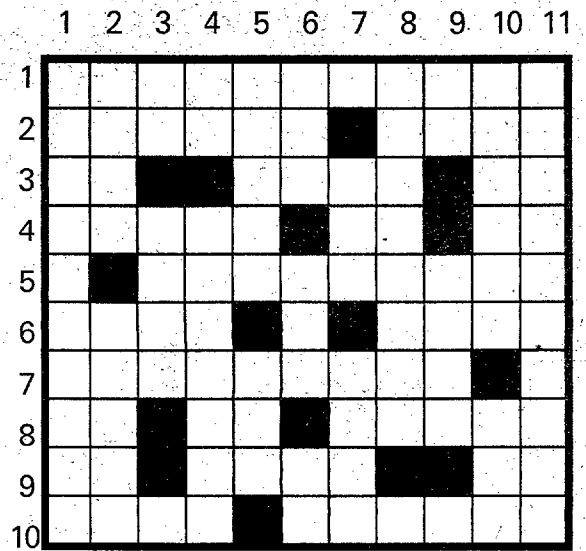
VERTICALES 1. Causará incomodidad.— 2. Mineral cristalizado, más duro que el acero, de color rojo y brillo intenso. Decir uno que no es verdad.— 3. Nota musical. Tela fuerte de hilo o de algodón crudos. Vocal.— 4. Al revés nombre de consonante. Frigoríficos.— 5. Mueca o gesto. Río casi gerundense.— 6. De esta manera, al revés. Al revés, República Árabe Unida. Al revés, símbolo del cobalto.— 7. El sur. Cierta licor alcohólico. Se ven en todos los estados.— 8. Falta de energía física o moral (plural). Cifra romana.— 9. Símbolo químico. Cuatro de incisivas. Vocal.— 10. Conseguir. Donas.— 11. Espiritoso.

SOLUCIONES HORIZONTALES 1. Irremisible.— 2. Nuevos. Naos.— 3. CB. Hare. GP.— 4. odnl. OR. ri.— 5. M. Renuclar.— 6. onlv. A. INRI.— 7. Deltras. T.— 8. Ag. Re. Asado.— 9. RA. Aros. As.— 10. Ares. Coloso.

SOLUCIONES VERTICALES 1. Incomodará.— 2. Rubi. Negar.— 3. Re. Dill. E.— 4. ev. Neveras.— 5. Mohin. Ter.— 6. isa. UAR. oc.— 7. S. Ron. EASO.— 8. Inercias. L.— 9. Ba. INSA. O.— 10. Lograr. Das.— 11. Espiritoso.

MOTS ENCREUATS

C. LLUIS

HORIZONTALS 1. Posar qualsevol instrument a la boca per impedir de parlar.— 2. Abreviació usada per representar un element químic. Al revés, provincia espanyola.— 3. Riu italià. Connexió d'una cosa amb una altra, al revés. Vocal repetida.— 4. Escullen entre diferents parts a seguir, un d'ells. Dues consonants de negral. Dues més.— 5. Una altra. Amagat en un forat.— 6. Quatre de tubet. Consonant. Conjunt de fibres disposades formant com una tela prima, com quan han d'ésser treballades en les màquines pentinadores.— 7. Que s'enfila ajudant-se de les mans. Consonant.— 8. Vocals. Quaranta-nou romans. Doni asil.— 9. Al revés, 3,1416. Antigament, barri de jueus; i sabeu que a Girona n'hi ha un? Cagpirat article.— 10. Manolls de flors. Municipi de la Garrotxa.

VERTICALS 1. Fer agafar por a algú.— 2. El qui pateix de miopia. Gentalla.— 3. Xifra romana repetida. Moderadament calent. Mil.— 4. Al revés, que reporta utilitat. Que és contrari a algú (plural).— 5. Calent fins a esdevenir lliminós. Corrent, sense afectació.— 6. Cinc-cents seixanta romans. En aquest mateix moment. Mil cinquanta romans invertits.— 7. Preposició. Al revés, mecanisme que serveix per deturar o alentar el moviment d'una màquina. El pintor empordanès amb museu a Figueres.— 8. Brut de sang. L'est.— 9. Consonants de consonant. Rarifica a mitges. Consonant.— 10. Clara, evident, a tots, manifest, al revés. Cagpirat pronom personal.— 11. Arroentaries.

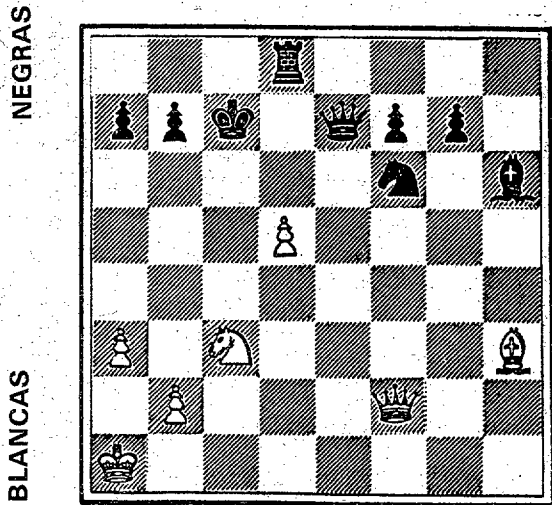
SOLUCIONS VERTICALS 1. Esporguir.— 2. Miop. Tropa.— 3. MM. Tebi. M.— 4. ob. Enemics.— 5. Roent. Pla.— 6. DLX. Ara. LM.— 7. A. erf. Dall.— 8. Sangonós. E.— 9. SC. RARI. R.— 10. aselap. IIE.— 11. Roentaries.

SOLUCIONS HORIZONTALS 1. Emmordassar.— 2. Símbol. UTBE. R. Napa.— 3. Gimprodor. R.— 4. UE. IL. Asil.— 5. R. p. Call. IE.— 6. Po. exen. EE.— 7. Oren. RG. LN.— 8. UE. IL. Asil.— 9. R. p. Call. IE.— 10. Rams. Mileses.

CAPITAN VENCIBLE

AJEDREZ

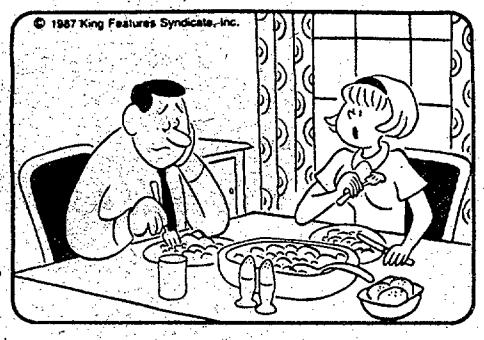
Juegan blancas y dan mate en dos. ¿Cómo?

SOLUCIÓN
1. C5c+, R1c
2. Dxf mate

SEIS DIFERENCIAS

por
HARRY SMITH

ENTRE ESTOS DOS DIBUJOS HAY SEIS DIFERENCIAS ¿SABRÍA HALLARLAS?

SOLUCIÓN

1. El vaso está movido.
2. El tenedor se suplantó por una cuchara.
3. La cortina es más angosta.
4. La ventana es diferente.
5. El ferrete.
6. Falta un cuchillo.

COLÒNIES I CASALS

Torn: Únic. Organitza l'agrupació Apel.les Mestres-71, de Barcelona.

Lloc: Can Font, de Sant Julià de Ramis (el Gironès).

Durada: Del 20 al 25 d'agost.

Edats: Disset a vint-i-cinc anys.

Monitors: Tots els participants ho són.

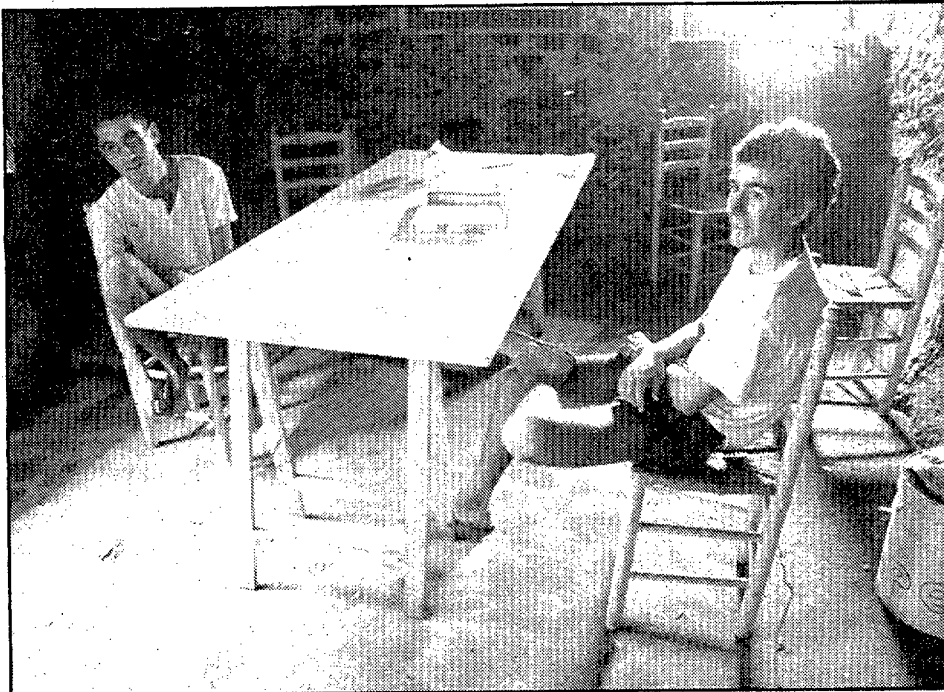

A Can Font preparen les activitats del curs vinent

L'agrupació d'escoltes Apel.les Mestres-71 de Barcelona organitza una reunió de caps o monitors per tal de preparar les activitats que durant l'any portaran a terme els nois d'aquesta associació. Quinze joves passen cinc dies, des de dijous dia vint d'agost fins dilluns vint-i-cinc, a Can Font de Sant Julià de Ramis, localitat del Gironès. Allà discutiran sobre les sortides i tasques que faran els vuitanta-set nens i nenes entre els set i disset anys que normalment tenen al seu càrrec, al mateix temps que procuran passar-s'ho bé convivint junts.

JULIO GALDEANO

Hem vist tot tipus de colònies i activitats estiuenques en marxa aquests dos mesos darrers, però no hi cap dubte que totes elles han de preparar-se temps abans per part d'aquells que s'encarreguen de portar-les a terme. Això es pot fer reunint-se el club, paròquia o casa habitual de la institució que ho organitza o també fent una petita colònia pels monitors. Aquest és el cas de Can Font. Allà, hi són els quinze caps d'una agrupació de Barcelona que té com a nom Apel.les Mestres-71, preparant les línies generals de tot el que es realitzarà durant la temporada 87-88. Albert Vilà és el director i ell ens explica què estan fent durant aquests dies a Sant Julià de Ramis. «S'ha de plantejar

Can Font, de Sant Julià de Ramis, és el lloc que serveix com a casa de reunió dels monitors o caps de l'agrupació d'escoltes Apel.les Mestres-71, de Barcelona. Ells pertanyen a la branca laica dels escoltes catalans. (Foto DANI DUCH).

el pla general del curs, amb els objectius generals i concrets que volem aconseguir els següents mesos entre els nois. Es discuteixen tot tipus de qüestions referides a l'ideari del grup, també molt especialment el calendari d'activitats i com es portaran a terme, a més de les que podríem anomenar burocràtiques o administratives».

Ésser escolta

Apel.les Mestres-71 es troba dins del tipus de «muntanyers o excursionistes» que reben el nom d'escoltes. «Nosaltres formem part de la branca laica dels escoltes catalans». Això vol dir que els participants dels quals parlem no se'n diuen a si mateixos monitors, sinó caps, que és la denominació pròpia dels escoltes tant laics com de parròquies; normalment es tracta de joves que han passat dels disset anys. I totes les agrupacions de la branca d'escoltes laics de Catalunya tenen una sèrie de vincles entre si, formant una mena de federació pròpia. Dins del grup que ens ocupa, els caps tenen cura de quatre unitats de minyons dividits per edats, «aquí es discuteixen els objectius i feines de cada unitat». Com es podrà veure, tenen una sèrie de noms molt característics. «Els que tenen de set a nou anys, se'n diuen castors. De deu a onze reben el nom de llops. De dotze a quinze seran «rangers». I de setze a disset, «pioners»». Hi ha un altre grup especial, «el clan, que són els que ja han sortit de pioners però no fan de caps». Aquest llenguatge de constants referències a la natura es veu especialment quan parlem dels «tòtems, que són els sobrenoms que ens posem i tenen arrels índies, jo, per exemple, hem dit falcó insòlit».

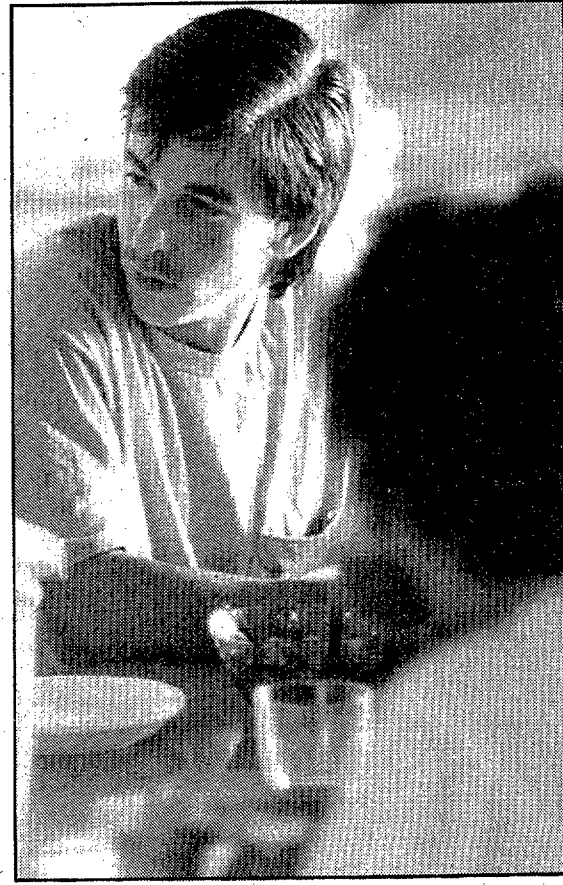
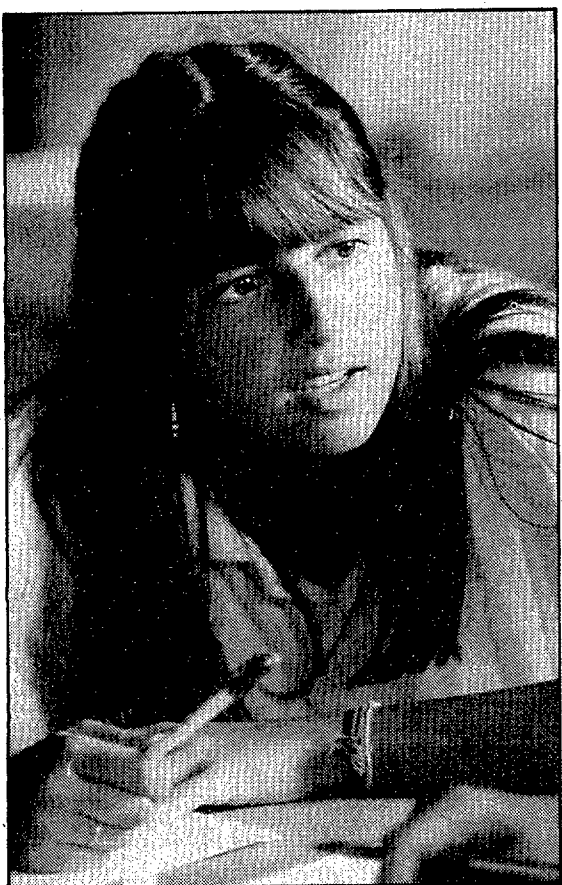
Tots ells realitzen una sèrie de «promeses escoltes» que varien segons l'edat. «Els «rangers» i «pioners» es comprometen a lluitar per la veritat i la justícia, ajudar els altres en tota circumstància i

complir la llei escolta que exposa què és un escolta. Diu que és lleial, cal confiar en el seu honor, és respectuós i cavallerós, estalviador, útil i servicial, estima i respecta la natura, amic de tothom i germà dels altres escoltes, disciplinat, està sempre de bon humor i supera les dificultats, i és net de pensament, paraula i obra. Els llops te-

nen una llei més curta, diu que el llop no es planya a si mateix i que obeeix el gran llop, que és el cap; el seu lema és fer tant com pot».

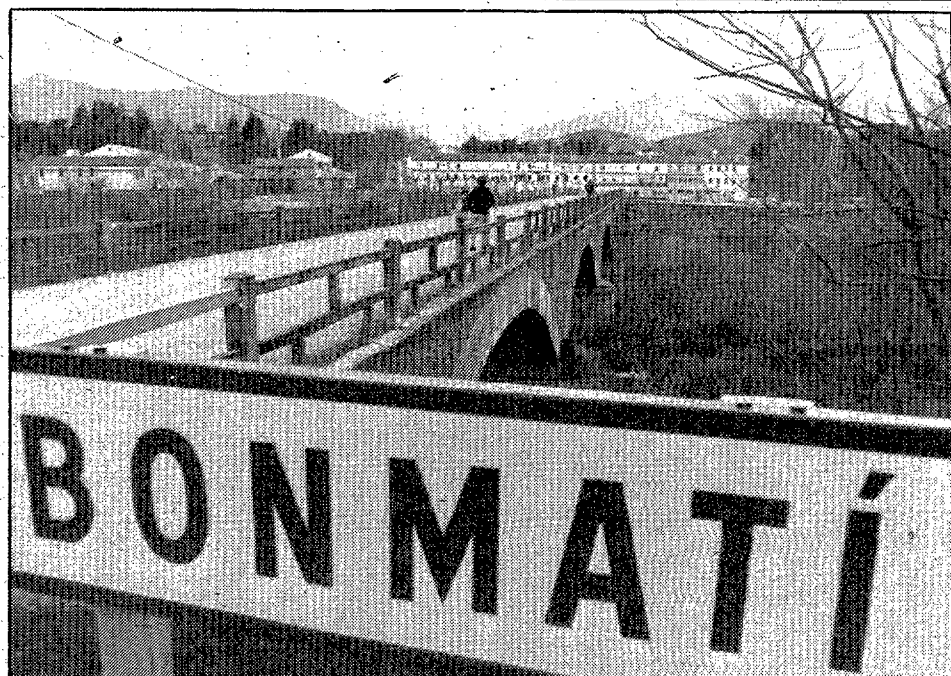
L'horari deixa ben clar que han vingut amb l'objectiu de preparar les activitats de l'any. «Després d'esmorzar ens reunim i ho discutim i abans de dinar ens banyem a la piscina o fem esport. A la tarda tornem a reunir-nos i, seguidament, un altre bany. Un cop hem sopat, si queda res per fer, ens ajuntem una vegada més». Hi haurà temps per parlar sobre «el manteniment de la formació dels nens, les relacions amb les associacions d'escoltes, l'ajuntament, la Generalitat i els mateixos pares. També apuntar quelcom sobre els consells, que són les reunions decisòries de la nostra agrupació i dir els càrrecs de cada membre d'aquest consell. A més de les parts burocràtiques i tècniques, com són la secretaria, tresoreria, material i intendència». Tot això, amb la finalitat de respondre als «principis escoltes de crear bons ciutadans, els mitjans de fer servei i practicar l'altruisme, educar el tracte, tractar de potenciar el progrés personal i la veritat sempre dins del marc de la muntanya com a medi natural». Els caps que participen a la colònia són «en Bruno, Sergi, Imma, Ferran, dos Xaviers, Lluís, Carles, Guillem, tres noies que es diuen Gemma i Mònica».

Són quinze els escoltes que passen cinc dies a aquesta localitat del Gironès, des del vint al vint-i-cinc d'agost. Allà s'ajunten amb l'objectiu de preparar les activitats que realitzaran els vuitanta-set nens i nenes d'aquesta agrupació en la temporada vinent. (Foto DANI DUCH).

La majoria del temps el passaran reunint-se i discutint les decisions que han de prendre pel pròxim curs. Sempre, això sí, hi haurà estones d'esbarjo a la piscina, el camp de futbol o la mateixa casa. (Foto DANI DUCH).

MAR I MUNTANYA

Sant Julià de Llor-Bonmatí és un municipi amb només cinc anys d'història. Ajunta agricultura i indústria però no és pas turístic. (Foto DANI DUCH i PABLITO).

Sant Julià de Llor-Bonmatí, un municipi agrícola i industrial

El municipi de Sant Julià de Llor-Bonmatí té només cinc anys de vida, els que fa que es va segregat d'Amer. Com sempre, continua la seva tradició agrícola i industrial, el turisme és molt petit encara. Josep Pibernat, el seu alcalde, no creu que siguin pobles amb massa afluència de visitants. «Les nostres són viles petites i sense turisme. Per exemple aquí no tenim hotels ni instal·lacions semblants». El que sí podem esmentar són cases de segona residència «de gent de Barcelona per aquí al costat a les urbanitzacions i que vénen normalment els caps de setmana». Respecte a la gent de pas, diu que «no sol venir pas massa gent com no siguin familiars dels que ja vénen aquí a passar les vacances. De tota manera ja es pot veure que no som un municipi turístic però sí amb bel·leses».

Entre elles Josep Pibernat anomena les esglésies de Sant Julià. «Un poble de gran història amb llocs força interessants en aquest sentit». A més de gaudir d'una «tranquil·litat gran i un paisatge

bonic». Precisament l'església romànica s'està restaurant i posant a punt per visitar. Hi ha igualment unes «tombes romàniques que actualment es troben bastant abandonades però pensem que poden recuperar-se i que siguin un altre atractiu històric de la zona». Manquen, això sí, «infraestructures importants com és un local per als avis i diferents serveis que tenim l'esperança d'anar millorant».

S'avança en la construcció de noves cases a Bonmatí, les urbanitzacions, i «actualment se n'estan fent onze més a Sant Julià de Llor». Les tasques d'urbanització i condicionament del municipi durant els darrers anys són molt constants. «Hi havia molta feina per endavant des que l'any 82 ens constituïrem com a municipi independent. El condicionament i sanejament del territori no estava pas massa bé i s'ha anat fent de mica en mica. Un exemple és l'asfaltat dels carrers, o els serveis d'aigües, també labors d'urbanització i el sanejament i condicionament de Sant Julià de Llor». Una construcció molt important és «la

carretera que uneix els dos nuclis, Sant Julià i Bonmatí. Fins ara hi havia un camí forestal que feia recomanable anar millor per Anglès d'un costat a un altre i realment cada cop es veia més imprescindible construir aquesta carretera que a l'octubre probablement ja estarà enllestida».

Un cop s'acabin aquests projectes immediats, tenen previst «començar amb els serveis que he dit que ens manquen. Actualment tenim a Sant Julià un espai on eren abans les antigues escoles, ja canviades fa algun temps, que ara per ara cal potenciar com a lloc de reunió per al jovent. Però, també per aquesta raó, aniria molt bé tenir un altre local per a la gent de la tercera edat». I un altre servei és el de les instal·lacions esportives. «Actualment només tenim les del camp de futbol, que ja vénen de l'any 75. Comptem amb quinze mil metres de terreny municipal dedicat a zona esportiva i el nostre pensament és tenir els recursos que facin possible la construcció d'una piscina i les restants instal·lacions habituals».

Mentre a les noves escoles es donen classes als nois, les antigues s'han transformat en lloc de reunió per al jovent i per a la gent del poble.

No falta pas l'animació ni les disfresses a les festes que es realitzen al municipi de Sant Julià de Llor-Bonmatí. (Foto DAVID QUINTANA).

Tradició i modernitat

Sant Julià de Llor i Bonmatí són dues viles molt diferents en la seva història i economia. Mentre que Sant Julià és un nucli molt antic i la seva existència es fa de trobar als manuscrits de l'Edat Mitjana, Bonmatí és una colònia bastant moderna. Igualment, el primer es dedica fonamentalment a tasques agrícoles i ramaderes, però Bonmatí té el seu origen com a colònia que neix per les necessitats dels treballadors de les indústries. Ambdues eren ben diferents, però en els darrers anys discuten un tema comú que les interessava, la possibilitat d'esdevenir municipi independent, ja que fins aleshores pertanyien al d'Amer. Aquest desig s'acomplí a l'any 82 i per aquesta raó es pot dir que és un dels més joves de totes les comarques gironines amb els de Salt i Sarrià de Ter. Actualment podem dir que Sant Julià és el suport històric i agrícola del terme, mentre que Bonmatí és l'emplaçament industrial i poblacional més important amb molta diferència. Un lloc interessant a l'hora de visitar i fer comparacions sobretot ara que la carretera que els unirà amb facilitat (no són massa lluny l'un de l'altre) s'hagi acabat total-

ment, cosa que es preveu pel mes d'octubre.

Respecte del terme municipal, direm que es troba més o menys a la part septentrional de la Selva, si bé no a la mateixa alçada d'Amer. Concretament, Sant Julià de Llor és cinc quilòmetres al sud-est del cap del municipi d'Amer. El poble de Sant Julià s'estén per una plana regada per la sèquia del mateix nom. La seva església parroquial, un edifici prou bonic, era ja esmentat a l'any 1086, però se sap que existia bastant abans d'aquesta època. Hi ha també una sèrie de tombes romàniques que potser seran condicionades. Al 1363 la jurisdicció del poble fou venuda pel rei a la ciutat de Girona i divuit anys més endavant passà a l'abat d'Amer. L'any 1370 tenia set focs. Els conreus més habituals són els cereals, sobretot el blat i el moresc, també es poden veure animals de granja com el ramat boví, oví i els porcs. Bonmatí, en canvi, té essencialment una indústria tèxtil que aprofita les aigües de la sèquia. Part de la població del municipi treballa a la propera fàbrica d'embotits Casa-demont.

GIRONA M'ENAMORA

Fotografies i ceràmiques a Isaac el Cec

JOAN GAY

El centre històric Isaac el Cec està arribant al final d'una etapa. Han estat deu anys de recuperació arquitectònica de tot el conjunt, i també de recuperació cultural, que ha comportat l'organització de nombrosos actes del caire més divers. Propiament, la constitució de la fundació Isaac el Cec i l'inici d'una nova singladura motivaran el seu tancament temporal. De moment, però, continua acollint el que seran les darreres activitats culturals de l'estiu.

Entre elles caldria destacar les exposicions conjuntes que poden visitar-se en el seu últim pis. Gairebé a les golfes, en un espai molt suggerent per a l'art, a més de la mostra col·lectiva de tres artistes polonesos d'avantguarda que ja ha estat comentada, pot veure's-hi una mostra de ceràmiques d'Eduard Caselles. Aquest artista ha dedicat la seva atenció especial a tot un seguit de formes i de recipients, gairebé tradicionals, o clàssics, però amb una aportació personal que es fa notar en cada cas. Els tons amb què són decorades es mouen dins d'una gran sobrietat, mantenint-se sempre en els marrons, grisos i negres, que durant molt temps van ser els colors propis de la terrissa popular, sense massa experiments ni innovacions. Ara bé, algunes d'elles evocuen també, inevitablement, el lloc on té lloc aquesta exposició, amb un record per les formes jueves d'aquest art, a vegades úniques d'aquesta civilització. Re-

ciipients amb colls llargs i estrets, o bé primitius contenidors d'olis són imitats o reinterpretats amb encert per Caselles, en el que podria ser un petit homenatge a aquest antic centre jueu del Call de Girona.

En la mateixa sala, Rosemarie Trostel, una vella amiga d'Isaac el Cec, hi té penjada una col·lecció de la seva darrera producció fotogràfica, en aquest cas en color. Ella ha destacat durant molt temps per la seva atenció al tema del Call com a centre d'un bon nombre d'obres, encara que moltes d'elles realitzades en blanc i negre, o bé amb una gamma deliberadament limitada de colors, per reflectir millor la realitat d'aquesta zona.

En canvi, en aquesta ocasió, aprofita el color per donar una visió diferent i més generalitzada de la ciutat, que porta per títol genèric el de «Girona misteriosa». A través de diversos jocs tècnics, barrejats d'imatges i altres procediments, Rosemarie Trostel pretén oferir un punt de mira diferent del que és la realitat gironina, barrejant-hi algunes particulars visions del caràcter religiós que l'ha marcat durant segles. És probablement per això que alguns dels seus treballs poden arribar a resultar fins i tot inquietants, pel particular tractament que se'ls dona.

Tant l'exposició de ceràmiques, com la mostra de fotografia de Rosemarie Trostel podran visitar-se encara durant la darrera setmana d'aquest mes d'agost, i deixa-

Una de les fotografies de Rosemarie Trostel entorn del Call de Girona. A la seva exposició d'Isaac el Cec, se'n poden veure també d'altres amb estils diferents.

ran pas, a partir de setembre, a l'ampli programa d'actes de cloenda que està previst de pro-

gramar, i que giraran entorn dels deu anys de funcionament que porta Isaac el Cec com a tal.

AVUI S'HI POT ANAR

Aquestes són algunes de les visites que poden fer-se a la ciutat de Girona durant avui diumenge:

MUSEUS

Els diumenges i dies festius, el Museu Arqueològic de Sant Pere de Galligans, el Museu d'Art del Palau Episcopal, els Banys Àrabs i el Museu d'Història de la Ciutat són oberts només de 10 a 13 del matí. En aquest darrer, hi ha exposada la mostra «L'època dels genis», amb obres del Renaixement i del Barroc procedents del fons del Museu d'Art de Catalunya.

Demà dilluns estaran tancats, i dimarts reprendran el seu horari normal.

CATEDRAL

La Catedral de Girona i el seu Museu Capitular, que es troba en les mateixes dependències, seran oberts tot el dia avui diumenge i demà dilluns, amb el següent horari: de 9,45 del matí a 20 hores de la tarda. Algunes de les peces que s'hi poden veure tenen un valor únic, com el Beatus de Girona o el Tapís de la Creació.

ISAAC EL CEC

El centre històric i les exposicions poden visitar-se avui de 10 a 14 i de 16 a 19. La resta de l'edifici és oberta tot el dia.

El passeig de Canalejas, un mirador privilegiat

J.G.P.

Tota la zona del passeig de Canalejas no té pas una gran antiguitat. Per ser exactes, va ser a principis d'aquest segle quan va començar-se a decidir la fesomia actual d'aquest carrer i de la majoria dels seus veïns, i, per tant, no és aquest el seu atractiu més important ni de bon tros. Si mereix una menció especial, sobretot, és per la seva configuració única al costat del riu Onyar, que permet una visió completa sobre bona part de les «cases del riu», que es troben a l'altra riba, des de la via elevada del tren fins a la plaça de Sant Agustí, i també de les parts superiors de la Catedral i Sant Feliu, que sobresurten per sobre la línia de cases, perquè el passeig no té edificis que impedeixin aquesta vista, sinó que, al contrari, per la banda de l'Onyar, hi ha només la voravia i una barana, com si d'un mirador es tractés.

Un nom que ha tingut la seva importància

Així doncs, dins de la curta història de l'indret, hi ha un element que hi destaca, el seu nom, que, una vegada més és revelador i que curiosament té a veure amb fets d'importància tant per Girona com per Catalunya. Perquè Josep Canalejas i Méndez, procedent de Vilademuls, va ser un gironí amb cert pes dins la política del país a principis de segle. Fou diputat provincial, i va influir decisivament en algunes de les reformes que van fer-se a Girona les dues primeres dècades del segle vint.

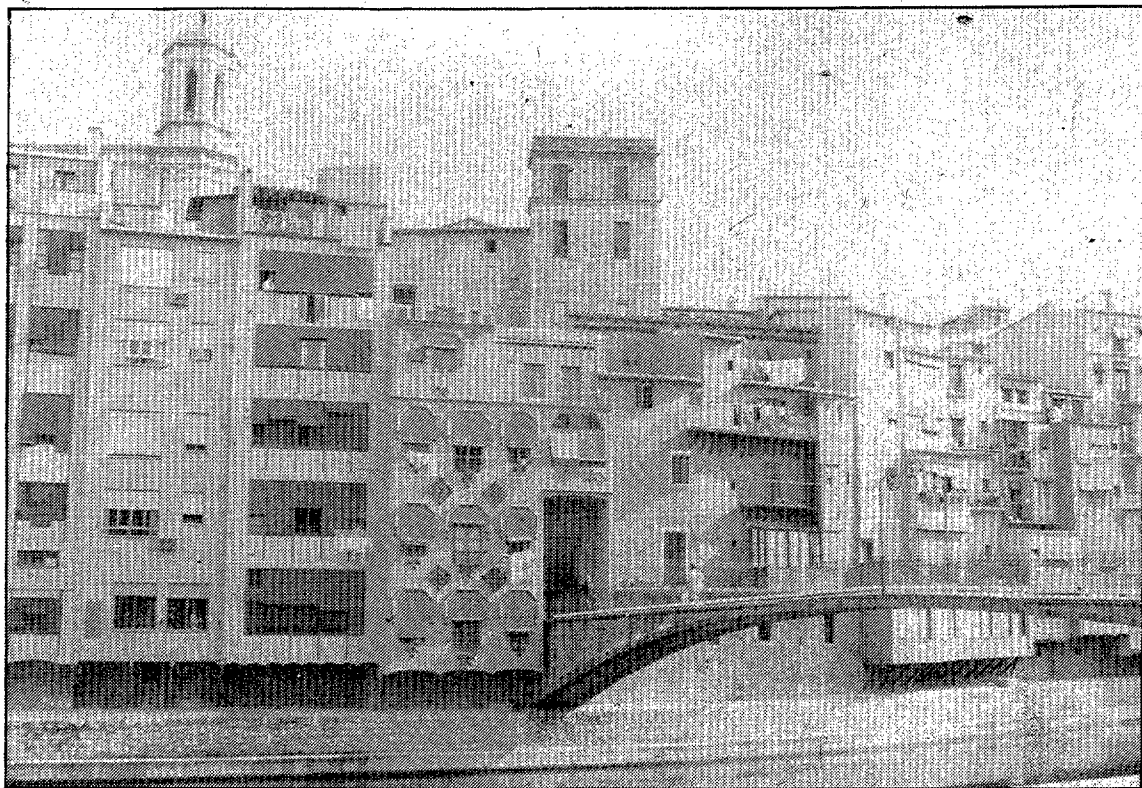
Tota la zona ocupada pel passeig que avui porta el seu nom, així com l'esplanada veïna de Fi-

guerola, havien estat durant segles sorral i terrenys semipantanosos, envaïts a vegades per les aigües de l'Onyar, el Ter i el Güell, que encara no havia estat desviat. La muralla del Mercadal, el baluard de Sant Agustí i el terraplè del ferrocarril van ser diverses fites dins la lluita per guanyar aquests terrenys als rius, en favor de la ciutat. Josep Canalejas va donar facilitats a fi que els baluards de les muralles fossin cedits a l'Ajuntament i es construïssin passeigs a la vora del riu. Aleshores, la seva carrera política va portar-lo fora de Girona. Va ser un dels artífexs de la creació de la Mancomunitat de Catalunya i, finalment, el 1912 es trobava treballant a Madrid, on fou assassinat a la Porta del Sol, quan el passeig encara estava en període de construcció. És per aquest motiu que el mateix any la ciutat va acordar de donar el seu nom a aquesta via urbana.

Alguns detalls atractius

Dins dels seus elements característics, hi destaca el petit monument de pedra, en forma de copa, que ha donat també lloc al nom popular del «Passeig de la Copa». Es tracta d'una obra dels anys vint, col·locada en un principi enfront de l'edifici de Correus, d'on va ser enretirada els anys quaranta, quan en el mateix lloc es va construir el monument als «caguts», que ara ja tampoc no es troba en aquell indret. Això va motivar que aquella «copa», mai gaire ben acollida, fos desplaçada al final del passeig de Canalejas.

També té certa personalitat el pont de vianants que parteix d'aquest passeig per conduir a la pujada de Sant Feliu, i que data

El passeig de Canalejas no té edificis a la banda de l'Onyar i això permet una vista única sobre «les cases del riu». (Foto JOAN SEGUR).

igualmente de la segona dècada del segle. Va adoptar el nom de «Pont d'en Gómez» perquè així es deia el propietari que va haver de consentir un enderrocament parcial de la seva casa per tal que el pont es pogués construir. Si hi ha alguna característica que faci especialment remarcable aquesta construcció són les seves línies peculiars, dotades d'una lleugeresa tal que, en el seu punt mig, el Pont d'en Gómez és extremadament prim. Aquest fet provoca, en passar-hi, la sensació que no ha

d'aguantar-se dret. De tota manera, la seva fragilitat és només aparent, perquè, ja en el temps de la seva construcció i com que ja es començava a dir que el pont era massa fràgil, van realitzar-se tot un seguit de proves amb acumulació de sacs de sorra que van demostrar que no hi havia cap perill.

A més, és peculiar el disseny de les barres metàl·liques ideades per sostenir les bombetes de la il·luminació del pont. Van ser obra de Martí Sureda, que va deixar

moltes mostres del seu treball a Girona.

En els darrers temps, aquest passeig de Canalejas ha vist minvada la seva activitat a causa del canvi d'ubicació de la parada dels autobusos de la Sarfa, que hi tenien els seus garatges, i que ara acaben els seus recorreguts a l'estació terminal. Amb tot, aquest és un lloc de pas molt freqüentat pels visitants de la ciutat, que vénen o van al barri vell, i que descobreixen la panoràmica encisadora que ofereix.

DIGUI...

DIGUI...

«Quan treballes has de deixar de banda les teves preferències»

Lluís Castellet, un «disc-jockey» que entén la música de la Costa Brava. (Foto JOSEPHUS).

JOSEPHUS
«L'important, c'est l'important», que dirien els francesos, i el que sí importa realment dins d'una moderna discoteca és que la música sigui bona i acuradament sonoritzada, sense estridències i fresses innecessàries. Lluís Castellet, «disc-jockey» d'una de les discoteques més antigues i populars de la Costa Brava, el «Maddox» de Platja d'Aro, va néixer a Granollers fa 23 anys i en porta cinc dins del món de la música electrònica. «Quan tenia divuit anys —ens explica—, vaig decidir que això era el que m'agradava i, aleshores, m'hi vaig posar a treballar. Sempre ho he fet en discoteques i no he treballat mai a la ràdio perquè crec que, en el fons, no m'agrada estar tancat dins d'una cabina sense veure públic ballant al meu costat...».

Lluís Castellet ha estat els caps de setmana, durant aquests anys, treballant en discoteques de Barcelona i de Granollers, fins que li proposaren venir a la Costa Brava. En Lluís veu que la diferència és ja important i que el públic turístic és força difícil de convèncer, ja que opina que, «com que hi ha més varietat de gent, són més exigents. No pots pas fer amb ells el que vulguis, posant la música que tu vols, perquè de seguida es queixen. El problema més important que tinc amb aquesta barreja de clientela de tants de països és po-

der combinar bé la música perquè tots ballin contents. S'ha de tenir en compte que, en una discoteca, per petita que sigui, sempre s'hi poden trobar de l'ordre de les quatre-centes a les vuit-centes persones, i encertant els gustos musicals de tots és molt delicat...».

El nostre «disc-jockey» de vegades les passa molt magres; ja que «el públic espanyol —ens aclareix— és molt estrany i difícil. Jo ho passo malament en algunes ocasions quan hi ha molt de públic espanyol a la pista. És un públic

que, per les raons que sigui, no està molt «empollat» de música. Aleshores és més exigent i això en comporta maldecaps. De vegades poses un disc que és el número u arreu del món, però com que els espanyols no el coneixen no te'l ballen i, al cim, diuen: «quina porqueria», quan en realitat és una de les millors peces musicals que s'han editat. Desgraciadament al públic espanyol, el jovent en general, l'han deixat escoltar per ràdio quatre coses i això és el que li agrada i prou. Les emissores de

ràdio, generalment, són molt nefastes per a les discoteques, ja que els «disc-jockeys» de ràdio posen quatre discs que els envien i amb això es pensen que ja han complert el seu deure, quan en realitat cada dia surten pilons de bons discs que la clientela hauria d'escoltar. Aleshores vénen a la discoteca, i com que aquell disc no l'han escoltat per ràdio, ja els sembla que allò és una porqueria, quan realment és un disc d'importació que ha donat unes quantes vegades la volta al món. Als estrangers

«La Costa Brava té les novetats en discos més a l'abast que d'altres llocs»

els passa tot el contrari. Quan arriben a la Costa Brava ja han escoltat els discs quaranta vegades i et pregunten: «No tens res més de nou...?». Aquest és el gran problema de l'educació musical, en tots els sentits, de la joventut d'aquest país...».

Lluís Castellet, el «disquero» de «Maddox», no té pas manies amb els tipus de música. Ell creu que hi ha moments per a tot i per això opina que «jo personalment, des de sempre, he gaudit més posant música lenta que ràpida, però crec que en una discoteca ha d'haver-hi de tot. Personalment, repeteixo, a mi m'agrada la música «funkie», la música «disco» i tota la música en general. No podem pas posar les nostres preferències individuals quan estem treballant per a un públic. El «disc-jockey» que no ho entengui així ja pot plegar...», afegint que a la Costa Brava en general «hi ha una bona preparació cultural i musical a nivell de «disc-jockeys». Tal vegada és la costa turística espanyola on hi ha millor preparació, ja que, com que estem molt a prop de la frontera, les novetats discogràfiques estan molt més a l'abast que en altres llocs. Aquí, generalment, es posa bona música, el que passa és que alguns «disc-jockeys» no haurien d'escoltar tant les ràdios i així estarien menys influenciats».

«La joventut d'aquest país no està massa educada musicalment»

Lluís Castellet, «disc-jockey» d'una discoteca

DE TOT ARREU

● María Benita Olivera, que als seus quaranta-nou anys acaba de donar a llum el seu fill número trenta-dos a la província argentina de San Juan, ha passat a encapçalar l'escalafó mundial de fertilitat, segons que opina la premsa local. Nombrosos experts investiguen la possibilitat que la fèrtil dona sigui «rècord Guinness», mentre es coneixen detalls d'alguns altres parts de la coneguda com «supermare». María Benita, que ja va ser autoritzada a traslladar-se al seu domicili trenta-dues hores després de donar a llum un nen de prop de quatre quilos de pes, va confessar que aquesta és la primera vegada que rep atenció mèdica en un part, i que alguna vegada va donar a llum sense cap tipus d'ajut. Quan va néixer el seu penúltim fill va comptar amb la inestimable col·laboració d'un gos, que en veure-la entrar en un dipòsit de productes rurals a la seva casa, per donar a llum, va començar a bordar i a córrer pels voltants per cridar l'atenció d'alguns veïns que varen ajudar-la. «Altres veaques m'havien ajudat les meves filles grans, que varien seguir les meves indicacions i, gràcies a Déu, tots els meus nens varen néixer sense problemes, robustos i amb bona salut», va afirmar la dona enmig de micròfons i de «flashes» de les càmeres fotogràfiques. Els primers vint-i-cinc fills els va tenir amb el seu primer espòs, i els últims set amb el segon, Julio Clerc, de cinquanta-tres anys, però va assenyalar que com «no em porto bé amb ells, he decidit no encarregar més fills». Tot i això, els metges varen indicar-li que si ella volia, podia tenir més sense cap tipus de problema, «però penso —va dir— que s'ha de dir prou alguna vegada i no exigir tant al cos». La «supermare», dedicada a les tasques agrícoles des que va arribar al país fa quaranta anys —va néixer a l'Alemanya Federal—, va tornar a esforçar-se per recordar els noms dels seus trenta-un fills anteriors, però només ho va aconseguir amb l'ajut d'alguns

d'ells. Els registres legals d'alguns dels seus fills es varen perdre a la ciutat de Caucete, situada a mil tres-cents quilòmetres de Buenos Aires, arran del terratrèmol que va destruir completament aquesta població el 1977. Una de les filles grans de María Benita, que va treballar alguns anys a les oficines del Registre Civil de Caucete, és l'encarregada de recordar-li els noms que ja va utilitzar en d'altres ocasions, per tal de no repetir-los. María Benita Olivera, l'origen alemany de la qual no es nota gens, viu amb Julio Clerc —que guanya en tasques rurals al voltant d'un dòlar i mig al dia— i els seus set fills més petits, en una modesta casa feta amb fang, fusta i palla, a la localitat argentina de Cochagal, a uns vint-i-cinc quilòmetres de San Juan. Per la seva part, Julio Clerc diu ser cosí de l'ex-tennista argentí José Luis Clerc, retirat dels torneus internacionals fa dos anys, després d'ocupar els primers llocs a l'Argentina i a l'àmbit internacional. La dona es dedica a sembrar, recollir, criar gallines i «tot el que permeti portar una mica més de diners a la nostra casa, en la qual molt poques vegades ha faltat un tros de pa», encara que, segons que va assenyalar, «ara que sóc famosa no em vindria malament algun ajut oficial». María Benita, que va donar a llum per primera vegada als tretze anys tres bessones i als catorze dos bessons, ha estat embarassada durant dinou anys i mig, és a dir, 234 mesos.

● Celia Forner, una jove valenciana de vint anys, ha aconseguit el títol que l'acredita com a millor model del món en el concurs que s'ha celebrat a Sea Worlds, a Florida, en una competició en la qual prenen part vint-i-cinc noies procedents de diversos països. Els patrocinadors del concurs, Eileen i Jerry Ford, que posseeixen la coneguda agència de models Ford, consideren que «té tota la resplendor dels toreròs, i quan posa és com una gran dama». Celia Forner ha aconseguit, després de gua-

nyar el premi, un contracte de 250.000 dòlars —més de trenta milions de pessetes— i diversos premis que havien estat atorgats per firmes comercials. Entre aquests premis destaca un abric de pell que està valorat en 21.000 dòlars, és a dir, uns dos milions i mig de pessetes.

CAP DE SETMANA

SUPLEMENT SETMANAL

DIARI DE GIRONA
LOS SITIOS

SET DIES

Una setmana eminentment estiuenca, amb les vacances —i aquí és perfectament possible la frase— a la «cresta de l'onada». I, al mateix temps, una setmana en la qual la tragèdia i la mort es manifestaren de forma diversa. El franc tirador de Gran Bretanya, que acabà amb la vida de catòrce persones; el misteri sobre els moments finals de Rudolf Hess i el drama del parc aquàtic de Platja d'Aro, que acabà amb la vida d'un xicot d'onze anys.

La vida política s'agotna rera els iots i els xalets. Els homes públics esgoten els últims dies, les últimes hores, abans de reincorporar-se als afers habituals. I una mica entre les vacances i l'aspecte administratiu, Jordi Pujol es reunia divendres amb els mitjans informatius i mostrava la seva confiança en el desenvolupament del Ripollès.

La data de l'inici de les competicions esportives s'acosta i els equips donen ja els seus últims retocs en forma de competicions amistoses per estar «a punt» en els primers dies de setembre.

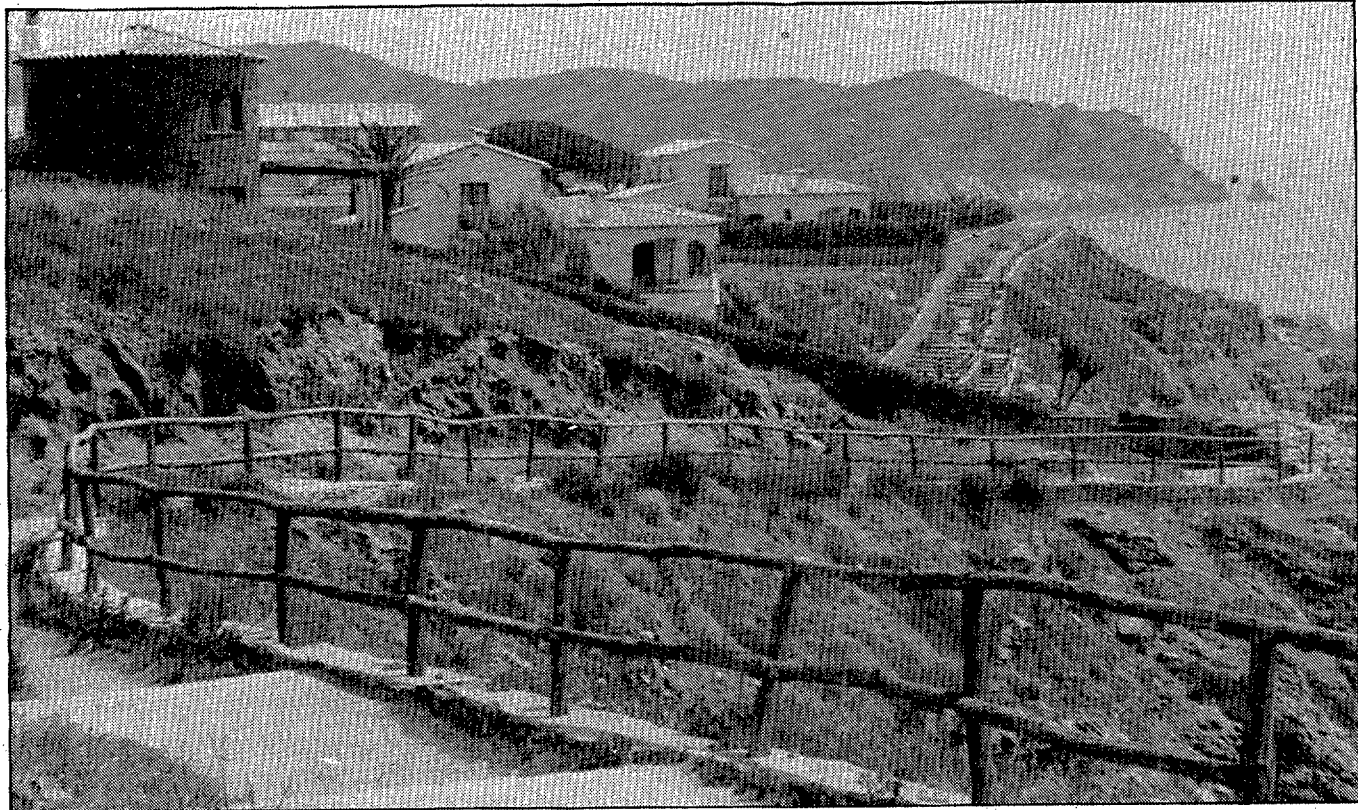
Ha tornat a recobrar vida el tema de l'abocador de Beuda; a Sant Feliu de Guíxols segueixen molestos amb el pàrking del port; els ocells no volen marxar de la Rambla de Figueres; a Palamós van de bòlit perquè unes octaves sense firma diuen que la Fosca està contaminada; els italians han envaït la Costa Brava i aviat clouran els festivals del Castell de Peralada...

Uns setmana, doncs, que ens allunya definitivament de l'estiu i que truca a les portes de tots per recordar-nos que la vida seguirà, onze mesos més, cinquanta setmanes més, igual...

Félix BOUSO MARES

La majoria es contracten irregularment

Els apartamentistes de Girona volen que es reguli el lloguer d'apartaments turístics

Els apartaments que es lloguen a l'estiu habitualment no estan controlats

L'Associació d'apartamentistes de les comarques de Girona ha demanat a l'Administració que reguli el lloguer dels apartaments particulars durant els mesos d'estiu. Segons l'associació és molt freqüent que persones particulars que tenen un apartament el lloguin durant els mesos d'estiu tot i no pagar les corresponents exaccions fiscals al municipi. Amb aquesta actitud es fa la competència als altres apartaments turístics que sí compleixen els requisits legalment establerts. Ricard López, president de l'associació, explicava a DIARI DE GIRONA-Los Sitios que «aquesta situació fa molts anys que es dona i especialment en algunes zones de la Costa Brava.

R. ROVIRA

El problema dels apartaments il·legals que es lloguen durant un període de l'any determinat, sobretot durant els mesos d'estiu, sense tenir la condició d'apartaments turístics, és gairebé tan vell com el mateix turisme. Algunes fonts apunten que el nombre d'apartaments que es lloguen irregularment és gairebé el doble que els que es lloguen amb tots els ets i

uts: «Nosaltres aquest problema fa molts anys que el coneixem i l'hem denunciat repetidament a l'administració perquè hi busquin una solució. De fet, l'única solució que es planteja és la d'establir una normativa de la llei que reguli aquesta situació i estableixi exactament quines condicions han de reunir els establiments que es lloguen durant un període turístic o per fins evidentment turístics com

és el cas d'una zona com la Costa Brava. Fins que aquesta regulació no es pugui aplicar no hi haurà cap solució per un problema que ens perjudica molt, donat que els apartaments que lloguen els particulars no compten enlloc i no paguen els impostos corresponents».

En una població com Platja d'Aro, per exemple, hi ha uns dotze mil apartaments i, segons els càlculs fets darrerament en el conjunt de la Costa Brava, la xifra d'apartaments pot superar els cent mil. D'aquests només un vint o un trenta per cent estan degudament regulats per la llei i es lloguen directament de l'empresa al turista. La resta són habitualment tractes entre particulars que són coneguts popularment però que no estan subjectes a cap regulació legal. Ricard López apuntava que l'associació «té una força relativament petita, però potser arribarà un

moment en què nosaltres tampoc no voldrem ser a la llista dels que sempre paguen. Ens sembla que la llei hauria de ser igual per a tots i l'única forma d'aconseguir-ho és regulant aquesta situació atípica actual i establint una norma clara i definitiva sobre els apartaments turístics i la seva forma de llogar-los». Ricard López no descartava la possibilitat de fer mesures de pressió perquè «finalment es reguli aquest tan complex i tan poc cuidat per l'Administració».

A part, el president dels apartamentistes gironins assegurava que «l'apartament cada cop té un predicament major i són més les persones que l'utilitzen. S'ha notat d'un temps ençà que tornem al turisme familiar i això lògicament potencia la utilització d'aquest sistema d'habitatge en contra d'altres que fins ara se sol·licitava més».

PIZZERIA
Ferrari

Comunica a sus clientes y amigos que el miércoles día 26 de agosto tendrá lugar una
CANTADA D'HAVANERES

por el grupo
ELS PESCADORS DE L'ESCALA
con gran sardinada y cremat
Reserva de mesas: Tel. 20 14 03

Dos ojos para toda la vida

Prestales atención y cada 2 años REVISION

Garantía de confort y seguridad en el trabajo

OP
CAMPAÑA DE PROTECCION OCULAR
ASOCIACION DE UTILIDAD PUBLICA

MÚSICA VISTA

Avui, a les 18 h. Especial
MARAVELLA,
amb la presentació del seu nou disc
CHAO, CHAO ESPANYA.

BIBLIOTECA

Novedades - Novetats

Economía de empresas

Daniel Tacet y Gerard Zénoni. Renault. De empresa modelo al número uno en pérdidas. Planeta 1987. 208 págs. Rta. 950 ptas. La obra viene subtitulada con «El cáncer de las nacionalizaciones». Dos periodistas, Tacet y Zénoni, especializados en cuestiones automovilísticas, relatan con toda clase de detalles el hundimiento de la Renault francesa que, de ser la primera fábrica de automóviles de Europa en 1982 ha pasado en cinco años a tener un déficit acumulado de 27.000 millones de francos, con un endeudamiento del grupo de más de 60.000 millones. El libro plantea un problema empresarial que se ha generalizado: reestructuración o desaparición de la empresa.

Sherlock Holmes

Fundación Caixa de Pensiones. 100 anys amb Sherlock Holmes. Edita «La Caixa». 60 págs. Rta. 1.200 ptas. Aquesta publicació correspon a una exposició que els serveis culturals de la «Caixa» han inaugurat recentment i que, pel que sembla, tindrà un format itinerant per tot Catalunya. L'exposició s'ha organitzat per commemorar els cent anys de les primeres publicacions d'Arthur Conan Doyle dedicades al detectiu de Baker Street i al seu inseparable Watson. Reuneix publicacions, il·lustracions, cartells, vinyetes, films, etc. Col·laboracions de Pere Gimferrer, Adrian Conan Doyle, Manuel Hidalgo, Rai Ferrer, Nestor Luján i d'altres.

Bolets

Societat Catalana de Micologia. Bolets de Catalunya. VI Col·lecció. Edita Societat Micològica amb la col·laboració de la Caixa de Barcelona. 50 làmines a tot color. Carpeta. Text català-castellà. 1.166 ptes. Ens sembla interessant recalcar que aquesta nova sisenà carpeta ve a prosseguir un treball minuciós i sense defalliments que porta a terme la Societat de Micologia. Potser aquesta nova publicació surti en un moment en què la canícula dominant ens hagi fet oblidar dels bolets... Però ja vindrà el ruixim de la tardor i les boires de novembre i els pinatells i els rovellons tornaran a portar l'alegria a la nostra taula. En aquell moment, aquesta nova obra pot ser de gran utilitat.

Història

Varis. Catalunya i Espanya al segle XIX. Edicions Columna. 1987. Sèrie Estudis i Assaigs. Aquesta publicació correspon al col·loqui que el 1983 l'Institut Municipal d'Història de l'Ajuntament de Barcelona va organitzar per commemorar el 25è. aniversari de l'edició del llibre «Industrials i Polítics del segle XIX» de Jaume Vicens Vives. El nou llibre recull les comunicacions de Josep Fontana, Casimir Martí, Jordi Nadal, Pere Pascual, Borja de Riquer, Roser Solà, Carles Sudrià i Josep Termes. En conjunt, les col·laboracions segueixen, actualitzant-les, les línies fonamentals de Jaume Vicens.

El mus

M. Vilabella Gómez. Aprenda el mus sin profesor. Editorial Hispano-Europea. 1987. 140 págs. Rta. 1.060 ptas. Un libro que enseña a jugar al mus; escrito en plan de tertulia de amigos, sin grandes complicaciones, y que representa un esfuerzo para mantener los juegos indígenas de naipes frente a la invasión de «bridges» «canastas» y «pinacles» que tanto se estilan en las reuniones «bien». No sabemos jugar al mus, pero nos gusta su vocabulario celtibérico. Como también nos gustan (y los hemos jugado algunas veces) el «canari» y la «butifarra». Aunque, en verdad, los naipes no son nuestro fuerte; nos conformamos con la «brisca».

Informática

William Cramer - Gerry Kane. Manuel del microprocesador 68.000. Mc. Graw Hill. 1987. 144 págs. Rta. 1.749 ptas. Segunda edición. Incluye 68008, 68010 y 68020. Extracto del índice: Introducción. Descripción funcional. Modos de direccionamiento. Repertorio de instrucciones. Descripción de señales. Temporización y funcionamiento del bus. Procesamientos excepcionales. Códigos objeto de las instrucciones. Como interconectar el procesador 68K. Diferencias entre los miembros de la familia 68K. Encapsulado. Operaciones en el acelerador («cache») del 68020. Indica.

Moviment esperantista

Tenim notícies que, durant la setmana del 21 al 27 del proper mes de setembre, tindrà lloc a Girona una Setmana Esperantista.

Entre els actes programats, hi figura la presentació del llibre de Marjorie Boulton sobre la personalitat de Zamenhof, creador de la llengua internacional esperantista. L'ha publicat edicions El Llamp, té 238 pàgines, rta, val 1.200 ptas. i ha estat imprès per commemorar el centenari del naixement de l'esperanto.

Zamenhof, metge i filòleg polonès, que visqué tristes experiències amb el xoc de cultures que es produïen en la seva ciutat de Bialostok, va tenir la idea de crear una llengua que permetés entendre's arreu del món, fonamentada en un vocabulari i unes regles gramaticals senzilles. Les arrels surten de les llengües indoeuropees més parlades, la qual cosa provoca una certa facilitat per aprendre les paraules per part dels europeus. Els verbs són senzills i els sons de les vocals i consonants tenen una única entonació.

A Girona, l'esperanto ja va tenir una bona acollida en els

anys vint, sota la direcció d'un venerable capellà, Mn. Casanovas. Fins i tot, se celebraren uns jocs florals esperantístics, amb una reina que sortosament ara acaba de fer vuitanta anys.

En aquests darrers temps, s'ha produït un renaixement del fervor esperantista que no s'acaba amb l'aprenentatge d'una llengua universal, sinó que comporta, també, un propòsit d'apropament entre els pobles i les cultures de tot el món. Hi participen grups de Girona, Olot, Salt, Caldes de Malavella, Llagostera, Anglès, Figueres i Sant Feliu de Guíxols.

Ens sembla interessant cloure aquesta col·laboració amb una mostra d'una poesia escrita en esperanto pel Dr. Zamenhof, juntament amb una traducció al català:

Sur la kampo, for de l'mondo Antau nokto de somexo, Amikino en la rondo Kantas kanto pri l'espero

que vol dir: En el camp, lluny del món, en una nit d'estiu una amiga del cercle canta un cant d'esperança.

JOAQUIM PLA I DALMAU

COL·LECCIÓ DE GOIGS GIRONINS EN LLAOR DE LA VERGE MARIA

A LA SOBERANA REYNA DELS ANGELS, NOSTRA SENYORA DEL FAR.

PVS En rocas, y montanyas en volgut del cel baxar, sia nostra intercessora Verge Maria del Far.

per queis pagas conferus, sia nostra intercessora Verge Maria del Far.

De David Rey, y Prophecia la grandesa hauer dexada, per tenir vostra posada humil en vos castels: esta es obra mes perfecta del que podem pensar, sia nostra intercessora Verge Maria del Far.

Rodejada de las Valls de Eitona, Mer, y Rupit, estau iouida Ludie defendant vostre castella: tou consuelo en los treballs dels quius volen inuocar, sia nostra intercessora Verge Maria del Far.

Sou hermosa com la Lluna elegida com lo Sol, que ab vostre clar arbol nons dexau rebre alguna millora, nostra fortuna donant ilum per ben obrar, sia nostra intercessora Verge Maria del Far.

Venere vostre retrato la terra, cel, y lo mar, pus per sois es exemplar de pureza, y de recato: dia Senyora de barajo el poderost, sia nostra intercessora Verge Maria del Far.

En una terra defensa es vostra hermita sagrada, que estau a Deu dedicada se del cel la portavbera: el gofario es cola certa no dexantla vostancar, sia nostra intercessora Verge Maria del Far.

Sou divina Mariposa, en refugi peratois, amparau veltres deuors: pus ab Deu sou poderosa, mostranos estau gozoza queus viogam a visitar, sia nostra intercessora Verge Maria del Far.

A vista de tres ciutats Maorca, Vich, y Gerona, estau divina Amazona per nostres necessitats: preferentias de peccats

TORNADA.

Pus en rocas, y Montanyas en volgut del cel baxar, sia nostra intercessora Verge Maria del Far.

Goig n° 3

A la Soberana Reyna dels Angels Nostra Senyora del Far. Impres per Hieronym Palol de Girona, l'any 1647. Boix amb la Verge sentada en un tron, amb l'infant Jesús. Orla tipogràfica. Disposició del goig corrent en el segle XVII. És molt possible que aquest goig es publicàs amb motiu d'haver concedit, el Papa Innocenci X, l'erecció d'una confraria a la capella del Far. La concessió es va fer el dia 8 de novembre de 1647. La capella del Far, punt obligat de visita dels gironins, forma part de la parròquia de Sant Martí Sacalm, terme de Rupit i Bisbat de Vic. Col. Bca. de Catalunya.

Goig n° 4

Los goigs de la Verge Maria dels Archs, la capella de la qual està situada en lo terme de Santa Pau, en lo bisbat de Gerona. Impres per Geroni Palol, de Girona, l'any 1668. Boix de la Verge amb l'infant sobre un bressol i dues figures o tres al fons que, possiblement, representin els Reis d'Orient. Orla tipogràfica amb disposició corrent en el segle XVII. El nom de «els arcs» procedeix d'unes pedres en forma d'arc sota les quals una pastora va trobar la imatge de la Verge. Sembla que era en el transcurs del segle V. L'exemplar que reproduïm pertany a la col·lecció Roca i Ballvé.

LOS GOIGS DE LA VERGE MARIA DELS ARCHS, LA CAPELLA DE LA

qual està situada en lo Terme de Santa Pau, en lo Bisbat de Gerona.

PVS Dels errants sou la via fins obitacles, ni embarechs, abiau ter la nostra guia Verge Maria dels Archs.

cercanto al rercer dia ab cuydados ben amarchs, fent vos lofeh compania Verge Maria dels Archs.

Lo primer, goig Verge santa vos causi Sant Gabriel, quare rebereu honra tanta queus fou enuist del Cel: del qual ellent salodada donant Fe a los diuers, de Deu reitaveu prenada Verge Maria dels Archs.

Lo fin que, fou molt notable quant vereu resuscitar, vostre fill telas amable de mols Sants acompaña: convertint en alegria los trists, y desconsolats, y honorant vos com deus Verge Maria dels Archs.

Lo segon, Verge sagrada rebdes la nit de Nadal, quare restant immaculada parieu Deu eterno: tot Pastors ab alegria acudint no defuydats, junts adoran lo Mellis Verge Maria dels Archs.

Lo Gise, ala Priacella rebereu molt importor, complint lo fill la promesa quant tramés lo Esperit Sant: dexant molt il·luminada de ciencias, y arts, la compania sagrada Verge Maria dels Archs.

Lo tercer, Verge benigne rebdes venios los tres Reis, qui a vostre fill insignie presentaren rics serueys: de Orient era llur via dirigint los passos llarchs, a vos Mare de Deu pia Verge Maria dels Archs.

Lo goig setè, molt auantia i cot plaer temporal, quare mancarou ab pauca a la cort celestia: bon del fill sou premiada ab premis de grans quilats, y prop dell sou colloeada Verge Maria dels Archs.

Lo quart, foch Señora nostra entrels altres singular, quare perdes l'efill vostre al Temple vscu trubar,

Senyora Verge molt para soccebada fens embarchs, dels deuors reiois gran cura Verge Maria dels Archs.

O R E M V S. Qui hanc sacratissimam domum beatissima Virginis Mariae sub nomine Arcanum dedicatam, pie, & deuote visitantibus corporalia, & spiritalia dona concedis: concede nobis famulus tuis salutem mentis, & corporis, & tota virtute dignamur, & qua tibi placita sunt, tota dilectione perficiamus. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Estampas en Gerona, per Geroni Palol, en los Estudios generals de dita Ciutat. 1668.

CULTURA

JOAN-JOSEP THARRATS

Pere Pruna i els ballets de Diaghilev

Fa deu anys que el nostre bon amic, el pintor Pere Pruna, ens va deixar. Ell fou, durant els anys vint, un dels artistes més sol·licitats de París. Als Estats Units va ésser guanyador del premi Carnegie Institute de Pittsburg, el 1928.

L'empresari de ballet, Serge Diaghilev, va visitar l'exposició de pintures que Pruna va inaugurar a les Galeries Percier de París. Aquelles teles pintades amb colors transparents i nacrats, aquelles tonalitats banyades en la puresa mediterrània, aquelles dones fràgils, nascudes a Quios, a Creta, a Pompeia o a Venècia, el furor bàquic de l'artista, s'adaptarien fàcilment a un dels ballets que el director rus volia posar en escena. Es tractava de «Les Matelots», la partitura del qual havia preparat, amb la seva agilitat i justesa característiques, Georges Auric, un dels més famosos creadors del Grup dels Sis.

Auric va néixer a Lodeva, en el Llenguadoc. A París va seguir els cursos de composició que a la Schola Cantorum dirigia Vincent d'Indy. Tota una vida de treball rigorós no va aconseguir l'èxit multitudinari d'un vals que va escriure, en una sola tarda, i que va servir de leit-motiv del film «Moulin Rouge». Era una història que va dirigir John Huston l'any 1953 sobre alguns aspectes de la dissortada vida del pintor Toulouse-Lautrec.

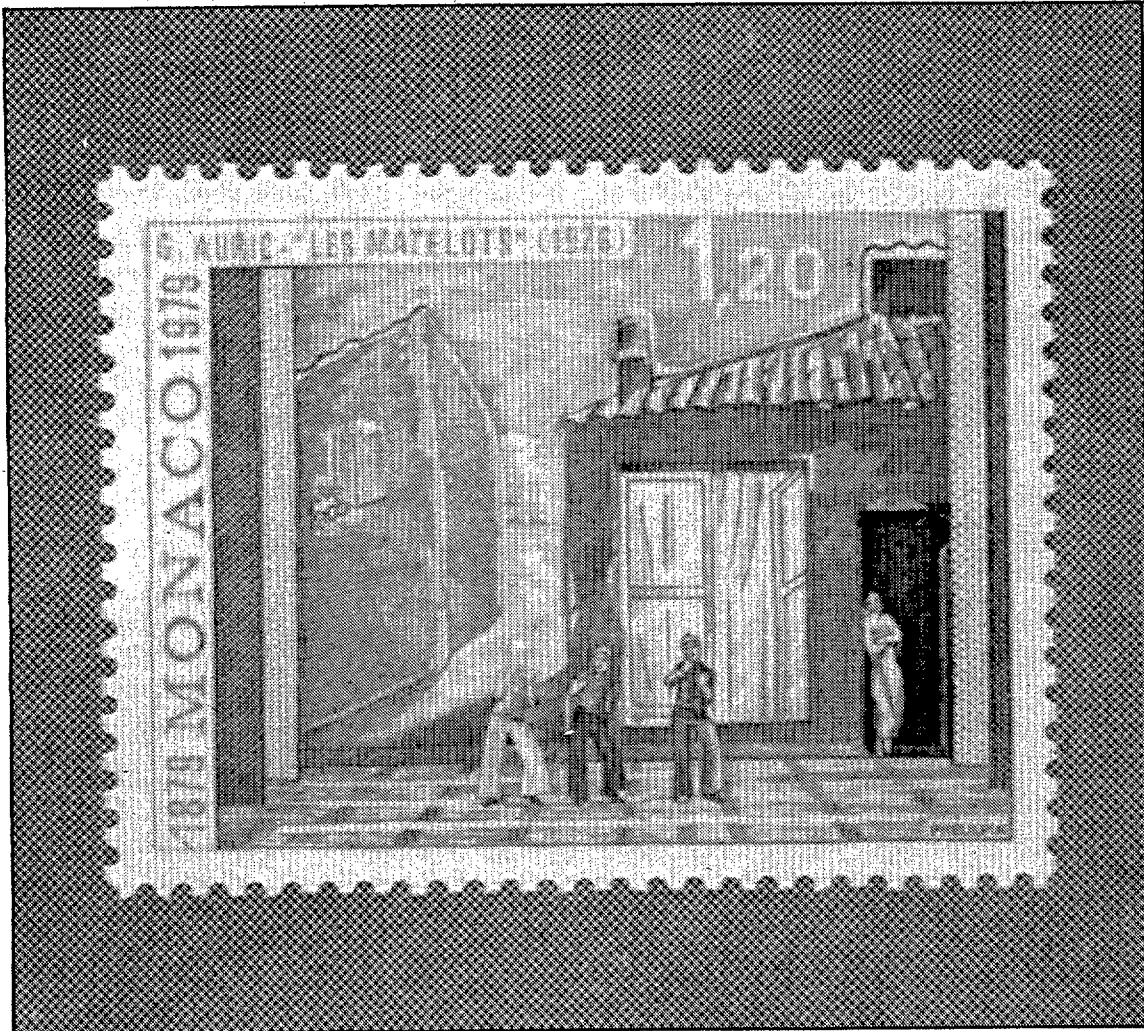
A Georges Auric li agradava molt la Costa Brava. Hi va passar moltes temporades. Sembla que la melodia de «Moulin Rouge» se li va acudir a Palamós, on havia vingut, invitat per Albert Puig i Palau a la seva finca d'El Castell. No es podria trobar, en aquella cançó, una breu remembrança de la melodia popular catalana que comença amb aquestes paraules: «Un pobre pagès tenia una filla...?» Auric sempre ha palesat una gran passió per la poesia i per la pintura. «Els artistes —deia el músic— són uns personatges als quals hauríem d'agrair, constantment, les hores de felicitat que ens proporcionen».

Pruna va fer més de cinquanta projectes per a «Les Matelots». Va viatjar a Londres i a Montecarlo. Dibuí els retrats d'alguns col·laboradors del ballet. El coreògraf Massine va aconseguir una de les seves més originals creacions. El tema donava moltes possibilitats per a la dansa.

Cada moment d'exaltació, cada moviment dels personatges, fou calculat amb exactitud. Però on el ballarí va afinar més els sentits fou en l'harmonització del conjunt. Era el petit món dels mariners i de les seves amants, emplaçat en el port d'una Marsella convencional, amb els seus bars, els seus dancings i els seus prostíbuls, suggerits màgicament pels decorats de Pruna i subordinat als dolços i planívols acords, expressats pel modern llenguatge de Georges Auric.

Malgrat el to humorístic amb què fou tractat el ballet, tant pel joc escènic com per la música, l'obra apassionava i commovia els espectadors. Un disc puntat en un dels extrems de l'escenari girava per assenyalar el canvi d'acció. La noia del mariner dansava la seva soletat i el seu abandó. Desoïa els fàcils consells de la seva amiga. Els mariners, tombats en una cadira i quasi a ras de terra, es lliuraven a una desenfrenada i grotesca carrera. La grollera alegria d'aquells joves constreïa, enormement, amb la poètica escena de la dona enamorada que semblava balancejar les seves danses en un llarg lament.

Lydia Sokolova, artista magnífica,

Segell de Correus de Mònaco, commemoratiu dels Ballets de Montecarlo. El signe postal fa al·lusió al ballet «Les Matelots», de Georges Auric, amb decorats i figurins del pintor Pere Pruna.

ca, va ballar el paper de la confident en la nit de l'estrena i la Danilova, tendrament expressiva en els seus moviments, el de la noia fidel. Quan l'assaig general de «Les Matelots», a París, un accident imprevist fou considerat com una extraordinària invenció i rebut calorosament pel públic. En el quadre del bar, els mariners prenen les cadires i hi dansaven com si es tractés de la seva parella. Després es deixaven caure al damunt. Un seient vell, manejat per Serge Lifar, no pogué suportar el seu pes. Quan finalitzada la dansa es llança per asseure-hi, la cadira quedà feta trossos. El moment coincidia amb la nota final de la música. Allò va fer creure als espectadors que era una efecte burlesc, fet a propòsit.

La idea general del ballet fou de Boris Kochno; la primera representació tingué lloc al teatre de la Gaité Lyrique de París, el 15 de juny de 1925. Fou interpretat, en més d'una ocasió, en el Gran Teatre del Liceu de Barcelona. És el ballet més conegut de Pere Pruna.

L'èxit de «Les Matelots» va decidir a Diaghilev la creació d'un altre espectacle a cura del mateix equip. El nou ballet es diria «La Pastorale». Durant aquell treball en comú es va produir la ruptura de Massine amb Diaghilev. Georges Balanchine va ocupar el seu lloc. El resultat no fou el que s'esperava. Malgrat els coneixements del nou coreògraf, les idees mancaven de consistència i l'acció es desplegava d'una manera confusa i desdibuixada.

El tema de «La Pastorale» es basava en el contrast produït en un poble humil per la invasió d'un grup de cineastes. L'obra, que fou estrenada al Teatre Sarah Bernhardt de París, el 29 de maig de 1926, fou incompresa pel públic. Això no obstant, els decorats de Pere Pruna foren molt ben acollits, així com els protagonistes. La vertiginosa entrada de Serge Lifar

muntant en una bicicleta feia un gran efecte i la Dubrovskaja, que fins aleshores havia estat considerada com una ballarina clàssica, es va revelar com la ideal intèrpret del ballet modern.

Diaghilev tenia una salut molt delicada. Un dels seus amics, el doctor Dalimier, li va descobrir una diabetis, malaltia de la qual el director no tenia cura i que l'havia de dur a la mort. Per recompensar la seva dedicació Diaghilev volgué fer ofrena, al seu metge, d'uns retrats dels seus fills que va encarregar a Pruna. Coneixent les preferències d'aquell amic, mentre li feia l'encàrrec va insinuar al nostre pintor que s'inspirés en els mestres del Renaixement. Pruna li va contestar: «Mantegna sempre serà Mantegna, però no hi haurà falsos Mantegna signats per Pruna». Testimoni més directe, Boris Kochno deia, per contrast: «He vist Pruna corregir obres mestres de la pintura antiga, modificant les posicions dels personatges sobre les fotografies dels quadres».

A «La Vie de Polichinelle», Pruna es va inspirar en les sèries de dibuixos de Domenico Tiepolo sobre els personatges de la Comèdia dell'Arte. El ballet fou una creació de Serge Lifar i representat pel seu llumier. Nicolas Nabokov hi va posar la música. Fou estrenat a l'Òpera de París el 22 de juny de 1934.

Hi ha encara dues intervencions de Pere Pruna abans de la nostra guerra civil. Amb música de Florent Schmidt, coreografia de Fokin i Ida Rubinstein, el pintor realitza els decorats i figurins d'«Ariadne, la sens pareille». El 15 de juny de 1936 es va estrenar a l'Òpera de París «Le Roi nu», un ballet inspirat en un famós conte d'Andersen. La música fou escrita per Jean Françaix i la coreografia era de Serge Lifar. Yvette Chauviré i Paul Goubé col·laboraren com a ballarins.

També a l'Òpera de París s'es-

trenà, el 7 de gener de 1938, un ballet en dos actes que havia de refer aquella «Ariadne» d'uns anys abans. El títol, en aquesta ocasió, era el d'«Oriane et le Prince d'Amour». L'argument era de Claude Sérán, la música, igualment, de Florent Schmidt i la coreografia de Serge Lifar. Com a intèrprets principals figuraven el mateix Lifar, Lycette Darsonval i Paul Goubé. Pruna havia pintat els decorats i el vestuari d'una acció que se situava a la ciutat d'Avinyó, en el segle XIV.

Pere Pruna va ésser, també, sol·licitat per realitzar els decorats i figurins de «Maximilià», òpera de Darius Milhaud, inspirada en un text poètic de Franz Werfel. El nostre pintor va intervenir, encara, en l'escenificació d'alguns vells «Pollocks» anglesos, amb música de lord Berners, i va col·laborar amb els músics més destacats i celebrats de l'època d'entre dues guerres: Poulenc, Honneger, Ibert, etc.

A Barcelona, per a Paul Goubé i Yvonne Alexander, el pintor va idear els figurins i l'agencament teatral de «La Venus d'Elna», un ballet de Xavier Montsalvatge en el qual revivien la llum dels envelats de festa major i la policromia de les danses catalanes. Cal mencionar, igualment, alguns figurins que Pruna va dissenyar per al ballarí Joan Magrinyà, com el del «Cake Walk» de Debussy, entre altres.

Amb Pruna s'acaba la col·laboració dels artistes catalans amb el colossal Diaghilev. Aquest irrepitible geni del ballet va morir a Venècia, l'any 1929. El seguici fúnebre que va acompanyar les seves despulles al cementiri de l'illa de San Michele fou seguit, a través dels canals de la ciutat, amb gòndoles i motoscafi, per tota la colònia russa i la francesa. Com en aquell altre majestuós enterrament de Ricard Wagner, s'hauria pogut escriure, emprant les mateixes pa-

raules de Gabriele d'Annunzio: «El món semblava disminuït de valor... El cel era ombríu sobre la gran via d'aigua i pedra. L'Alt silenci era digne d'Aquell qui havia transformat en infinit cant per a la religió dels homes, les forces de l'Univers. Un núvol de coloms, sortint dels marbres dels Scalzi amb un aleteig llampeguejant, volà damunt el fèrretre travessant el canal i engarlandà la cúpula verda de San Simeone...».

L'existència del famós empresari es tancava amb aquest seu darrer ballet i en l'escenari que més li havia agradat: la ciutat de l'Adriàtic. L'auguri d'una gitana que havia vaticinat la seva fi s'havia complert. Diaghilev havia mort damunt de l'aigua, damunt aquell immens vaixell ancorat secularment en el centre d'una llacuna: Venècia. Fou tanta la commoció que aquella mort va produir que un dels seus amics i col·laboradors, Michel Georges-Michel, va dir: «Els Ballets Russos ja no ressuscitaran mai més!».

La figura de Diaghilev presideix el primer cicle del ballet modern. La seva personalitat era tan intensa que va fer exclamar a un dels seus amics: «No et pots imaginar l'infinit favor que em fas, mentre existeixes». Fou gràcies a la seva visió, al seu talent i a la seva tossuda constància que els pintors varen aconseguir un lloc de primera fila en el teatre, i que hi intervingueren, per primera vegada, donant un nou ritme a l'escena, una orientació més lliure. Fins aleshores aquell dret era tan sols reservat als decoradors professionals.

Els ballets de Diaghilev eren quelcom més que una exhibició de danses meravellosament presentades i realitzades, servides pels millors músics del segle XX. Els Ballets Russos foren un magnífic i espectacular museu d'art modern ambulant, ofert als públics de tots els continents. Moltes escoles i molts artistes varen assegurar la seva fama col·laborant amb Diaghilev. Junt amb els pintors russos, altres noms com Balla, de Chirico, Braque, Marie Laurencin, Picasso, Josep Maria Sert, Juan Gris, Miró, Utrillo, Rouault, Gabo, Pevsner, Marc Chagall, André Masson, Dufy, Fernand Léger, estrenaren els seus decorats a París. Si el nom de tots ells era ben conegut en alguns cenacles intel·lectuals, també va arribar a transcendir en el gran públic, cosa que, malgrat tots els seus esforços, no ho haurien aconseguit per ells sols.

París fou la ciutat envers la qual Diaghilev sempre va sentir una especial atenció. Per acontentar el seu públic, per satisfer la curiositat dels més exigents, procurava constantment de variar els seus espectacles amb nous programes, arriscant, a més a més dels diners, l'èxit fàcil que alguns ballets del repertori li produïen. Era una veritable vocació. Aquella manera d'obrar, aquella resolució, van provocar moltes vegades esgavellaments en la seva administració; se'n salvava posant a la venda el que podia, en el darrer moment. Encara que la seva companyia va ésser formada per elements russos i que, amb ells, va creuar l'Atlàntic, cosa que li inspirava un supersticiós terror, Diaghilev, que s'havia presentat en una infinitat de ciutats de tot el món, no pogué donar mai a conèixer els seus espectacles a la seva pròpia pàtria. La guerra, i després la revolució, varen apartar definitivament aquell home del seu país.

INFORME

JAUME MARQUÉS i CASANOVAS

La capella dels Dolors (I)

Bé que anunciada així breument, com ho fem en el llenguatge col·loquial, tots els lectors hauran entès que vaig a descriure la capella lateral de la nostra seu, número 17, dedicada a venerar la Mare de Déu amb el títol dels Dolors.

La capella fou construïda entorn de l'any 1319 pel bisbe Pere de Rocabertí, el qual va establir que «el refectorer i dormiturer estessin obligats a celebrar misses a l'altar de sant Vicenç, màrtir, situat en la capella que Nos, el dit bisbe, fem edificar», segons un estatut datat el 5 de maig de 1319 i transcrit en el llibre verd de l'Arxiu Catedralici, foli 141, vº.

Formava part de les nou capelles que el Capítol decidí de construir entorn del presbiteri l'any 1312, per a les quals hom comptava amb l'aportació pecuniària de benefactors disposats a assumir el finançament d'una capella cada un.

Pere de Rocabertí fou bisbe entre 1318 i 1324. Hi féu enterrar la vescomtessa de Rocabertí, Na Guillemma, l'ossari de la qual estigué adossat a un contrafort del dors de la dita capella fins que, amb la recent remodelació de la capella conventual i de l'accés al vall de l'absis, ha estat col·locat al claustre per evitar-ne l'ulterior deteriorament.

La inscripció de l'ossari diu: «El 22 d'abril de l'any del Senyor 1312, morí la venerable senyora Guillemma, vescomtessa de Rocabertí, l'ànima de la qual reposi en pau. Amen».

Hi ha tres escuts separats per petites creus. Són marcats en relleu, però no contenen els colors.

Aquella senyora era Na Guillemma de Cervelló, filla d'Hug de Cervelló, mort el 1274, i de Gueraua de Cruïlles, vídua d'Almenara. La Gran Enciclopèdia Catalana posa la seva mort vers el 1270; però l'epitafi de la nostra capella garanteix que la mort de la vescomtessa s'esdevingué el 22 d'abril de 1312.

Fou vescomtessa per casament amb Dalmau III de Rocabertí, que morí el 1304. Era la tercera esposa

Clau de volta de la capella dels Dolors.

d'aquest personatge i, per tant, madrastra del fill de la primera muller, Jofre IV, mort el 1309.

El següent el seu fill Dalmau IV, qui morí el 1324.

Potser, trobant-se ja desvinculada dels hereus de la casa vescomtal, va acollir-se a l'hospitalitat del bisbe Pere de Rocabertí, el qual tingué cura de fornir-li un enterrament honorós.

El bisbe fou sepultat a la capella de la catedral que avui és dedicada al sagrat Cor de Jesús i també fou costejada per ell.

L'estructura de la capella dels Dolors és semblant a les altres de la girola: cinc cares i sis ogives que conflueixen a la clau de volta.

Aquesta, dins d'una orla en forma de cordó, conté un calat de creus i de lòbuls daurats. Al mig apareix la figura de sant Vicenç, vestit de dalmàtica, mostrant un llarg maniple al braç esquerre i un gran llibre dels Evangelis a la mà del mateix costat. Sosté una palma del martiri a l'altra mà. A cada costat de sant Vicenç apareix l'escut de la casa Rocabertí, que, en

camper de gules, mostra tres pals d'or carregats cada un de tres rocs, que haurien de ser d'atzur, però no es distingeixen bé de l'or del pal. En el sepulcre del bisbe Pere de Rocabertí, situat a la capella del sagrat Cor de Jesús, l'escut hi és ben ordenat.

Beneficis en honor de sant Vicenç

Les dades sobre beneficis fundats en altars de la Seu ens asseguren que en l'església romànica hi hagué un altar dedicat al màrtir sant Vicenç.

Aquest sant fou elogiat en l'església antiga com demostren els himnes de Prudenci; persistí en la veneració popular durant l'època visigòtica i mossaràbiga; però, sobretot en la reconquesta i repoblació de les nostres comarques, li foren dedicats molts temples i capelles públiques. Monsalvatje en descriu una trentena.

Segons les notes recollides per Sulpici Pontic, a la capella de sant Vicenç de la nostra catedral van

existir simultàniament onze beneficis.

El primer fou instituït per un metge anomenat mestre Ponç el 27 de febrer de 1276. No havent estat començada la construcció del temple gòtic, el benefici havia de radicar en un altar del temple romànic.

El segon era un antic ofici de porter de la Canònica, exercit per un laic, que el dia 5 de maig de 1319 el bisbe Rocabertí va elevar a la categoria de benefici eclesiàstic.

El tercer era l'antic ofici de refectorer, convertit en benefici en la mateixa data de l'anterior.

El quart era l'ofici de cuiner de la Canònica, fet també benefici.

El cinquè era l'ofici de dormiturer.

El sext era l'ofici d'hospitaler mudat en benefici pel bisbe Rocabertí el 30 d'abril de 1321.

En la mateixa data foren convertits en beneficis tres càrrecs subalterns que tenien el nom de «manats». Així tingueren els números de la sèrie set, vuit i nou, dits anteriorment primer, segon i tercer

manats.

El desè benefici de sant Vicenç fou instituït per Pere de Galliners el 13 de setembre de 1328.

El darrer ho fou per Simó de Seixà amb codicil de 24 de desembre de 1331. Simó de Seixà té el sarcòfag a l'ala de ponent del claustre de la Seu i l'epitafi també esmenta la fundació del benefici de sant Vicenç.

Dades posteriors

En la visita pastoral del bisbe Jaume Satria, feta el 16 de setembre de 1369, el secretari anotà que hi havia una llàntia que no cremava i que, a l'altar, hi mancava un drap blanc. El mateix prelat, l'any 1373, ho trobà tot ornamentat.

El bisbe Anglesola, l'any 1386, hi trobà missal, un vestiment complet, una casulla, dos corporals i un calze de plata que calia reparar.

L'acta capitular de 25 de gener de 1664 refereix el desig del Capítol d'engrandir el dossier de la capella de sant Vicenç, per a aquest fi hom nomenà una comissió. Llavors el canonge ardiaca de l'Empordà, Nacis Cassart, s'oferí a costejar-ho. L'existència del dossier suggereix una imatge que calia protegir o emmarcar amb el dossier. (Resol. Cap: vol 30 foli 153).

El 3 de setembre de 1676 morí aquest Narcís Cassart i hom informà que el difunt volia ser sepultat a la Catedral i com que havia estat devot de la capella de sant Vicenç, hom decidí de sepultar-lo a la dita capella.

La llosa que cobreix la tomba és deteriorada; però hom hi llegeix bé les següents paraules:

«Ací reposa per un temps el molt llustre Narcís Cassart canonge i ardiaca de l'Empordà qui en la seva última voluntat fou hereu l'Hospital. Morí el dia 3 de setembre de 1676 als 74 anys d'edat. L'ànima del qual reposi en pau. Amen.»

Consta que féu algunes fundacions a la Catedral i li regalà tres salomons i féu deixes per a la solemnitat de certes funcions. (Pòntic; Episcopologi, foli 208, vº).

BÍBLIA

MARTÍ ALABAU

Creiem en Jesucrist

Diuenge vint-i-un (A)
Isaïes 22,19-23
Romans 11,33-36
Mateu 16,13-20

En el temps i país de Jesús, hi hagué dues importants ciutats que portaren el nom del Cèsar. L'una, a ponent, a la riba del Marenostrom, fou Cesarea del Mar, construïda pels governadors romans quan Jesús era infant. L'altra, al nord, al peu de l'Hermon d'on brollen les aigües del Jordà, tan pures en el seu naixement, era la capital de la Iturea Galaunítida. Un fill d'Herodes, de nom Felip, reconstruí la ciutat de Pàneas i li donà nom nou en honor del Cèsar, nom al qual la història afegiria després el seu propi. Es la Cesarea de Felip de que ens parla l'evangeli. Ja el seu pare Herodes havia construït el gran temple de Pan en honor d'August, un santuari important de la religiositat hel·lenística a la capital de la Galaunítida. Les dues

Cesarees, de cultura i de religió paganes, estan vinculades al record dels dos grans apòstols de Jesús que foren Pere i Pau. A Cesarea del Mar, estigué pres durant dos anys «aquella pesta d'home» que deia de Sant Pau el seu advocat acusador, un tal Tèrtul. Quan el governador Porci Festus voldrà resumir al rei Agripa i a la seva esposa Bernica l'afer de Pau amb els jueus dirà aquesta cosa extraordinària: «Només tenien contra ell algunes qüestions sobre la pròpia religió i sobre un tal Jesús mort, que Pau afirmava que vivia». No es podria dir d'una manera més suggestiva en quin Jesús creia Pau i amb ell tots els creients. Cesarea de Felip està vinculada al record de la Confessió de Pere. En realitat, la famosa escena de Jesús amb els Dotze no tingué lloc a la mateixa ciutat, sinó als seus encontorns on s'aixecaven esplèndides mansions, solitàries i campestres.

La Cesarea de Felip dels evan-

gelis Sinòptics és la nostra cita anual en què se'ns interpel·la un diuenge o altre d'estiu. Al fil de la lectura de Marc, de Lluc o de Mateu, sentim que és també a nosaltres que s'adreça la pregunta: «I vosaltres, ¿qui dieu que sóc, jo?» Coneixem la resposta de Pere: «Vós sou el Messies». Messies és la nostra forma familiar del mot hebreu «Maschiach», que significa «Ungit», en grec «Christos». En la història del poble d'Israel, el primer ungit amb oli fou Aaron, després ho foren els reis i profetes. Però hi ha un Messies, un Crist, un ungit per antonomàsia. I aquest és Jesús de Natzaret. La fe de Pere, doncs, consisteix en poder unir aquests dos mots: Jesús i Crist. Per tal de donar al mot Messies tot el pes del misteri, l'evangelista Mateu afegeix: «el Fill del Déu viu». La confessió de Pere fou acceptada per Jesús amb una clara satisfacció: «Sortós de tu, fill de Jonàs». I és que no tota resposta sobre qui és Jesús és una

bona resposta. Únicament ho és la que mereix la seva aprovació, la que està d'acord amb la Confessió de Cesarea: Adreçar-se al fill de Maria, al qual Josep imposà el nom de Jesús, amb aquest mot compost de la tradició cristiana: Jesucrist. Un refús d'un o altre dels dos elements del mot és equivocar-se sobre la seva identitat. Un Crist sense Jesús, és a dir, sense la seva humanitat, seria un mite. Un Jesús que no fos Crist podria ser qualsevol cosa: un líder, un revolucionari, un geni religiós, etc. No seria, però, el Jesús de la fe de Pere, el Fill del Déu vivent de l'evangeli de Mateu o, com diria el cardenal Newman, —permeteu-me una altra vegada la cita— el Crist de Sant Atanasi, l'extraordinari defensor de la Divinitat de Jesús en les grans lluites cristològiques.

Jesús no pidolà una resposta als Apòstols, ni ens la pidola a nosaltres per a la seva satisfacció. La seva pregunta està en relació amb

aquesta pregunta tan humana que deu traçar la línia de separació de l'home i de l'animal: «I jo, ¿qui sóc?». Aquesta pregunta pot dormir una llarga somnolència en el cor de moltíssima gent. Però en un moment o altre deu aflorar en la vida de gairebé tothom. Sense cap motiu aparent o per les fuetades més o menys doloroses de la vida com són els fracassos, les primeres arrugues, la malaltia que no perdona, les persones que ens deixen. A «Jesucrist Superstar» hi ha reiteradament aquesta pregunta: «Jesús, ¿qui ets?». La nostra pregunta depèn d'aquesta. Només **Jesucrist** pot dir-nos la nostra identitat, només Ell pot assegurar-nos que el nostre nom està escrit en el cor immens de Déu. I només aleshores la vida cobra sentit definitiu i val la pena de ser viscuda. Una Oda de Salomó parla de Jesús com d'un espill en el qual cal mirar-nos per saber com és el nostre rostre. Imatge extraordinària i infinitament reconfortant.

CALAIX DE MESTRE

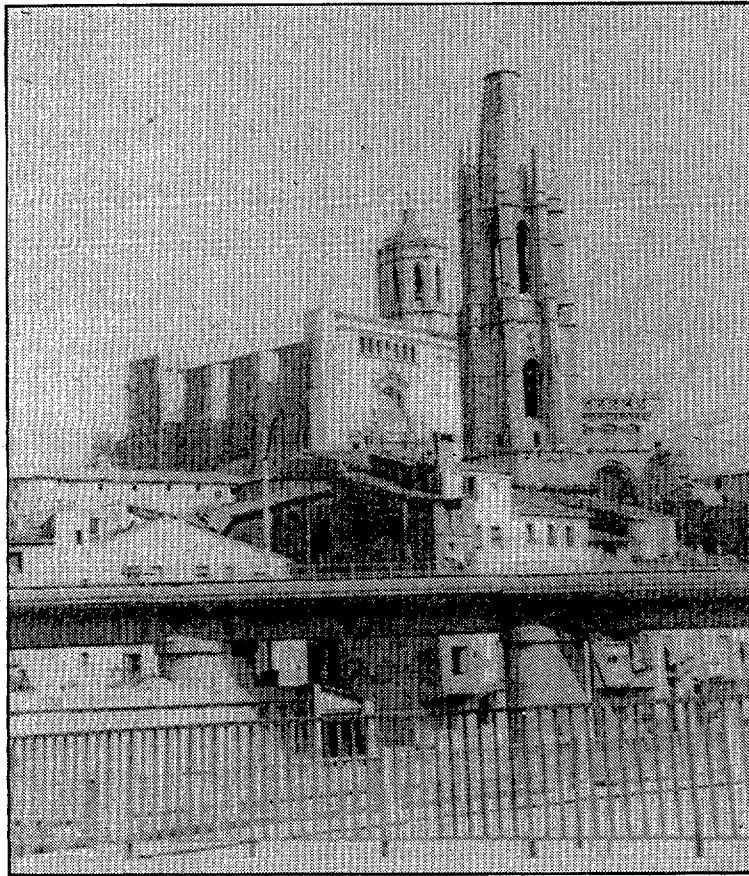
JOSEP M.ª MINISTRAL i MASIA

On s'apleguen els quatre rius

Girona té quatre rius nascuts en terres llunyanes; si vénen de llocs distants, al morir tots s'agermanen.

Hi ha un lloc precís a Girona on es poden veure d'un cop d'ull els quatre rius que li han donat vocació de «ciutat d'aigua». Es pot localitzar seguint —com si fos un joc d'endevineta— aquesta indicació: **Trobar un lloc, a la riba de l'Onyar, on Sant Feliu eclipsa la Seu.** Per a més facilitar al curios que vulgui anar-hi, cal situar-se a la barana del pont de Pedret, i des d'allí es pot veure com els dos campanars se sobreposen a la nostra vista. El més proper, el de Sant Feliu, cobreix totalment el més llunyà de la Catedral. Situats en aquest precís indret, es troben al nostre voltant els quatre rius gironins que s'aiguabarregen en un espai relativament proper. Un agermanament que —naturalment— acaba a favor del més poderós que s'emporta l'aigua dels altres tributaris per fer-ne una sola que abocarà, en terres empordaneses, a la golafreria del mar.

Si les comarques gironines ens ofereixen una gran varietat de paisatge que abasta del Pirineu muntanyenc a la Costa Brava, passant per la plana empordanesa i el bosc de la Selva, sembla que s'hagi escollit la ciutat capital amb els mateixos atributs i qualitats, com si fos un resum d'aquest paisatge tan divers: muntanya als voltants de les Pedreres i Montjuïc, planúries de Palau-sacosta i vers el Pla de Salt; i aquí l'aigua —Ger Undaris—, com a títol que hem conservat en el nostre escut heràldic. I és

Unes passes a la dreta i s'eclipsen els campanars.

Foto JOAN BARÓ.

precisament en aquest lloc on s'eclipsen els dos campanars, on es pot sentir arran de pell l'aire sadoilat d'humitat i la brisa que ens dóna, per uns moments, la sensació de trobar-nos a prop del mar.

Recolzats a la barana del pont de Pedret, oblidem el brogit del

trànsit que passa darrera nostre i aspirem el «vent de Sant Feliu» que bufa sobre les aigües de l'Onyar, o el Llevant que ve directament del Mediterrà, o la furienta Tramuntana que ens porta la sequedat del Cap de Creus. Ens sentirem mariners a la proa d'una nau

que va solcant la quieta superfície que s'endinsa al cor de Girona entre dues muralles que semblen rocam de tons ocres i vermells. Una singladura pel corrent de l'Onyar que discorre per sota els nostres peus sense fer fressa, mandrós i amb recança de perdre el seu nom i donar-lo —uns metres passat el pont— a la vitalitat del germà gran, el Ter. Una confluència que ara és fa agradable per la polidesa de les seves ribes; però que en altres ocasions en què ambdós s'inflen d'orgull, el germà gran ha rebutjat engolir l'aigua terrosa que portava l'Onyar i l'ha obligat a vessar-la pels carrers de la ciutat. Ara li han tallat les agalles al grandolàs, i quan arriba a la Devesa —plogui o no plogui— passa pel seu costat mansoi com un rierol.

La panoràmica «marítima» d'aquesta sortida de Girona, amb la confluència dels rius, seria perfecta si no existís la pinzellada negra d'un pont de ferro que ho esguerra tot. Si tan sols s'hagués conservat el trenat metàl·lic d'abans, o un altre Eiffel —que ens va deixar el de les Peixateries— hagués dibuixat una arcada atrevida per emmarcar el conjunt de pedra i aigua! Ara, s'han de contemplar els «espaldats» que formen les cases i la línia de la «costa» per sota la jàssera d'un sostre invisible. I és aquí, sota el viaducte del ferrocarril, on podem localitzar l'antiga embocadura —ara reduïda a una minsa claveguera— d'un altre dels quatre rius gironins: el Güell, que porta les aigües del Pla de Salt. Desviat abans d'entrar a la ciutat per arribar més de pressa al Ter, ja no

recorda el seu antic llit, ara cobert de ciment, que assadollava els arbres de la Devesa. Aquí era també junt als altres germans, a tocar aquest pont de Pedret, on s'unia als altres en un aiguabarraig, esvalotats com cadells juganers quan venien les riudes de tardor.

I el darrer, el petit Galligans, que només es deixa sentir quan descarreguen les nuvolades a la serra de les Gavarres i la vall de Sant Daniel, sorgeix aquí, també, a sota la gegantina biga de ferro, després de passar obligat per un túnel, per sota el barri de La Barca. Tan sols se'l pot identificar per les dues bocasses seques, sense una gota de saliva. Però la sortida és ampla perquè el Galligans ha tingut males passes i ha fet plorar més d'una vegada els veïns del barri de Sant Pere que l'han qualificat de «ferotge». Si avui és gairebé sec podria fer sentir la seva veu de germà petit i esvalotat que vol competir amb els més grans.

Estesa d'aigua mirant cap a Llevant o cap a Ponent; **salzers** ploraners amb la quietud d'aquest estany gironí; **alterosos molls** de pedra gris a banda i banda, com **esculleres** per trencar minses onades que brollen quan bufa la tramuntana; **gavines** d'ales esteses deixant-se endur a l'impuls del vent... Un **pescador** a la riba que intenta enganxar una carpa... Una **barca** amarrada a l'argolla esperant el seu tripulant... aigua que s'allunya camí del mar...

Una inèdita estampa marinera de Girona en l'indret excepcional on s'aclipsen dos campanars i s'agermanen quatre rius.

MESTRAL

R. GUARDIOLA i ROVIRA

Els límits de l'Empordà

Com l'anell al dit aquest és un tema per a Josep Vergés i Matas, que estima tant l'Empordà i que dels seus temes mai en té prou. Aquest dels límits, ha de distreure de la disquisició sobre els vents. Cap a migdia, on arriba l'Empordà? Hi ha escrits donant opinions i que no poden arribar més lluny, però també és invocada per tesis que no coincideixen. Els confins de l'Empordà no estan definits. Qui en féu una fixació fou l'Església quan establí en la diòcesi els tres únics arxiprestats: el de la Selva (amb Girona), el de la Garrotxa i el de l'Empordà únic, ja que no té cap sentit la divisió entre Alt i Baix Empordà. La divisió més antiga, quant a comarques, superant els comtats, fou la divisió eclesiàstica, organització del bisbat, que era la més racional en comparació a la divisió administrativa i electoral a què obeeixen els actuals partits judicials i que no és de recomanar que es tornés a repetir. La divisió administrativa actual interposa una barrera entre els coneguts per Alt i Baix Empordà, i així el partit judicial de Girona arriba al mar pel tros de l'Escala. Poblacions tant empordaneses, tan innegablement com racional, com l'Escala, Albons, Armentera, Bàscara, Vilaür, Vilademuls; Parets d'Empordà, Camallera, Sant Mori, Vilademà i alguns altres, són del partit judicial de Girona.

Ara aquest tema l'inicia l'Ajuntament de Figueres. Ens ve d'una forma atípica. L'Ajuntament ha aprofitat l'ocasió per presentar la qüestió dels límits de l'Empordà. Quan Figueres s'havia de definir

sobre la conformitat de pertànyer a l'Alt Empordà, per majoria, s'inclina per parlar dels límits de la comarca, tota vegada que fins al 15 de setembre els Ajuntaments poden concretar la seva opinió sobre la comarca en què se'ls inclou.

S'ha proposat nominar una comissió que presidís el catedràtic jubilat, verdader especialista, doctor Albert Compte. Aquest nom és un encert i de total garantia, perquè el dictamen es faci ben fet i complet i amb l'ajut dels arguments més imprescindibles i el coneixement de les fonts històriques, geogràfiques, etnològiques, tradicionals i de consciència popular que dibuixin bé el que entenem per Empordà.

Montserrat Vayreda, autora de «Els pobles de l'Alt Empordà» i «Els pobles de l'Empordà», i na Maruja Arnau, que recentment ha publicat «Els pobles del Baix Empordà», seran veus valuoses que poden oferir informació. Però tractant-se d'un tema tan important com el que es vol aclarir s'hauran d'escoltar les veus de les comarques limítrofes amb les quals es confronta, i amb les quals s'ha de posar la línia que fixi els termes convencionals. Girona, Banyoles i Olot tindran coses a dir-hi, com també els pobles que es troben en els confins de les marques i als quals afecta de forma molt directa perquè es decidirien directament els seus interessos, si es modifiquen les propostes fetes per la Generalitat i el Parlament de Catalunya.

Qui representa, actualment, la comarca per defensar-la? La Dipu-

Figueres, poble que pertany a l'Alt Empordà.

tació era la veu provincial, amb legitimació activa, per la seva defensa. Més a nivell comarcal, qui en porta la representació? qui ha de defensar l'opinió d'un grup de pobles? Sembla que se'ls hauria de consultar i com ho volen organitzar, ja que la idea és engrescadora i prou important per no fer-la a mitges, quan es preveuen les dificultats que s'han de presentar.

El rovell de l'ou de l'Empordà és ben conegut, però la notícia i la idea es difon en les poblacions de transició. Els límits purament físics són molt perillosos. Aquesta teoria francesa va servir per separar-nos del Rosselló, la indiscutible Catalunya Nord. Els periodistes i escriptors podran ajudar començant

per Carreras i Candi, Botet i Sisó, Bolós, Pelagi Negre, Josep Pla i tots els que ara ens delecten amb la seva ploma. Figueres no solament se sent capital de l'Empordà i dóna la seva conformitat a la integració a la comarca, sinó que promou l'aclariment de quins són els límits de l'Empordà, amb un acord ambiciós que si realment té ressò ha de promoure estudis i debats documentats i transcendentals, la qual cosa no és fàcil i podria quedar en una simple anècdota política. Els socialistes que proposen el tema ja deien que veuen més enllà de donar una simple conformitat i s'obre una possibilitat important. Entenc que és certíssim, però que aquesta possibilitat s'ha

de saber portar endavant i ací hi ha el perill de l'esterilització de la intenció. De moment Figueres resoltament vol tenir el seu paper de col·laboració responsable en el debat sobre la divisió territorial de Catalunya, que no pot invocar antecedents perquè mai ha estat històricament ni assajada, ja que l'anterior acord —fa cinquanta anys del Parlament de Catalunya— esdevingué quan la guerra civil que ho passà tot avall.

El cronista oficial de la ciutat de Figueres, en Rafel Torrent i Orri, publicà un estudi sobre el tema que ara té actualitat. I per tenir consciència de la transcendència que ha d'adquirir l'estudi proposat, transcrivim aquesta opinió de Josep Pla: «Banyoles i el seu rodal no tenen res a veure amb el Gironès, comarca inventada fa pocs anys... Ni amb la Garrotxa. Banyoles és la porta d'accés més fàcil de llevant de la Garrotxa, però no té res a veure amb aquesta comarca. És una població empordanesa, exactament la capital del Terraprim de l'Empordà». «Hi ha un Terraprim i un Terraprim d'Empordà. Són termes molt antics, utilitzats per la gent del país, que el senyor Pella i Forgas recollí en la seva «Història». Aquesta divisió entrà el Terrafort (format pels espais de l'Empordà més cap al mar) i el Terraprim (que són els de més a l'interior) és molt més vella que la divisió entre l'Alt i el Baix Empordà». De moment, per avui, ja hi ha tema; però ja veuen que els escrits podran fer molt enrenou i ens faran conèixer més el país.

GIRONA, ENTRE LA HISTÒRIA I L'ACTUALITAT

ENRIC MIRAMBELL I BELLOC

Les festes de carrer (I)

La festa major era la màxima manifestació de la germanor i convivència entre els habitants dels barris. Durant els dies de la festa, el barri deixava d'ésser ciutat per convertir-se en poble, amb tot el que aquest concepte té de positiu.

La festa major durava normalment tres dies; però la seva preparació, i molts dels lligams que establia entre els veïns marcava tot el llarg de l'any una relació i una convivència.

D'un any per l'altre s'anaven fent els preparatius per a la celebració, preparatius que començaven amb el nomenament del clavari i dels paborde, que l'havien d'ajudar en la seva tasca organitzadora.

La festa de carrer tenia un aspecte religiós, un aspecte social i un aspecte de diversió i d'esplai.

Marcava la data la commemoració del sant patró, i en honor del sant se celebraven els actes centrals de la festa. Al voltant de la commemoració religiosa s'organitzava tot el programa festiu, que en tot el seu desenvolupament tenia un caire eminentment popular.

La responsabilitat màxima de l'organització pertocava al clavari, persona ben coneguda i de prestigi en el barri; com també amb bona disposició per esmerçar temps i a vegades fins i tot diners en l'empresa que se li confiava. En el seu comès l'ajudaven els paborde, escollits entre el jovent empenedor i que tenia o sabia trobar temps per dedicar-hi.

La labor més àrdua era la de

proporcionar-se els fons necessaris per cobrir les despeses que la festa comportava. I això s'aconsegua a base d'esforç i d'imaginació. Les subscripcions, les col·lectes, el «Llevant de taula», les rifes de tota mena, la venda dels rams i el sorteig de la toia servien per recaptar els ingressos necessaris. I si a la fi de tot hi havia dèficit no era pas costum de carregar-lo a les espatlles dels responsables de la festa de l'any següent. Es buscava un «pagano» que els solucionés el problema, o se solucionava entre els mateixos organitzadors, rasant-se la butxaca, a porció de les seves possibilitats o de la seva bona fe.

Alguns carrers cada diumenge sortejaven un parell de pollastres o una plata de pastissos; i amb això, al mateix temps que ingressaven unes pessetes anaven escalfant l'ambient.

Amb temps suficient es contractava l'orquestra, o les orquestres, si es tractava d'un barri amb més disponibilitats. Uns dies abans s'exposaven els rams i la toia en l'aparador del comerç més vistós del barri, i es preparaven les banderetes que ornamentarien el carrer.

Primerament es penjaven les banderes més grosses a les entrades del barri; banderes de tela, amb més o menys barres, d'acord amb el moment polític. En els dies immediats a la festa es muntava l'entaulat pels músics, i es penjaven, de balcó a balcó, les fileres de banderetes retallades en papers

multicolors.

Era molt característic el sombrerat sobre el paviment i el soroll que feien les banderetes mogudes pel vent.

A l'Argenteria penjaven el tarlà i ornaven els balcons amb canyes. A les Ballesteries penjaven branques de boix, que no retiraven fins que havia plogut o fins que havia passat la processó de la Mare de Déu d'Agost.

Cada barri feia la festa a la seva manera; però més o menys hi havia una fórmula general.

Normalment la durada era de tres dies: la vigília, el dia del sant, i el dia de la feixina.

A la caiguda de la tarda de la vigília començaven els actes. La bandera del barri i la matge del patró o patrona eren portats des de la casa del clavari fins a l'església parroquial; amb acompanyament de música i assistència de tota la mainada i d'un bon grup de veïns, presidits pel clavari i paborde.

Arribats al temple se celebrava un breu funció, i seguidament tots al carrer, a començar la gatzara. Les ballades de la tarda i el migdia eren invariablement de sardanes, i les d'havent sopat de balls, a vegades, també precedits d'una o dues sardanes.

El primer acte del dia gran de la festa era l'ofici solemne, amb acompanyament d'orquestra. Els mateixos músics s'encarregaven, també, de la part coral. Alguns barris en lloc de fer la processó la vigília la feien abans de l'ofici.

Al migdia, audició de sardanes, i havent dinat hi solia haver concert. Els músics havien de tenir preparació per interpretar sardanes, balls i concerts, amb els instruments adients per a cada cas; i, a més, tenir bona veu per cantar l'ofici.

Es tornaven a ballar sardanes a la tarda, i després de sopar hi havia el gran ball. En certes ocasions algun barri havia llogat la platea del Teatre Municipal per celebrar-hi el ball de nit.

En un moment donat la música parava sobtadament, i un toc de cornetí anunciava el ball de rams. S'anunciava per sorpresa per evitar que alguns fessin el viu i que per estalviar-se la despesa no participessin en aquell ball. Els xicots adquirien el ram per fer-ne obsequi a la seva parella balladora.

El ram podia tenir les formes més variades. Originàriament seria un ram de flors; però després s'anà transformant, en forma de figuretes de porcellana o altres variades objectes. La toia, que era sortejada, era del mateix estil, però de majors proporcions.

Pels darrers anys vint, el barri de Canaders sortejà un llum de menjador, i la sort l'atribuí al xofer de l'il·lustre pintor Santiago Rusiñol, que es trobava passant temporada a Girona, com acostumava.

L'any 1935, el barri del Mercadal organitzà una festa molt modesta, i el ram consistí en un entrepà, mentre la toia era una barra grossa i una llonganissa. Un dels balladors, en retirar el paper que embo-

lucava l'obsequi, i trobar-se amb l'entrepà, féu un gest de rebuig i llançà l'entrepà sobre l'entaulat dels músics. Un dels que ho presenciaren li cridà: «Potser un altre dia el tinguessis aquest pa que ara rebutges». Fou com un presentiment, ja que al cap d'un any ja ens trobàvem en plena guerra, i el pa començava a escassejar, per acabar desapareixent dels mercats. És molt probable que el protagonista d'aquell fet, més d'una vegada enyorés aquell olorós panet de Viena amb les rodanxes de llonganissa de la «d'abans de la guerra».

El ball de nit durava fins ben entrada la matinada, per divertiment del jovent i per la desesperació dels més grans, els quals encara que comencessin la festa amb satisfacció, quan arribava certa hora ja en tenien ben bé prou, i només esperaven que s'acabés per poder anar a dormir. Però, encara que volguessin no se'n podien desentendre. O bé perquè la música una mica estrident no els hauria deixat agafar el son o perquè eren responsables de la integritat d'alguna filla, néta o neboda, que per poder participar en la festa necessitava la presència d'algun respectable familiar. Això que ara costa d'entendre, abans era cosa natural, i tret de casos excepcionals, generalment reconeguda i acceptada.

Acabat el darrer ball, que solia tenir repetició, els músics guardaven els instruments; s'apagaven els llums suplementaris i el barri anava recuperant el seu silenci nocturn.

ANTICS COSTUMS

JOAQUIM GIRONELLA I GARAÑANA

Sant Hipòlit, soldat i màrtir

Els terrissers el tenien per patró

Hi ha tres tradicions que expliquen el martiri d'aquest sant de manera relacionable amb terrissers. Una d'elles diu que va ésser tirat viu dins d'un forn de terrissa encès, mentre una altra refereix que fou mort a cops de càntir per un estol de dones que esperaven omplir-los d'aigua en una font, les quals van descobrir que era cristià; i l'altra, encara, explica que fou lligat a la cua d'un cavall enfuriat, el qual fou engegat per un paratge proper a l'escorriet d'unes terrisseries que era, doncs, sembrat de testos i desferres de terrissa trencada, els quals van llatzerar i ferir el pobre sant fins a matar-lo. Comsevulla que sigui la llegenda, relaciona sant Hipòlit amb els terrissers que, lògicament, l'havien de prendre per advocat.

Sant Hipòlit era venerat per les tres branques dels terrissers: els ollers, que només obraven estris aptes per anar al foc (olles, cassoles, greixoneres, etc.); els escudellers, que feien obra fina per al serviment de la taula, i els gerrers, que componien la totalitat de l'ofici, però que més aviat es dedicaven a l'obra basta i vulgar.

Era costum dels vells terrissers posar una olleta, ben airosa de forma i graciosa de pintat, a les mans de la imatge del sant. La hi posaven els terrissers de Breda i els de Sant Julià de Vilatorrada, entre altres. Cada any, el dia d'avui, mudaven l'olleta. El primer paborde de la confraria era l'encarregat de fer l'olleta nova, posant el màxim mirament a fer-la ben bonica i gra-

Sant Hipòlit era venerat per les tres branques dels terrissers: ollers, escudellers i gerrers.

ciosa.

Ara farà almenys un segle, el costum degué estar molt estès i cada nucli terrisser lluia, en mans del sant patró, l'estri en miniatura més característic que obrava. Els cantirers de Vilafranca del Penedès i de Verdú li posaven un càntir; els de Breda, una olleta o una cassola; els de la Bisbal, un plat; els de Figueres, un doll; els de Quart, un cossiol; els de Sant Julià de Vilatorrada, una cassola i els de Miravet, una gerra.

A l'antiga corona d'Aragó, sobretot a les contrades més meridionals, les riberes de l'Ebre, València i Aragó, després de la reconquesta, la majoria dels terrissers eren musulmans que ja treballaven el fang abans, i que van donar un segell especial a la terrissa, més al decorat que a les formes. El terme arcaic de **fireire**, anàleg al d'**alfarero**, ve del nom del fang en àrab, equivalent, per tant, al qui treballa el fang; d'aquest mot ens han quedat els termes **fira** i **fireta** aplicats a la terrissa petita i en miniatura per jugar les nenes, almenys antany. Els terrissers, però, s'han alliberat de la desconsideració que envoltava la majoria dels oficis en què intervenien molt els moros.

Els vells terrissers tenien per sacríleg treballar el dia d'avui i deien que:

Per Sant Hipòlit,
la terra no pren,
i si pren, no cou,
i si cou, s'escalfa,

i si no s'escalfa, s'esquerda, i si no s'esquerda, un cop llesta la peça es desfà i torna serradures.

Segons tradició terrissera, aquest sant sofrí martiri en dissabte, i d'ací que l'any que el dia d'avui s'esqueia en aquest dia de la setmana, hom el tingué per molt bo per a les obres i treballs fets amb terra.

També és tradició que Déu creà el nostre pare Adam en dissabte, i d'ací que també per aquest motiu hom tingui aquest dia com el millor per a obres de fang. Els vells terrissers que es volien passar a mestres començaven o feien llurs obres de passantia precisament en dissabte.

En aquesta diada celebra la seva festa el poble de Sant Hipòlit de Voltregà, i molt especialment els terrissers, que constitueixen —almenys abans— el nucli més important de la població. Antigament els terrissers d'aquest poble, així com els altres de la Plana de Vic i de les Guàrdies, havien celebrat la festa de llur patró de manera molt singular. Des d'un temps abans guardaven els estris de terrissa que els sortien esguerrats per tal de trencar-los el dia d'avui, durant una mena de processó cívica que celebraven sense altre objecte que el de trencar els fòtils dolents i sembrar els testos per terra, en record de l'escorriet de testos per damunt del qual fou arrossegat el cos del seu màrtir patró. Aquest costum pintoresc donava a la festa dels terrissers una fesomia molt típica i pròpia.

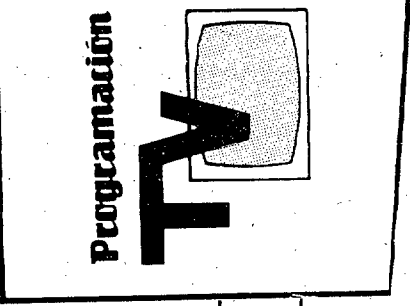
- 08.45 Carta de ajuste.
- 09.00 Informe semanal.
- 10.00 El día del señor. Santa missa.
- 11.00 Concierto.
- 12.00 Pueblo de dios. «Nuestra gran herencia: Pedralbes».
- 12.30 Vida salvaje. «El turón».
- 13.15 Dibujos animados.
- 13.40 Curro Jiménez. «Con las horas contadas».
- 14.30 Siete días.
- 15.00 Telediario 1.
- 15.35 El inspector Gadget.
- 16.00 Estrenos TV. «El desierto».

- 10.00 Missa.
- 10.45 Tú puedes.
- 11.00 La buena música.
- 12.00 Estudi el estadi.
- 20.30 Los diminutos. «Vamos de safari». El consejo municipal de los diminutos acuerda la creación de un parque zoológico. El abuelo, Tito, Lucy y Dinky son los encargados del safari que proveerá el zoológico de animales.
- L'informatiu cap de setmana.
- 21.00 Debat 2.
- 21.30 El diario secreto de Adrian Mole. (9). Prosigue la emisión de esta serie británica de corte humorístico protagonizada por un muchacho, algo retraído y pesimista, que vive al cuidado de su padre y pasa cortas temporadas en compañía de su madre y el amante de ésta. Las vivencias cotidianas, Adrian las anota en un diario íntimo, para el que no tiene secretos.
- 22.30 Estudio Estadio. Tras el paréntesis veraniego, el fútbol de competición oficial ha vuelto a los estadios, y este programa dispone a ofrecer la información de cuanto: acontezca en dichos campos de fútbol.
- 24.00 Despedida y cierre.

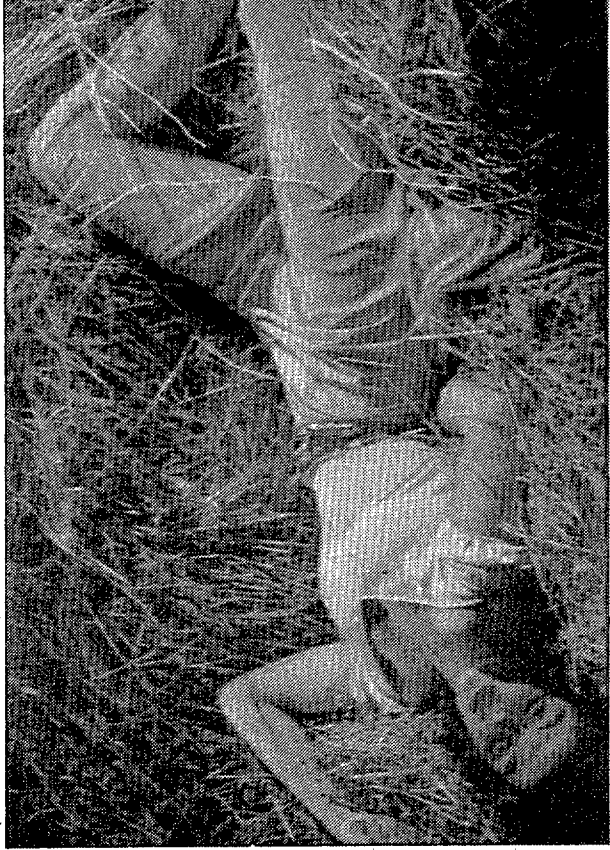
- 13.00 Carta d'ajust.
- 13.25 Començament d'emissió.
- 13.30 Temps d'estiu.
- 14.00 Olímpics en acció. «Rem».
- 15.00 Telenotícies cap de setmana.
- 15.30 Al vent entre els saizos.
- 16.00 La gran vall. «El secret».
- 16.45 El meravellós circ de la mar. «El zoològic a l'inrevés». Sèrie documental que recorre el món submarí.
- 17.10 Artesania. «L'ofici de boter».
- 17.35 L'home i la ciutat. «Tragèdia al carrer».
- 18.10 Música vista. «B-30 i Bugatti».
- 19.00 Bàsquet. Torneig ACEB. FC Barcelona-Tracer de Millà. Amb aquest partit entre el FC Barcelona i el Tracer de Millà es tanca el torneig que durant tres dies s'ha celebrat en la ciutat de Puerto Real.
- 20.30 Telenotícies cap de setmana.
- 21.00 30 minuts. Reportatges informatius d'actualitat que es traslladen a diferents punts de la geografia mundial per cobrir l'actualitat informativa i els temes d'interès periodístic.
- 21.30 A cor obert. «Sense alè». El premit Victor Ehrlich té possibilitats de trobar l'autèntic amor de la seva vida.
- 22.30 Cita amb l'esport.
- 23.30 Fi d'emissió.

DIARI DE GIRONA LOS SITIOS

Setmana del 24 al 30 d'agost

«Fora de la llei»

Jane Russell, un gran descobriment.

Aquest dijous, «La pel·lícula de l'estiu» de TV3 serà una petita joia cinematogràfica: «Fora de la llei» (1941), western dirigit per Howard Hughes i Howard Hawks, el primer dels quals descobrí per al cinema una jove Jene Russell, que al film apareix d'allò més sexy amb només vint anys. D'altra banda, els amants dels herois clàssics del western poden fruit d'un retrobament entre dues personalitats mítiques com Doc Holliday i Pat Garrett, aquest darrer perseguint el famós Billy el Nen per haver robat el cavall a Doc. Tanmateix, Billy i Doc acaben aliant-se contra el «sheriff» i, després d'un enfrontament en què ha resultat ferit, Billy es refugia a casa d'una amiga de Doc.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIO

Desitjo subscriure'm al DIARI DE GIRONA des del dia

Subscriptor

Adreça

Localitat

DNI / CIF

Tel.

MODALITAT DE SUBSCRIPCIO

- Mensual 1.550 Ptes.
- Trimestral 4.650 Ptes.
- Semestral 9.300 Ptes.
- Anual 18.600 Ptes.

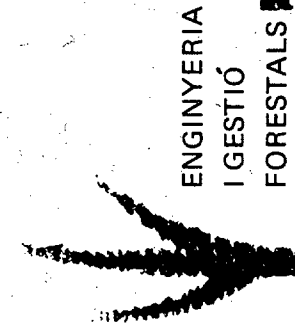
Faré efectiu l'import mitjançant taló bancari adjunt
 Domiciliació bancària/ Caixa
 N° Compte
 Agència
 Població

Signatura

Ctra. Barcelona, 29 - GIRONA
 Tel. 20 18 82 / 47 62 77

DIARI DE GIRONA
LOS SITIOS

UN DIARI PER A GIRONA I COMARQUES / AMB COMPLETA INFORMACIO LOCAL I COMARCAL / ARTICLES D'OPINIO, CULTURA, ESPECTACLES, ESPORTS, PAGESIA, TV, CINEMA / TOT I MES, CADA DIA

INGINYERIA
I GESTIO
FORESTALS

- Ordenacions forestals
- Projectes de reforestació
- Estudis d'avaluació de l'impacte ambiental
- Gestió de finques forestals
- Plans de prevenció d'incendis
- Plans d'ordenació cinegètica
- Assessorament forestal
- Pràctiques silvícoles
- Parcs forestals i àrees d'esbarjo
- Gestió de subvencions i ajuts
- Ramaderia extensiva
- Plans dasocràtics i plans simples de gestió
- Condicionament d'abocadors
- Restauració paisatgística
- Estudis de rentabilitat i plans de viabilitat

Plaça St. Pere, 15 - 17007 GIRONA
 Tel. 20 98 38 (972)

- 08.45 Carta de ajust.
- 09.00 Buenos días.
- 09.30 Por la mañana.
- 09.35 Los ricos también lloran. (Il partel).
- 10.00 Noticias y conexión con el exterior.
- 11.35 Rituales.
- 12.30 Avancé de l'informatiu.
- 12.35 Palmerstown.
- 13.30 Cançons de sempre.
- 14.00 L'informatiu.
- 15.00 Telediaro 1.
- 15.35 Fama. «Vendensen». Jesse, que habla puesto gran empeño en ganar un concurso de canciones, ve sus sueños hechos realidad al conseguir el primer premio. Por desgracia, la compañía discográfica que piensa producir el disco introduce modificaciones en la canción, alterando su espíritu.

- 16.30 La tarde.
- 17.55 Avancé Telediaro.
- 18.00 Barrio Sésamo. «Gato, baúl y Espinete».
- 18.30 A media tarde. Programa que se basa en cuatro o cinco juegos fundamentados en el lenguaje.
- 19.00 Mr. Belvedere.
- 19.30 De pel·lícula. «Galaxias». Programa dedicado al décimo aniversario del estreno de «La guerra de las galaxias» y su posterior influencia en el cine de aventuras.
- 20.30 Telediaro 2.
- 21.05 Musical. «Caetano Veloso, portugés otra vez».
- 21.50 Mussolini y yo. (IV). Pocas horas antes de la ejecución, Galeazzo bebe el contenido de la ampolla y espera la muerte, pero ésta no llega. Alguien ha sustituido el veneno por una sustancia inocua.

- 08.15 Antiope 1.
- 08.45 La Une chez vous.
- 10.00 Puisque vous êtes chez vous.
- 12.00 Tournez manège.
- 13.00 Le journal de la Une.
- 13.50 Les hommes de Rose.
- 16.30 Des clips dans mon quatre heures
- 18.00 Mini-journal.
- 18.15 Mannix.
- 19.10 Santa Barbara.
- 19.35 La roue de la fortune.
- 20.00 Journal.
- 20.35 Margret et l'affaire Saint-fiacre.
- 22.15 Le procès de Ali Agca.
- 23.45 Les envahisseurs.

22.50 Documentos TV. «Somos 5.000 millones».

- 24.00 Telediaro 3.
- 00.20 Teledaporte.
- 00.30 Despedida y cierre.

- 17.45 Carta de ajust.
- 18.00 Al ritme d'un temps.
- 18.25 Avancé de l'informatiu vespre.
- 18.30 D'Atacan i els tres gossos mosqueters.
- 19.00 Vídua, però no gaire. Serie d'humor.
- 19.30 Què vol veure. Els telespectadors podran demanar tot allò que vulguin veure per la pantalla.
- 20.00 L'informatiu vespre.
- 20.30 A la tercera va la vencuda.
- 21.00 Cine Club. «Otra reunión de acusados». (1939). Director: W.S. Van Dike II. Intèrpretes: William Powell, Myrna Loy, Otto Kruger, C. Aubrey Smith.

- Nuestros ya familiares amigos Nora y Nick Charles aparecen en esta historia con su ya habitual perra Asta y, además, un nuevo y simpático miembro de la familia: Nick Charles junior, un marzavilloso bebé que hace las delicias de sus padres, añadiéndoles nuevos alicientes que les distraen un tanto de su detectivesca vida. Pero el crimen siempre acecha y nuestra pareja tiene que compaginar sus funciones paternas con su vocación: se las tienen que ver de manera muy ingeniosa con tres crímenes ocurridos en los dos extremos de la sociedad neoyorquina: la alta y la baja.
- 22.50 Últimas preguntas. «La fortuna de las islas afortunadas».
- 23.20 Jazz entre amigos. «Pedro Ruy Blas».
- 00.20 Despedida y cierre.

- 13.15 Carta d'ajust.
- 13.45 Avancé Informatiu.
- 13.50 TV3, segona vegada. «Cita amb l'esport».
- 15.00 Telenotícies migdia.
- 15.30 Magnum. «La gran venturera». Un huracà tropical, com una mala senyal de desgràcies, llança la seva fúria enmig d'una important festa de l'alta societat. La naturalesa actua com Vol 1, a causa d'aquesta festa, —en la qual es troba gent d'élite—, Higin es veu obligat a refugiar tres persones poc sociables.

- Pel·lícula. «Quèstió de dignitat». Director: Paul Bogart. Intèrpretes: Valerie Harper, Michael Nouri, Cliff de Young, Max Gail, Carol Heffernan està divorciada, té 30 anys i una filla de 5. Treballa en un taller de muntatge en cadena i acaba de realitzar una prova per ascendir en el seu treball. Per aconseguir-ho només necessita l'aprovació del seu cap de secció, Garvey. Incidentalment, Carol coneix un dels executius de l'empresa, Pete, i la seva promesa, Laura, advocada, que treballa en l'empres.
- 18.05 Fi d'emissió.
- 19.00 International Headlines.
- 19.30 Pandamonium.
- 20.00 Johnny Jarvis.
- 20.30 Telenotícies vespre.
- 21.00 Gent del barri.
- 21.30 Informatiu cinema. Repàs de les novetats cinematogràfiques del moment, dirigit i presentat per Jaume Figueras.
- 22.00 Cinema 3. «Del presidí a primera plana». (1977). Director: Stanley Kramer.

- 23.45 Telenotícies nit.
- 24.00 Bona nit.
- 00.10 Fi d'emissió.
- 12.30 Colargol.
- 12.35 Le crayon enchanté.
- 12.45 40° a l'ombre de la 3.
- 17.00 Vive la vie.
- 17.30 Le manège enchanté.
- 18.30 Les papes.
- 18.35 Corsaires et filibustiers.
- 19.00 19.20.
- 19.55 Inspecteur Gadget.
- 20.05 La classe.
- 20.30 Le voyage à Paimpol.
- 22.05 Soit 3.
- 23.25 Prélude à la nuit.
- 00.00 Fin des émissions.

- 08.45 Carta de ajust.
- 09.00 Más vale prevenir. «Sepa reaccionar».
- 09.30 El Edén.
- 10.30 Don Quijote de la Mancha. «Los cuadrilleros de la Santa Hermandad».
- 11.00 La bola de cristal.
- 12.15 Gente joven.
- 13.15 Lotería nacional.
- 13.30 Objetivo '92. «Waterpolo».
- 14.30 Por la mañana... esta semana.
- 15.00 Telediaro.
- 15.35 Daniel el travieso.
- 16.00 Primera sesión. «Un candidato muy peludo». (1976).

- 17.40 Cortometraje.
- 18.00 Hong-Kong Phooey.
- 18.30 El profesor Poopstige.
- 19.00 Número 1.
- 19.35 El equipo A. «Desperdicios».
- 20.30 Telediaro 2.
- 21.05 Informe semanal.
- 22.15 Sábado noche. Intervendrán: Rabald, Andreu, d'Arbí, el ballet de Jaime Roger, Kid Creole y Mª Carmen con sus muñecos.
- 23.35 Misterio. «El muro que se desplomó». La iglesia de St. Peters, situada al sur este de Londres, fue construida trescientos años atrás. Según cuenta la leyenda, esta iglesia fue ocupada por el diablo en la antigüedad y va a ser demolida. Durante el duro trabajo de demolición, un sorprendente poder se hace patente y de una forma extraña muere uno de los obreros. De momento, la obra se paraliza.
- 00.45 Filmoteca TV. «Maniquí». (1937). Director: Frank Borzage.
- 02.20 Despedida y cierre.

- 10.00 Binkí i la dragona rosa.
- 10.45 Musical passarel·la.
- 11.15 Mirades.
- 12.00 Reportatge. «L'India mor a Benares».
- 12.30 Les tranquils i un barri...
- 13.00 La vall de Shallowford.
- 14.00 L'informatiu.
- 14.30 Panorama.
- 15.00 Estadio 2. Amplic programa de caràcter esportiu que ofereix diverses connexions con aquells llocs on se realitzen les distintes proves. En esta ocasió està prevista la retransmissió de los campeonatos mundiales de remo en Suiza, semifinales de campeonato de Europa de Hockey sobre hielo que tiene lugar en Moscú, campeonato del mundo de hipica que se celebra en Saint-Galle y la primera jornada de los mundiales de atletismo de Roma.

- 21.00 L'informatiu cap de setmana.
- 21.30 Amor, salut i feina.
- 22.00 Documental. «Preliudí a la era cósmica». Este programa presenta un reportaje en el que se hace historia sobre los logros de la astronóutica soviética.
- 22.40 Diálogos con la música. «Trío Romani Casaus».
- 23.15 Boxeo. Campeonato mundial de los welters. Desde la plaza de toros de Puerto Barrios en Malaga, transmisión en directo de la pelea valdeira para el título mundial de los pesos welters.
- 00.45 Despedida y cierre.

- 08.00 Bonjour la France.
- 09.00 Abbayes de France.
- 09.15 Croque vacances.
- 12.05 Tournez... manège.
- 13.00 Le journal de la Une.
- 14.30 La séquence du spectateur.
- 15.00 L'Aventure des plantes.
- 15.45 Gil Joe, héros sans frontière.
- 17.40 Attention chien méchant.
- 19.10 Agence tous risques.
- 20.00 Le journal de la Une.
- 20.40 Columbo.
- 22.00 Les étés de droit de réponse.
- 00.05 Journal.
- 00.20 Les incorruptibles.

- 14.15 Carta d'ajust.
- 14.35 Comencament d'emissió.
- 14.40 Sardanes.
- 15.00 Telenotícies cap de setmana.
- 15.30 Els barrufets.
- 16.00 Drew. «Terror al campus». La direcció d'una escola d'ensenyament mitjà sol·licita els serveis dels germans Hardy perquè des-cobrixin qui és i on s'amaga el peritxat que ja ha segrestat uns quants alumnes del centre.

- 16.50 Olímpics en acció. «Rem».
- 17.50 La nova ruta de les Índies. Serie inspirada en la vida de Thomas Waghom, un guardamarina angles considerat com l'inventor de l'enlac entre Europa i Asia, al 1929, 40 anys abans de l'obertura del canal de Suez.
- 18.10 Retrat. «Jean Cocteau» / L'escritor i dramaturg francès Jean Cocteau està considerat com un dels artistes més eclèctics i importants del nostre segle. En aquest documental s'ofereix una entrevista amb Cocteau en la qual relata les seves experiències des de la seva infància.
- 19.00 Fietxa negra.
- 19.30 Botó fluxú.
- 20.00 Joc de ciència. «Júpiter».
- 20.30 Telenotícies cap de setmana.
- 21.00 Pel·lícula. «Profecció pirxada». (1973). Director: François Leterrier. Intèrpretes: Françoise Fabian, Jean-Luc Bideau, Jane Birkin, Jacques Weber, Bulle Ogier, Barbara Loage. El realitzador Denis Mallet prepara una pel·lícula amb un guió inspirat en un episodi de la seva pròpia vida.
- 23.00 Bàsquet. «Torneig ACEB». FC Badalona.
- 24.00 Fi d'emissió.

- 14.00 Objectif santé.
- 14.30 Sports-loisirs.
- 17.30 Dis, fais-moi peur.
- 18.30 La nouvelle affiche.
- 19.15 Actualités régionales.
- 19.35 Disney Channel.
- 19.55 Gil et Julie.
- 20.30 Disney Channel.
- 21.50 Soit 3.
- 22.15 Le divan.
- 22.35 Histories singulières.
- 23.50 Prélude à la nuit.
- 00.25 Fin des émissions.

13.00 Carta d'ajust.
13.15 Comencament d'emissió.
13.20 Sarvei d'informació agrària.
13.45 TV3, segona vegada. «30 minuts»
15.00 Telenotícies migdia.
15.30 Magnum. «El segrest de Dick Williams». Dick Williams, amic de Magnum des de l'època de la marina, quan muntaven escàndols junts, s'ha casat amb Mit-sue, contra el desig de Nishimoto, el pare d'ella, autocràtic i tradicional. A partir de l'empresa familiar de l'enllaunat de peix, Dick ha construït un grup d'empreses molt pròsper. Tot i les objeccions de Nishimoto paguen el rescat quan Dick és segrestat, però aquest no apareix. Magnum comença a buscar-lo enmig d'assassins, decepcions i dels rituals mortals i estranys de l'Orient.

16.25 Pel·lícula. «Un cavaller a la nit». (1942). Director: Edwin L. Marin. Intèrprets: Brian Donlevy, Miriam Hopkins, Preston Foster, Harold Huber.
18.00 Fi d'emissió.
19.30 Pandamonium.
20.00 El grumet.
20.30 Telenotícies vespre.
21.00 Gent del barri. Saced dorm a l'habitació de Naima, però ca-muflat en un bon sac de dormir.

21.30 Perry Mason. «El cas de les per-les robades». Es presenta un cas contradictori i enigmàtic quan Perry Mason defensa el cas de Mitsou Kamuri, acusada d'haver robat unes perles molt valloses després d'un assassinat.
22.30 Galeria oberta. «Attila».
24.00 Telenotícies.
00.15 Bona nit.
00.20 Fi d'emissió.

17.45 Carta d'ajust.
18.00 Col·leccionistes.
18.25 Avanc de l'informatiu.
18.30 D'Artacan i els tres gossos mosqueters.
19.00 Vidua, però no gaire.
19.30 Què vol veure?
20.00 L'informatiu vespre.
20.30 Últimes postals del Pirineu.
22.25 Tu pots.
21.00 El mundo es un escenario. «Es-pectáculo y realismo». El gran musical americano tiene sus ori-genes en el espectacularismo del siglo XIX, en la comedia mu-sical inglesa y europea, en el vo-cal devil, en los espectáculos de los juglares y en las parodias. Alre-dedor del año 1930 todos estos ingredientes empezaron a fun-dirse en una nueva forma de arte. La historia de su desarrollo durante esta época se relata en el lenguaje de los musicales.
22.00 El tiempo es oro. Concurso en el que se cuentan tanto la exacti-tud en las respuestas como el tiempo invertido en efectuarlas, y donde se puede ganar más de un millón de pesetas.
23.00 La buena música. «Paso a paso: Danza nacional de Cuba». Pro-grama grabado en el teatro Pér-ez Galdós de las Palmas de Gran Canaria. Incluye dos coreogra-fias: Con Silvio: es un homenaje a la danza a la canción cubana, a Silvio Rodríguez, a Sindo, a Corona y a todos los cantauto-res cubanos. Sulkari es una exaltación a la fecundidad y a la fertilidad, cuyas formas dancari-nas tienen su origen en el arte escultórico africano.
23.55 Despedida y cierre.

06.45 Téletatín.
09.35 Le privé.
11.55 Météo.
12.05 L'académie des 9.
13.00 A2 Midi.
13.45 Les derniers jours de pompéi.
15.30 Rue Carnot.
15.55 Sports été.
18.50 Des chiffres et des lettres.
19.40 Le théâtre de boulevard.
20.00 Le journal.
20.30 La belle et l'ordinateur.
22.05 Les enfants du rock.
23.35 Le journal.
24.00 Fin des émissions.

12.30 Colargol.
12.35 Le crayon enchanté.
12.45 40° à l'ombre de la 3.
14.30 Les films de l'été.
17.30 Le manège enchanté.
18.30 Les Papis.
18.35 Fortune.
19.00 19-20.
19.55 Inspecteur Gadget.
20.05 La classe.
20.35 Romulus et Remus.
22.20 Soir 3.
22.45 Mini-film.
23.15 Prélude à la nuit.
23.55 Fin des émissions.

08.45 Carta de ajuste.
09.00 Buenos días.
09.30 Por la mañana.
09.35 Los ricos también lloran. (II par-te).
10.00 Noticias y conexiones con el ex-terior y concurso.
11.35 Rituales.
12.30 Avanc de l'informatiu.
12.35 Palmerstown.
13.30 Musical mots.
14.00 L'informatiu.
15.00 Telediario 1.
15.35 Fama. «Bronco Bob cabalga de nuevo».
16.30 La tarde.
17.55 Avance telediario.
18.00 Barrio Sésamo. «El cohete de Espineta».
18.30 Heidi. «El susurro de los abe-tos». Heidi cuenta al abuelo cómo el viento y las nieblas la han empujado, poniéndola al borde de un abismo.
19.00 Nuestros árboles.
19.30 Todos juntos. «El mundo de Ke-win». Kevin vive en un mundo constante de fantasía. Sus des-pistes enfadan a un compañero de clase que, para vengarse, roba las clavijas de un arpa que se ha de utilizar en la fiesta del colegio.
20.00 La hora del lector.
20.30 Telediario 2.
21.05 Qué noche la de aquel año. Re-cordando la historia de la música pop española, llegamos con este programa al año 1973, y conta-mos con las actuaciones de Ba-rrabás y los Módulos.
22.10 Sesión de noche. «Refugio de criminales». (1960).
23.55 Telediario 3.
00.15 Teledaporte.
00.25 Testimonio.
00.30 Despedida y cierre.

08.15 Antiope 1.
08.45 La Une chez vous.
09.15 Croque vacances.
10.00 Puisque vous êtes chez vous.
12.00 Tournez...manège.
13.00 Le journal de la Une.
13.50 La terre et le moulin.
18.00 Mini-journal.
18.15 Mannix.
19.10 Santa Barbara.
19.35 La roue de la fortune.
20.00 Le journal de la Une.
20.30 Météo.
20.35 Hold-up.
22.15 Histoirs naturelles.
23.10 TF1 actualités.
23.30 Les envahisseurs.

13.00 Carta d'ajuste.
13.15 Comencament d'emissió.
13.20 Sarvei d'informació agrària.
13.45 TV3, segona vegada. «30 minuts»
15.00 Telenotícies migdia.
15.30 Magnum. «El segrest de Dick Williams». Dick Williams, amic de Magnum des de l'època de la marina, quan muntaven escàndols junts, s'ha casat amb Mit-sue, contra el desig de Nishimoto, el pare d'ella, autocràtic i tradicional. A partir de l'empresa familiar de l'enllaunat de peix, Dick ha construït un grup d'empreses molt pròsper. Tot i les objeccions de Nishimoto paguen el rescat quan Dick és segrestat, però aquest no apareix. Magnum comença a buscar-lo enmig d'assassins, decepcions i dels rituals mortals i estranys de l'Orient.

16.25 Pel·lícula. «Un cavaller a la nit». (1942). Director: Edwin L. Marin. Intèrprets: Brian Donlevy, Miriam Hopkins, Preston Foster, Harold Huber.
18.00 Fi d'emissió.
19.30 Pandamonium.
20.00 El grumet.
20.30 Telenotícies vespre.
21.00 Gent del barri. Saced dorm a l'habitació de Naima, però ca-muflat en un bon sac de dormir.

21.30 Perry Mason. «El cas de les per-les robades». Es presenta un cas contradictori i enigmàtic quan Perry Mason defensa el cas de Mitsou Kamuri, acusada d'haver robat unes perles molt valloses després d'un assassinat.
22.30 Galeria oberta. «Attila».
24.00 Telenotícies.
00.15 Bona nit.
00.20 Fi d'emissió.

12.30 Colargol.
12.35 Le crayon enchanté.
12.45 40° à l'ombre de la 3.
14.30 Les films de l'été.
17.30 Le manège enchanté.
18.30 Les Papis.
18.35 Fortune.
19.00 19-20.
19.55 Inspecteur Gadget.
20.05 La classe.
20.35 Romulus et Remus.
22.20 Soir 3.
22.45 Mini-film.
23.15 Prélude à la nuit.
23.55 Fin des émissions.

08.45 Carta de ajuste.
09.00 Buenos días.
09.30 Por la mañana.
09.35 Los ricos también lloran. (II par-te).
10.00 Noticias y conexiones con el ex-terior y concurso.
11.35 Rituales.
12.30 Avanc de l'informatiu.
12.35 Palmerstown.
13.30 Musical mots.
14.00 L'informatiu.
15.00 Telediario 1.
15.35 Fama. «Bronco Bob cabalga de nuevo».
16.30 La tarde.
17.55 Avance telediario.
18.00 Barrio Sésamo. «El cohete de Espineta».
18.30 Heidi. «El susurro de los abe-tos». Heidi cuenta al abuelo cómo el viento y las nieblas la han empujado, poniéndola al borde de un abismo.
19.00 Nuestros árboles.
19.30 Todos juntos. «El mundo de Ke-win». Kevin vive en un mundo constante de fantasía. Sus des-pistes enfadan a un compañero de clase que, para vengarse, roba las clavijas de un arpa que se ha de utilizar en la fiesta del colegio.
20.00 La hora del lector.
20.30 Telediario 2.
21.05 Qué noche la de aquel año. Re-cordando la historia de la música pop española, llegamos con este programa al año 1973, y conta-mos con las actuaciones de Ba-rrabás y los Módulos.
22.10 Sesión de noche. «Refugio de criminales». (1960).
23.55 Telediario 3.
00.15 Teledaporte.
00.25 Testimonio.
00.30 Despedida y cierre.

08.15 Antiope 1.
08.45 La Une chez vous.
09.15 Croque vacances.
10.00 Puisque vous êtes chez vous.
12.00 Tournez...manège.
13.00 Le journal de la Une.
13.50 La terre et le moulin.
18.00 Mini-journal.
18.15 Mannix.
19.10 Santa Barbara.
19.35 La roue de la fortune.
20.00 Le journal de la Une.
20.30 Météo.
20.35 Hold-up.
22.15 Histoirs naturelles.
23.10 TF1 actualités.
23.30 Les envahisseurs.

13.00 Carta d'ajuste.
13.15 Comencament d'emissió.
13.20 Sarvei d'informació agrària.
13.45 TV3, segona vegada. «30 minuts»
15.00 Telenotícies migdia.
15.30 Magnum. «El segrest de Dick Williams». Dick Williams, amic de Magnum des de l'època de la marina, quan muntaven escàndols junts, s'ha casat amb Mit-sue, contra el desig de Nishimoto, el pare d'ella, autocràtic i tradicional. A partir de l'empresa familiar de l'enllaunat de peix, Dick ha construït un grup d'empreses molt pròsper. Tot i les objeccions de Nishimoto paguen el rescat quan Dick és segrestat, però aquest no apareix. Magnum comença a buscar-lo enmig d'assassins, decepcions i dels rituals mortals i estranys de l'Orient.

16.25 Pel·lícula. «Un cavaller a la nit». (1942). Director: Edwin L. Marin. Intèrprets: Brian Donlevy, Miriam Hopkins, Preston Foster, Harold Huber.
18.00 Fi d'emissió.
19.30 Pandamonium. Série de dibui-xos animats.
20.00 El grumet.
20.30 Telenotícies vespre.
21.00 Gent del barri.
21.30 Histories imprevisives. «La serp». Harry Pope és un profes-sor d'anglès. Una serp s'introu-dueix en el seu lliç i es col·loca sobre el seu estómac; un movi-ment en fals i...
22.00 Trossos. «Cadaqués: el mite dels artistes».
22.30 Bàsquet. Torneig de l'ACEB.
24.00 Telenotícies.
00.15 Les golfs de TV3. «Els homes del clan». (1974). Intèrprets: Lee Marvin, Richard Burton, Linda Evans, Lola Falara. A Vvandt-ome, un poble d'Alabama, on els homes del Ku-Klux-Klan han im-plantat un règim de terror, s'ha de celebrar una manifestació a favor de concedir el vot als ne-gres.
02.15 Fi d'emissió.

02.15 Fi d'emissió.

12.30 Colargol.
12.45 40° à l'ombre de la 3.
17.00 Vive la vie.
17.30 Le manège enchanté.
17.35 Mickey, Donald et Cie.
18.30 Les Papis.
19.00 Le 19-20.
19.55 Inspecteur Gadget.
20.05 La classe.
20.35 Opération Open.
21.30 Portrait.
22.25 Soir 3.
00.00 Fin des émissions.

17.45 Carta de ajuste.
18.00 Teatre.
19.30 Què vol veure?
20.00 L'informatiu vespre.
20.30 Panorama. Programa de repor-tatges amb atenció especial als temes de Catalunya.
21.00 Las cuentas claras. «El turismo, una reconversión necesaria». El futuro del turismo español pasa por una reconversión. Es nece-sario un ordenamiento distinto del sector y desarrollar otras cla-ses de turismo, como el cultural, el deportivo, o el de alto nivel adquisitivo.
21.30 El arte de vivir. «Documenta de Kassel». Bajo el título «Arte y sociedad» se ha celebrado en la ciudad de Kassel una edición más de la Documenta, recogida en este programa.
22.00 Zarzuela. «Cádiz». Retransmi-sión en directo de la zarzuela «Cádiz» que se representará ante el monumento de Las Cor-tes en Cádiz, con motivo del 175 aniversario de la primera cons-titución española, eje de la obra, y el centenario del estreno de esta zarzuela, actualmente fuera de repertorio.
00.40 Despedida y cierre.

06.45 Téletatín.
09.35 Le privé.
10.30 Peintres de notre temps.
12.00 Midi Flash.
12.05 Le journal de la Une.
13.00 A2 Midi.
13.45 Trou de mémoire.
15.20 Rue Carnot.
15.45 Sports été.
18.05 Aline et Cathy.
18.30 Récré A2.
19.40 Le nouveau théâtre de Bouvard.
20.00 Le journal.
20.30 Medicament danger.
23.05 Journal.
23.15 Une dernière.
00.45 Fin des émissions.

13.00 Carta d'ajust.
13.40 Comencament d'emissió.
13.50 TV3 segona vegada. «A tot esport»
15.00 Telenotícies migdia.

08.15 Antiope 1.
08.45 La Une chez vous.
12.00 Flash infos.
12.05 Tournez... manège.
13.00 Le journal de la Une.
13.50 Opération trafics.
14.45 Croque-vacances.
16.30 Des clips dans mon quatre heures.
18.00 Mini-journal.
18.15 Mannix.
19.10 Santa Barbara.
19.35 La roue de la fortune.
20.00 Le journal de la Une.
20.35 Interviues.
22.25 Mirage dangereux.
23.25 Une dernière.
23.45 Les envahisseurs.
00.35 T.S.F.

02.15 Fi d'emissió.

12.30 Colargol.
12.45 40° à l'ombre de la 3.
17.00 Vive la vie.
17.30 Le manège enchanté.
17.35 Mickey, Donald et Cie.
18.30 Les Papis.
19.00 Le 19-20.
19.55 Inspecteur Gadget.
20.05 La classe.
20.35 Opération Open.
21.30 Portrait.
22.25 Soir 3.
00.00 Fin des émissions.

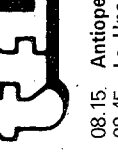
08.45 Carta de ajuste.
09.00 Buenos días.
09.30 Por la mañana.
09.35 Los ricos también lloran. (II par-te).
10.00 Noticias, conexiones con el ex-terior y concurso.
11.35 Rituales.
12.30 Avanc de l'informatiu.
12.35 Palmerstown.
13.30 So-terrani.
14.00 L'informatiu.
15.00 Telediario 1.
15.35 Fama. «Su majestad Donlon». Chris Donlon resulta ser el doble exacto del príncipe de Vetonía. El primer ministro de este país le propone hacer un cambio en los papeles, ya que teme por la se-guridad del príncipe y es muy importante el discurso que debe pronunciar ante las Naciones Unidas.
16.30 La tarde.
17.55 Avance Telediario.
18.00 La aldea del Arce. «El dios del monte de los conejos».
18.30 Mundo Disney. «El secreto del valle perdido».
19.30 Más vale prevenir. «Sepa reaccionar».
20.00 La hora de Bill Cosby. Cliff llega a casa a altas horas de la madru-gada después de una larga no-che de partos, y disfruta sabo-reando lo que hará al día siguiente, un día pacífico y tran-quilo en casa, pero la realidad resulta ser muy distinta.
20.30 Telediario 2.
21.05 Europa. «Irlanday».
22.10 Viernes cine. «Empiecen la revo-lución sin mí». (1970).
23.45 Cortometraje.
00.00 Telediario.
00.20 Teledaporte.
00.30 Despedida y cierre.

08.15 Antiope 1.
08.45 La Une chez vous.
12.00 Flash infos.
12.05 Tournez... manège.
13.00 Le journal de la Une.
13.50 Opération trafics.
14.45 Croque-vacances.
16.30 Des clips dans mon quatre heures.
18.00 Mini-journal.
18.15 Mannix.
19.10 Santa Barbara.
19.35 La roue de la fortune.
20.00 Le journal de la Une.
20.35 Interviues.
22.25 Mirage dangereux.
23.25 Une dernière.
23.45 Les envahisseurs.
00.35 T.S.F.

13.00 Carta d'ajust.
13.40 Comencament d'emissió.
13.50 TV3 segona vegada. «A tot esport»
15.00 Telenotícies migdia.

08.15 Antiope 1.
08.45 La Une chez vous.
12.00 Flash infos.
12.05 Tournez... manège.
13.00 Le journal de la Une.
13.50 Opération trafics.
14.45 Croque-vacances.
16.30 Des clips dans mon quatre heures.
18.00 Mini-journal.
18.15 Mannix.
19.10 Santa Barbara.
19.35 La roue de la fortune.
20.00 Le journal de la Une.
20.35 Interviues.
22.25 Mirage dangereux.
23.25 Une dernière.
23.45 Les envahisseurs.
00.35 T.S.F.

02.15 Fi d'emissió.

12.30 Colargol.
12.45 40° à l'ombre de la 3.
17.00 Vive la vie.
17.30 Le manège enchanté.
17.35 Mickey, Donald et Cie.
18.30 Les Papis.
19.00 Le 19-20.
19.55 Inspecteur Gadget.
20.05 La classe.
20.35 Opération Open.
21.30 Portrait.
22.25 Soir 3.
00.00 Fin des émissions.

- 08.45 Carta de ajusto.
- 09.00 Buenos días.
- 09.30 Por la mañana.
- 09.35 Los ricos también lloran. Luis Alberto insulta a Mariana, Joana la defende y Victoria y su amiga se lo llevan a casa de don Alberto, que se indigna al verle borracho. Chole prohíbe a Beto telefontear a Mariana. Esta explica a Joana que Beto es su hijo, el que ha vuelto a perder. Joana cree que fue con Chole a su antigua vivienda.
- 10.00 Noticias, conexiones con el exterior y concurso.
- 11.35 Rituales. Eddie y Sara están en desacuerdo en lo referente al funeral de Patrick. Tom es avisado de un nuevo homicidio en Whirfield. Tom y Les buscan pruebas del asesinato de Sammy. Eddie está asustado por lo que descubre el asesino.
- 12.30 Avanc de l'informatiu.
- 12.35 Palmerstown.
- 13.30 Marina Rossell.
- 14.00 L'informatiu.
- 15.00 Telediaro 1.
- 15.35 Fama. «Calle salvajes». Jesse se encuentra con un verdadero problema ante su negativa de ser reclutado por «Los Cuevosos», una banda que actúa en el barrio donde vive y que está enfrentada con otra, «Los Calaveras».
- 16.30 La tarde.
- 17.55 Avance Telediaro.
- 18.00 Barrio Sésamo. «El día de la compra».
- 18.30 La vuelta al mundo de Willy Fog. «El regreso de Rigodón».
- 19.00 A tope. Actuaciones de: Bahimora, Los Elegantes, y Barón Rojo.
- 20.00 Las chicas de oro. Cuando Blanche y Dorothy se disponen a salir aparece Stan, ex marido de Dorothy, con otra de sus crisis. Esta vez parece que la cosa va en serio y tienen que operarle.

- 20.30 Telediaro 2.
- 21.05 El Edén. Invitados: María José y Rosana Meo (vedettes), Noik Nilson (mago), Les Castors (antipodistas).
- 22.10 Corrupción en Miami. «Florence Italia». Un coche, que corre a gran velocidad por las calles de Miami, llama la atención de Crockett y Tubbs, quienes emprenden su persecución. La puerta del coche se abre y una joven es expulsada de él. Se trata de una prostituta, Florence Italia, la cual ha sido golpeada mortalmente. Los dos detectives encuentran al propietario del vehículo, Danny Tepper, quien declara que su coche le fue robado y que no es responsable de la muerte de Florence.
- 23.00 Esta es mi tierra. «Gran Canaria».
- 24.00 Telediaro 3.
- 00.20 Teledaporte.
- 00.30 Despedida y cierre.

- 17.45 Carta d'ajust.
- 18.00 Col·leccionistes.
- 18.25 Avanc de l'informatiu vespre.
- 18.30 D'Arracan i els tres gossos mosqueters.
- 19.00 Vidua, però no gaire.
- 19.30 Què vol veure?
- 20.00 L'informatiu vespre.
- 20.30 A la tercera va la vençuda. Sèrie d'humor.
- 21.00 El pulso de Hollywood. «Conexions».
- 21.50 Tendido cero.
- 22.20 Fin de siglo.
- 23.50 Despedida y cierre.

- 13.00 Carta d'ajust.
- 13.25 Començament d'emissió.
- 13.30 Servei d'informació agrària.
- 13.50 TV3 segona vegada. «Carne i David».
- 15.00 Telenotícies migdia.
- 15.30 Magnum. «Otro verano». Magnum assisteix a les sessions d'entrenament d'un equip de futbol americà per protegir un dels jugadors. El seu vell amic Dorsey Bramlett sospita que pot ser l'objectiu d'un assasí i contacta Magnum perquè el protegi mentre l'equi, dirigit per la dona del propietari i per l'entrenador Bell, s'entrena a Hawaii.
- 16.25 Quan April Ann, una dona molt atractiva, mor víctima d'un tret dirigit contra Dorsey, el camp d'entrenament es converteix en un camp d'irritigues i Magnum entra en acció.
- 16.30 Pel·lícula. «Un barco sense port» (1934). Director: Benjamin Stoltz. Intèrprets: Jack Benny, Gene Raymond, Nancy Carol. Comèdia marítima i sentimental.
- 18.00 Fi d'emissió.
- 19.00 Headlines.
- 19.30 Pandemonium.
- 20.09 El Grumet.
- 20.30 Telenotícies vespre.
- 21.00 Gent del barri.
- 21.40 Simon i Simon. «Llibertat condicional». En el barri ric de Santa Bea, Rick y A.J. investiguen la mort d'Alaan Dayton, un jugador molt important d'una casa discogràfica que es va matar quan el seu paracaigudes no es va obrir.
- 22.30 Angel Cassas Show.
- 24.00 Telenotícies.
- 24.15 Bona nit.
- 24.20 Fi d'emissió.

- 12.30 Colargol.
- 12.45 40° a l'ombra de la 3.
- 17.00 Vive la vie.
- 17.30 La manège enchanté.
- 17.35 Les après-midi du Disney Channel.
- 18.30 Les pappas.
- 18.35 Fortune.
- 19.20 L'inspecteur Gadget.
- 19.55 La classe.
- 20.05 Discos d'Or sous le soleil de ...
- 21.55 Thalassa.
- 22.40 Soir 3.
- 23.05 Auteurs Studio.
- 00.05 Fin des émissions.

- 08.45 Carta de ajusto.
- 09.00 Buenos días.
- 09.30 Por la mañana.
- 09.35 Los ricos también lloran. Mariana y Joana visitan el barrio, pero Teresa les dice que ni Chole ni Beto han estado allí. Luego ésta va a contárselo a Chole. Don Alberto amenaza a Luis Alberto con dejarle solo si sigue bebiendo. Marisabel cuenta a Lilí que ama a Beto. Victoria dice a su amiga que va a ayudar a Luis Alberto a salvar su matrimonio.
- 10.00 Noticias y conexiones con el exterior y concurso.
- 11.35 Rituales. Taylor recibe unas sorprendentes noticias sobre su condición financiera.
- 12.30 Avanc de l'informatiu.
- 12.35 Tres per quatre.
- 13.30 Music mots.
- 14.00 L'informatiu.
- 15.00 Telediaro 1.
- 15.35 Fama. «Leroy y la niña». Tina, sobrina de Leroy, aparece de repente un día en la escuela con la intención de quedarse con él al ser abandonada por su padre.
- 16.30 La tarde.
- 17.55 Avance Telediaro.
- 18.00 Barrio Sésamo. «El molinillo de Espinete».
- 18.30 Musiquísimo.
- 19.00 Pippi Calzaslargas. «Pippi va al parque de atracciones».
- 19.30 Con las manos en la masa. «Platos veraniegos».
- 20.00 Cristal. Primero de los cinco episodios dedicados a este material.
- 20.30 Telediaro 2.
- 21.05 Fortunata y Jacinta.
- 22.10 Ciclo de películas olímpicas. «Dieciséis días de gloria».
- 00.10 A media voz. «Ulko».
- 00.35 Telediaro 3.
- 00.55 Teledaporte.
- 01.05 Despedida y cierre.

- 17.15 Carta d'ajust.
- 17.30 Natació.
- 19.00 Les aventures de Tom Sayer.
- 19.30 Som-hil.
- 20.00 L'informatiu vespre.
- 20.30 20.30 a punt.
- 21.00 La duna móvil. «Almutamid de Sevilla». La serie trata de visualizar los aspectos históricos, artísticos o etnográficos que contiene nuestro país.
- 22.00 Jueves cine. «Un vaso de whiskey» (1958). Director: Julio Coll. Intèrprets: Arturo Fernández, Rossana Pedasta, Yelena Samarina, Carlos Larrañaga. Los personajes de esta historia se mueven en un mundo un tanto peculiar: él es ni más ni menos que un atractivo «gigolo», un individuo de los que viven explotando sus cualidades varoniles, obligando a las mujeres a hacerle aportaciones económicas para conservar su compañía.
- 23.35 Metrópolis. «Los músicos de la isla». La compañía multinacional de discos Island Record cumple ahora 25 años. «Metrópolis» conjuntamente con el canal 4 británico, ofrece una antología de «Los músicos de la isla» que van desde Bob Marley y a Cat Stevens, pasando por Jethro Tull, Traffic, Hair, Portis Convention, Kid Creole, Grace Jones, Bryan Ferry, Joe Cocker o Julian Cope. El programa analiza, además, los movimientos culturales nacidos entorno a toda esta serie de músicos.
- 00.05 Despedida y cierre.

- 08.15 Antiope 1.
- 08.45 La Une chez vous.
- 10.00 Puisque vous êtes chez vous.
- 12.05 Tournez manège.
- 13.00 Le journal de la Une.
- 14.45 Croque-vacances.
- 15.15 Quarté.
- 16.30 Des clips dans mon quatre heures.
- 17.05 Miss.
- 18.00 Mini-journal.
- 19.10 Santa Barbara.
- 19.35 La roue de la fortune.
- 20.00 Le journal de la Une.
- 20.30 Météo.
- 20.35 Le soufflé de la guerre.
- 23.40 Les envahisseurs.

- 13.00 Carta d'ajust.
- 13.30 Servei d'informació agrària.
- 13.50 TV3 segona vegada. «Angel Cassas Show».
- 15.00 Telenotícies migdia.
- 15.30 Magnum. «Doble risc». Magnum es troba ficat en la política del món del cinema quan es filma una pel·lícula basada en l'últim llibre de Robin Master.
- 16.25 Pel·lícula. «Fora de la llei» (1941). Intèrprets: Jane Russell, Jack Bental, Thomas Mitchell i Walter Uston. Dos veterans bandolers, Doc i Pat, es tornen a trobar: Doc està buscant el cavall que li han robat i Pat s'ha convertit en el xerif d'una petita ciutat de l'oest. Pat agafa el lladre del cavall, el famós Billy el Nen, però Billy i Doc s'alian contra el xerif. Billy és ferit en un enfrontament i Doc s'amaga a casa d'una amiga seva.
- 18.30 Fi d'emissió.
- 19.00 Headlines.
- 19.30 Pandemonium.
- 20.00 El grumet.
- 20.30 Telenotícies nit.
- 21.00 Gent de barri. Kathy s'entreda amb Peter per culpa de Lou. Sacerca acusa Hayna d'haver-se casat solament per poder fugir de casa seva i tenir més llibertat.
- 21.30 Ràdio Cincinnati. «Voteu a Carlson».
- 22.00 Guaita que fan ara! Espai que recollirà els millors moments del programa «No passa res».
- 22.30 Temps d'estiu.
- 22.55 A tot esport.
- 00.05 Telenotícies nit.
- 00.20 Bona nit.
- 00.25 Fi d'emissió.

VIDEO

ESTEVE RIBES

«Invasores de Marte», un clàssic modernitzat per Tobe Hooper

S'ha editat recentment la darrera pel·lícula de l'especialista en temes fantàstics Tobe Hooper, «Invasores de Marte», una versió respectuosa i actualitzada d'aquell clàssic del cinema de terror i ciència-ficció que va dirigir William Cameron Menzies l'any 1953 per la 20th Century Fox.

«Invasores de Marte» és el segon film que Hooper dirigeix per a la productora Cannon de Menahem Golan i Yoram Globus, després de la interessant però parcialment fallida «Life-force». «Invasores de Marte» té una colla de virtuts derivades del classicisme amb què Hooper afronta la història, però també té els defectes típics de les produccions de Cannon, tot i que cal dir que en aquest cas estan menys accentuats.

L'operació en què es converteix la producció d'aquesta pel·lícula ara mateix s'assembla al procés que han patit altres clàssics. Es tracta d'explicar la mateixa història que presentava la pel·lícula anterior, però amb els medis tècnics que el pressupost i la infraestructura

del cinema actual permeten. En aquest cas, això es compleix a la perfecció. El guió de David Lipman i David Womark és gairebé calcat de l'original de Cameron Menzies. Fins i tot la realització tècnica de Tobe Hooper i alguns decorats recorden el film de fa més de trenta anys, ja que el director no té manies a l'hora de filmar fins i tot alguns plans idèntics. La diferència més notable, la trobem, com era d'esperar, en els efectes especials, obra del geni John Dykstra. La història és d'un classicisme que fins i tot pot sorprendre el públic actual. Un nen d'uns deu anys veu des de la finestra de casa seva com una nau espacial aterra en un lloc dels afores del poble. Ho diu al seu pare, que no se l'acaba de creure, però surt a investigar. Quan torna, diu que no ha vist res, però el nen veu que té un senyal tot sospitós al clatell i que el seu comportament no es correspon amb el que era normal en ell. Un tema semblant era el que es va desenvolupar a «La invasión de los ladrones de cuerpos», en la qual,

com aquí, els extraterrestres usurpaven la personalitat dels humans.

Fer comparances entre aquest film i el seu precedent clàssic és un exercici força inútil. Ni la pel·lícula de Cameron Menzies era una obra mestra ni la de Hooper pretén superar-la, o sigui, que només es pot prendre com una visió amable cap a un tipus de cinema en el qual la mirada innocent estava pel damunt de qualsevol altra consideració. Aquesta versió de «Invasores de Marte» recupera aquesta actitud i, a més, compta amb la professionalitat de Tobe Hooper darrera la cambra, uns actors ben convincents, com Karen Black i Hunter Carson (mare i fill en la realitat i en la ficció), a més de Timothy Bottoms.

La tradicional tendència de Golan i Globus a treballar amb pressupostos massa reduïts li dona l'inconvenient que pot resultar pobre en alguns moments, però no presenta els desequilibris de «Life-force» o d'altres productes de la casa.

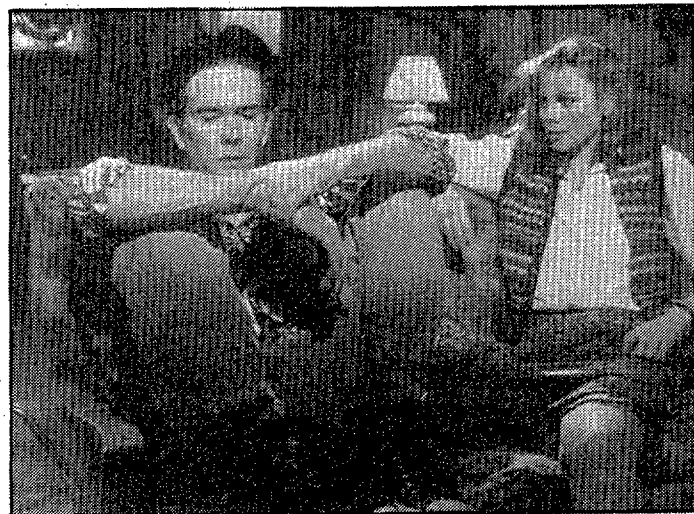
«Turk 182», heroisme contra poder polític

També d'alguna manera, el classicisme té una relació amb «Turk 182», una pel·lícula de Bob Clark que retorna als eterns valors americans d'heroisme i individualisme, enfrontats a un poder polític corrupte. Les lectures polítiques que té una pel·lícula com «Turk 182» són diverses i fins i tot contradictòries. De fet, tant es pot veure en ella una exaltació dels valors tradicionals com una apologia del terrorisme, si més no, a l'estil de «Ragtime». El protagonista és un jove nord-americà entestat de reivindicar la figura del seu germà gran, un bomber que ha quedat inhabilitat després d'un accident de treball quan va salvar una nena de morir cremada, i que ara es veu privat d'una pensió pels seus enfrontaments amb l'alcalde de la ciutat.

«Turk 182» són les sigles que

l'heroic protagonista fa servir per dur a terme a la ciutat les més diverses accions contra l'alcalde, en plena campanya electoral, aconseguint que tota la població es posi al seu costat quan comença les seves accions de sabotatge, més aviat inofensives, contra l'alcalde.

Amb un toc de filosofia a l'estil Frank Capra i un tractament espectacular, el canadenc Bob Clark aconsegueix una pel·lícula entretinguda, en la qual els sentiments dels personatges i la identificació de l'espectador amb ells és un dels factors principals. A tot això, hi ajuda el fet que els «bons» de la pel·lícula siguin actors com Timothy Hutton i Robert Urich, mentre que l'alcalde corrupte és Robert Culp, acostumat a fer papers de «mala persona» a tot tipus de pel·lícules i telefilms.

Timothy Hutton i Kim Cattrall s'enfronten a la corrupció.

CINE

EDMON ROCH

«Horas desesperadas», de William Wyler (1955)

L'any 1936, un jove Humphrey Bogart era el gàngster que retenia clients i propietaris d'un restaurant de carretera en «The Petrified Forest» («El bosque petrificado»), d'Archie Mayo, on tenia com oponents la parella formada per Leslie Howard i Bette Davis. Bogart, que ja havia fet el mateix paper a Broadway en l'obra de teatre homònima de Robert E. Sherwood en què es basava el film, acabava matant un idealista Howard en un final dur i dramàtic que la Warner no va canviar per desig exprés del mateix Leslie Howard. La pel·lícula obtingué un notable ressò, en la seva època, i originà un mediocre remake l'any 1945, «Escape in the Desert», de l'avui oblidat Edward A. Blatt.

L'any 1955, la Paramount decidí portar al cinema «The Desperate Hours» («Horas Desesperadas»), el gran èxit de Joseph Hayes, primer novel·la i després obra de teatre. Fou el mateix Hayes l'encarregat d'escriure el guió per a la pantalla, assolint així un petit rècord: Haver transformat la seva novel·la en obra de teatre i en pel·lícula. En ella, Humphrey Bogart gairebé repetia el paper que havia interpretat dinou anys enrera: ara era Glenn Griffin, el perillós gàng-

ster que es refugia en una apacible llar burgesa en què sembrarà el pànic durant unes hores desesperades. William Wyler, que ja havia rebut l'òscar com a millor director per «La Sra. Miniver» i «Los mejores años de nuestra vida», n'era productor i realitzador.

Quan s'estava elaborant el casting, es pensà en Spencer Tracy com oponent de Humphrey Bogart, en el paper de respectable pare de família. El fet que cap dels dos volgués figurar segon en el repartiment féu que la Paramount es fixés en Fredric March, que ja havia treballat exitosament a les ordres de Wyler en l'oscaritzada «Los mejores años de nuestra vida», on actor i director recolliren dues de les set estatuetses amb què fou guardonat el film. Completaren el repartiment un magnífic seguit de secundaris encapçalat per Martha Scott i Arthur Kennedy, seguits per uns no menys excel·lents Dewey Martin, Gig Young, Mary Murphy i Richard Eyer.

Vista en ple 1987, potser la principal conclusió que es desprèn de la seva revisió és que, malgrat tanta estrena espectacular, les reposicions continuen essent el plat fort de les cartelleres estiuenques (una

Humphrey Bogart i Fredric March a «Horas desesperadas».

excepció: el «Down by law», de Jim Jarmusch). Efectivament: sense arribar a ser mai una obra mestra —més aviat podríem dir que és un film menor o de sèrie B dins la carrera grandiloqüent del darrer Wyler—, «Horas Desesperadas» és una pel·lícula ben simpàtica, admirablement construïda, interpretada i filmada, capaç de subministrar bones dosis de tensió al pati de butaques. Entre els seus

aspectes més remarcables cal destacar, sobretot, el treball dels seus dos protagonistes, els veterans Humphrey Bogart i Fredric March, ambdós propers a la seixantena en el moment de rodar el film. Bogart, que ja estava visiblement consumit pel càncer que acabaria amb la seva vida any i mig després, feia en el seu penúltim film —encara rodaria «Más dura será la caída» el 1956— una impecable creació de Glenn Griffin, el villà dolent i dur, duríssim, de la funció, no desprovist d'unes gotes d'humor; el seu «clic-clic-clic» referint-se a Dan Hilliard (F. March) quan pensa i el seu domini general de la situació bé mereixen ser recordats. Per la seva banda, Fredric March, un actor ben diferent, també feia una impressionant interpretació en el seu paper de valerós pare de família que vetlla pels seus.

En definitiva: un divertiment per omplir deliciosament dues hores d'una tarda d'estiu, deliciosament ofert en la seva versió original, que no meravellarà però sí distreurrà.

I per acabar, una reflexió: no seria gens arriscat establir un paral·lelisme entre la història que ens narra «Horas desesperadas» i la que ens narra la també recent-

ment recuperada «In cold blood» («A sangre fría», 1967), de Richard Brooks. Una diferència fonamental les separa: mentre, tot i ser molt més inofensiu el comportament dels gàngsters, l'espectador respira satisfet amb el happy end de la primera —que passa per la mort, a mans de la policia, dels tres criminals—, en la segona se'ns planteja el dilema de si és justa o no la pena de mort per uns assassins que veiem matar i fer patir d'allò més tota una família innocent. En dotze anys havien canviat moltes coses; en el cas que ens ocupa, s'havia passat del convencionalisme de J. Hayes a la inquietant insolència de Truman Capote, de la correcció de Wyler a la brillantor de Brooks, del blanc i negre en vistavisió al blanc i negre en panavisió. El fons continuava essent el mateix, però plantejament i resolució s'encarregaven de marcar les distàncies. Amb el pas que anem, d'aquí a uns anys —potser— podrem veure una paròdia en què els malfactors —Stallone, Schwarzenegger, Norris i companyia— acaben seduint la família i entrant a formar part de la infinitèsima locadèmia de policia, després d'alguna massacre. Temps al temps.

FILATELIA

XAVIER ROMERO

COMENTARIO
SEMANTAL

El domingo pasado tuvo lugar en Banyoles la segunda edición anual de la popular feria del Cop d'Ull, que organiza la Secció de Filatèlia i Numismàtica del Centre Excursionista de la ciutat, con la colaboración del Ayuntamiento.

Nos desplazamos una vez más para poder presenciar sobre el terreno el desarrollo de la feria y les podemos afirmar que en esta ocasión se ha superado con creces tanto la participación de paradas o tenderetes como la asistencia de público, cifrándose en unas 90 y otras 3.000 personas, respectivamente.

Caía un sol de justicia en la plaza mayor bañolense, pero ello no fue obstáculo para que se viviera, con los ingredientes de participación antes mencionados, una gran jornada por parte de los amantes del coleccionismo, de las antigüedades, y público en general. La organización estuvo a un alto nivel, como ya nos tienen acostumbrados, y las transacciones se sucedieron de desigual manera y dentro del ambiente de incipiente reactivación que parece darse y que lógicamente marcha en paralelo con la situación económica del país.

La próxima cita la tenemos para el lunes de Pascua, fecha para la cual se convocan a los mismos asistentes y a cuantas personas añadidas deseen participar en la tradicional feria del Cop d'Ull de Banyoles.

Olympilex '87

El próximo miércoles día 26, tendrá lugar una conferencia de prensa a modo de presentación de la Exposición mundial de filatelia olímpica, Pymphilex '87, con marco en Roma y en la que tendrá una destacada participación Juan Antonio Samaranch, en su doble posición de presidente del Comité Olímpico Internacional y de importante coleccionista filatélico, con un gran fondo de material de la temática olímpica.

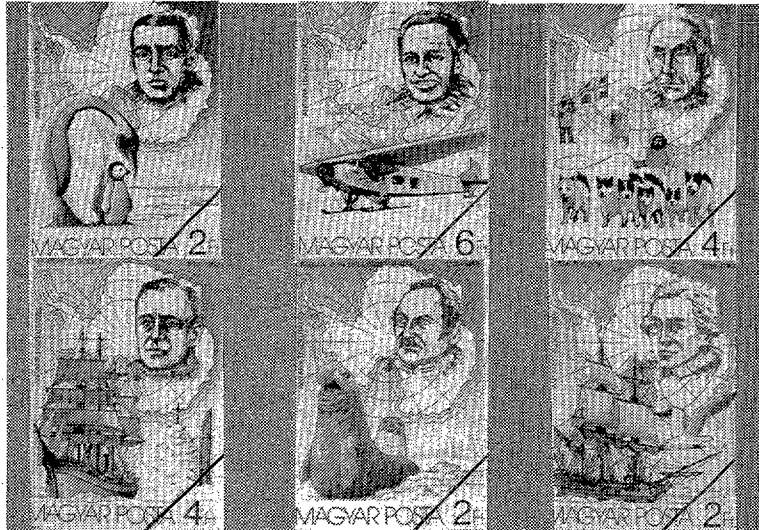
El día 28 será inaugurada oficialmente y abierta al público la muestra, que permanecerá hasta el 9 de septiembre, y en la que participan las mejores colecciones de filatelia deportiva que existen en la actualidad. En el transcurso del certamen se celebrarán varios actos, como el de homenaje al Barón de Coubertin, en el 50 aniversario de su muerte; el Congreso del Centro Italiano de Filatelia Olímpica; la Jornada Mundial de F.O., y otros no menos interesantes.

Participará el coleccionista gerundense, Josep Bronsoms, gran especialista en temática deportiva.

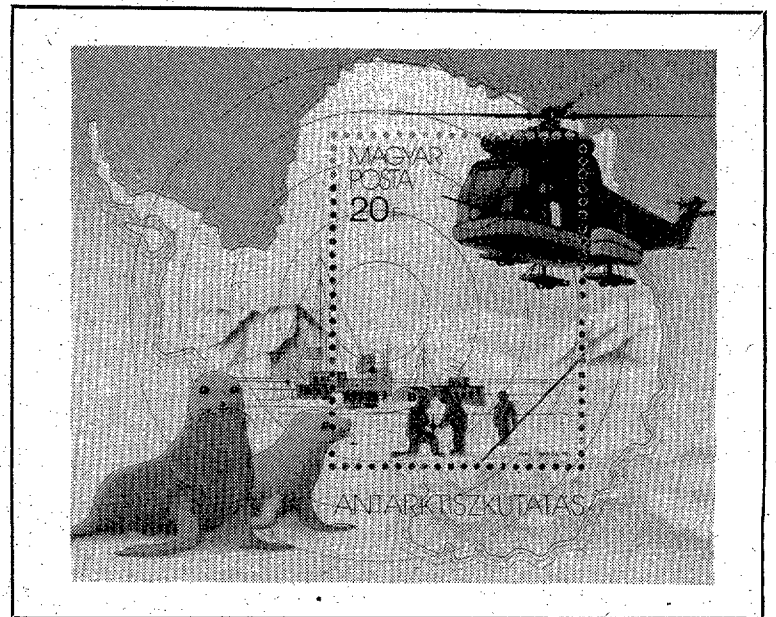

Viaje a la Antártida

Serie húngara de seis valores y una hoja-bloque

Estos son los seis sellos y la hoja-bloque que la administración postal húngara ha dedicado a las expediciones que dieron a conocer la Antártida.

Continuando con el repaso a las diferentes temáticas de la filatelia, hoy mencionaremos una de las más actuales y de gran atractivo, la que trata de la Antártida, que practican coleccionistas de primera, muy entendidos y perseverantes, como es el caso de los gerundenses Joaquim Ruhi y Josep Maria Viñals, por citar algunos de los más relevantes.

El cultivo de esta temática no se reduce a reunir las diferentes emisiones que sobre ella realizan las administraciones postales. Se debe complementar con sobres circulados en ambos sentidos y sobre los cuales se refleja la impronta de las diferentes marcas e informaciones del correo, como lugar, fecha y otras incidencias.

Aprovechando que el mes pasado la administración de Hungría emitió una bonita serie formada por una hoja-bloque y 6 valores, pasaremos a comentar los mismos, con una brevísima biografía de algunos de los más destacados exploradores del Polo Sur.

James Cook (1728-79)

Alcanzó el Círculo Polar Antártico y exploró las Islas Sandwich. En el rincón inferior izquierdo del sello aparece un barco con velas de la época.

Fabian von Bellingshausen (1778-1852)

Entre 1819 y 1821 condujo una expedición a la región antártica a bordo de los barcos Mirnij y Vostok. Fue el primero en envolver el Polo y exploró las Islas Pierres y la

Tierra Alexandre. En el sello se ven focas en primer plano.

Ernest H. Shackleton (1874-1922)

Tomó parte en 4 viajes, muriendo en el último en la isla de Georgia del Sur. Exploró el polo magnético entre 1907 y 1909, ofreciendo al año siguiente una exposición de su viaje a Budapest. En el sello se reflejan pingüinos.

Roald Amundsen (1872-1928)

Explorador noruego, fue el primero en alcanzar el Polo Sur el 14 de diciembre de 1911. En el facial a él dedicado se pueden apreciar perros de trineo en primer plano.

Robert F. Scott (1868-1912)

El 17 de enero de 1912 llegó al Polo Antártico, muriendo por con-

gelación a su regreso. En el sello se ve un velero de la época.

Richard E. Byrd (1888-1957)

Alcanzó el Polo el 27 de noviembre de 1929 con su monoplano de tres motores Ford llamado «Floyd Bennett». Entre 1946 y 1947 realizó el cuarto viaje a bordo del barco «Highjump», a través de los mares Ross y Weddell, ensayando diversos equipos de resistencia al frío. En el sello aparece el «Floyd Bennett».

En cuanto a la hojita-bloque, de valor nominal de 20 Ft., se puede ver la estación Mirnij, con focas en primer plano y un helicóptero a la derecha. Todos los faciales han sido diseñados por Pál Varga, y han aparecido en las modalidades dentada y sin dentar.

Nuevo grupo de 16 banderas de países miembros de las Naciones Unidas, que se pondrá en circulación el 18 de septiembre próximo.

ONU: Serie banderas 1987

Continuando con los grupos de banderas de sus países adheridos, que la Administración Postal de las Naciones Unidas emite anualmente, el próximo 18 de septiembre se pondrá en circulación otro bloque, correspondiente a las siguientes naciones:

Comoros, Yemen Democrático, Mongolia, Vanuatu, Japón, Gabón, Zimbabue, Iraq, Argentina, Conao, Níajer, Santa Lucua, Bah-

rain, Haití, Afghanistan y Grecia.

Todos los sellos son de 22 centavos de dólar y se han imprimido en cantidad de 2.200.000 en la imprenta suiza de Helio Couvoisier. El tamaño es de 39,2 por 28,6 mm., reproducido en fotograbado y con diseño de éstos artistas, habituales para las emisiones de la ONU: Ole Hamann, Irving Koniopiaty, Thomas Lee y Robert J. Stein. Como curiosidad, añadimos

que la serie se presenta en cuatro hojas-bloque, integrando cada una de ellas cuatro sellos iguales por cada una de otros tantos países.

Como es costumbre en este tipo de emisiones, se organizarán actos que serán presentados por delegados de las naciones correspondientes, valorando en su justa medida el gran poder comunicativo que tiene la filatelia.

Andorra: naturaleza

La emisión que bajo el título Naturaleza realiza anualmente el Principat d'Andorra, la dedica en la presente ocasión al «Boletus edulis», conocido popularmente con el nombre de «cep» en catalán, y hongo calabaza o seta de Burdeos en castellano.

De sombrero carnoso y tostado y pie robusto, su carne blanca es de un gran sabor y comestible; crece en verano y otoño bajo los pinos y abetos.

El sello reproduce dos ejemplares de dicho hongo, y dicho facial, de 100 pesetas, aparecerá el 11 de septiembre, estampado en huecograbado policolor, con tirada de 400.000 ejemplares más 20.000 sobres de primer día. El tamaño es el habitual de 167 por 98 mm. y la impresión es en offset.

CAÇA

JAUME

Períodes hàbils de caça i vedes especials 1987-88 (III)

1.7.— Captura, investigació, observació i fotografia amb fins culturals i científics: 1.7.1.- Captura d'ocells fringíl.lids. D'acord amb la tradició existent a Catalunya, les seccions territorials del Medi Natural podran donar autorització per a la captura en viu com a ocells cantors, de les espècies de fringíl.lids següents: gafarró (*Serinus serinus*), verdum (*Carduelis chloris*), cadenera (*Carduelis carduelis*), i passarell comú (*Acanthis cannabina*). Aquestes autoritzacions únicament es concediran a membres de Societats d'ocellaires federades a la Federació Catalana de Caça que demostrin la seva participació en concursos de cant. Seran gratuïtes i nòminals, i s'hauran de complir les condicions següents: a) Només es capturaran ocells vius. Queda totalment prohibida la utilització de qualsevol art o mitjà que pugui ocasionar la seva mort i també matar-los després d'haver estat capturats. b) L'autorització es limita a la captura de mascles. Queda prohibida la captura de femelles, que, en cas d'ésser capturades, hauran d'alliberar-se immediatament. c) El nombre de captures màxim autoritzat per ca-

çador per dia i per espècie és de 6 exemplars. d) Per la captura en àrees de caça, a més d'aquesta autorització, serà necessària la del titular de l'Àrea de Caça.

1.7.2.- Per a l'expedició de la llicència de caça de la classe B, necessària per capturar ocells, caldrà la presentació de l'autorització esmentada. Les seccions territorials del Medi Natural no expediran llicències del tipus B per a la captura d'ocells a aquelles persones que no siguin membres de les societats d'ocellaires federades a la Federació Catalana de Caça que demostrin la seva participació en concursos de cant.

1.7.3.- El període hàbil seran els següents dies: Mes d'agost: del 2 al 16, ambdós inclosos, i els dies 22, 23, 29 i 30. Mes de setembre: els dies 6, 11 i 13. Mes d'octubre: del 12 al 18, ambdós inclosos, i els dies 24, 25 i 31. Mes de novembre: els dies 1, 5, 7, 8, 12, 14, 15, 19, 21, 22, 26, 28 i 29.

1.7.4.- Es recorda el que estableixen els articles 26 de la llei de Caça i el 28 del reglament per a la seva aplicació, els quals regulen la captura amb fins científics, la investigació, l'observació i la foto-

grafia de nius, polls, caus, colònies i llocs de cria d'espècies protegides, que puguin ocasionar molèsties o perjudicis als reproductors o per a la normal evolució de les cries. Per realitzar aquestes activitats és necessària una autorització especial de la Direcció General de Política Forestal. A les Reserves Nacionals de Caça aquestes autoritzacions seran imprescindibles, a més, per a les espècies cinegètiques objecte de la declaració de Reserva Nacional de Caça.

1.8.— Variació dels períodes hàbils: La Direcció General de Política Forestal podrà: a) Variar aquestes períodes sempre que les circumstàncies meteorològiques o ecològiques ho aconsellin. b) Establir la veda parcial o total en determinades comarques. c) Restringir la temporada hàbil o el nombre de captures per dia i caçador. Les resolucions dictades d'acord amb el que preveu aquest article hauran d'ésser publicades al DOG.

Article 2. Mesures de protecció a la caça en general. a) Es prohibeix de caçar amb armes d'aire comprimit i amb rifles de calibre 22. Es prohibeix l'ús de balins a tot

el territori de Catalunya. Així mateix es prohibeix la tinença de cartutxos de balins mentre practiquin l'exercici de la caça. S'entén per balins els projectils el pes dels quals sigui igual o superior a 2,5 gr. i estiguin en nombre superior a 1 dins del cartutx, segons el Reglament d'Armes i Explosius (Reials Decrets 2179/1981 i 2288/1981, ambdós del 24.7.1981). b) Per a la caça major queda prohibit l'ús de cartutxos de perdigons. S'entendran que són perdigons els projectils el pes dels quals siguin inferiors a 2,5 grams. c) Es prohibida la tinença i l'ús de tota mena de reclams artificials mentre es practiqui l'exercici de la caça (excepte en el cas previst a l'article 1.1.e. d) Es prohibeix l'ús, la tinença i la col·locació d'esquers emmetzinats. e) Queda totalment prohibida la venda, tinença i ús de paranyes tipus ceps, paranyes tipus ballestes i xarxes japoneses (xarxes invisibles) per a la captura de qualsevol espècie animal. f) Per a la pràctica de l'anellament científic podran ser autoritzades per usar-les els qui posseeixin la corresponent autorització de captura amb fins científics expedida per la Di-

recció General de Política Forestal. g) Queda prohibida la utilització del vesc. h) És prohibit penetrar o transitar dins els límits de les Reserves Nacionals de Caça amb armes de foc o qualsevol altre artifici susceptible d'ésser utilitzat per a la caça, sense autorització expressa, durant qualsevol època de l'any. i) És prohibit l'exercici de la caça durant tota la temporada de caça 1987-88 als terrenys afectats pels incendis forestals produïts a partir de l'1 de gener de 1986, excepte els terrenys autoritzats per les seccions territorials del Medi Natural, prèvia la seva inspecció. j) Queda prohibit l'exercici de la caça menor per sota dels 1.700 m, quan la neu cobreixi el terra. k) La infracció del que disposa el present article serà sancionada d'acord amb el que preveu el vigent Reglament de Caça, en els seus articles 46.2.1, 48.2.14, 48.2.31 i 48.3.18.

Article 3. Protecció i foment d'espècies cinegètiques a Catalunya. 3.1.— A conseqüència de l'estat actual de les poblacions es declaren o es continuen considerant protegides temporalment les espècies següents:

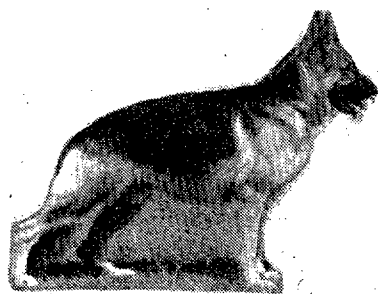
(continuarà)

GOSSOS

RAFAEL AVILA i J.L. PONCE

El gos de pastor alemany (XVI)

Compremem que hi ha moltes vegades que esperar quinze dies per seguir una història es fa llarg. Què hi farem... voldríem complaure tothom i això és impossible a curt termini. Hem de fer-ho poc a poc, pel que ens dona l'espai, alternant la història i contestant les consultes per ordre d'arribada. Què ho expliquem bastant bé? Gràcies. Ens sembla que aquesta reflexió feta per un dels nostres amics es deu més a això: a l'amic que no al lector. Nosaltres volem arribar a tots els intel·lectes interessats en el tema del ca, i és per aquesta raó que procurem establir una espècie de «tête a tête» entre lector i redactor. Cerquem sempre el verb fàcil. Que tots vostès ens puguin entendre. Si ho aconseguim, ens donem per satisfets.

les intemperàncies d'altra gent va tenir el seu just premi: un tipus de gos bastant diferenciats, d'orelles agudes, pèl suau i llarg i d'un tamany més petit que el gos de pastor alemany actual, però força semblants.

Quasi cent anys després del primer intent del «Phylax Club» a l'abril, crec que a primer d'abril de l'any 1899, és quan neix veritablement el club del gos de pastor alemany, «Der Verein für Deutsche Schäferhunde S.V.», portat pel capità de cavalleria Max V. Stephanitz, el qual, amb l'ajut del seu bon amic Artur Meyer, consagra tota la seva vida a fixar el tipus de gos de pastor alemany. Fou president de la S.V. fins a la seva mort.

La S.V. va començar les seves activitats a la ciutat d'Estàtgart, més tard es traslladà a Munic, després a Berlín i finalment a Augsburg, on continua en l'actualitat.

Què pretenia en Von Stephanitz? Crec que res fàcil. Ja que fou ni més ni menys que anar a la recerca d'un tipus bàsic, en el qual fos condensat el millor de cadascuna de les varietats, i, a partir de subjectes seleccionats, tractar de fixar un tipus de gos amb una utilitat, fort i intel·ligent, és a dir, amb les condicions que ha de tenir el

gos de pastor alemany. Podem afirmar, doncs, que la selecció del tipus de gos actual, s'entén, del tipus de gos de pastor alemany, prové, doncs, de final del segle passat i part de l'exemplar Hektor Linksrhein, nascut el gener del 1895. Aquest gos fou comprat per Von Stephanitz, el qual el va rebatejar amb el nom d'Honrad von Grafath, nom amb què està inscrit en el número u del Llibre Genealògic de la S.V. Dels creuaments successius, i sobretot a través de la femella Freya v. Grafath, sorgiren els nous sementals que mica a mica varen fer la textura del nostre pastor alemany.

Aquest gos, conegut com a Honrad o Hecktör, era vingut de la Turíngia i fou considerat com un exemplar esplèndid, fort i expressiu i amb un excel·lent temperament. Per les dades que ens consten, sembla ser que media una mitjana de setanta centímetres.

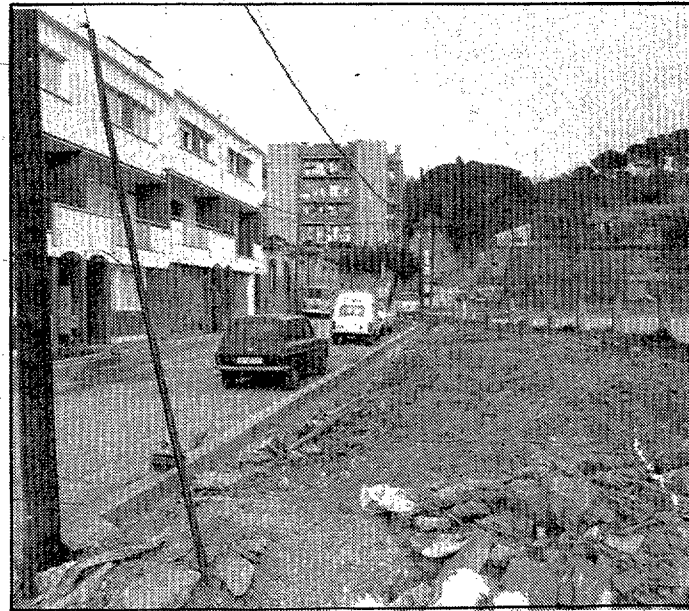
Segons les descripcions i reports que ens han arribat, aquest primer exemplar de la raça de pastor alemany era fidel, creient, no submis, una mica nerviós, i s'acredità com un magnífic reproductor.

Fou creuat amb una femella, provinent de Wutemberg, anomenada Madome v.d. Krone. Va néixer el primer Sieger, el 1901, que se'l batejà com Hecktör v. Schwaden. D'un altre creuament, aquesta vegada amb una altra gossa de la Turíngia, Thekla I, nasqueren també exemplars magnífics, encara que foren millors els que resultaren de la unió d'aquesta mateixa gossa amb el fill d'Honrad, el Stieger Hecktör, que donà Boewulf i Pilot III. Hecktör, Boewulf i Pilot III, juntament amb Roland v. Starckenburg, Sieger en 1906 i 1907, poden considerar-se, sens dubte, els pilars de la raça del gos de pastor alemany.

MIRADOR

J. TEIXIDOR CUYAS

A Dios lo que es de Dios...

Permitame, director, que en el artículo de hoy dé mis más expresivas gracias al alcalde de Girona, Joaquim Nadal, por haberme escuchado y ordenado retirar, en menos de veinticuatro horas, la mole de cemento que taponaba por completo el alcorque del olivo que da nombre a la calle y que se encuentra frente al desaparecido Cine Familiar.

Ahora que está cambiando, para mejor, la estructura urbana y paisajística de toda aquella amplia zona, la zona de Vista Alegre, es cuando hay que cuidar todos los detalles, por insignificantes que parezcan. No hay necesidad de hacer «algo sonado» para hacer ver que se planifica a lo grande, por todo lo alto. Para quienes vivimos en este entorno urbano nos alegramos, y mucho, que nuestros ediles, y en este caso el propio alcalde de Girona, hayan puesto su atenta mirada en esta amplísima zona, tantos años abandonada a su suerte.

Y ya que este artículo está hoy dedicado a Vista Alegre, queremos terminar con dos ruegos más, que no son personales, ni muchísimo menos, y sí reflejan el sentir de todo el vecindario: que se retire de las márgenes del ex campo de fútbol la basura que unos pocos desaprensivos tiran sin el más leve de los rubores y que hasta tanto no se ajardine y planifique esta zona se vuelva a levantar una de las dos puertas que una máquina echó por el suelo, para que los chiquillos y los no tan jóvenes puedan volver a practicar en sus horas libres el siempre apasionante deporte del fútbol. Por adelantado, señor alcalde, gracias, una vez más.

TRIBUNA ABIERTA

JOSE Mª GIRONELLA

La tercera edad

Ignoro quié acuí, y dónde lo hizo, la fórmula «tercera edad». Lo único que sé es que dicha fórmula no convence a nadie, porque huele a eufemismo y porque no precisa cuando esa «tercera edad» empieza. ¿A los sesenta y cinco años? ¿A los setenta? ¿A los setenta y cinco? Personalmente estoy a punto de cumplir los setenta, mi organismo registra el hecho y con harta frecuencia he de oír: «¡Pero si es usted un chaval!». «Sí, sí, de acuerdo... Un chaval de setenta años».

Y el caso es que la «tercera edad» existe, y aunque no se especifique tampoco en qué momento exacto empiezan y terminan la primera y la segunda, lo cierto es que forman parte de ella no sólo aquellos que biológicamente pueden considerarse viejos, sino todos aquellos que **sienten** —que crean— que lo son. Los depresivos podemos testificar ante notario que lo mismo da que la aerofagia, la arritmia o el cansancio infinito sean reales o «fugas» de la propia depresión. La sensación es idéntica y pueden llegar a ser idénticos los resultados. Sabido es que hay gente objetivamente sana que se muere porque **siente** que ha llegado su hora, porque cree realmente que se va a morir. Al otro confín encontramos a Xavier Cugat, con cuatro infartos y cinco embolias y dirigiendo una orquesta por esos mundos de Dios.

El tema de la «tercera edad» es

cada vez más preocupante. La prolongación de la vida crea problemas de todo orden, porque en muchos casos tal prolongación no es vida en sentido pleno, sino muerte maquillada. El corazón sigue latiendo (o el cerebro irrigándose), pero el sujeto anciano tiene clara conciencia de que ha dejado para siempre de ser útil, lo que equivale a decir que se ha convertido en un lastre para sí mismo y para los demás. Aficionado a leer las respuestas al cuestionario Proust, he observado que a la pregunta: «¿Cómo desearía usted morir?», son muchos los que contestan: «De repente».

Por supuesto, no en todas las culturas y latitudes el problema se asume —para usar una palabra en boga— de la misma forma. En extensas áreas del mundo árabe, del mundo oriental, africano, etc., el anciano continúa ocupando su lugar y viéndose atendido por los suyos, si no con el sentido reverencial de antaño —«corona de honor son las canas», se lee en el Libro de los Proverbios—, sí por lo menos con el respeto que se merece quien está «cansado de tanto bregar» (Unamuno) y se encuentra en la recta final de su camino. ¿Se trata de sociedades ancladas todavía en el tercer mundo («tercer mundo», otra fórmula eufemística)? No forzosamente. Y al efecto podría citar algunos emiratos del Golfo Pérsico y, caso de que el ejemplo no resultara convincente, el mismísimo y superindustrializa-

do Japón.

En Occidente, en cambio, por regla general, la reacción es feroz. El anciano se ve rechazado por su clan más inmediato, que se apresura a buscar con la lengua fuera una «residencia». La psicosis alcanza entre nosotros tal gravedad que aumentan por días las personas que, entre los cuarenta y los cincuenta años, empiezan ya a prepararse su «refugio». «No quiero ser una carga», se oye de continuo. «No quiero dar la lata a nadie». De consiguiente, y según sean las posibilidades, suscriben un seguro o se «compran» por anticipado una plaza en tal o cual «centro o casa de reposo», con derecho, a ser posible, a televisión individual. Antes se hablaba de prepararse, llegada la hora, a «bien morir»; ahora se habla, con la misma naturalidad, de prepararse a «vivir» el último tramo en el más discreto de los anonimatos.

La oleada proviene, si no me equivoco, de los Estados Unidos, como los telefilmes y las neveras. Hace ya mucho tiempo que se dice y se proclama que en este sentido allá se «mentaliza» a la gente desde la infancia. ¿Será verdad? A medias, probablemente. De hecho, cuesta imaginarse a los maestros de escuela aconsejando a los niños: «Cuando seáis viejos, dejad tranquilos a vuestros hijos y a vuestros nietos. Desapareced de la circulación. A ser posible, si ellos viven en Nueva York, márchalos a California, don-

de el clima es más templado».

Leí en un reportaje de porte serio que dicha «mentalización» en los Estados Unidos ha sido más aparente que real, o, mejor dicho, que ha sido más aparente que real su eficacia. Cierto que se ven por doquier matrimonios norteamericanos —y sobre todo, viudas norteamericanas—, de edad muy avanzada (incluso en sillas de ruedas), copando los **tours** y dando la vuelta al mundo, al tiempo que lanzan alegres gorgoritos y confunden Goa con Indonesia. Pero ello enmascara el problema de fondo. Al margen de sus posibilidades económicas, superiores al resto de los mortales —factor a tener muy en cuenta y que crea hábito y nutre la curiosidad—, al parecer, de regreso a su feudo, les asalta, como a todo quisque, el fantasma de la soledad. En dicho reportaje se hablaba de un porcentaje de suicidios de sujetos de la «tercera edad», proporcionalmente superior, en los Estados Unidos, al que se da en Europa. De ser ello cierto, daría al traste con la «mentalización» antedicha. Pese a lo cual quizá sea obligado y honesto reconocer que un cierto sentido deportivo preside todo el tránsito terreno de los ciudadanos de aquella supernación. Al respecto, jamás olvidaré un anuncio publicado en un periódico de Washington referido a una casa de pompas fúnebres. En vez de alienar posibles ventajas, decía escuetamente: «Pruebe y repetirá».

La geriatría investiga, ha dado

pasos adelante, cumple lo mejor que puede su misión, pero el resultado hasta ahora es incompleto. Prolongar artificialmente la vida es un arma de doble filo. Hay que hacerlo, ¡qué duda cabe! Es la única vía para un «mañana mejor» (en espera de la hipotética posibilidad de regenerar las células). Pero, en el momento presente, el drama de la «tercera edad» —y no digamos el de la «cuarta»—, salvo los casos en que se llega a ella con un mínimo de facultades, es realmente atroz. Jamás se me ocurriría emplear la palabra «eutanasia»; sin embargo, en los últimos tiempos he recorrido una serie de asilos y el sonsonete se ha repetido: «preferiría morir».

De modo que la eutanasia, querámoslo o no, de hecho funciona. Funciona cada día más. Por fatiga, por decisión propia, por anhelo de liberación. Un anciano ciego, sordo y mudo, ¿qué puede esperar? Su sola presencia es un espectáculo tremebundo, ante el cual nuestra impotencia es absoluta.

La vejez es la vejez. Llamarla «tercera edad» no soluciona nada. Es una trampa semántica. En determinados casos puede calificarse de sarcasmo, parecido al que supone que, durante la larga agonía de algunos gobernantes «clínicamente muertos», los partes médicos hablen de que «el paciente mantiene sus constantes vitales» e, incluso, de vez en cuando, que ha experimentado «una ligera mejoría».

SANTUARIS

FRANCESC COSTA i TORRÓ

Inclinat al cambril del Vilar, el rem de trenta-quatre pams

Els santuaris gironins poden ésser de terra plana, de mitja o alta muntanya, de litoral i fins urbans, alguns d'ells, com el de nostra senyora de l'Antiga del barri de la Massaneda de Blanes.

La vila blanenca —que és l'antiga Elanda dels romans— és com recolzada en una mitja corona d'ermites des de les quals es contemplan molt bons panorames sobre el mar i la mateixa població de la roca de Sa Palomera.

Fa un sortint en forma de rectangle, el terme municipal de Blanes en la direcció del poble de Tordera, i en forma de vall en la qual, sobre un punxot, es troba la masia del santuari del Vilar, a uns sis quilòmetres de les primeres cases de la vila de Blanes per la més nova carretera.

Aquest santuari del Vilar, de Blanes, és un dels de més anomenada de tota la comarca de la Selva, en les seves versions de torres muntanyenques, planeres i de litoral. Es tracta d'un santuari amb una alçada de molts segles i una història amb nombroses turbulències, en gran part degut a trobar-se en una terra de pas geogràfic, com si aquesta condició hagués influït en el devenir històric del santuari diverses vegades saquejat i fins alguna destruït parcialment. Una altra peculiaritat del santua-

ri del Vilar és que, estant fora de la vista del mar, té una llarga tradició de devots mariners, bastants miniatures de vaixells de vela, i fins un cert regust antillà per la gran quantitat d'«indianes» blanencs que es recordaren de nostra senyora del Vilar en els anys de les seves aventures de fer «ses» Amèriques.

La Venus cristiana

La imatge de la Mare de Déu del Vilar, de Blanes, és una petita talla de fusta —diuen que d'arbre poll— de cinquanta-sis centímetres d'alçada i que porta el seu fill assegut a la seva falda, una mica del cantó del genoll esquerre. La Verge està asseguda en una mena de tronc bastant estret. La imatge aguanta amb la mà dreta una poma i amb el braç esquerre fa un lleuger moviment de protecció del fill. El nen Jesús alça la mà dreta en actitud de beneir i a la mà esquerra té un objecte molt treballat que uns diuen que és una pinya —símbol d'unió— i altres pensen que és la bola del món.

Pel que fa al nom Vilar sembla que ve de «vilariu» o de «vilari», expressions llatines que signifiquen un conjunt de cases, un petit barri i fins un masia aïllada amb les seves dependències d'ha-

bitatges, quadres, porxos i graners. Aquesta derivació del llatí fa que no pugui acceptar-se la grafia «Vilà» que suprimeix la r final, la qual és muda en la majoria dels dialectes de la llengua catalana.

L'expressió de «Venus cristiana» és de l'escriptor i poeta, nascut a Girona, Joaquim Ruyra, al qual també es deu la presència a la capella del santuari del Vilar d'un rem de trenta-quatre pams que, del cantó de l'epístola, està inclinat cap al cambril de la imatge en senyal de reverència.

Molt a prop de Tordera i Palafolls

El santuari del Vilar està situat a la ribera esquerra de la Tordera i és bastant proper als límits artificials que per aquella banda separen les províncies de Barcelona i de Girona.

Durant els caps de setmana dels mesos de bon temps, sol ésser nombrosa la concurrència de gent de les comarques barcelonines, i de la capital de Catalunya, al santuari blanenc del Vilar, en què abunden els grups diumengers costellaires que fan focs en les seves rodalies o bé utilitzen els serveis del seu menjador a cobert o les taules i bancs a l'aire lliure. El mateix que passa amb la vila i les platges de Blanes, que són molt

de la preferència dels barcelonins, ocorre també, i fins com una conseqüència de l'anterior, amb el santuari de la patrona de Blanes; el qual, per a la gent que utilitza el ferrocarril, és més pròxim a l'estació ferroviària de Tordera que a la del barri de l'estació de Blanes.

Aquest santuari és anterior a la invasió musulmana d'Espanya i ha tingut diferents capelles. L'any 785 fou alliberada Girona del domini dels sarraïns, i tot seguit el terme territorial de la vila de Blanes passà sota el domini dels comtes de Girona, feudataris del rei franc Lluís el Pietós com ho eren també els vescomtes de Girona fundadors, l'any 1036, del monestir de Sant Salvador de Breda, molt relacionat.

Els aplecs principals

La tradicional assistència dels ajuntaments de Blanes al santuari del Vilar és durant la festa de Sant Rafael i es basa en el «vot de la Vila», fet el 3 de desembre de 1794, durant un avanç de l'exèrcit francès sobre el principat de Catalunya després de fracassada la conquesta del Rosselló per l'exèrcit espanyol sota el comandament del general Ricardor.

Els aplecs d'arrel mariana al santuari del Vilar són anualment qua-

tre: El de la Concepció (8 de desembre); l'aplec de la festa de la Nativitat de la Verge (8 de setembre); el de la Purificació de la Verge (2 de febrer) i l'aplec de la festa de l'Assumpció, o diada de la Mare de Déu d'agost, (15 d'agost). Aquest últim té una gran concurrència de turistes en ésser celebrat, aquest aplec, en plena temporada turística alta.

La vila de Blanes és la porta sud de tota la Costa Brava i l'única població costabravenca del sector meridional i central que compta amb estació ferroviària pròpia que, en els mesos de bon temps, és molt utilitzada pel turisme interior i forani. Una estació fèrria de la línia de la costa de llevant que, juntament amb la de Tordera, és una gran abastidora de gent al santuari blanenc del Vilar.

Davant l'esglesia del santuari del Vilar hi ha una masia del mateix nom, i el mateix santuari és una masia; o sigui, que tant hi fan les commemoracions camperoles, ramaderes i forestals, com les de tipus mariner, com ho demostra la presència sobre el presbiteri de diverses miniatures de vaixells de vela, les majòliques de tipus mariner i la presència al costat de l'epístola del rem de trenta-quatre pams, que és el de més allargada dels emprats pels pescadors del litoral blanenc.

SEMANA POLITICA

JORDI BOSCH

Felipe busca una salida a la crisis mientras Fraga ya piensa en Galicia

SE ACABA LA FIESTA. Dentro de algunos días, de hecho una semana, el país volverá a la normalidad. Los ministros y altos cargos van a reintegrarse a sus despachos en la semana que ahora empieza. Por cierto que una vez se haya aposentado Felipe González en la Moncloa hará su tradicional escapadita de septiembre el vicepresidente del gobierno Alfonso Guerra. Últimamente por donde pasa no vuelve a crecer la hierba como sucedía con Atila y los Hunos. Le hacen presidente del parque de Doñana y se mueren los patos. Se va a Galicia, desestabiliza el gobierno autónomo, le zarandean el coche y casi le asaltan el avión. Pero vayamos a la España con que se encontrará el Presidente del Gobierno a la vuelta de las vacaciones. Fundamentalmente es un país que espera un cambio de política. Durante los últimos meses la calle, la sociedad y la oposición han restado toda iniciativa al Gobierno. Esto ha sido un verdadero caldo de cultivo para que cualquier colectivo con problemas y reivindicaciones se haya echado a la calle poniendo contra las cuerdas al responsable gubernamental de turno. Cuando Felipe González ganó las elecciones en el año 82 resumió en una frase lo que él concebía como el cambio: Hacer que el país funcione. Pues bien, a muchos ministros socialistas se les han secado las ideas y hay muchas cosas que no funcionan o que lo hacen peor que antes. El Presidente del Gobierno ha tenido que colocar en su gabinete a los pesos pesados del socialismo español y eso es un decir, porque en el PSOE sólo mandan Felipe y Guerra. Ahora ya no tiene ninguna necesidad. Lo más lógico es que opte por técnicos y expertos en cada materia, de reconocida eficacia, que lógicamente sintonicen con el proyecto socialista. Como consecuencia de ese divorcio entre el país y el Gobierno, entre la sociedad de los despachos llegó el toque de atención del mes de junio. Ahora, todo error, toda gestión inepta será mucho más elocuente y fácilmente denunciabile. Felipe debe sacarse de encima, por el bien del país, algunos inútiles con alto cargo que no tienen más mérito que haber conocido a Felipe González cuando le llamaban «Isidoro».

GALICIA, A LA ESPERA DE FRAGA. El doctor Fernández Albor, presidente de la Xunta de Galicia, tiene todo el aspecto de poder acabar como Leopoldo Calvo Sotelo, el presidente con cara de zapatilla prota-

Fraga está dispuesto a apoyar la continuidad del doctor Fernández Albor.

gonista de la descomposición del centro, descomposición a la que asistió de forma hierática e inmutable como si se tratara de una esfinge. Pero la gran diferencia es que en Galicia la derecha tiene a Fraga. El ex presidente de AP, cuando a finales de junio comprobó que se desmoronaba la leyenda de la Baviera española, dio un grito de alerta «que esperen al mes de agosto, que vendré para arreglarlo». En los últimos días de ese mes de junio la crisis parecía ya inevitable pero Fraga acertó y todos, absolutamente todos, han esperado al mes de agosto para ver qué es lo que finalmente sucede. Los últimos datos permiten suponer que el gobierno del doctor Fernández Albor va a aguantar lo suficiente para haber aprobado en el Parlamento la ley que permite al presidente autónomo disolver anticipadamente la asamblea legislativa, ver como es derrotada la presumible moción de censura socialista y para ver también cómo Fraga finalmente decide hacer su gran aterrizaje en la política gallega según él mismo ha dicho para retirarse de la actividad política. De momento Fraga ya ha puesto contra las cuerdas al ex vicepresidente de la Xunta de Galicia, Barreiro, a quién no sólo ha llamado

traidor sino que ha denunciado sus maniobras políticas. Los socialistas contaban en la moción de censura que piensan presentar con los votos de la izquierda galleguista, del partido nacionalista gallego, que es fruto de una escisión de Coalición Galega y del grupo de Barreiro. Pues bien, sólo llegar Fraga y este invento del pacto del progreso gallego ya no puede funcionar porque inesperadamente uno de los diputados galleguistas ya ha dicho que el de apoyar a los socialistas nada de nada. Está dispuesto a apoyar la continuidad de Fernández Albor y, si Coalición Galega decide entrar en el gobierno, no sólo Fernández Albor podrá continuar gobernando sino que se aprobará el proyecto de ley que permite al presidente autónomo disolver el Parlamento cuando le convenga. Y es que ante la inminente presencia de Fraga en la política gallega todo el mundo quiere recolocarse y la cuestión está clara. O con Fraga o con los socialistas. La impresión que ha dado Fraga en sus primeras comparecencias públicas es que se está divirtiendo mucho con esta nueva fase de su vida política y por tanto todo lo que puede suceder a partir de ahora es imprevisible.

EL PAPEL DE CONVERGENCIA. En los últimos tiempos, quizás porque el verano no ofrece muchos temas, se ha puesto de moda hablar de las persecuciones que Hernández Mancha por un lado y Adolfo Suárez por otro están efectuando a Jordi Pujol para incorporar a Convergència a sus respectivas estrategias políticas. Primero se armó un gran revuelo cuando se publicó que Pujol quería pactar con Suárez y Roca con Alianza Popular.

Luego se vio, al leer las declaraciones íntegras, que no era nada del otro mundo pero que a los socialistas y columnistas afines les había ido muy bien este asunto para intentar introducir algún elemento de tensión en Convergència ante la campaña electoral que se avecina en Catalunya. Porque ésta es otra, los socialistas encuentran a los convergentes monolíticamente unidos, salvo ligerísimas excepciones, en los temas de política catalana y han de buscar deslices de política española para abrir una brecha. Ciertamente que el President Pujol tiene una admiración especial por Suárez y él más que nadie debe recordar cómo eran las negociaciones con UCD y cómo son ahora con el PSOE. Ciertamente a Pujol le hubiera gustado una operación reformista en la que Suárez hubiera sido un elemento activo, pero también es cierto que el enfrentamiento que Miquel Roca tuvo en las elecciones del 86 con Suárez no fue particular sino que Pujol apoyaba con entusiasmo esta iniciativa. En las declaraciones a las que estamos haciendo referencia, Jordi Pujol señalaba lo bueno que sería que Suárez volviera a ser presidente. Roca, por su parte, decía que hoy por hoy las posibilidades de gobernar por parte de CiU consistían en pactar con el PSOE o bien con AP y el CDS después de las próximas elecciones generales y el hipotético caso de que nadie obtuviera la mayoría absoluta. El catalinismo político tiene dos características fundamentales, la primera es la voluntad de autogobierno, en segundo lugar la participación en la política española. Estas dos constantes son la razón de ser de Convergència y del catalinismo político. Por tanto a nadie le extraña que se reciban con gran atención en la plaza de Sant Jaume todas las propuestas.

Pero nos parece que tanto Suárez como Hernández Mancha se equivocan, como siempre ha sucedido desde Madrid, en sus ideas y propuestas. Pretender federar al cata-

lanismo político moderado por una formación a nivel estatal está condenada al fracaso porque anula una de las señas de identidad del catalinismo. Así están las cosas cuando todo parece que los socialistas han optado finalmente por no insistir más en las presuntas desavenencias entre Roca i Pujol, porque ésta se demuestra una política inútil, una verdadera pérdida de tiempo e incluso un «boomerang».

GERARDO CONSOLIDA SU POSICIÓN. La posibilidad de substituir a Gerardo Iglesias al frente de la secretaría general del partido comunista de España se difumina. Al menos de forma inmediata. Aunque Izquierda Unida no acaba de levantar cabeza, dentro del partido, el antiguo minero asturiano es oposición suficiente. El califa rojo, Julio Anguita, tampoco tiene demasiadas ganas de dejar la política andaluza para dirigir el comunismo español. Por lo pronto, a principios del próximo año la unificación del PCE y de los prosoviéticos de Gallego puede ser una realidad. Fuera del partido quedará Carrillo, aunque parece hoy por hoy condenado a la derrota en todos los abatares electorales. El episodio de la introducción de tensiones en el seno de comisiones obreras no se lo perdonan en el PCE. Hace unos meses Gerardo Iglesias ofreció un pacto generoso a Carrillo para que se reintegrara a casa y encabezara la lista europea. Tras lo de comisiones hay quien no acepta a Carrillo hasta el punto de que han anunciado que cuando el ex secretario general entre por una puerta, ellos se irán por otra. De momento nadie tiene otra estrategia que no sea la de potenciar la coalición Izquierda Unida. Y éste es un invento fundamentalmente de Gerardo Iglesias. Los comunistas saben que la única forma de subsistir en el futuro es renunciar a pretender volver a ser lo que se fue en el pasado y a capitanear un movimiento a la izquierda del PSOE en el que pueda haber mucha gente, pero que el rendimiento político y parlamentario puede ser fundamentalmente para los comunistas. Evidentemente, la estrategia no es mala pero, día a día, la táctica no ha sido demasiado acertada. Si Izquierda Unida fuera realmente lo que quiere ser, bastantes problemas tendría el PSOE. En esto está Gerardo y su figura ha quedado potenciada, fundamentalmente porque se sabe lo bastante poco líder como para pretender asumir un protagonismo carismático.

● Las fiestas vascas han acabado mal tal como se esperaba. En San Sebastián el alcalde y el gobernador civil se han dicho de todo y se han convertido en enemigos verdaderamente irreconciliables. Mientras, en Bilbao, el alcalde «pnvista» decidió izar todas las banderas, aunque luego los primeros datos apuntan a que se produjo una intervención policial indiscriminada en el recinto ferial que probablemente ha echado por los suelos lo beneficioso que tuvo la actitud pacificadora y moderada del alcalde de Bilbao, el cual intentó de forma infructuosa evitar la carga policial en la feria, cuestión que le vino a las mil maravillas a los de HB. Pero, claro, allí arriba todo es relativo, porque a la mínima chispa salta todo por los aires. Nada es justificable pero es comprensible en el sentido de que uno entiende por qué pasan esas cosas.

● Mientras en el País Vasco se reproducía la guerra de las banderas con sus correspondientes episodios afines, a la capital llegaba la noticia del posible reagrupamiento del comando Madrid. Precisamente dicen las informaciones que para reagruparse los terroristas utilizaron una verbena popular que presidida por Lina Morgan tuvo lugar hace unos días en el llamado «casorro», uno de los sitios más típicos y castizos de Madrid. Las informaciones llegaron de Francia, puesto que la colaboración a nivel informativo entre los dos países ha mejorado en los últimos tiempos. Por cierto que, ante el temor de un posible atentado con coche bomba, los controles policiales son estos días muy evidentes en Madrid, después de unos tiempos de tranquilidad.

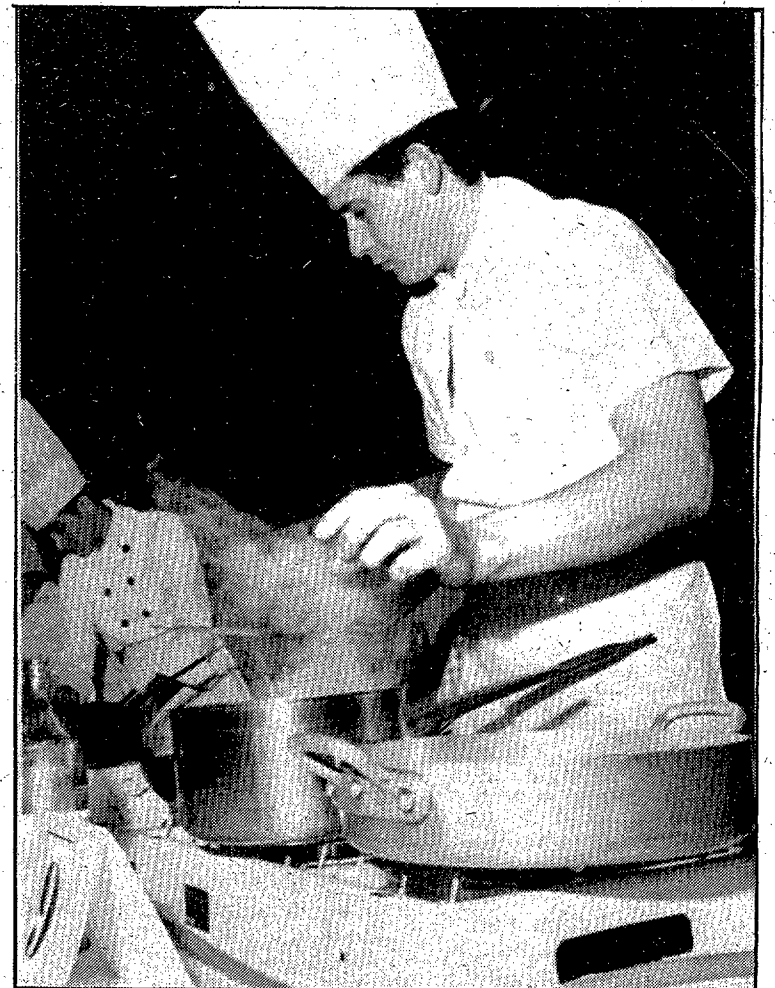
● La cuestión del embajador español al Vaticano se

ha sacado de quicio. Se atribuye la destitución a la presión de monseñor Suquía y a los miembros más conservadores del episcopado español. Nada más lejos de la realidad. A los obispos españoles el Vaticano les importa más bien poco, aunque les suene bastante extraño, y no hablamos del respeto al Papa, sino a toda la organización vaticana. Y esto lo podemos afirmar después de dialogar con bastantes obispos. El Vaticano es para ellos algo muy lejano y mucho más lejano quien está al frente de la Embajada española. Lo que les preocupa a los obispos españoles es su cuota de poder en las cosas que pasan dentro del país. La destitución de puente Ojea es responsabilidad únicamente del Gobierno español que se ha visto sometido a las presiones vaticanas. A los obispos españoles este tema les preocupa más bien poco.

GASTRONOMIA

JAUME TEIXIDOR

Los olvidados «menuts de pollastre»

Para hacer un buen platillo de «menuts de pollastre», ha de utilizarse la excelsa y succulenta carne de «pollastrés» cebados con grano y criados al aire libre.

Hace unos días, nuestro director y estimado amigo, Jaume Surda i Prat, desde su siempre interesante sección diaria, contaba, con aire triste y compungido, que de unos años a esta parte resulta cada vez más difícil, por no decir imposible, encontrar los legendarios «menuts de pollastre» en la carta de nuestros restaurantes.

Y tiene razón. Entre tanto retorno a platos tradicionales; entre tantas resurrecciones, modificaciones y presentaciones modernas de platos clásicos y antiguos no hemos visto que ningún restaurante nos ofrezca este delicioso y gustosísimo platillo, por lo que muchos de nosotros nos confor-

mamos con mantenerlo en la memoria y en el recuerdo.

Y no acaba aquí el melancólico escrito de nuestro director, porque añadía: «¿Por qué van desapareciendo tantos y tantos platos que condimentaban nuestras abuelas e hicieron las delicias a nuestros padres? ¿Hemos perdido el sentido del gusto?» Y finalizaba con este sencillo pero aleccionador razonamiento: «No creo que hayamos perdido el sentido del gusto, pero no parece un contrasentido que se vayan introduciendo en nuestras cartas más platos venidos del extranjero y en cambio dejemos que se mueran otros de casa que nada tienen que envidiar a aquellos». Lo que pasa es que para hacer un

buen platillo de «menuts de pollastre» ha de utilizarse la excelsa y succulenta carne de «pollastrés» cebados con grano; criados al aire libre, es decir de «gratapallers» y que en ningún momento se puede recurrir a los pollos descrestados en batería de hoy. El descrédito que ha caído, por culpa de la masificación, todo el aguerrido ejército de gallos, capones, gallinas y poulardes hace poco menos que imposible la elaboración de este sencillo y, a la vez, refinado platillo que, triste es reconocerlo, ha pasado a ser el gran ausente de nuestros restaurantes. El escrito de nuestro director es una valiente y razonada defensa de la cocina tradicional, y doméstica, que nada

tiene que ver con la cocina prefabricada ni, menos aún, con esta producción barata y masiva de sabores homogéneos y de calidades discutibles. James de Coquet, crítico gastronómico francés, escribía: «Estamos viviendo en un mundo en el cual la primera materia es cada vez más rara». El huevo se ha convertido en un producto de lujo. Yo entiendo por huevo el que nace de una gallina viva y en libertad, nutrida de granos y todas las cosas buenas que picotea en el suelo. El pollo moderno absorbe tal cantidad de productos farmacéuticos que llegará un día que sólo se venderá bajo receta. Lo mismo que la ternera. Si esto sucede en Francia, imagínense lo

que puede estar pasando en nuestro país.

Quizá sea llegada la hora de revalorar el pollo convirtiéndolo de nuevo en el manjar de fiesta, de «festa major» por excelencia. Para ello ha de volver a ser animal de corral, que precisa de mucho tiempo y comida natural para alcanzar una perfecta crianza. Sólo así recobrará el peso y el sabor ideal para ser consumido. Sólo así adquirirá, de nuevo, carta de naturaleza en los días de fiesta y permitirá la preparación de platillos de tanta categoría como los añorados «menuts de pollastre», hoy por hoy uno de los menos favorecidos en este tiempo de retornos a platos tradicionales.

Restaurant
EL MOLÍ
DE LA SELVA
Masia medieval

El paradís
dels gourmets
Cuina de mercat,
als preus més ajustats

Direcció: JOSEP MAYMÍ
Restaurant

Ctra. Vidreres-Platja d'Aro
Tel. 47 03 00

RESTAURANT

Mas Ros

Especialitats en:
cuina catalana i francesa
Ctra. Girona-St. Feliu
Tel. 46 12 33
CASSÀ DE LA SELVA

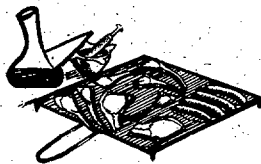
Restaurant

Bahia

Direcció: Emili Albó
Obert tot l'any

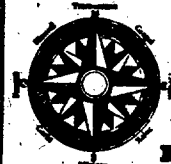
Cuina de mercat

Pg. del Mar, 17-18
Tel. 32 02 19
SANT FELIU DE GUÍXOLS

LA BRASA
RESTAURANT

Ctra. Santa Coloma, 21
Telèfon 85 60 17
RIUDARENES

RESTAURANT
GARBI

Pompeu Fabra, 13
Tel. 203036

GIRONA

Restaurant
Els
Escuts

LLAGOSTERA

Telèfon: 83 04 50

Ctra. Girona-Palamós, Km. 22
Tel. 63 03 07
CORÇA - LA BISBAL

La guía del gastrónomo

Acaba de aparecer la octava edición de «La guía del gastrónomo», vademecum de cocina, indispensable para gastrónomos y profesionales. La guía recoge una exposición de más de cuatro mil recetas de alta cocina internacional, expuestas en forma concisa y breve, precedidas de un calculador de servicios para uso diario de jefes de cocina y demás profesionales.

En esta obra, el lector hallará todo cuanto sea de su interés sobre variedades de preparación de entremeses fríos, cremas, salsas, carnes, pescados, aves, caza, huevos, pastas y pastelería repostería y helados. Está editada por Archivo gastronómico Ignasi Domenech. Biblod Balear Palma de Mallorca.

Aquest dilluns, 24 d'agost, a l'església parroquial de l'Escala, Horst Sohm i Carles Coll clouran el I Festival de música l'Escala-Empúries '87

Concerts d'estiu a l'Escala

A l'Escala, aquest estiu, ha nascut una nova proposta cultural per iniciativa de l'Ajuntament de la vila. Es tracta d'un festival de música, l'Escala-Empúries '87, que ve a donar la mà al festival de Teatre d'Empúries que ja se celebra des de fa quatre anys. El cicle de concerts, que ha tingut per escenari l'església de Sant Martí d'Empúries, s'inicià el 28 de juliol amb l'actuació de l'Orchesterschule Wolfgang Hock Gernsbach i Car-

les Coll al piano, els quals oferiren obres de Mozart, Rossini, Bach, Bellini i Bartok. El dia 3 d'agost foren Horst Sohm a la guitarra i el Quartet Parisii, dos violins, viola i violoncel, els qui delectaren el públic assistent amb un repertori molt variat que comprenia peces de Boccherini, Ravel i Villa-Lobos. El 10 d'agost dos joves músics del país, Xavier Ballesteros, guitarra, i Pau Castanyer, flauta travessera, mostraven els fruits del seu treball

sobre la música tradicional catalana i la flamenca en un concert dividit en tres parts. La primera, dedicada a la música tradicional catalana; la segona, una obra de Xavier Ballesteros anomenada Re-taule; i la tercera, sobre la música popular andalusa. El 17 d'agost intervenia la coral Mestre Sirés, dirigida per Félix Pérez, amb un programa bàsicament format per cançons catalanes i algunes de populars d'altres nacions de l'Estat.

Cal destacar que la cançó d'obertura fou el cant de setembre, musicada per Ll. Albert damunt un text de la gran escriptora escalenca Víctor Català.

Aquest era, en principi, el cicle de concerts previst en començar la temporada estival. Ara, però, la conselleria de cultura de l'Ajuntament ha decidit allargassar-lo amb una darrera audició que se celebrarà demà, dilluns dia 24, a les 22

h. de la nit, a l'església parroquial de l'Escala. Els concertistes seran dos músics que ja intervingueren en anteriors concerts del festival, el guitarrista alemany Horst Sohm i el pianista empordanès Carles Coll.

Serà la darrera vetllada d'un estiu que ha estat molt complet quant a ofertes culturals a l'Escala i que finirà amb les diades, imminents, de la gran festa major a principis de setembre.

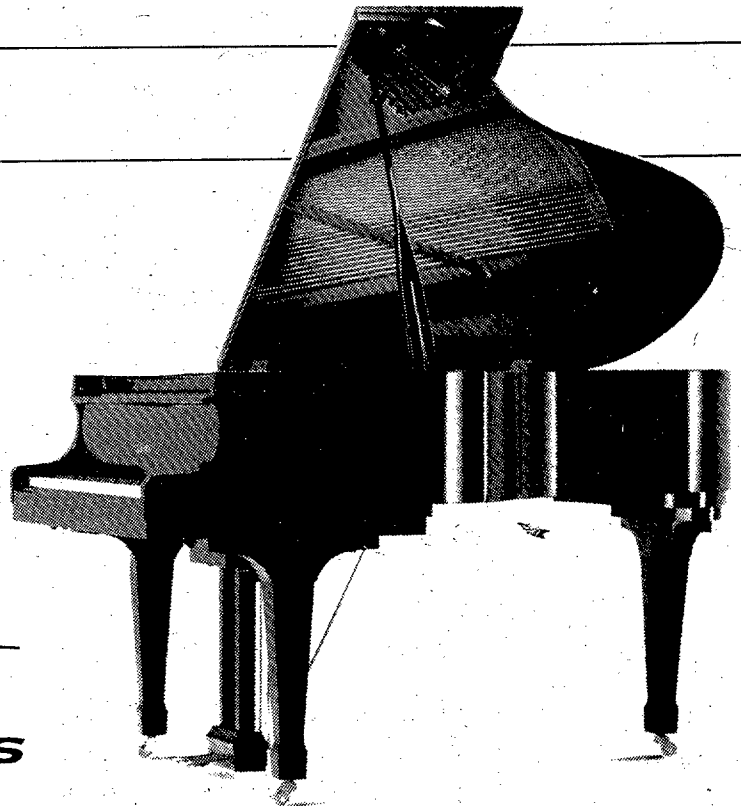
MUSICAL EIXIMENIS

PIANOS ORGUES INSTRUMENTS

EXCLUSIVES

YAMAHA
KAWAI
SCHIMMEL
PLEYEL
GAVEAU
ERARD
MEARI
HSINGHAI

YOUNG CHANG
PETROF
TECHNICS
ZIMMERMANN
EISENBERG
SEILER
BECHSTEIN
STEINWAY, etc

Grans ofertes comptat!
Terminis fins a 36 mesos
Lloguer opció compra

C/. Eiximenis, 18 - Tel. 20 63 86 GIRONA

C/. Vilafant, 51 - Tel. 50 59 66 FIGUERES

Horst Sohm i Carles Coll

Duo de guitarra i piano a l'església parroquial

Aquests són els dos músics que intervindran a duo en el concert de demà, dia 24, interpretant obres de Vivaldi, Carulli, Diabelli, Castelnuovo-Tedesco i Boccherini.

Horst Sohm.— Nat l'1 de març del 1952 a Mohringen, al sud d'Alemanya. Als dotze anys va començar a tocar la guitarra. Fou

Carles Coll.

alumne del compositor i guitarrista Bernhard Rovenstrunck. Va seguir cursos de guitarra a Granada i acabà la carrera de música a la Staatliche Hochschule für Musik de Trossingen. Durant l'època d'estudiant a Alemanya ja va donar nombrosos concerts com a solista i com a integrant del «Ensemble de Música de Cambra de Freiburgh». A París va completar la

seva formació amb Betho Davezac (alumne d'Andrés Segovia), i va obtenir el primer premi al concurs dels Conservatoris de París.

Després d'un recital celebrat el novembre del 1980 a París, que té una acollida entusiasta per part del públic i de la premsa, efectua gires, amb gran èxit, per Alemanya, França i Espanya. Des de llavors, Horst Sohm dóna concerts exclusivament com a solista per tot Europa. El seu repertori inclou obres per a guitarra des del segle XVI fins avui, entre elles transcripcions pròpies de peces per a laüt, «vihuela» i piano.

Carles Coll.— Pianista figuerenc nascut l'any 1952. Als sis anys inicia els seus estudis musicals de la mà de Na Camil·la Lloret a la filial del Conservatori Superior de Música del liceu de la seva ciutat natal, tot acabant la carrera de piano als divuit anys amb les màximes qualificacions. Tot seguit va cursar estudis de virtuosisme pianístic amb el mestre Pere Vallribera i l'any passat va participar en el curs que Maria Curcio féu a Barcelona. En el decurs dels tres darrers anys ha treballat intensament amb el reconegut professor i gran pianista Miquel Farré. Carles Coll ha donat concerts a diverses poblacions de Catalunya, entre les quals cal destacar Girona, Mollet del Vallès, Granollers, Barcelona, i evidentment Figueres. En tots aquests concerts al costat del repertori clàssic per a piano hi sol incloure obres del mestre figuerenc Francesc Basil, clar exponent de la música empordanesa, i del qual n'és fervent admirador i intèrpret especialitzat.

L'església parroquial serà un dels marcs del futur festival de l'Escaladeu.

L'any vinent, teatre i música en un gran festival

Jordi Boix, el nou regidor de cultura de l'Ajuntament de l'Escaladeu, ha estat qui ha decidit la programació d'aquest concert de cloenda: «De fet, quan jo em vaig fer càrrec del festival ja hi havia tres concerts preparats. Amb en Josep Taverner, rector de Sant Martí, vam decidir d'afegir-li el concert de la coral. Davant de l'èxit de públic que obtingueren tots els actes ens vam plantejar que l'any vinent el festival tingués més espectacles i a diferents indrets. Una part continuarà a Sant Martí, una altra part voldríem que fos a l'església parroquial i potser també alguns concerts a les ruïnes. És per això que vam creure necessari de programar un darrer concert, ja enguany, a l'església parroquial per tal, sobretot, de comprovar-ne la sonoritat. La de Sant Martí és excel·lent, ara Carles Coll i Horst Sohm ens donaran l'oportunitat de provar la de l'església parroquial de l'Escaladeu». Si tot funciona demà

com és de preveure, l'any vinent aquest espai s'incorporarà definitivament al festival. No serà aquesta, però, l'única novetat de la propera edició, el festival sembla voler projectar-se, d'una manera ambiciosa, cap a un més ampli ventall d'ofertes culturals. És molt possible que integri l'altre festival que, d'uns anys ençà porta el teatre a les ruïnes d'Empúries. «Es tracta de fomentar el vici per les manifestacions culturals. Anem cap a un festival l'Escaladeu-Empúries '88 que versí sobre aquests dos aspectes, el teatre i la música, i que es completi fins i tot amb d'altres espectacles com podrien ser la dansa, el mim, etc... i potser exposicions i cicles d'iniciació als moviments culturals. En definitiva una proposta més àmplia i uns pressupostos més grans. La qüestió del teatre continuarà lligada primordialment a les ruïnes d'Empúries, en aquest sentit l'experiència ja és més llarga i positiva. Probablement es

continuarà la idea d'aquest any, una obra clàssica al llarg de tot l'estiu, alternant amb d'altres propostes que també s'adiguin amb el marc de les ruïnes».

Això no obstant, es mantindran i es potenciaran les altres activitats que donen vida i acoïeïxen els mesos d'estiu al poble. Les nits a l'aire lliure en el barri antic, les cantades d'havaneres, les sardanes i d'altres iniciatives que aniran sortint, «totes les activitats d'esbarjo que revifien la vida del poble. Aquest any a més a més de les havaneres i les sardanes varem portar una banda infantil anglesa a la plaça de l'escola i una altra formació jove francesa a l'església parroquial». L'objectiu és mirar d'estirar la programació global des de principi de juny fins a setembre i demanar, especialment per al festival, la col·laboració econòmica de la Generalitat i la Diputació per a la bona realització dels projectes.

HOTEL NIEVES MAR
(RESTAURANT CASA NIEVES)

L'ESCALA
GIRONA - COSTA BRAVA

L'ESCALA - EMPÚRIES/87

DILLUNS, 24 D'AGOST 1987
a les 22 h. nit

HORST SOHM
— guitarra —

CARLES COLL
— piano —

Sonata en Do major
Allegro non molto
Larghetto
Allegro

Sonata en La major Op. 21, 1
Moderato
Adagio
Rondo

SOLO PER A PIANO

A L'ESGLÉSIA PARROQUIAL DE L'ESCALA

PROGRAMA
Duo: Guitarra i Piano

HORST SOHM, guitarra
CARLES COLL, piano

Sonata en La Major Op. 68
Andante sostenuto
Allegro ma non troppo

A. DIABELLI
(1781-1858)

Sonata en sol menor
Andante molto
Larghetto
Allegro

A. VIVALDI

Fantasia opus 15
Andantino
Vivacissimo

M. CASTELNUOVO-TEDESCO
(1895-1968)

SOLO PER A GUITARRA

Introducció i Fandango

L. BOCCHERINI
(1743-1805)

AJUNTAMENT DE L'ESCALA

L'arribada de la Flama Olímpica a Empúries és una ocasió única per a l'Escala.

Les Olimpíades del 92 com a excusa

L'abast de les iniciatives que ja ha començat a promoure l'Ajuntament escalenc té molt a veure amb l'arribada de la Flama Olímpica que tindrà lloc a Empúries l'any 92. «Hem d'anar cada vegada a promoure l'Escala i Empúries de cara a l'arribada de la Flama. Però el nostre principal interès és que el nivell cultural

i participatiu del poble i de la gent pugi gràcies a aquest esdeveniment. Una mica el 92 és la nostra excusa per tal de portar a terme una feina cultural important, el més vital serà allò que vindrà després del 92.

Aleshores es veurà si s'ha treballat a tots els nivells, cultu-

ral, urbanístic, etc., amb coherència i visió de futur, sabent aprofitar la gran oportunitat en benefici del nostre poble i no pel prestigi d'alguns o d'un moment». L'Ajuntament s'ha plantejat de ser el motor d'aquesta transformació i vol comptar amb la participació de tothom, «allò que volem ser en

primer lloc és una entitat que doni suport a les iniciatives que han de néixer d'el nostre poble. S'ha de perdre, d'una vegada per totes, l'intervencionisme municipal en benefici de la col.laboració i la participació activa de tots els escalencs».

Que no sigui una flor d'estiu

L'Ajuntament de l'Escala no vol que el seu festival sigui només un muntatge adreçat a atreure i complaure els turistes. Volen acostar la música clàssica, la música popular i el teatre a la gent del poble i amb aquest objectiu potenciaran, també, les activitats d'hivern. L'apartat musical contemplarà la programació de dos o tres concerts, com a mínim, cada tres mesos. Ja s'ha creat un equip d'assessors, un grup de col.laboradors, que haurà de fer les feines de divulgació de la música clàssica entre petits i grans. Des de l'escola pública s'està connectant la mainada amb la música, el col.legi d'Empúries compta amb una professora especialitzada que imparteix classes a tots els nens. També la gent gran tindrà ocasió d'assistir a concerts i xerrades programats per professionals, entre els quals cal destacar la col.laboració de Carles Coll.

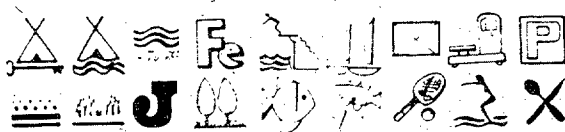
El teatre es prepara per a una gran promoció de cara a l'hivern. De fet, es tracta de continuar l'Escola Municipal de Teatre que ja funciona, dirigida per Martirià Coll, i de promoure tota mena d'activitats des d'aquest nucli actiu. No solament s'impartiran classes sinó que s'oferiran representacions amb una certa periodicitat. També hi ha converses per reactivar un grup de teatre local.

En general la regidoria de cultura s'ha proposat de dividir l'any en trimestres, és a dir, en cicles de programació trimestrals que englobin cursets, cicles, teatre, música, artesanía, etc. I tots aquests cursets acabar-los amb exposicions finals dels treballs realitzats. Tot acompanyat d'una bona informació i divulgació de les activitats, edició de programes informatius per tal de estimular amb temps la participació.

UN ESTIU DIFERENT...

LAS
Dunas

CAMPING
CARAVANING

CAMPING / CARAVANING

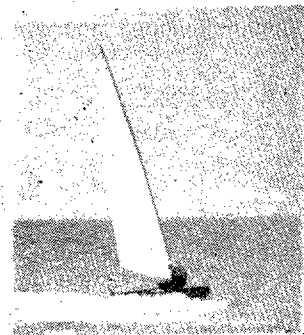
Tel. 70 00 08
Ap. Correus. 23
L'ESCALA
(Girona-España)

La nit i la màgia

Si porta la música al cos...
Si no li espanten les nits llargues...
Si pensa que l'estiu no està fet per quedar-se assegut...
Vingui a Fata Morgana, la discoteca més al.lucinant de la costa. A Fata Morgana la nit embriuxa...
Un ambient amistós, tranquil, creat per a vostè en un pub deliciosament acollidor. Aquí es viu l'estiu a poc a poc, assaborint-lo glop a glop.

Sant Pere Pescador

L'estiu serà esportiu...

...a les Dunes. Voleibol, tennis, bàsquet, minigolf o qualsevol esport nàutic... ho tenim tot pensat perquè vostè practiqui tot allò que li vingui més de gust.

Pilotes, galledes i pales treballaran de valent aquest estiu! La immensa platja de sorra és un veritable paradís per als nens. A més, s'han previst activitats reservades per a ells: piscina, campionats diversos, dances folklòriques, minigolf, etc.

Per fi, la platja

Ara, oblidí-ho tot. Miri la mar, les dunes de sorra, el sol...

Prefereix l'aigua dolça de la piscina?

Aquí la té, blava com l'estiu. Per adults i nens. Felix bany!

La Mediterrània, amiga del vent

És una mar favorable als esports nàutics. Windsurf, vela, surf, esquí... es poden practicar amb tota tranquil.litat, sense por a les mareas, gaudint d'un vent ideal per a la vela i de mar plana per a l'esquí.

✉
CAMPING CARAVANING
LAS DUNAS****
APARTAT DE CORREUS 23
L'ESCALA GIRONA - ESPAÑA
Tel. (34 - 72) 52 04 00

Sant Pere Pescador

Tres formacions orquestrals

L'Orquestra de Cambra de Cheltenham protagonitzarà la primera vetllada divendres vinent, 28 d'agost, a l'església de Sta. Maria. És una petita orquestra simfònica amb més de vint intèrprets. Tots han cursat estudis a prestigiosos conservatoris anglesos, i alguns en són professors. Des de 1971 el seu director artístic i orquestral és Mark Foster, que fou membre de la Philharmonia Orchestra i ha dirigit entre d'altres la London Mozart Players. A Vilabertran executaran obres de Boyel, Stamitz, Arnold i Mozart, amb la participació especial de Claudi Arimany com a flauta solista en el Concert en Sol major de Stamitz.

Solistes de la Filharmònica de Berlín, una formació extraordinària, el dia 4 de setembre. Tots els seus components són solistes de la Filharmònica de Berlín, probablement una de les millors del món en aquest moment, si no la millor. Els seus components són: Rainer Sonne, violí; Wolfram Christ, viola; Joerg Baumann, violoncel; Karlheinz Zoeller, flauta; i Hansjoerg Schellenberger, oboè. El seu programa inclou obres de J.Ch. Bach, Fr. Bach, Beethoven, Roussel, Britten i Boccherini.

The London Virtuosi, el 18 de setembre. La majoria d'aquests músics pertanyen a la Filharmònica de Londres. Tots van estudiar junts i fa més de vint anys que toquen plegats. Aquest és un dels seus principals atractius, el fet d'haver mantingut el mateix grup al llarg de vint anys els dona una cohesió fabulosa. Han enregistrat nombrosos discs i aquí presenten un programa molt interessant amb obres de Telemann, Bach, Albinoni, Elgar, Sir N. Jackson, amb l'afegit que cadascuna de les peces comptarà amb l'actuació d'un solista diferent.

El Slovenski Oktet clourà, el dia 25 de setembre, el cicle de concerts del VII Festival internacional de música de l'Empordà.

El darrer festival de l'estiu

PERE PUIG

La setena edició del Festival internacional de música de l'Empordà iniciarà les seves activitats el proper dia 28 d'agost. Vilabertran, tal com ja és costum del festival que organitza Joventuts Musicals de Figueres, esdevindrà durant un mes un centre d'iniciatives culturals amb una vitalitat excepcional. A més dels cinc concerts que componen enguany el programa oficial, el conjunt monumental de Santa Maria de Vilabertran acull dues exposicions permanents, una de

pintures de Daniel Lleixà i una monogràfica sobre oficis artesanals a l'Alt Empordà, i tot un seguit d'experiències paral·leles: tallers, projeccions, taules rodones, un espectacle musical infantil, un recital de cançó catalana i un de cant gregorià.

El tret més destacable de l'apartat musical és la seva qualitat global. Bé que potser d'altres festivals han ofert actuacions de figures més rellevants, aquest presenta una programació extremament compacte. «Com a programació —ens diu Albert Fita, president de Joventuts—

la nostra d'aquest any és la millor, fins i tot respecte a les dels anys passats. Val a dir que no tenim com en anys anteriors una formació núm. 1 de molt, com per exemple l'Musici o la Saint Martin in the Fields, però tots són núm. 1 i no hi ha cap concert d'aquells per omplir. La prova és que el concert de cant gregorià, que segons el nostre parer no té la categoria musical dels altres, no l'hem inclòs dins el festival oficial. Qualsevol concert que nosaltres programem té garantida la qualitat».

Alicia de Larrocha

Alicia de Larrocha, la gran i menuda pianista catalana, que ja participà en la tercera edició del Festival de l'Empordà, intervindrà en el tercer concert el 14 de setembre. Des que als cinc anys donà el seu primer recital públic, la seca carrera com a concertista ha estat d'excepció. Efectua cada any gires pels Estats Units i el Canadà, solista d'orquestrades de tant prestigi com les de Chicago, New York, Boston, Cleveland, Philadelphia, Los Angeles, etc. Combina aquestes gires nord-americanes amb els seus habituals recitals i concerts a Europa i amb els que periòdicament efectua pels països iberoamericans, Àfrica del Sud, Nova Zelanda i Austràlia. Investida Doctor en Música «Honoris Causa» per les universitats de Michigan i Pittsburgh, li han estat concedits els més importants guardons del món que pot obtenir un concertista, des de les revistes especialitzades fins a les cases discogràfiques, passant per tota mena de condecoracions i reconeixements de les nacions a la seva portentosa carrera. Concretament a l'Estat espanyol li han estat atorgats la Medalla d'Or al Mèrit Artístic de la Ciutat de Barcelona, els Llaços de Dama de les Ordres del Mèrit Civil i Isabel la Catòlica i la Medalla d'Or al Mèrit de les Belles Arts. Recentment també va rebre el Premi Nacional de Música per la seva dilatada tasca en benefici de la cultura.

A Vilabertran interpretarà una primera part dedicada a Schumann; i la segona, un seguit d'obres, música espanyola, del concert-homenatge que ella ha ofert a diverses ciutats de l'Estat en homenatge a Rubinstein. D'aquesta manera el festival s'ha volgut afegir als actes del centenari del naixement de Rubinstein que enguany se celebren arreu del món.

VII Festival internacional de música de l'Empordà Vilabertran, Agost-Setembre 87

1. Divendres, 28 d'agost

ORQUESTRA DE CAMBRA DE CHELTENHAM

MARK FOSTER, director
CLAUDI ARIMANY, flauta solista

BOYEL: Sinfonia n.º 4 en Fa major
per orquestra de corda, oboè i trompeta.

STAMITZ: Concert en Sol major, per flauta i orquestra
Solista: Claudi Arimany

ARNOLD: Sinfonietta Op. 48 per orquestra de corda
oboè i trompa

MOZART: Sinfonia n.º 29 en La major K. 201

2. Divendres, 4 de setembre

PHILHARMONISCHE SOLISTEN BERLIN

J. Chr. BACH: Quintet en Re major Op. 11 n.º 6 per a
flauta, oboè, violí, viola, violoncel

Fr. BACH: Duo en Fa menor per a flauta i oboè

BEETHOVEN: Trio per a cordes en Do menor,
Op. 9 n.º 3

ROUSSEL: Trio per a flauta, viola, violoncel, Op. 40

BRITTEN: Fantasia Op. 2

BOCCHERINI: Quinteto en Sol major Op. 17 n.º 5 per
a flauta, oboè, violí, viola i violoncel

3. Dilluns, 14 de setembre

ALICIA DE LARROCHA, piano

SCHUMANN: Al.llegro en Si menor, Op. 8

SCHUMANN: Carnaval, Op. 9

F. MOMPOU*: Cançó i Dansa n.º 1

Cançó i Dansa n.º 6

MANUEL DE FALLA*: Fantasia Bètica

E. GRANADOS*: de "Goyescas"

I. ALBENIZ*: Navarra

* Obres interpretades en el concert-homenatge al centenari del naixement de Rubinstein.

4. Divendres, 18 de setembre

ORQUESTRA DE CAMBRA THE LONDON VIRTUOSI

TELEMAN: Música de taules per a trompeta, oboè i orquestra

J. S. BACH: Concert en Re. m. per a clavecí

ALBINONI: Concert per a oboè en Re m. Op. 9

ELGAR: Serenata Mi m. Op. 20

SIR N. JACKSON: Suite per a trompeta, 2 oboès, corda i clavecí

5. Divendres, 25 de setembre

SLOVENSKI OKTET

BACH: Komm suesser tod

HAYDN: Liebes maedchen

MOZART: Ave verum corpus

SCHUBERT: Liebe runderantz

SCHUMANN: Lotosblume

BRAHMS: In stiller nacht

CAJKOVSKI: Otce nas

RACHMANINOV: Jedinorodni sine

GRIERG: Solveigsang

GENZMER: Roemische weinsprueche

Divendres, 11 de setembre, a les 10 de la nit

SCHOLA DE CANT GREGORIÀ DE L'OBRA CULTURAL SANTES CREUS

La Schola de Cant Gregorià del Cicle de Concerts Santes Creus, està integrada per un grup de preveres del Bisbat de Tarragona, sota la direcció musical de Mn. Magí Sabaté i Marsal.

Organitzat per:

 Joventuts Musicals de Figueres

Patrocinat per:

Generalitat de Catalunya

Diputació de Girona

Ajuntament de Figueres

Ajuntament de Vilabertran

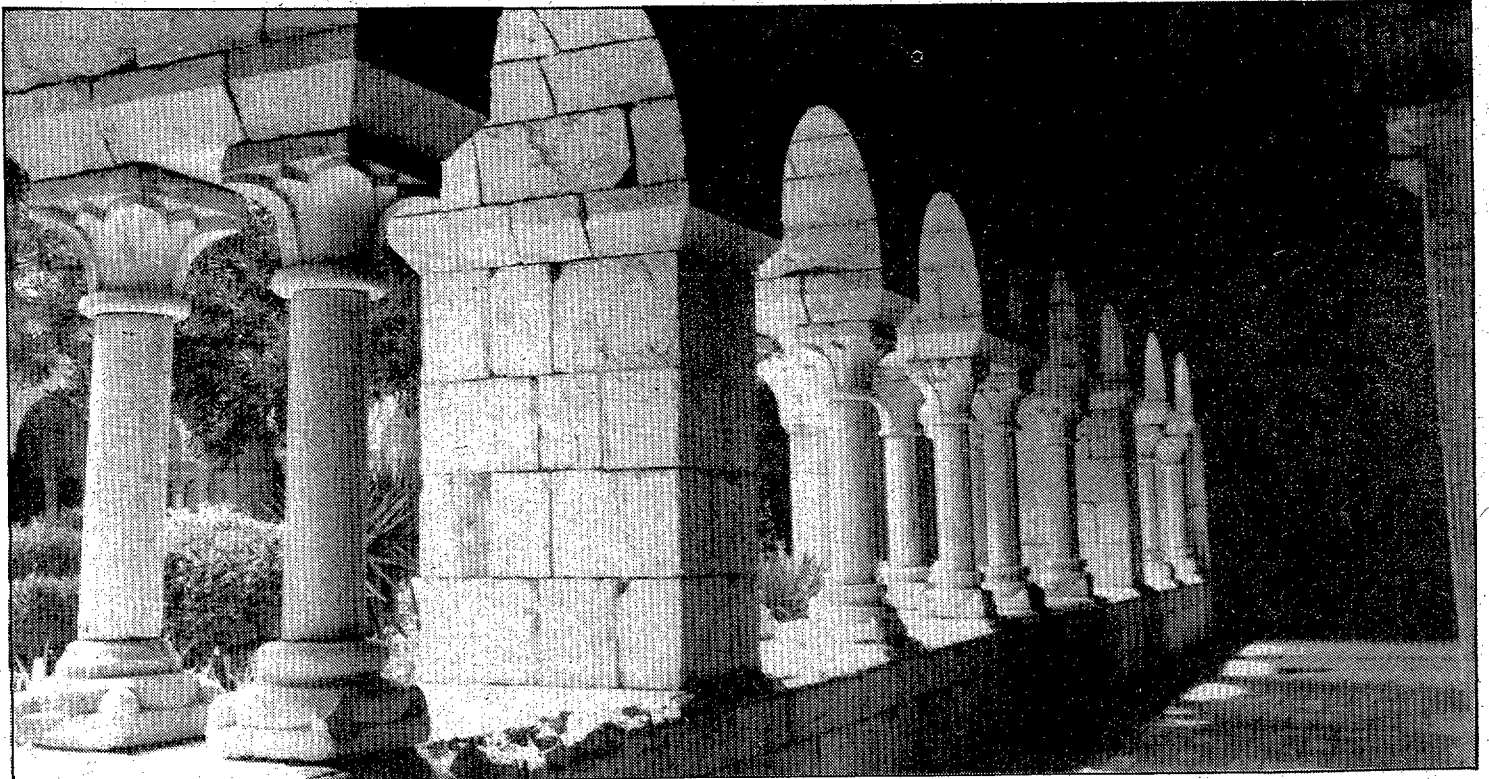
Casino Castillo de Perelada

Musicalística del Empordà, S.A.

Slovenski Oktet

El darrer concert, el 25 de setembre, ens porta un conjunt vocal eslovè que ha estat reconegut per la premsa especialitzada, com al millor del món. Fa dos anys actuaren a les fires de Figueres i els organitzadors del festival decidiren portar-los tard o d'hora. Ara tindrem l'oportunitat d'escoltar aquestes vuit veus masculines interpretant obres de Bach, Haydn, Mozart, Schubert, Schumann, Brahms, Cajkovski, Rahmaninov, Grieg i Genzmer.

Des del segle XVIII fins a principis d'aquest segle, la música vocal domina la creació musical eslovena i obté grans èxits, no només dins el país, sinó també a l'estranger. Després de la II Guerra Mundial, el món musical eslovè experimenta importants canvis i la música vocal va deixant pas a la instrumental, especialment a l'orquestral. Aquesta situació ha fet tèmer els eslovens per la continuïtat i desenvolupament del seu art vocal. Per això es crea l'Octet Eslovè que s'imposa la tasca de mantenir viu el cant. Des de la seva fundació, sempre a la recerca i difusió del seu gran patrimoni musical, l'Octet Eslovè ha treballat sense interrupció: ha fet uns 2.000 concerts al seu país i uns 600 a l'estranger, ha gravat el seu repertori —tant a Iugoslàvia com a l'estranger— en uns 22 LP i 10 cassettes, i també ha fet gravacions per a la ràdio i la televisió. En l'actualitat està considerat com el més famós grup vocal de cambra. Ha obtingut en dues ocasions el «Preseren Prize» (1957 i 64) que és el màxim guardó eslovè per a esdeveniments culturals, i en el seu XXV Aniversari el president Tito els concedí la més preuada condecoració de l'Estat. El director de l'Octet és Anton Nanut, director de l'Orquestra Simfònica de la ràdio-televisió Ljubljana.

El claustre del conjunt monumental de Vilabertran acollirà l'exposició de pintures de Daniel Lleixà i un Taller de Balca.

Manifestacions culturals paral·leles

Una de les particularitats més suggerents que caracteritzen el festival de Vilabertran és la quantitat i qualitat de manifestacions culturals que es desenvolupen paral·lelament a l'activitat musical oficial. Aquest any hi haurà dues exposicions permanents a diferents indrets del conjunt monumental. A la sala gòtica i al claustre el pintor Daniel Lleixà, autor del pòster d'aquesta edició, exposarà del 28 d'agost al 27 de setembre una mostra de les seves darreres creacions. A la

sala capitular i a la sala de l'antiga biblioteca una exposició monogràfica ens introduirà als Oficis Artesanals de l'Alt Empordà, un treball realitzat pel Grup de Tradicions i Costums del moviment de mestres de l'Empordà.

Aquesta exposició no serà només una visita sentimental i la recuperació d'un folklore, sinó que tindrà un vessant més viu, de tipus laboral, econòmic i de futur, sobre els oficis artesanals. També romandrà oberta durant

tots els dies del festival.

De fet el tema dels oficis és el nucli de les activitats d'aquest any, l'exposició anirà acompanyada de diverses propostes que s'hi relacionen: el dissabte, 5 de setembre, Jaume Alsina farà un Taller de Balca; el 12 de setembre Josep Colls i Francesc Miró glosaran dues experiències concretes sobre la pervivència i l'aprenentatge dels vells oficis; el 19 de setembre serà la projecció de la pel·lícula sobre oficis «Sempre és demà» de Pep Callís

que hi reincidirà, i finalment una taula rodona, el 26 de setembre, servirà de cloenda i reflexió sobre el tema «Artesans avui».

Completen el festival l'actuació de Tomeu Penya, un espectacle musical infantil de la Camerata de Cançó Tradicional (també sobre el tema dels oficis) i un recital de cant Gregorià a càrrec de la Schola de l'Obra Social de Santes Creus integrada per un grup de preveres del Bisbat de Tarragona.

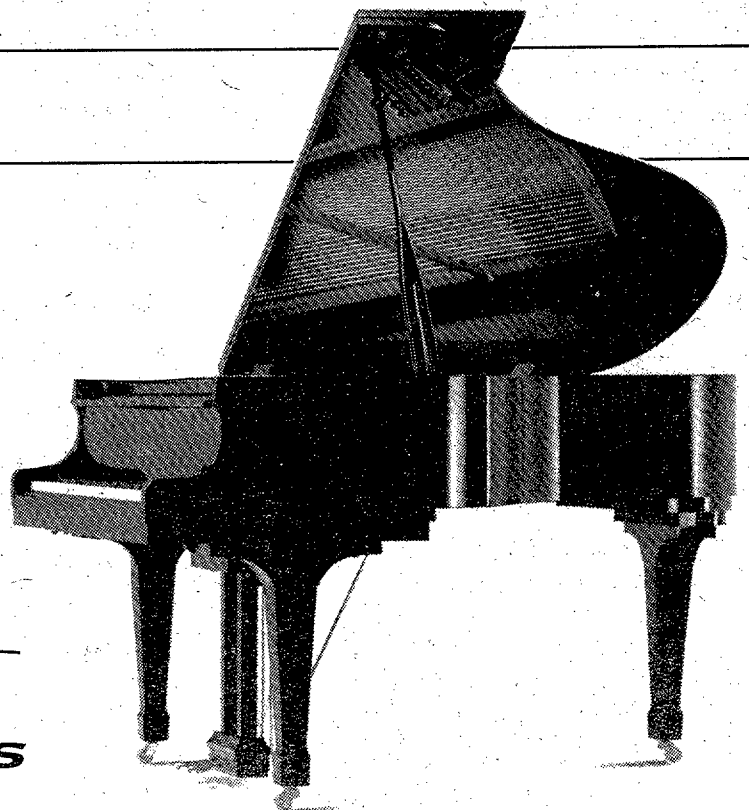
MUSICAL EIXIMENIS

PIANOS ORGUES INSTRUMENTS

EXCLUSIVES

YAMAHA
KAWAI
SCHIMMEL
PLEYEL
GAVEAU
ERARD
MEARI
HSINGHAI

YOUNG CHANG
PETROF
TECHNICS
ZIMMERMANN
EISENBERG
SEILER
BECHSTEIN
STEINWAY, etc

Grans ofertes comptat!
Terminis fins a 36 mesos
Lloguer opció compra

C/. Eiximenis, 18 - Tel. 20 63 86 GIRONA
C/. Vilafant, 51 - Tel. 50 59 66 FIGUERES

BREUS

● La Unió de Joves d'Unió Democràtica de Catalunya s'ha afegit a la campanya internacional en favor de la commutació de la pena de mort imposada a la jove nord-americana de color Paola Cooper. Paola fou jutjada pel presumpte assassinat d'una dona blanca quan tenia 15 anys d'edat i condemnada a mort. A partir del proper dia 25 la jove adoptarà la majoria d'edat i la sentència es podrà complir. En un comunicat de premsa, la Unió de Joves d'UDC va informar ahir de la tramesa d'un telegrama de solidaritat al tribunal suprem d'Indiana, última instància judicial que queda per recórrer per revisar el procés. El telegrama, amb el lema «Perquè triomfi la justícia», també ha estat enviat pel Parlament europeu i Amnistia Internacional. Josep Antoni Duran i Lleida també s'ha afegit a la campanya.

● El diputat socialista al Parlament de Catalunya, Pere Ayguadé, ha presentat una interpel·lació al Consell Executiu de la Generalitat en la qual demana explicacions sobre els retards que s'estan produint en l'abastament d'aigua potable a municipis de la comarca de les Garrigues. Aquests municipis es troben inclosos a la portada d'aigües inaugurada pel conseller d'Obres Públiques, Xavier Bigatà, el mes de juliol passat i, de moment, no ha funcionat amb regularitat com a conseqüència de les avaries enregistrades a les canonades i al sistema de bombeig d'aigua.

● Tres persones ferides de diversa consideració als incidents que es registraren divendres al recinte de les festes de Bilbao com a conseqüència de la «guerra de les banderes» continuen ingressades a l'hospital de Bar-surto. Els ferits pateixen fractura d'esternó, traumatisme facial i fractura de la mandíbula.

La Generalitat vol potenciar més la col.laboració amb la Catalunya del Nord

Prada de Conflent.— El conseller de Cultura, Joaquim Ferrer, assegurarà ahir a la Universitat Catalana d'Estiu de Prada que la Generalitat vol augmentar la col.laboració cultural amb la Catalunya del Nord.

Ferrer, que va pronunciar una conferència per explicar els acords que es varen firmar el mes de febrer passat entre la Generalitat, el Consell General dels Pirineus Orientals i l'Ajuntament de Perpinyà, es va mostrar disposat a oferir als catalans «de l'altra banda dels Pirineus, els recursos amb què compta el govern català en matèria cultural i educativa».

Aquests recursos, segons que concretà Ferrer, poden anar des de l'organització d'exposicions d'arts plàstiques, fins al lliurament de llibres editats en català per ser utilitzats a les biblioteques i a les

escoles de les comarques catalanes pertanyents a l'Estat francès.

Ferrer indicà que «ens agrada convertir Perpinyà en la segona gran ciutat cultural del territori català, per a la qual cosa és imprescindible que hi hagi un intercanvi constant d'iniciatives a tots dos costats de la frontera».

El conseller assenyalà que els acords firmats entre les institucions de la Catalunya del Nord i del Sud no haurien de servir, però, perquè l'intercanvi fos unidireccional des de Barcelona a Perpinyà, sinó també en sentit contrari.

Un únic poble català

Per la seva banda, Guy Malé, president del Consell General dels Pirineus Orientals, va insistir en la idea que el reconeixement interna-

cional de la llengua i la cultura catalana només serà possible quan es reconegui que, tot i que hi ha una frontera política, «existeix un únic poble català».

Guy Malé va demanar al president de la Universitat Catalana d'Estiu, Max Canher, que reconsideri la decisió de dimitir del seu càrrec per deixar pas a una nova direcció.

El regidor de Cultura de l'Ajuntament de Perpinyà, Salvador Fernández, considerà que la situació de la llengua catalana a les comarques del sud de França, «és dramàtica i gairebé irreversible» i denuncià que «l'Estat francès sembla ser plenament conscient que a Catalunya la consciència nacional és una conseqüència lògica de la consciència cultural, per la qual cosa l'estratègia és clara, intenten marginar la

nostra cultura al màxim».

Fernández es va mostrar també rotund en afirmar que considerava incongruent esperar l'ajuda «constitucional o no, és igual, dels països forts i dominants».

Debat sobre nacions sense estat

Ahir també el dirigent d'Herri Batasuna, Alex Ugalde, i la portaveu del «Bloque Nacionalista Galego», Maria Pilar García, varen assistir a un debat organitzat pel CIEMEN —entitat dedicada a l'estudi de les nacions sense estat— al Monestir de Sant Miquel de Cuixà.

Ugalde va dir que a les passades eleccions al Parlament europeu HB era l'única força independentista de l'Estat espanyol amb possibilitats reals d'obtenir un escó a la Cambra d'Estrasburg.

Els serveis mínims funcionaren normalment

La vaga dels controladors provoca retards de cinc hores als vols

Barcelona.— La vaga de controladors aeris de l'aeroport del Prat de Barcelona va provocar ahir retards de fins a cinc hores en l'arribada dels avions.

Els controladors aeris convocaren la jornada de vaga per reivindicar l'abonament de les gratificacions per serveis especials, que, segons ells, els deu l'administració des del 79.

Representants del comitè de vaga han explicat que els seus companys dels aeroports de Saragossa i Palma de Mallorca ja cobren les gratificacions, després d'haver recorregut davant els tribunals, per la qual cosa han qualificat la situació de «paradoxal».

La vaga va afectar fonamentalment l'arribada dels vols no regulars i segons els representants del comitè de vaga hi havia avions que havien de venir a Barcelona amb demora indefinida.

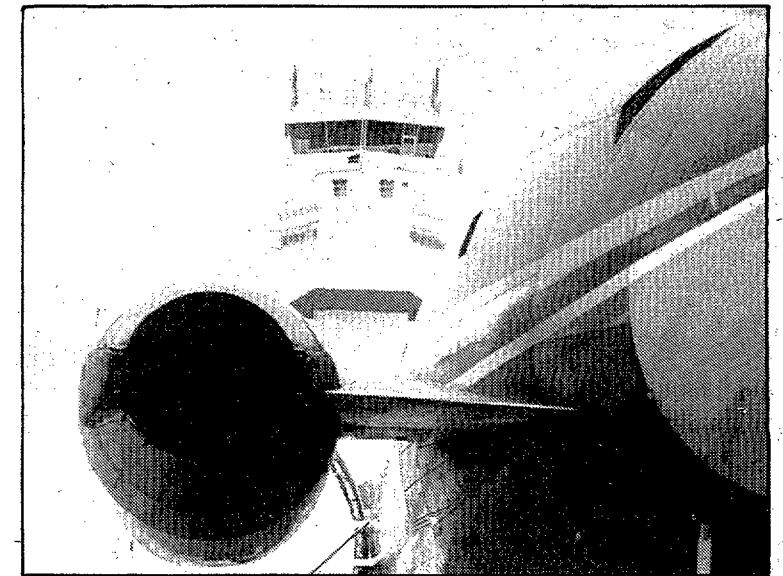
La vaga de controladors del Prat també afectà els aeroports de Girona, Reus, Palma de Mallorca, València, Alacant, Múrcia i Almeria, ja que des de Barcelona es controla gran part del trànsit aeri d'aquestes localitats.

Ibèria, per la seva banda, va suspendre vuit vols entre Barcelona i Londres, Milà, París i València i va unificar-ne uns altres sis entre Madrid, Roma i Milà.

Els controladors tenen previst fer noves jornades de vaga els propers dies 29 d'agost i 5 de setembre.

Boicot

Com a conseqüència de la vaga, Vernon Murphy, director comercial adjunt de l'aeroport londinenc de Gatwick, ha demanat als turistes britànics que boicotegin els

La vaga de controladors del Prat també afectà l'aeroport de Girona.

viatges a Espanya.

Murphy ha acusat els controladors aeris espanyols «d'estar posant un ganivet al coll dels turistes britànics» amb les seves

vagues. «Aquesta és la quarta vegada durant la temporada que els treballadors de l'aviació civil espanyola ens ocasionen problemes».

Demanen que es faci un referèndum

Els radicals recullen firmes per als Estats Units d'Europa

Barcelona.— Els partits radicals italians, francesos i belgues han organitzat una campanya de recollida de signatures per demanar al Parlament europeu que es faci un referèndum consultiu que decidiria la constitució dels Estats Units d'Europa.

Representants d'Itàlia i França expliquen aquests dies arreu del país els objectius de la iniciativa.

Els moviments radicals europeus pretenen la constitució d'una força política transnacional que, al marge de les reivindicacions de cada país, lluitarà per la pau, els drets de l'home, l'objecció de consciència i el medi ambient.

Els promotors d'aquesta iniciativa volen delimitar les concepcions establertes pels diferents partits radicals europeus dins de les seves fronteres.

Ahir els representants italians i francesos eren a Sant Sebastià, on el representant dels radicals al País Basc, Juanxo Domínguez, assegurarà que «no som el partit de la Cicciolina, ni som extre-

mistes. Som un partit d'opinió, encara que situat a l'esquerra de l'espectre polític».

Personalitats de diferents països europeus, des de premis Nobel com la Rita Levi o Geroge Wald, dissidents soviètics o artistes com Miguel Bosé s'han sumat ja a aquesta proposta.

La campanya ja ha recorregut diferents ciutats a Catalunya, Cantàbria i el País Basc.

El Parlament europeu ja té coneixement d'aquest moviment transnacional a través d'una primera petició, firmada per uns quants centenars de ciutadans de tot Europa, que fou enviada a la reunió de Brussel·les del 29 i el 30 de juny passat.

El partit radical busca l'establiment de les bases associatives i organitzatives de la seva transformació a través d'una campanya d'inscripcions a tot Europa.

La figura de Gandhi, màxim representant de la no violència, protagonitza la imatge d'aquest moviment.

ESCRIT AL DIETARI

París, 14 juillet

LLUÍS BUSQUETS I GRABULOSA

Abans d'ahir, diumenge, el vam dedicar als dos museus per antonomàsia: Louvre, al matí; a la tarda, el Quai d'Orsay, on, en el denominat Musée du XIX Siècle, ara s'aplega tot l'impressionisme del Jeu du Paume, que fa anys ja vaig tenir ocasió d'admirar. Per veure bé un museu —i, encara més, si és d'aquests tan mastodòntics—, se n'ha de saber un xic. Ningú no pretendria llegir tots els llibres —ni tan sols els títols— en la visita a una biblioteca. Als museus cal tenir triades obres concretes on detenir-se i passar a vista d'ocell les altres. Del Louvre m'interessaven les antiguitats mesopotàmiques i assiries (l'Intendent de Mai, l'Estela dels Voltors, el Codi de Hammurabi o els braus de Khorsabad (respectivament dels segles XXVIII, XXV, XVIII i VIII abans de Crist!) més que les egípcies, gregues (tot i les hel·lenístiques Victòria de Samotràcia i Venus de Milo) o romanes, que ja he contemplat al British, a Egipte, a Grècia o a Roma; l'art italià del XIV a XVI, més que el francès, Rembrandt més que Rubens... Igualment a l'Orsay hi ha de tot, però encara no han descobert Casas ni Rusiñol! Són tan xovinistes aquests francesos...

A la sortida, vam caminar fins a l'Assemblea Nacional, els Invàlids i la Concorde —on preparaven tribunes i empostissats per a la desfilada militar del 14— i, al vespre, encara vam passejar de la

madeleine fins a la plaça Vendôme —una filigrana d'Hardouin-Mansart, preciosa a la nit— per acabar a les atraccions de les Tulleries, molt menys sofisticades —i eròtiques— que les del Prater vienès.

Ahir vam passar mitja diada a Fontainebleau, on vam anar pel nostre compte, des de l'estació de Lyon. Vam voltar pels jardins en calessa —150 Ha!— i vam visitar les grans appartements. En algun d'aquests es deuria signar el tractat pel qual, explotant hàbilment les ambicions de Godoy, els francesos, amb Napoleó al front, ens enviaren per última vegada... de les moltes que han fet al llarg de la història. De retorn a París, encara vam voler conèixer el Marais —Saint Paul, Bastilla, Vosges...— abans d'anar-nos a empolainar per assistir a un espectacle de ballets a l'Òpera: fragments de Raymonda, de Glazounov, amb un Nureiev esplèndid; La pavane du Maure, de Purcell, una magnífica reelaboració de l'Otel·lo shakespearà, i el Quatre derniers lieder, de R. Strauss, amb una coreografia senzillíssima però magnífica de Rudi Van Dantzig. A la sortida, París era una festa. Els espetecs dels petards esclaiaven els turistes del boulevard dels Caputxins i, a la plaça de Havre, prop del nostre hotel, els carrers estaven tallats i la gent participava a una ballaruga popular. Era més de mitjanit. Èrem a dia 14. Avui, tot serà tancat.

París, 14 juliol de 1987

Abandonaron sin explotar cuatro granadas y erraron tres veces su objetivo

Los terroristas fallan un atentado contra la casa cuartel de Deva

San Sebastián.— Los autores del atentado contra la casa cuartel de la Guardia Civil en Deva (Guipúzcoa) erraron su objetivo en tres ocasiones y abandonaron sin explotar en el campo otras cuatro granadas.

Sobre las tres de la madrugada del sábado se produjo una explosión, a la que siguieron otras dos casi una hora después, al igual que la anterior debidas al lanzamiento de granadas anticarro desde una distancia aproximada de 250 metros.

Los artefactos explosionaron en un descampado y no se produjeron heridos entre las 30 familias que habitan la casa cuartel, ni daños materiales en las viviendas.

Después de escucharse las explosiones, la Guardia Civil inició un rastreo en la zona próxima al cuar-

tel, ante la posibilidad de que hubiera algún otro artefacto sin estallar o una bomba trampa.

En la labor de rastreo, realizada por miembros de los servicios de información y desactivación de ese cuerpo, colaboró un helicóptero, y dio como resultado la localización de cuatro granadas ubicadas en sus respectivos tubos de lanzamiento en las proximidades de la casa cuartel.

Las treinta familias que residen en las viviendas de la Guardia Civil fueron evacuadas por este motivo, y la carretera N-634 fue cortada al tráfico, para impedir que se produjera alguna desgracia mientras se realizaban las labores de desactivación.

En las carreteras que comunican Deva con los pueblos limítrofes se establecieron controles por fuerzas de la Benemérita.

Según informó el Gobierno Civil de Guipúzcoa, estas granadas estaban colocadas en sus respectivos tubos de lanzamiento y se encontraban situadas en el suelo, apuntando al acuartelamiento, desde una distancia aproximada a los 300 metros.

Precauciones ante una posible bomba-trampa

Miembros del Grupo de desactivación de la Guardia Civil han procedido a la inutilización de las granadas, una vez adoptadas todas las debidas precauciones, ante la posibilidad de que hubieran sido colocadas bombas-trampa en las inmediaciones de las granadas.

Fuentes de la Guardia Civil indicaron que las granadas son similares a las utilizadas por ETA-M en anteriores ocasiones. Las grana-

das, denominadas «contra carro», están pensadas para destruir un carro de combate.

«Tienen un gran poder rompedor», aclararon las mismas fuentes, quienes agregaron que, «de haber impactado en las viviendas, la zona afectada podría haber sido arrasada completamente».

La dificultad del terreno y la sospecha de que las cuatro granadas sin explotar fueran en realidad una trampa para los encargados de su desactivación ha provocado que esta labor se esté desarrollando con un cierto retraso.

El Grupo de desactivación de la Guardia Civil está apoyado en esta labor por perro adiestrados, cuya función es penetrar en la zona donde se pueden hallar las posibles trampas y localizarlas.

Es el sexto encuentro entre los mandatarios

Felipe González se reunirá el martes con Mitterrand

Madrid.— El Presidente del Gobierno, Felipe González, mantendrá el próximo martes una reunión de trabajo con el presidente de la República Francesa, Francois Mitterrand, en la localidad francesa de Latche, según confirmó ayer la oficina del portavoz del Gobierno.

Las conversaciones versarán sobre cuestiones europeas e internacionales de actualidad.

Felipe González acudirá a la residencia de verano del presidente francés, en Latche.

Este es el sexto encuentro que mantiene Felipe González con el presidente galo desde que ocupa la Presidencia del Gobierno.

El primero se celebró en el Palacio del Eliseo, en París, el 20 de diciembre de 1983, en un momento en que las relaciones hispano-francesas estaban en un punto muerto

por las dificultades puestas por Francia al ingreso de España en la CEE y por los problemas surgidos en torno a la colaboración francesa en la lucha antiterrorista.

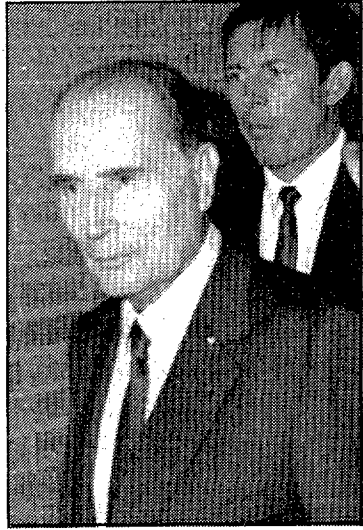
El 29 de junio de 1984 se produjo la segunda entrevista entre los dos mandatarios, pero esta vez el marco del encuentro fue el Palacio de la Moncloa.

Durante una hora y en un ambiente de gran cordialidad, los dos políticos analizaron los resultados de la Cumbre Europea de Fontainebleau, en la que quedó desbloqueado el proceso de adhesión de España a la CEE.

Ocho meses más tarde, el 9 de marzo de 1985, Felipe González se entrevistó en París con el presidente francés y los entonces primer ministro y ministro de Asuntos Exteriores, Laurent Fabius y Roland

Felipe González.

François Mitterrand.

Dumas, respectivamente.

En Londres, el 6 de diciembre de 1986, cenaron juntos ambos mandatarios, aprovechando su estancia en la capital británica, para asistir a una reunión del Consejo de Europa en la que González propuso un «código de conducta

único» ante el terrorismo.

El quinto encuentro se celebró el pasado 11 de marzo en Madrid, a donde acudió Mitterrand para asistir a la cumbre franco-española en la que se abordaron los problemas económicos de la CEE y de la seguridad europea.

Ayer partió de Al Ahmadi el cuarto convoy de petroleros con escolta

Arabia Saudí accede a ayudar a EE.UU. en el Golfo Pérsico

Washington.— Arabia Saudí ha accedido a que aviones norteamericanos en el Golfo Pérsico utilicen sus bases aéreas para su reabastecimiento, a pesar de su recelo de no vincularse militarmente con Estados Unidos, según informaba ayer el diario «Washington Post».

El diario cita a funcionarios norteamericanos que declararon que Arabia Saudí permitirá que los aviones de los portaaviones norteamericanos y los aparatos de lucha antisubmarina puedan utilizar sus bases aéreas para reabastecerse.

Hasta hace poco, el Gobierno saudí se ha negado a conceder tales permisos por temor a vinculaciones militares demasiado estrechas con Estados Unidos, que podrían dañar su posición en el mundo árabe.

Los funcionarios aclararon que los aviones norteamericanos podrán utilizar las bases saudíes sólo en casos de emergencia o «de necesidad».

Aunque los términos del entendimiento con Arabia Saudí no están claros, un funcionario agregó que estarán determinados por situaciones en las que se puedan ver los aviones norteamericanos en una confrontación aérea con Irán.

El entendimiento, que no está basado en un acuerdo formal, va más allá del permiso concedido por Arabia Saudí desde 1980 para que cuatro aviones radar «Awacs» operen en territorio saudí, así como para que tres aviones cisterna reabastezcan en el vuelo a los primeros.

El «Washington Post» informó que Kuwait ha accedido a ofrecer su territorio para que puedan ser reabastecidos de combustible los aviones que patrullan los petroleros kuwaitíes con bandera estadounidense en el Golfo Pérsico.

Salida del cuarto convoy

El cuarto convoy de navíos ku-

waitíes con bandera y escolta estadounidense salió ayer de la terminal petrolífera de Al Ahmadi, en Kuwait, y se adentró hacia el sur, en aguas del Golfo Pérsico.

Según fuentes navieras kuwaitíes, uno de los barcos es el superpetrolero «Bridgeton», de 401.000 toneladas, que porta crudo y gas propano. Los otros tres son los más pequeños, «Gas king», «Sea isle City» y «Ocean city».

El «Bridgeton» chocó con una mina en el camino de ida frente a las costas de Kuwait el pasado 24 de julio, sin que se produjeran daños personales.

Pese a ello, sólo transportará el 75 por ciento del petróleo previsto, debido a los daños sufridos en los contenedores de crudo.

Las fuentes dijeron que los tres navíos salieron escoltados por tres buques estadounidenses de guerra.

TELEX

● Juan Cruz Alli, candidato de UPN a la presidencia del gobierno de Navarra, fue rechazado por segunda vez por el pleno de la cámara: Allí obtuvo 19 votos a favor (14 de UPN, 3 de UDF y 2 de API), 25 en contra (14 del PSOE, 6 de HB, 4 de EA y 1 de EE) y 4 abstenciones, del CDS.

● El sirio Monzer Al-Kassar, que tiene prohibida su entrada en España desde el pasado mes de julio, abandonó ayer al mediodía territorio español desde el aeropuerto de Málaga. A Al-Kassar no se le permitió entrar en España el 24 de julio por una orden de la Seguridad del Estado.

● El enviado especial de la Iglesia Anglicana, Terry Waite, desaparecido en Líbano a principios de este año, será «puesto en libertad muy pronto, a cambio de cinco millones de dólares». Así lo informó ayer el semanario libanés «As Shira», considerado bien informado por su especial vinculación a grupos fundamentalistas islámicos, presuntos secuestradores de los rehenes extranjeros en Líbano. Este semanario, el primero en revelar el escándalo de la venta de armas estadounidenses a Irán (Irangate), aseguró ayer que ya se ha llegado a un acuerdo entre los secuestradores de Waite y Gran Bretaña, utilizando como mediador a un líder político libanés (presumiblemente el jefe druso Walid Jumlat).

● El canciller federal alemán Helmut Kohl no incluirá a Berlín Este en un posible viaje a la República Democrática Alemana (RDA) como devolución de la próxima visita a este país del máximo dirigente germano-oriental, Erich Honecker. La negativa se justifica aquí con el argumento de que ello representaría su reconocimiento de hecho como capital de la RDA.

LA NOVA CAVALLERIA LLEUGERA DE PEGASO EKUS

VEGEU-LOS I PROVEU-LOS A
AUTOREMOLCS GIRONA, S.A.

CONCESSIONARI PER A GIRONA I PROVINCIA

Ctra. Nacional II - Tel. 20 55 62
SARRIÀ DE TER - GIRONA

Euroqualitat Pegaso

EL FC BARCELONA GANÓ ANOCHE EN FIGUERES (0-1)

Un fútbol rápido dio buen espectáculo

Una primera mitad muy entretenida dio paso a la feria del cambio en el segundo, que concluyó con un tanto de López López a siete minutos del final

Figueres — FC Barcelona, 0-1 (0-0)

Árbitro: Sergi Albert, del Colegio barcelonés. Estuvo globalmente bien, pero con dos problemas. Uno, sus jueces de línea y otro, un claro penalty cometido sobre Pitu Duran a los 62 minutos, que no señaló. Amonestó a Gratacós, del Figueres.

Figueres: Soldevila; Russet, Maldonado, Bolaños, Brasi; Menchaca, Bosnjak, Molet (Martínez, minuto 7), Duran; Cañizares y Corominas.

En el segundo tiempo: Boix; Russet (Valentín, minuto 78), Gratacós, Guitart, Brasi; Menchaca, Muller, Duran, Requena; Cuevas y Forcadell.

FC Barcelona: Zubizarreta; Cristóbal, Moratalla, Alexanco, Manolo; Vinyals, Víctor, Roberto, Calderé; Lineker, Urbano.

En el segundo tiempo: Urruti; Gerardo, Moratalla (Urbano, minuto 57), Salva, Fradera; Pedraza, Roberto, Rojo, Calderé (Vinyals, minuto 78); Hughes y López López.

Gol: 0-1, minuto 83: Falta en la posición de interior derecha. Pedraza cuelga al segundo palo. Toda la retaguardia del Figueres se queda estática y Roberto cabecea hacia el fondo de la red, si bien López López, en la misma línea de gol, acaba de empujar la trayectoria del esférico.

Notas varias: Unos 8.000 espectadores en noche de calor sofocante. Difícilmente el Figueres habrá cubierto el presupuesto. Antes del partido fue entregada la insignia de oro y brillantes al socio número 1 de la entidad, Joan Raurich, que recogió su nieto. Guitart recibió dos trofeos como el jugador más regular del pasado año. En el descanso, fue Molet quien recibió la insignia de oro y brillantes. El Figueres lanzó dos córners (1 y 1) por cinco el Barcelona (2 y 3).

JORDI XARGAYÓ

Figueres.— La puesta de largo del Figueres 87-88 se saldó anoche con una derrota ante el FC Barcelona —inmerecida—, pero con una entretenida velada de fútbol, ofrecida por dos equipos que presentaron unos sistemas de juego bastante similares y que, a base de velocidad y ganas, ofrecieron buenas dosis de fútbol a un público que salió satisfecho por el espectáculo presenciado y por la mayor impresión de conjunto que ofreció el Figueres con respecto al resto de la pretemporada. La victoria barcelonista por 0-1, materializada entre Roberto y López López a siete minutos del final, pudo haber sido distinta si Sergi Albert no se hubiera dejado impresionar por la «penalitis» azulgrana y hubiera señalado una clara pena máxima cometida sobre Pitu Duran cuando, a los 17 minutos de la reanudación, entró solo dentro del área y fue zancadilleado por detrás.

Primer tiempo vibrante

Los primeros 45 minutos, vibrantes y de ataques constantes en una y otra portería, ofrecieron el mejor fútbol de la noche. Paquito sorprendió con la colocación de Soldevila bajo los palos, mientras que en el centro del campo volvía a emparejar a Bosnjak y Martínez —primero Molet— y en punta situaba a Corominas y Cañizares. El Barcelona presentaba una aglomera-

ción de jugadores en la zona ancha del campo, quedando Lineker, muy bien sujetado por Maldonado, como ave solitaria en la zona atacante.

El Figueres supo abordar perfectamente el pressing barcelonista en el medio campo, a base bien de acertadas triangulaciones, bien por escapadas de Russet por la banda, bien con balones largos sobre un Esteve Corominas que fue una pesadilla para la defensa azulgrana. En la medular, Menchaca y Duran se movían bien por las bandas, mientras Martínez mejoró ostensiblemente anteriores actuaciones de pretemporada y Bosnjak se mostraba bastante apagado. Uno de los jugadores que levantó mayores aplausos fue un Russet plebérico de fuerza que realizó varias escapadas portentosas por la banda. El Figueres puso cerco sobre la meta de Zubizarreta en el primer cuarto de hora, mientras los barcelonistas mantenían inédito a un Soldevila que intervino muy poco, pero con acierto, durante todo el primer tiempo. Alexanco, a los 11 minutos, intercepta un balón que Pitu Duran envía en profundidad a un Bolaños en buena forma que podía ser mortal de necesidad. Menchaca, a los 11, dispara rozando la base del poste. Y a los 13 llega una de las jugadas más aplaudidas. Russet se va por fuerza a través de la banda derecha, combina con Menchaca, y el centro del propio Russet es rematado por Corominas al poste. Siete minutos

El Figueres se mostró activo y luchador. (Foto DANI DUCH).

después, Menchaca profundiza perfectamente y un activo Cañizares se planta solo ante Zubi. El remate, ya vitoreado desde las gradas, es despejado por el guardameta del Barça. Los azulgranas tuvieron dos buenas oportunidades en la última media hora. Una de Calderé en buena jugada de Lineker y otra de Roberto, también en jugada del británico. A pesar de que el Barça no apretó el acelerador a fondo, el público disfrutó con un primer tiempo de velocidad y sin que mediara concesión por parte de ningún contendiente.

La feria del cambio

La segunda mitad, a pesar de que tuvo fases de buen entretenimiento, presentó otra decoración por los múltiples cambios realizados por ambos entrenadores: Siete el Figueres y ocho el Barcelona. Esto trastocó algo el juego de ambos equipos en los primeros minutos, pero el Figueres no tardó en

animarse con un disparo de Forcadell desde fuera del área (minuto 10) y el comentado penalty a Pitu Duran (minuto 17).

En esta segunda mitad, el Barcelona, quizás por aquello que muchos jugadores buscan o la titularidad o no ser cedidos a otros equipos, controló mayormente la situación, eso sí, sin crear excesivos peligros sobre la portería de Paco Boix. El galés Mark Hughes tampoco hizo nada ante un rival de inferior categoría, pero sí un López López que se movió como viene siendo habitual cuando le hemos visto contra el Figueres. Pedraza movió bien a su equipo por la derecha, mientras Calderé mantenía un ritmo vivo. Más apagados estuvieron Roberto y Calderé en la zona ancha.

El Figueres presentaba una delantera de condiciones distintas con respecto a la primera mitad. Forcadell intervino poco en juego y Cuevas se mostró todavía algo

lento y sin estar en su mejor forma. En la parcela ancha no existió el mismo control que en la primera mitad. Muller lo intentó, pero anoche no se mostró excesivamente acertado. El Figueres seguía intentando las penetraciones por la banda con Menchaca y Russet de operadores. Quien anoche estuvo ligeramente superior a los anteriores partidos de pretemporada fue Brasi, aunque no es menos cierto que aún ha de mejorar bastante.

Después de una fase de juego algo más anodino, llegó el gol de López López que antecedió a otra buena oportunidad de este joven jugador barcelonista que Boix despejó con apuros. El Barcelona terminaba imponiéndose por un mínimo 0-1, aunque el Figueres hizo méritos suficientes para lograr el empate. Cuando menos, el Figueres de anoche ofreció una mejor impresión que en anteriores partidos, sobre todo en lo que respecta a la conjunción del engranaje.

El Barcelona tuvo serias dificultades para derrotar a un Figueres que anoche gustó. (Fotos DANI DUCH).

EL FC BARCELONA GANÓ ANOCHE EN FIGUERES (0-1)

Paquito: «Ha sido un buen encuentro»

Venables: «Nos ha salido algo caro, porque tengo a varios jugadores con golpes»

Venables vio el partido con mucha tranquilidad. (Foto DANI DUCH).

Bosnjak probando, sin fortuna, el disparo. (Foto DANI DUCH).

JORDI XARGAYO

Figueres.— En una sala de prensa algo más repleta que de costumbre, que parecía algo así como una sauna, Paquito manifestó que «el resultado, de haber sido favorable, hubiera podido animar algo a la afición. Yo pienso que los dos equipos estuvimos muy bien asentados sobre el campo. Nuestro juego obligó al Barcelona a utilizar otros recursos de los habituales, porque tenía serias dificultades para entrar en el área». No hay que olvidar que Paquito conoce perfectamente los sistemas de juego del Barça, no en vano el pasado año estuvo en el «stage» de Andorra y obtuvo permiso de Terry Venables para presenciar sesiones preparatorias durante la liga. El entrenador figuerense se lamentaba del penal-

ty a Pitu Duran no señalado, a la vez que decía que «he sacado muchas cosas buenas del partido».

Paquito, al igual que la mayoría, opinaba que «ha sido nuestro mejor partido de la pretemporada. Ocurre siempre que el equipo inferior está más motivado. Nosotros tenemos gente técnica que sabe estar en el campo, incluso, mientras ha permanecido Molet en el mismo, el equipo ha estado bien situado». En algunas fases, debido a que ambos equipos jugaban con defensas en línea, era curioso ver cómo todo el juego se desarrollaba en una franja central de unos 25 metros: «Las tácticas —señalaba Paquito— te llevan a trabajar un poco de este modo. En este tipo de situaciones es importante que aparezca un hombre que desnivele las

fuerzas. Y en el Barcelona el que lo puede hacer es Schuster, pero hoy no estaba». Se le preguntó por si la alineación presentada anoche sería la que iniciaría la liga: «No tiene nada que ver. Además, no la sabréis nunca antes de los partidos. No porque no quiera dársela a los periodistas, sino que mi deseo es que los jugadores estén motivados hasta el último momento». Al preguntarle si la primera mitad había sido más vistosa que la segunda, señaló que «durante los 90 minutos te preocupas de muchas cosas. También hay que tener en cuenta que en el Barça hay unos jugadores que se sienten titulares y otros que salen y buscan encontrar un puesto en el equipo». El Figueres adoleció del problema de siempre: los balones bombeados, que eran un de-

fecto el pasado año y que, por lo visto hasta ahora, con los dos goles del Porto Alegre y el del Barcelona de anoche, no ha podido corregirse: «Pues Paquito irá de cabeza...», comentaba sonriente el entrenador unionista, para añadir que «habrá que buscar una solución para resolverlo».

Terry Venables

El entrenador barcelonista, que acudió a la sala de prensa acompañado de su inseparable traductor Graham Turner, comenzó manifestando que «el partido nos ha salido un poco caro, porque tengo varios lesionados. Moratalla ha recibido un golpe en el mismo sitio en el que ya se lesionó contra el Ajax; Lineker sufre un esguince en el tobillo y no podrá viajar a Alicante. Urruti no tiene nada».

Se le preguntó por las conclusiones que sacó en el partido: «No muchas, porque hemos realizado bastantes cambios. Mi intención era realizar una nueva selección en vistas al inicio de la liga. Sigo con esta tarea, pero los golpes recibidos me dificultarán el trabajo. En la segunda mitad, he visto bien a López López y Pedraza». Valoraba el encuentro como «disputado». El Figueres tiene un estadio muy bonito y una organización que me gusta. Tienen un equipo conjuntado que me ha gustado». Acerca del penalty a Pitu Duran no sancionado, Venables se fue por la tangente: «No me lo ha parecido, pero en otras circunstancias no me hubiera sorprendido que en aquella jugada hubieran señalado penalty a favor del equipo local».

Pascual Maragall: «El partido ha sido bonito, pero he pasado mucho calor»

Nicolau Casaus: «Era evidente que Schuster, después de jugar en Gijón, no podía venir esta noche a Figueres»

J.X.

Figueres.— El alcalde de Barcelona, Pascual Maragall, que se encuentra de fin de semana en la localidad gerundense de Rupit, presidió la confrontación disputada anoche. Cuando le abordamos, lo primero que comentó es que «ha hecho mucho calor. Estoy casi ahogado. He disfrutado con el partido, sobre todo al principio». Entrando en detalles, dijo que «he visto bien al Figueres. Me han gustado todos sus jugadores. Y del Barça, destacaría a Cristóbal y Vinyals». El alcalde echaba un ayudita a la cantera.

Lamentaba, como todos, la ausencia de Schuster, porque «es un jugador de primera línea». Indicaba también que «no había visto nunca el campo del Figueres y ciertamente es muy bonito». Aprovechamos la ocasión para referirnos a Banyoles-92: «El tema está muy bien, pero hay que seguir luchando. Tengo que hablar próximamente con el alcalde para saber cómo está la plani-

ficación». No se definió en cuanto a la fecha en la que se tomará la decisión.

Nicolau Casaus

El vicepresidente azulgrana explicó que «el Figueres me ha gustado mucho. Practica un juego moderno, con balones a las bandas y avanzando a base de triangulaciones», y añadía que «el Barcelona no me ha gustado tanto. Debido a los muchos cambios realizados, no he visto un juego de conjunto. El Figueres ha hecho un buen papel».

Era obligado preguntarle el porqué Schuster estuvo en Gijón y no en Barcelona: «Existía un compromiso social del club. También había la intención de que viniese aquí, pero ya sabéis que tuvo un ajetreado viaje para llegar a Gijón, cosa que no hizo hasta dos horas antes del partido. Ha regresado cansado a Barcelona y era evidente que no viniese. No creo que su ausencia haya restado público, porque ha venido toda la plantilla entera del Barcelona».

Josep Molet

Estaba satisfecho por el homenaje «porque me llevo un recuerdo muy bonito. Lástima de aquella lesión en febrero del 85, porque resulta mucho más alegre poder jugar. Cuando he permanecido en el campo, he sentido mucha rabia de haber tenido que dejar el fútbol por una lesión, al propio tiempo que me he sentido satisfecho por vestir nuevamente la camiseta del Figueres». Indicaba, finalmente, que «yo lo di todo por el Figueres cuando jugaba y hoy el público me ha respondido de igual forma».

Russet

Fue uno de los triunfadores en el partido de anoche: «El principio ha sido bueno, pero no tanto el final, porque he notado unas pequeñas molestias detrás del muslo. No es importante, pero con el mister ya hemos planificado unos entrenamientos a base de estiramientos». Señalaba Russet que «ha sido nuestro mejor partido de pretemporada. El sábado, ante el Burgos, se verá nuestro verdadero potencial... que será bueno».

El homenaje a Josep Molet...

J.X.

Figueres.— Josep Molet, el que fuera excelente jugador del Figueres y que una lesión retiró prematuramente del fútbol, recibió anoche un cálido y merecido homenaje. Molet jugó los primeros siete minutos de partido... y hasta dio un perfecto pase en profundidad que no fue aprovechado por unos escasos centímetros que marcaron un fuera de juego. Molet fue despedido del campo con el público puesto en pie y, en el descanso, recibió la insignia de oro y brillantes del Figueres.

El único problema es el silencio que rodeó a este homenaje. Ningún medio de comunicación había recibido noticia alguna al respecto. Cuando preguntamos por qué, nos dijeron que «ya salía en los programas». A partir de ahora, las noticias del Figueres estarán en los programas...

A LA TERCERA TAMPOCO FUE LA VENCIDA

El Girona, sin el Nostra Catalunya (0-2)

Supo contener muy bien a un Lleida que llevó casi siempre la iniciativa del juego, aunque los rojiblancos sólo crearon algún peligro a partir del 0-1

Girona-Lleida, 0-2 (0-0)

Árbitro: Uzcudum Gómez, bien. Mostró tarjetas amarillas a Lozano y Espigulé, del Girona y a Rubio y Palau, del Lleida.

Girona: Cendoya, Sagué, Fita, Montes, Espigulé, Bayona, Abad, Saló (Elias, minuto 46) (Geli, minuto 70), Lozano, Torreblanca y Cristo.

Lleida: Arumí, Rubio, Lecumberri, Maza, David, Luengo, Mario, Glaría (Roberto, minuto 87), Azcona, Planelles (Emilio, minuto 81) y Palau.

Goles: 0-1: minuto 52. Tras varios rechaces el balón vuelve al área del Girona y allí Mario, de espaldas a la portería y sin dejar botarlo, lo introduce al fondo de la red.

0-2: minuto 90. Falta indirecta al borde del área. Palau toca en corto y David agarra un fuerte zurdazo que se cuele junto la cepea del poste.

Notas varias: El estadio de la Avenida de Sarrià registró hasta poco más de media entrada a medida que se acercaba el inicio del Español-Stuttgart. Noche calurosa y césped en aceptables condiciones. El Girona lanzó dos córners (1 y 1) por diecisiete el Lleida (12 y 5).

JOAN ROCA

Enviado Especial

Barcelona.— Tampoco a la tercera final fue la vencida y el Girona se volvió a quedar sin llevar el trofeo Nostra Catalunya a sus vitrinas, perdiendo el encuentro jugado en la tarde-noche de ayer frente al Lleida por 0-2. El conjunto de la Terra Ferma impuso sobre el césped su superior categoría y casi siempre corrió a su cargo el dominio, aunque estéril, porque el Girona supo contener muy bien las acciones ofensivas y que, en contrapartida, sólo creó peligro al portal defendido por Arumí a partir del 0-1.

El Girona tiene el consuelo de haber cedido ante un Segunda A tras luchar incansablemente durante los noventa minutos. Fue otra prueba positiva para los hombres de Alfonso Muñoz a una semana del inicio de la liga, aunque todavía hay algunos puntos que no funcionan en demasía.

Anodino

Con las gradas prácticamente vacías empezó un primer tiempo cuya tónica general fue el aburrimiento y el juego anodino por parte de ambos contendientes. El portero ilerdense, Arumí, no tuvo que intervenir en ninguna acción de peligro y tampoco el Lleida puso en excesivos aprietos a Cendoya que, junto a Espigulé, fue el más destacado por el Girona.

Alfonso Muñoz empleó la táctica que ha venido utilizando en todos los amistosos y que tiene prevista para el campeonato liguero. Tres hombres en la defensa (Sagué y Fita como marcadores de

Mario y Azcona, respectivamente con Montes de líbero) y aglutinando a cinco centrocampistas: Bayona, Torreblanca, Saló, con Espigulé de enlace con la zaga y Cristo con una delantera que estaba compuesta por Abad y Lozano, que poco pudieron hacer ante la sobria defensa azulada.

Todas las ocasiones de los primeros cuarenta y cinco minutos se sucedieron en el marco rojiblanco, aunque todas ellas aisladas y poco peligrosas, a excepción de un cabezazo a bocajarro de Glaría, que Cendoya desvió a córner en una sensacional intervención. Si bien el Girona salió con mucho empuje en los compases iniciales, la iniciativa corrió a cargo de un Lleida que movía con soltura el balón en el centro del campo, pero ni Azcona, Mario ni Palau —que actuó como media punta— encontraban la fórmula para superar la defensa gerundense.

De las botas del lateral derecho Rubio salían los mayores peligros del Lleida. Dos disparos suyos en los minutos 13 y 18 salieron fuera por poco. La última oportunidad del Lleida en este primer tiempo fue un córner ejecutado por Planelles con una semitijera de David sin dejar botar el balón, que terminó en saque de esquina (hasta doce lanzó el Lleida en la primera mitad).

Sensible mejora

El segundo período, con ya un mayor número de público en las gradas, adquirió un nivel más vistoso y el juego tuvo una sensible mejora. En una jugada similar a la

La defensa del Girona controló muy bien los ataques ilerdenses. (Foto DAVID QUINTANA).

de la recta final del primer tiempo, Cendoya evitó el gol tras un gran remate de Glaría.

Y pronto llegó el 0-1. A los siete minutos de esta reanudación se producen algunos rechaces y el balón vuelve al área rojiblanca. Allí Mario, de espaldas a la portería, inauguró el marcador y el ritmo del encuentro iba a ser más intenso a partir de entonces. A los doce se le presentó al Girona la más clara ocasión de todo el encuentro. Espigulé —que realizó un completo segundo tiempo— se internó por la banda izquierda, cediendo el esférico a Cristo, que buscó el gol pero se encontró demasiado cerrado, optando por retrasar a Martín Abad que, en inmejorable posición, chutó alto.

Otra genial intervención de Cendoya —muy aplaudida en las gradas— desvió la trayectoria de una vaselina de Luengo. El Girona no se daba por perdido y en ciertas fases empujó con mayor ahínco hacia las huestes ilerdenses, aun-

que la verdad es que las ocasiones eran contadísimas. Voluntad y entrega no se les puede negar a los hombres de Alfonso Muñoz, que se vio obligado a sustituir a Elias, que había reemplazado a Saló en el descanso, dando entrada a Geli. Cristo, muy motivado por jugar en Sarrià, lo intentó una y otra vez sin suerte, mientras que Lozano y Abad estuvieron apagados, quizás a consecuencia de los buenos marcajes a los que fueron sometidos.

Ya cumplido el tiempo reglamentario, el árbitro, Uzcudum, no dio la ley de la ventaja a una acción de Palau por una entrada de Espigulé, que veía la cartulina amarilla. El propio Palau tocó el balón en corto y el defensa David agarró un potentísimo disparo ante el que Cendoya nada pudo hacer. Era el 2-0 que sentenciaba el Nostra Catalunya a favor de un Lleida ante un voluntarioso Girona, que la verdad es que no mereció proclamarse campeón, pero sí luchó con tesón y no puso las cosas nada fáciles al Lleida.

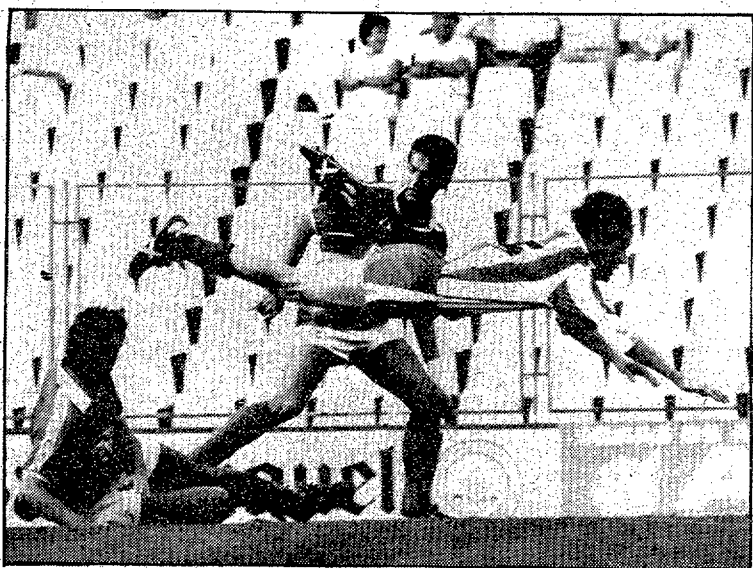
El Jafre-Girona de hoy servirá de homenaje a Machado

Jafre.— Un jugador carismático y muy conocido en nuestra provincia como José María Machado recibirá esta tarde un merecido homenaje en el partido Jafre-Girona, que empezará a las seis de la tarde.

Su trayectoria futbolística ha sido muy extensa: «desde los quince años que estoy jugando en Regional». Sus clubs han sido Besanón, Banyoles, Bisbalenc, Vilobí, Palamós, Torroella y Jafre. En este último ha sido todo un símbolo, en el que ha hecho de directivo, entrenador y jugador. «La verdad es que a este club le tengo un enorme aprecio y continuaré ligado a él».

Los mejores recuerdos son «haber formado parte de la selección provincial juvenil y de la preselección catalana, aunque al final no pude acudir a la misma por una lesión. Otros momentos importantes los viví con los ascensos a Primera Regional con el Banyoles y el Vilobí, además de todos los años en Jafre. ¿Los peores? No haber logrado subir de categoría en mis etapas en Torroella y Palamós».

El Girona es el equipo invitado a su homenaje. Machado, que seguirá vinculado al Jafre, forma parte de la junta directiva del club rojiblanco. «Creo que esta temporada hay un equipo con aspiraciones y puede darse el salto definitivo a la Segunda A».

Aunque parezca lo contrario, el Girona no pudo «volar» por encima del Lleida. (Fotos DAVID QUINTANA).

A LA TERCERA TAMPOCO FUE LA VENCIDA

Alfonso Muñoz: «El resultado, engañoso»

Jordi Gonzalvo: «Hemos realizado un gran partido y sólo nos ha faltado algo de suerte en el primer tiempo para obtener un resultado mucho más amplio»

JOAN ROCA

Enviado Especial

Barcelona.— Pese a que sólo hubo un ganador, los dos técnicos estaban satisfechos con sus respectivos equipos a la conclusión del partido. Alfonso Muñoz consideraba en primer lugar que «el resultado es totalmente engañoso. El 2-0 me parece demasiado abultado a tenor de lo que ha sucedido a lo largo de los noventa minutos».

El Girona se mostró seguro atrás y con poca peligrosidad en sus acciones atacantes. «Quizás en el primer tiempo sí, pero en el segundo he contado tres clarísimas ocasiones de gol en el área del Lleida y se ha llegado con mayor frecuencia a la misma. Como mínimo debíamos haber llegado a la tanda de penaltys». Alfonso Muñoz manifestaba estar contento «porque hemos jugado una buena final, plantando cara a un Segunda A como es el Lleida. La única lástima ha sido el marcador final».

A una semana del comienzo de la liga, Muñoz se muestra optimista «y el rendimiento del equipo en la pretemporada ha sido positivo. Ahora bien, lo importante será a partir del próximo sábado».

Jordi Gonzalvo

El Lleida repetió triunfo en el

Cristo estuvo muy incisivo en la final del Nostra Catalunya. (Foto DAVID QUINTANA).

Nostra Catalunya y ya son seis las veces que se ha adjudicado el equipo ilerdense el citado trofeo. Su entrenador Jordi Gonzalvo señalaba que «la final ha sido fácil y difícil. Creo, sinceramente,

que hemos realizado un gran partido y sólo nos ha faltado un poco de suerte en el primer tiempo para encarrilar pronto el encuentro y obtener un resultado mucho más claro, que bien

merecíamos».

Gonzalvo ya había visto en dos ocasiones al Girona «y nos hemos aprovechado de que acumula a cinco hombres en el centro del campo para abrir nuestro

juego por las bandas. Sólo nos ha faltado sacar frutos de los centros, pero costaba superar la sólida defensa del rival. Conocía la forma de desenvolverse sobre el campo del Girona y por ello no hemos dejado que en ningún momento se apoderaran de la iniciativa».

El Girona tuvo una clarísima ocasión de empatar poco después del 0-1. «Es cierto. No obstante, si nos ponemos a contar las oportunidades creo que merecíamos siete u ocho goles más que ellos». Jordi Gonzalvo manifestó que el de ayer fue el más completo de los amistosos disputados por el Lleida en la pretemporada «a pesar de no estar más inspirados en el marco rival. Hemos efectuado un «pressing» muy fuerte al Girona y sus hombres hábiles y rápidos no han actuado con comodidad. Insisto en que sólo han faltado más goles para poder decir que el amistoso habría salido redondo».

El Constancia-Girona, el sábado a las nueve y media

Pese a que en un principio se había programado para el domingo, el Constancia-Girona correspondiente a la jornada inaugural de la Segunda B se jugará el próximo sábado, a partir de las nueve y media de la noche.

Lógica derrota del Lloret de hockey ante el Barcelona (9-3)

JOAN HEREDIA

Tordera.— En la primera semifinal del Torneo de hockey de Tordera, el FC Barcelona se impuso al Lloret por 9-3. En la segunda semifinal, el Tordera derrotó al Piera por 9-4.

En la primera parte, el Lloret aguantó bien al Barcelona, no le dejó jugar a sus anchas y le sometió a estrechos marcajes. El Lloret llegó a la meta de Lonch con cierto peligro, pero éste demostró su calidad y evitó que el Lloret ampliara el marcador.

Ya en el segundo tiempo, el Barcelona dominó el partido plácidamente y demostró hallarse en un buen momento de forma.

Árbitro: Cort, bien.

Barcelona: Lonch, Ayats, Auladell, Carafi, Otin, Pauls, Venteo, Iglesias y Llorca.

Lloret: Pomar, Calafell, Floro, Aguilera, Tresserras, Gil, Baños, Tarrés y Casas.

Goles: 1-0, m.8, Ayats; 2-0, m.11, Venteo; 3-0, m.26, Auladell; 3-1, m.26, Floro; 4-1, m.31, Ayats; 5-1, m.32, Pauls; 6-1, m.34, Pauls; 7-1, m.39, Ayats; 8-1, m.43, Auladell; 9-1, m.44, Auladell; 9-2, m.48, Tarres; 9-3, m.48, Baños.

El portero Lozano, el mejor local anoche, a prueba con el Real Madrid

Pese a conseguir la victoria, el Sabadell aburrió en Lloret (1-2)

Adriano marcó los dos goles del conjunto arlequinado

Lloret de Mar.— Al finalizar los noventa minutos de partido, nadie hubiese podido distinguir quién de los dos equipos militaba en la Primera División. Porque el Sabadell, que deberá mejorar mucho si quiere eludir el descenso la próxima temporada, realizó un fútbol aburrido, sin ideas en el centro del campo y con escasa profundidad. Martínez, preparador del Sabadell, declaró tras el partido que con este equipo resultaba muy difícil afrontar la próxima campaña.

El Lloret no jugó a la altura de otros partidos amistosos jugados en esta pretemporada. En el primer minuto de la segunda mitad logró acortar distancias, pero rápidamente acusó un bajón físico que le impidió jugar con más agresividad.

Dominio sabadellense

Durante los primeros cuarenta y cinco minutos, el conjunto de Martínez dominó el partido sin demasiados problemas. Lino, el organizador del Sabadell, distribuía el juego por las bandas y suministraba muchos balones al peligroso Rubio, cuyas internadas por la banda derecha llevaban de cabeza a la línea defensiva del Lloret. El juego que ofrecían ambos equipos era sumamente aburrido.

En las gradas se comentaba que si el Sabadell jugaba la liga tal y como lo hizo ayer en Lloret, difícilmente podrá eludir el descenso de categoría. A pesar de su decepcionante juego, los visitantes consiguieron adelantarse en el marcador y pronto colocaron un contundente 0-2, engañoso e inmerecido. Porque a un equipo plagado de hombres curtidos en la División de honor debe exigírsele más.

El primer tanto llegó en el minuto nueve. Una internada de Rubio por la banda permitió a Adriano rematar de cabeza y establecer el primer tanto del encuentro. Nueve minutos después, sin merecerlo de ningún modo, el Sabadell nuevamente se adelantó en el marcador. Adriano, el goleador de la noche, volvió a marcar esta vez gracias a un centro de Nacho. La defensa local, que cometía algunos errores en las tareas de marcaje, no pudo impedir que el Sabadell sentenciara el encuentro en tan sólo dieciocho minutos. A partir de este instante, el encuentro fue un triste y aburrido espectáculo, sin ninguno de los dos equipos motivado y predisposto para mejorar el juego.

Lozano, de nuevo, el mejor

Así fue. El guardameta del Llo-

ret, Lozano, realizó una gran actuación en el segundo período. Un portero que ya jugó un gran encuentro ante el Betis, y que hoy mismo parte hacia la capital de España para probar por el Real Madrid.

Lozano, con tres intervenciones de gran mérito, impidió que el Sabadell aumentara el marcador. En esa segunda mitad, el Lloret tuvo la fortuna de acortar distancias. Habían transcurrido únicamente dos minutos de la segunda parte, y Rafa aprovechó un centro chut de Coto y marcó el primer gol local.

Tras el gol, el Lloret atravesó un bajón físico y no pudo igualar la contienda. El Sabadell creó algún peligro, pero el sensacional Lozano se encargó de que el marcador no se moviera.

Árbitro: Galiano Lentejo, mal.

Lloret: Lozano, Illescas, Cardona, Babio, Coto, Rafa, Arredondo, Sánchez, Navarro, Matas y Campos. En la segunda parte salieron Carrillo, Soler, Bosch y Vila.

Sabadell: Manzanedo, Celayeta, Maestre, Valdenebro, Sánchez, Vilaroya, Nacho, Sala, Adriano, Lino y Rubio. También jugaron Capo, Bueno y Barberà.

Goles: 0-1, m.9, Adriano; 0-2, m.18, Adriano; 1-2, m.46, Rafa.

Martorell domina el Rally Osona

Vic.— Al término de los cinco primeros tramos del Rally de Osona, el piloto de Santa Coloma de Farners, Martorell, domina la clasificación general con un tiempo de 35.03. Martorell, con un Peugeot 205 GTI, venció en el tramo de la Trona, en la Costa dels Gats y en Prats-Olost. En la general ocupa la segunda posición el gerundense Barolet (Visa GTI), con un tiempo de 35.19 y que se impuso en el tramo de San Julià de Viladrau.

Tomaron la salida noventa y siete vehículos, produciéndose un buen número de abandonos. A destacar la retirada de Rasqui, que a causa de un pequeño accidente se vio obligado a abandonar la prueba.

Clasificaciones

Primer tramo: 1, Martorell-Bou (Peugeot 205 GTI), 9.24; 2, Pons-Graner (Lancia Delta), 9.29; 3, Barolet-Compte (Visa GTI), 9.31; Segundo tramo: 1, Martorell-Bou (Peugeot 205 GTI), 6.08; 2, Pons-Graner (Lancia Delta), 6.13; 3, Barolet-Compte (Visa GTI), 6.14; Tercer tramo: 1, Martorell-Bou (Peugeot 205 GTI), 5.41; 2, Pons-Graner (Lancia Delta), 5.46; 3, Barolet-Compte (Visa GTI), 5.49; Cuarto tramo: 1, Barolet-Compte (Visa GTI), 13.45; 2, Martorell-Bou (Peugeot 205), 13.50; 3, Pons-Graner (Lancia Delta), 13.54.

Clasificación general: 1, Martorell-Bou (Peugeot 205 GTI), 35.03; 2, Barolet-Compte (Visa GTI), 35.19; 3, Pons-Graner (Lancia Delta), 35.27; 4, Frigola-Bou (R-11 Turbo), 36.23; 5, Alsina-Ferrer (R-5 Turbo), 36.51.

A la una y media de este mediodía y retransmitida por TV3

El Valvi, a vengarse del Andorra en la final de la Lliga Catalana

Guifré Gol: «Somos superiores, pero hay que jugar el partido»

JOAN ROCA

Lleida.— El Valvi tiene ante sí la gran oportunidad de proclamarse campeón de la Lliga Catalana de Primera B y para ello debe imponerse al Andorra en la final de este mediodía, que dará comienzo a la una y media y que será retransmitida por las cámaras de TV3 desde el pabellón del Sícoris, escenario de los encuentros de la jornada final que se celebra hoy.

Hay que reconocer que el Andorra ha sorprendido a propios y extraños. Un equipo apenas reforzado que ha atravesado muchas dificultades para seguir en competición esta próxima temporada y que sólo lleva una semana de entrenamientos ha conseguido la victoria en los tres partidos jugados, clasificándose en primer lugar de la liguilla previa a la final de este mediodía, por delante del Valvi que ha sido segundo. APD Mataró —tercero— y Metro Santa Coloma —cuarto— jugarán previamente el encuentro de consolación.

El conjunto andorrano ya dio su gran aviso cuando derrotó al Valvi. Según el propio Guifré Gol «el Andorra me ha sorprendido enormemente. No esperaba que contara con un equipo tan homogéneo y por el momento ha causado una excelente impresión. Ha podido mantener algunos buenos jugadores nacionales de la pasada temporada y a Montgomery, un hombre muy fuerte en las zonas. Sin embargo, ha acertado plenamente en la contratación de su segundo americano, ya que Vidi Davis es un sensacional tirador, que rebotea y pasa bien, sin desentorarse en defensa».

El Valvi de Guifré Gol, a por la Lliga Catalana.

Revancha

Aunque Guifré Gol no lo considere así, el Valvi tiene ánimos de revancha después de la inesperada derrota que sufrió ante el Andorra. «Aquel encuentro estuvo irregular y desacertado, mientras que el Andorra mantuvo un nivel elevado. En nuestro ánimo no

hay la intención de desquitarnos en la final aunque, lógicamente, sí queremos ganar y ser campeones de la Lliga de Primera B. Somos superiores, pero es un sólo partido y hay que jugarlo».

Los dos restantes equipos (APD Mataró y Metro Santa Coloma) han dado una paupérrima imagen y pusieron de manifiesto que no

serán equipos con aspiraciones en el campeonato liguero. «Yo no diría —señalaba Guifré— que sean flojos, sino más bien irregulares. El APD Mataró ha alternado buenos momentos de juego con otros muy pobres y en el último partido frente al Andorra, por esa circunstancia que comentaba, tanto podía ganar como perder».

El técnico del Valvi no se atreve «a hacer una valoración de estos tres primeros encuentros de pretemporada. El equipo no lleva demasiadas semanas entrenando y habrá que esperar al inicio de la liga para hacer un juicio más exacto de lo que podemos dar de sí. Los más positivos han sido los dos triunfos ante APD y Santa Coloma, en los que hemos permanecido sobre la pista en un nivel bastante regular y lo negativo hay que buscarlo en la pasividad del primer día ante el Andorra».

¿Cinco fijo?

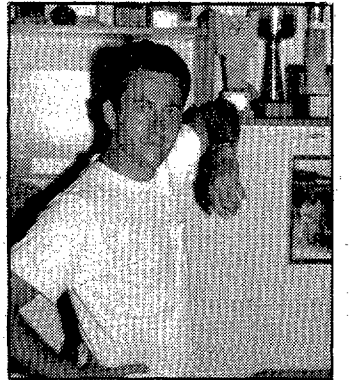
En las tres confrontaciones de esta Lliga Catalana de Primera B, Guifré Gol ha utilizado siempre el mismo quinteto inicial, que es el formado por Montes, Álvarez, Epi I, Wright y Sims. Parece que Guifré tiene las ideas fijas y su «cinco» ya será fijo. «No creo que ese quinteto sea tan claro como decís. Lo cierto es que hay seis jugadores (se refería a los cinco citados más Pep Pujols) que pueden ser titulares en cualquier momento».

En la final de hoy (TV3, 13.30) ante el Andorra, el Valvi debe hacer buenos los pronósticos y meterse en el bolsillo la Lliga Catalana de Primera B. Porque quien bien comienza...

El Castellfollit, campeón de la Lliga de clubs de natación

Castellfollit.— Por tercer año consecutivo, el CN Castellfollit se ha proclamado campeón de la Lliga Gironina de clubs de natación, grupo A. Anteriormente, en los años 73, 74 y 75 también consiguió el campeonato provincial «Copa Pirineus», equivalente al que hoy es la Lliga Gironina.

Año tras año, durante el verano, se organizan cursillos de aprendizaje en los cuales participan gran cantidad de niños, incluso de los pueblos vecinos. Gracias a esta labor, sería difícil encontrar en Castellfollit un niño que a partir de los cuatro años no sepa nadar.

Pere Vilà, entrenador del Castellfollit.

Hace cinco años que, aparte de los cursillos, funciona una escuela de natación bajo la dirección del entrenador Pere Vilà, a la que acuden los chicos y chicas que sabiendo nadar quieren perfeccionar los diferentes estilos, mejorar la forma física, y practicar después la natación de competición. Los frutos que se van recogiendo son estupendos, con la promoción de un buen grupo de notables nadadores de los cuales destaca Esteve Comamala.

Es a partir de agosto, acabada la temporada de verano, cuando obviamente se hace imposible llevar a cabo las actividades específicas en las instalaciones del club, no por ello quedan interrumpidas. Entonces los cursillos y los entrenamientos del equipo se realizan en las instalaciones del CN Olot. Esto permite mantener una línea de mejora constante, tanto en el aspecto físico como en el deportivo, conservando al mismo tiempo el espíritu de una actividad insustituible. El artífice de esta meritoria labor es el entrenador Pere Vilà y su equipo de jóvenes colaboradores.

Goles en Llança

Llança.— El Llança derrotó por cuatro tantos a dos al Pontenc, en un partido de guante blanco en el que ambos equipos se emplearon a fondo y ofrecieron un buen espectáculo.

A lo largo de los primeros cuarenta y cinco minutos, el dominio fue alterno, si bien el Llança creó más jugadas de peligro. En el segundo tiempo, la tónica del encuentro fue similar.

Árbitro: López, bien.

Llança: Lorenzo, Maestre, Serra, Barros, Emilio, García, Pou, Olivet, Fargas, Cecilio, Chacón. Segunda parte: Cortés, David, José Mari, Albert, Andrades y Carlos.

Pontenc: Guirado, Xifres, Girona, Ramírez I, Moreno, Vidal, Ramírez II, Camacho, Revidiego, Ramírez III y Fernández. Segunda parte: Galera, Torrent, Luque, Rodríguez y Alex.

Goles: 1-0, m.14, Chacón; 2-0, m.15, Chacón; 2-1, m.19, Camacho; 3-1, m.31, Fargas; 3-2, m.87, Galeras; 4-2, m.89, José Mari.

REMO

Banyoles organizará los mundiales juveniles del 91

REDACCIÓN

Copenhague.— La población de Banyoles ha sido elegida sede de los próximos Campeonatos del Mundo juveniles de remo que se celebrarán en el estany durante el verano de 1991.

A través de su presidente, Tomas Keller, la FISA, que es actualmente la entidad que dispone de todo el poder administrativo y organizativo del remo mundial, decidió ayer conceder a la localidad gerundense de Banyoles la organización de los Campeonatos del Mundo juveniles de remo que se celebrarán a finales del mes de julio y principios del mes de agosto de 1991. En estos momentos todavía no existen unas fechas concretas para la celebración de las pruebas si bien el vicepresidente del CN Banyoles, Dick Pieper, ha propuesto a la FISA que dichas pruebas se inicien el 29 de julio y finalicen el 5 de agosto.

Los campeonatos del mundo juveniles contarán con la participación de unos treinta y cuatro países y las diferentes pruebas se desarrollarán en el Estany. La concesión de estos campeonatos está directamente vinculada con la propuesta de Banyoles de albergar las pruebas de remo durante la Olimpiada de 1992. Keller, presidente de la FISA, declaró tras la nominación de Banyoles que después de haber visto la propuesta de Barcelona y la de Banyoles debía recomendar a la totalidad de los delegados de la FISA que el Estany disponía de unas mejores condiciones y que por esa razón debería albergar las pruebas de remo y piragüismo que podrán tener lugar en Banyoles en 1992. Así pues, la FISA recomendará en breve al Comité Organizador de Barcelona-92 la concesión de dichas pruebas a la localidad de Banyoles. A continuación Keller declaró que su única preocupación reside en las comunicaciones existentes entre Barcelona y Banyoles, pero la calidad de las instalaciones del Estany garantizan la competición.

El Olot ganó con facilidad en el terreno del Montagut (0-3)

LLUÍS CASALS

Corresponsal

Montagut.— El Montagut resultó derrotado en su terreno por el Olot por 0-3, en un partido jugado de poder a poder y en el cual el equipo de Tercera División ganó mercedamente.

En el primer periodo, el Olot mostró un mejor juego que el Montagut. En el medio campo, el Olot jugaba con más verticalidad y distribuía el juego por las bandas, lo cual creaba verdaderos problemas a la zaga local, que vio cómo una y otra vez los visitantes se acercaban a sus inmediaciones. En el minuto treinta llegó el primer tanto visitante que premiaba el mejor juego del Olot y que situaba el partido netamente favorable al cuadro visitante.

Cuando apenas se había digerido el tanto encajado, Resta adelantó nuevamente al cuadro olotense en el minuto cuarenta y uno. Un adverso 0-2 que ponía las cosas francamente difíciles al cuadro local, obligado en el segundo periodo a, cuando menos, igualar el encuentro.

En la segunda mitad, el partido cambió de rumbo. El Montagut,

bien organizado en el centro del campo, se acercó con más peligro a la meta del Olot y lo cierto es que pudo acortar distancias. Sin acierto de cara al marco contrario, los locales no supieron sacar provecho de su dominio territorial y vieron cómo los contraataques del Olot, aunque menos frecuentes que en el primer tiempo, complicaban de nuevo la situación al Montagut. Los locales se pasaron todo el segundo periodo buscando con ahínco el tanto del honor que hubiera podido cambiar las cosas teniendo en cuenta el mejor juego local. El Montagut consiguió vencer al público presente por sus ganas de jugar y de demostrar a la afición que, aunque sean un equipo de Primera Regional, podían complicar las cosas al vecino que juega en Tercera División.

Árbitro: Nogareda, regular.

Montagut: Pruell, Nierga, Costa, Devesa, Rodri, Fels, Icart, Riera, Planella, Carlos y Santi.

Olot: Soles, Fabregó, López, Silva, Coll, Darnés, Pasegáñez, Resta, Gómez, Pagès, Capdevila. Segunda Parte: Félix.

Goles: 0-1, m.30, Capdevila; 0-2, m.41, Resta; 0-3, m.88, Félix.

Avgda. Sant Francesc, 21
Tel. 21 91 66

PISOS

EN SALT, pisos de 2 y 3 habitaciones, bien situados, comedor-estar, baño, cocina-office, calefacción individual y acabados de calidad. Acogidos al Régimen de Protección Oficial, a partir de 25.365 ptas./mes.

ZONA SANT NARCÍS, pisos con comedor-estar, cocina-office, baño y aseo, 4 habitaciones, calefacción gas ciudad individual; todo el suelo de gres, carpintería noble y acabados de calidad. Acogidos al Régimen de Viviendas de Protección Oficial; hipoteca con intereses subvencionados y subvención máxima de ptas. 494.000 a fondo perdido.

EN ZONA DE SANT NARCÍS piso de 2 habitaciones grandes, cocina-office, comedor-estar y patio, calefacción a gas ciudad individual (piso preparado para minusválidos) con interés de hipoteca al 8% y 11%, el resto máximas facilidades.

EN LA ZONA DE PALAU, pisos de 3 y 4 habitaciones. Orientados al sol, comedor-estar preparado para chimenea-hogar, cocina-office, totalmente exteriores; calefacción individual. Acogidos al Régimen de Viviendas de Protección Oficial, con interés de Hipoteca, subvencionados. Comunidad reducción de 6 vecinos.

EN URBANIZACIÓN GIRONA-2, casas unifamiliares, con jardín de 4 hab., cocina-office, baño y aseo, comedor-estar, preparado para chimenea-hogar, con garaje para 2 coches, trastero, calefacción individual, acabados de calidad. Acogidos al Régimen de Viviendas de Protección Oficial. Hipoteca con interés subvencionado.

CASA en venta a 5 Km. de Girona. Orientada al sol, 250 m2. edificados, zona ajardinada de aprox. 4.000 a 8.000 m2. Agua, luz, calefacción, acabados de calidad y garaje; completamente cercada. Precio aprox.: 30.000.000 de ptas.

LOCALES

EN ZONA STA. EUGÈNIA DE TER, local totalmente terminado; con aseo, suelo con terrazo, paredes enyesadas, aproximado 115 m2. con facilidades de pago. Precio total a 57.000 ptas. m2.

LOCALES en zona de Sant Narcís, de 50 a 135 m2. aproximados, en buena situación; a partir de 40.000 ptas. m2.; entrega inmediata.

PARKINGS

TRASTERO individual, 9 m2. en zona Montilivi, 325.000 ptas. Último parking en venta: 400.000 ptas.

CALLE SANTA MARÍA, parkings en construcción, a partir de 600.000 ptas. y trasteros individuales a partir de 150.000 ptas.

PLAZA Sta. Eugènia, parkings en venta a partir de 475.000 ptas.

TRAVESÍA CREU/MALUQUER SALVADOR, último parking en venta; 875.000 ptas. Trastero individual, 125.000 ptas.

CALLE AGUDAS, parkings a partir de 425.000 ptas.

Pl. Marquès de Camps, 3, 1r.
Tel. 21 97 58 - GIRONA

EN VENTA

● **Ático duplex**, Ctra. Barcelona, 140 m2. Útiles más 70 m2. de terrazas, 4 hab. dobles, gran salón comedor, todo parquet. 2 baños y amplia cocina-comedor.

● **C/. Teixidors**, 3 hab. dobles, baño. Piso muy soleado. Ocasión 2.700.000.

● **Casa Vilobí**, urb. Can Tarré, parcela 1.500 m2., piscina, garage. 9.000.000.

● **Casa Sta. Eugènia**, 4 hab., baño, cocina, comedor-estar y patio jardín de 88 m2. 7.500.000.

● **Local traspaso** C/. Güell, 120 m2., con mucho género clásico. 27 m. de aparadores.

● **Apartamentos** en s'Agaró.

● **Zona Vistalegre**. Pisos de VPO 4 habitaciones, baño, aseo, amplia cocina y comedor-estar. Hacemos fáciles condiciones.

● **Zona Castell Solterra**. Viviendas de Protección Oficial. 4 habitaciones, baño, aseo, amplia cocina-comedor, estar. Entrada sólo 275.000 ptas. CONSÚLTENOS RÁPIDAMENTE.

● **Construcción de 3 casas en Salt**. C/. Llarg. Disponen de parking, un amplio jardín, 2 baños, 4 habitaciones, comedor con chimenea de fuego y una cocina muy espaciosa. RENTA LIBRE.

● **Zona Salt**. Construcción de pisos de P.O. de 3 y 4 habitaciones, totalmente exteriores, con calefacción individual y gas ciudad, acabados de calidad. MÍNIMA ENTRADA. CONSÚLTENOS.

● **Construcción de casas de P.O. en Bescanó**. 4 habitaciones, baño, aseo, amplio comedor y cocina, cuarto trastero y parking para 2 coches y jardín. Llámenos. Le facilitaremos más información. 21 97 58.

● **En Montjuïc, casas de 200 m2**. Disponen de jardín i piscina. Inmejorables acabados de calidad. Consúltenos su justo precio. **ACEPTAMOS SU PISO DE ENTRADA.**

● **Pl. Catalunya de Salt**, 3 hab., comedor-estar, baño, cocina, ocasión. 1.900.000.

● **Carrer Zaragoza**, 4 habitaciones, cocina, comedor-estar, baño, terraza comunitaria, 3.300.000.

● **Carrer Rutlla**, 4 habitaciones, con patio de 118 m2., terraza 30 m2., para reforma. 6.000.000.

● **Sant Feliu de Guixols**, 3 habitaciones, baño, cocina, comedor-estar y terraza. 4.000.000.

● **Despachos**. En Edificio Coliseu, de 282 y 43 2.

● **C/. Greco**, 3 habitaciones. 1.100.000 ptas.

ALQUILERES

- Pisos con o sin muebles
- Casas, apartamentos y despachos
- Parkings
- Locales con y sin traspasos

TERRENOS EDIFICABLES

- Girona-2
- Sant Narcís
- Salt
- Celrà
- Mas Barril

POR GRAN DEMANDA DE NUESTROS CLIENTES, PRECISAMOS PISOS

J. REIXACH
API Nº 323

C/. Emili Grahit, 50
Tel. 21 41 62
GIRONA

PISOS DE OCASIÓN

● **Dr. Sobrequés**, 3 habitaciones con terraza.

● **C/. Ciutadans**, 6 hab., 250 m2 i parking. 8.000.000.

● **C/. Sant Sebastià**, 3 hab. con patio. Precio: 3.300.000 ptas.

● **C/. Àngel Guimerà**, 4 hab., baño y aseo. Precio: 3.200.000 ptas.

● **C/. Manuel de Falla**, 3 hab. Precio: 1.600.000 ptas.

● **C/. Rutlla**, 3 hab. dobles, terraza 20 m2. y jardín de 90 m2.

● **C/. Bassegoda**, 4 hab. y trastero. Soleado.

● **Avda. Sant Narcís**, 4 hab., baño y aseo, calefacción y parking.

● **C/. Rutlla**, 3 hab. dobles, gran salón comedor, baño 8 m2., estudio de 60 m2. y terraza de 40 m2.

● **C/. Finestrelles**, 3 hab. Precio: 1.500.000 ptas.

● **C/. Rafel Casanovas** (Sarrià de Dalt), 3 hab., muy soleado. 2.000.000 ptas.

● **Zona colegio Bell-lloc**, 3 hab. dobles, cocina con terraza 15 m2.; gran salón. NUEVO A ESTRENAR. Precio: 3.700.000 ptas.

LOCALES

● **C/. Pare Coll**, local comercial de 96 m2.

● **Bar** en pleno rendimiento, con vivienda. Ganancias superiores a las 400.000 ptas. netas al mes. Aproveche esta oportunidad.

CASAS

● **Girona**, 3 hab. con jardín y garaje, totalmente reformada.

● **C/. Bassegoda**, a construir casa 190 m2. con local 50 m2.

● **Anglès PO**, acabados de calidad.

● **Caldes de Malavella**, con jardín y bodega.

● **Caldes de Malavella**, casa payés ideal para montar su negocio.

● **Quart**, casa de payés con 50.000 m2. de terreno.

● **Quart**, casas a estrenar.

● **Cassà de la Selva** con garaje y jardín.

LOCALES ALQUILER

● **Local comercial** 200 m2. 71.000 ptas.

GESTIONAREMOS LA VENTA DE SU PISO, CASA O LOCAL

¿EN QUE MANOS DEJA UD. LA COMPRA O VENTA DE SU PISO CASA O LOCAL?

PISOS EN GIRONA

● **C/. Creu**, 2 y 4 dormitorios V.P.O. acabados de gran calidad con parking.

● **Plaza Independencia**, Edif. Coliseu. Pisos de 3 y 4 dorm. duplex. Parking opcional.

● **C/. Migdia**, piso 4 dormitorios totalmente exterior, soleado.

● **C/. Migdia**, piso 2 dormitorios. con armarios empotrados; cocina americana.

● **C/. Manel Quer**, piso 1 dormitorio, baño completo y cocina.

● **C/. Caldes de Montbui**, pisos 3 dormitorios, con dos terrazas, sol todo el día.

● **C/. Costa Brava**, ático 4 dormitorios con terrazas a dos fachadas, chimenea.

● **C/. Campcardós**, piso 3 dormitorios, terraza de 10 m2. a Pº de Olot.

● **C/. Oriente**, piso 3 dormitorios y baño completo.

● **Dr. Sobrequés**, 4 dormitorios, totalmente exterior.

● **C/. Rosselló**, 5 dormitorios, 114 m2. Gran cocina, 3 terrazas y trastero con parking.

● **Sarrià de Ter, La Rasa**, piso 3 dormitorios, totalmente exterior con terraza, muy bien conservado, cocina restaurada.

PISOS EN SALT

● **Plaza Catalunya**, piso 3 dormitorios, exterior muy soleado, cocina-office, con trastero y parking.

● **Plaza Catalunya**, ático 4 dormitorios. Gran salón comedor, 2 baños, cocina-office (2 áticos unidos).

● **C/. Teixidors**, nuevo a estre-

PONGASE EN LAS NUESTRAS

nar, 3 dormitorios.

● **Plaza Catalunya**, 3 dormitorios, exterior.

● **Dr. Ramón Sambola**, piso 3 dormitorios, cocina restaurada. Sol todo el día.

● **Dr. Ramón Sambola**, piso 4 dormitorios, totalmente exterior con terrado y trastero.

● **Dr. Ferran**, piso 3 dormitorios totalmente exterior.

● **Àngel Guimerà**, piso nuevo a estrenar, 4 dormitorios con armarios empotrados, 2 baños.

● **Esteban Vila**, ático 3 dormitorios. Terraza 24 m2.

CASAS

● **Vista Alegre (Girona)** 213 m2. construidos, 4 dormitorios dobles, estudio, despacho opcional, garage, jardín 70 m2.

● **Fontajau**, V.P.O. 4 dormitorios, garage, jardín.

● **Rutlla**, para restaurar.

● **Migdia**, 4 dormitorios, jardín 50 m2. aproximados (nueva promoción).

● **Hermanos Sàbat**, casa 4 dormitorios, 3 terrazas, 1 patio, restaurada.

● **Hermanos Sàbat**, casa 4 dormitorios, con terraza.

● **Llorà**, 3 dormitorios, pisci. 1.000 m2. de jardín.

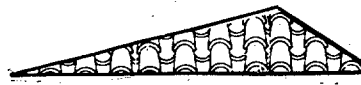
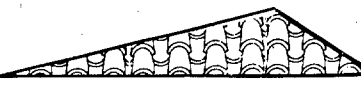
● **Amer**, 4 dormitorios, dos baños.

● **Rabós de l'Empordà**, 300 m2. construidos, 1.800 m2. de terreno, gran salón comedor, con chimenea, sala de juegos y bodega.

Vintenos

C/. Cardenal Margarit, 19 - Tel. 21 24 99 - GIRONA

FINCAS GUSTI
A.P.I. Col. 147

Agencia de la Propiedad Inmobiliaria
Tel. 20 87 76
Pl. Marquès de Camps, 15 GIRONA

PISOS EN VENDA

- Salt, 3 hab., 1 bany, ascensor. 3.475.000 ptes.
- Salt, 3 hab., 1 bany, lavabo i ascensor. 3.360.000 ptes.
- Salt, 3 hab., 2 banys, ascensor i terrassa. 3.385.000 ptes.
- Girona, 4 hab., 1 bany, terrassa 47 m2. 5.000.000 ptes.
- Girona, 4 hab., 2 banys, terrassa, cuina menjador. 2.700.000 ptes.
- St. Narcís, 3 hab., 1 bany, calef. gas ciutat. 3.500.000 ptes.
- St. Narcís, 4 hab., 2 banys, ascensor i terrassa. 4.200.000 ptes.

LLOGUERS

- Pis a Salt, 4 hab., traster. 30.000 ptes.
- Pis a Salt, 4 hab. i jardí. 18.000 ptes.

CASES

- Casa 3 hab., cuina menjador, jardí, terrat, a Girona per restaurar. 6.500.000 ptes.
- Casa 6 hab., 2 banys, jardí, a Llagostera. 10.000.000 ptes.

NEGOCIS

- Bar amb habitatge en venda a Salt. 9.500.000 ptes.

PARKINGS

- C/. de la Creu, 500.000 ptes.

URGEIXEN PISOS, CASES, LOCALS, FINQUES PER ALS NOSTRES CLIENTS

Tel. 20 87 76
Pl. Marquès de Camps, 15 GIRONA

RUYRA IMMOBLES
PROMOTORS CONSTRUCTORS

LOCALES COMERCIALES Y DE OFICINAS

- ENTRESUELOS de 50, 75 y 80 m2. en Pl. Llibertat, de Salt. Aptos para despachos, gestorias, agencias de seguros, etc. Mucha claridad. Facilidades a convenir. Tel. 20 64 32.
- LOCALES PLANTA BAJA, varias superficies y precios, en Pont Major. Entrada mínima y resto facilidades. Oportunidad. Tel. 20 64 32.
- LOCAL DE PLANTA BAJA de 146 m2. en calle Migdia, de Girona. Amplias fachadas. Posición frente a calle Migdia y futura plaza interior. Buena situación. Disponible en diciembre. Edificio en construcción. Tel. 20 64 32.
- LOCALES PLANTA BAJA, varias superficies, en Figueres, zona Pl. Creu de la Ma. Oportunidad. Tel. 20 64 32.

INFÓRMESE SIN COMPROMISO

Francesc Macià, 10 - Entl. Tel. 23 53 61 - SALT

FINQUES ROVIROLA
api

Compra-venta-administració
C/. Bacià, nº 7
Tel. 20 41 61

EN VENTA, a 12 Km. de Girona, casa unifamiliar, planta baja, garaje, taller o almacén. Planta alta, vivienda, 3 dormitorios, salón-comedor, cocina y baño, gran terraza. Unos 300 m2 edificados. Facilidades de pago.

APARTAMENTOS de 1 y 2 dormitorios en las calles Joan Maragall y Migdia, con calefacción, gran calidad en acabados, entrega inmediata.

ÁTICOS 3 y 4 habitaciones en diferentes zonas.

DESPACHOS Y LOCALES COMERCIALES en venta y alquiler, en diferentes zonas y superficies.

EN VENTA local comercial. Muy céntrico. De 25 m2. Facilidades de pago.

PISO EN VENTA, calle Garrotxa, con 2 dormitorios dobles, 2 individuales, 1 baño, 1 aseo, cocina, comedor. Calefacción a gas ciudad.

Alquileres Pisos

PISOS Y LOCALES de alquiler en distintas situaciones de Girona. Tel. 21 91 66.

RUSTIC CORNER

Tel. 64 14 58
LA BISBAL D'EMPORDÀ

VERGES. Gran casa pairal para restaurar con 4.500 m2. terreno. Buen precio.

CASTELL-EMPORDÀ. Casa habitable con fabulosa vista. Precio interesante.

GRAN CASA DE PIEDRA con 800 m2. de terreno. Precio 8.000.000 ptes.

GIRONA. A 3 km. gran masía 9 Has. de terreno. Precio interesante.

MONTNEGRE. Magnífica masía semirestaurada con 5 Has. terreno.

VERGES a 2 km. gran masía catalana con 1 Ha. terreno. Magnífica situación.

L'ESCALA. Masía catalana con 4.500 m2. terreno. Buen precio.

LA BISBAL a 5 km. Magnífica masía solitaria a 2 km. pueblo, entre vegetación, con 7 Has. terreno.

GRAN MASÍA restaurada con 1/2 Ha. terreno. Tiene piscina. Precio interesante.

PERATALLADA. Casa de pueblo restaurada. Buen precio.

PERATALLADA. 2 km. sensacional finca con 28 Has. cultivo. Granja, piscina, casa para guardas, etc.

CALELLA PALA FRUGELL. A 3 km. Gran casa restaurada con patio.

La Casa amiga

FINQUES Sant Narcís
api

COMPRA - VENDA LLOGUER

Avgda. Sant Narcís, 22 - entl. 3
Tel. 23 74 16 - 17005 GIRONA

- C/. ORIENT, piso 3 hab., baño y trastero.
- EN SA RIERA, vendo parcela de 2.000 m. para edificar chalet, al lado del mar.
- VENTA DE CASA con jardín y sin jardín, y locales comerciales en varias zonas.
- VENDO DESPACHO céntrico, 58 m2., totalmente instalado.

ALQUILER de pisos con o sin muebles, locales, despachos y parkings, diferentes situaciones. Tels. 21 97 58 - 21 97 62.

NECESITAMOS pisos y locales en alquiler, con y sin muebles, para nuestros clientes. Llamar al tel. 21 91 66.

Casas

PARTICULAR a particular vende torre en Girona cerca instituto Lluís Vives. Tel. 20 24 83.

VENTA DIRECTA en Begur, vista al mar, casas nuevas de diferentes características. Tel. 23 16 10.

A 10 MINUTOS de Girona se vende masía restaurada, gran vista panorámica, buen acceso, con cuarenta vasañas de bosque por 6.000.000 ptes. Razón tel. 52 51 80 de 8 a 9 mañana.

GARCÍA DE POU, S.A.
NECESSITA REPRESENTANT PER A HOSTALERIA PROVÍNCIA DE GIRONA

OFERIM:
- Sou
- Cotxe de l'empresa
- Comissió
- Seguretat Social

Interessats, km. 32'9 - Ctra. de Roses 17485. VILA-SACRA

VENTA de casas en Quart. 4 habitaciones, baño y aseo, amplio comedor y cocina. Acabados de calidad. Para información tel. 21 05 91 - 46 95 09.

Compras

COMPRO camiones, pago al contado. Tel. (93) 562 00 15.

SE COMPRAN casas y pisos. No importa estado ni situación. Pago al contado. Tel. 21 41 62.

Compra Venta

COMPRO muebles y electrodomésticos usados. Vacío pisos. Pago contado. Tel. 30 29 72.

BICOCA. Compra-venta de trastets vells i d'antiguitats. Visiteu-nos al barri vell de Girona. Pujada Rei Martí, 3. Tel. 21 81 13.

Enseñanza

CEM. Estem autoritzats pel Ministeri d'Educació i Ciència, amb la col.laboració d'INEM. Perruqueria i Estètica. Diferents horaris de pràctica. Escola CEM. C/. Eiximenis, 16, entl. Tel. 21 37 66 - 21 10 93.

Masajes

QUIRO-MASSATGISTA diplomada. Massatge terapèutic. Hores convingudes. Tel. 23 22 46.

QUIRO-MASSATGE TERAPÈUTIC. Hores convingudes. De 4-8. Tel. 77 25 18.

Motor

VENDO 127 GE-F y Capri 2.8 Inyección Accidentado. Teléfono 21 91 73.

VENC Pegaso Duper 3060, bon estat, preu interessant. Teléfono 46 95 10.

VENDO Jeep Diesel, descapotable. Tel. 30 17 27.

VENDO Renault-5 TS, 275.000 ptes. Tel. 30 17 27.

DE PARTICULAR a particular vendo Seat Panda rojo. Seminuevo. GE-N. Interesados llamar tel. 24 05 07. De 8-13.

COMPRE SIN HIPOTECA, SIN LETRAS, SIN GASTOS DE DIVISION HORIZONTAL Y CON SÓLO UN 10% DE ENTRADA

Disponemos de muchos pisos en toda Catalunya

Llámenos al tel. 93 / 201 71 33 de 8'30 a las 15 h. Srta. Mª Ángeles Sr. Ballester

SEA PROPIETARIO POR EL COSTE DE UN ALQUILER

GRAN OCASIÓN CAMIONES A PRECIO COSTE. T. (93) 656 62 61 Ebro carnet 2ª varios, cajas, furgones. Pegaso Europa con 2 cajas autosoportadas. Avia 2ª frigorífico. Ebro E-60 volquete 1ª y 2ª y M 100 varios. Pegaso Tractora matrícula nueva. Ebro E-110 en chasis y volquete. Pegaso Europa largo puerta elevadora. Facilidades de pago. Revisados. Tel. (93) 656 62 61.

Música

MUSICAL EIXIMENIS

PIANOS - ORGUES SINTETITZADORS Totes les marques

Distribuidor exclusiu ELECTRONICA YAMAHA

GRANS OFERTES COMPTAT! Terminis fins a 36 mesos

Pianos de lloguer Opció compra

Eiximenis, 18 GIRONA
Telèfon 20 63 86

Vilafant, 51 FIGUERES
Telèfon 50 59 66

MUSICAL EIXIMENIS

Pisos

PLATJA D'ARO: venem pisos a pocs metres platja, 3 dormitoris, 2 banys i parking. Telèfon 21 69 76.

EDEN MAR. Sant Antoni de Calonge, conjunto residencial apto de 230 m2., 3 h. dobles, 3 b. completos, vista sobre toda la bahía de Palamós. P.V. 20.500.000 ptes. Tel. (93) 257 67 45.

PARTICULAR ven pis carrer Rutlla. Tel. 20 79 40.

Relax

INSTITUTO DE BELLEZA. Bonstruc de Porta, nº 3, primera. Alta cosmética masculina. Masaje relax. Abierto de 10'30 mañanas a 8'30 noches. Sábados de 10-7'30. Visa-Master. Tel. 20 86 35.

FINQUES Molas

ALBERT MOLAS i ILLAS
Agent Propietat Immobiliària Col. 197
Plaça Catalunya, 6
Tel. 21 93 04 - GIRONA

COMUNICA ALS SEUS CLIENTS, AMICS I PÚBLIC EN GENERAL QUE A PARTIR DEL DIA 24 D'AGOST TORNAREM A ESTAR AL VOSTRE SERVEI EN LES NOSTRES OFICINES DE LA PLAÇA DE CATALUNYA Nº 6, GIRONA

EN S'AGARÓ, CONOZCA...

«JARDINES de S'AGARÓ»

Apart-chalet de alto-standing, al mar. Jardines privados y piscinas. Acabados de lujo, baños en mármol. Garage. Cocina de roble, equipada, únicos. Precios de lanzamiento 1ª fase, desde: 6.975.000 ptes. Facilidades. Trato directo.

Información: En propia finca, acceso por carretera de Platja d'Aro a s'Agaró. Pasado Disco Pacha y cambio rasante, primer desvío a la izquierda, dirección mar (seguir carteles indicadores). También al Tel. (972) 81 92 11.

Lluís Busquets i Grabulosa, «El llimerol» i el postmodernisme

Ara fa un any que es va traduir al castellà la novel·la «El llimerol», una de les darreres creacions de l'escriptor i col·laborador del DIARI DE GIRONA Lluís Busquets i Grabulosa. J. Llopart comenta la novel·la i l'enquadra dins el postmodernisme.

Alguns han sentit parlar del postmodernisme com de la darrera etiqueta cultural sortida de vés a saber quines ments, però que és imprescindible de posar-se a la boca a l'hora d'estar a la page de l'última de les modes. Ningú, però, no ha gosat encara atorgar-la a gaires dels nostres productes culturals. Amb no poques hesitacions em sembla que només s'ha pogut llegir que «Benzina», de Quim Monzó, podia encasellar-se dins dels paràmetres del postmodernisme. Bé, doncs, una de les darreres novel·les de Lluís Busquets i Grabulosa, «El llimerol/Papeles d'un ionqui» (Destino, 1984) que ara farà un any va sortir editada en castellà amb el títol «A contracorriente/Papeles de un yonqui» (Destino, 1986), em sembla que és un producte postmodernista absolutament paradigmàtic. I m'explico.

«El llimerol» és la història d'un jove nascut en els anys del benestar, els seixanta, que no es conforma amb la societat que troba i pensa enfrontar-s'hi com sigui, a costa del seu cap o de la seva salut. Aquesta seva actitud el porta a entrapar-se en el món de la droga des de la seva adolescència fins als vint-i-tants anys (la novel·la s'inicia i acaba amb una precisa data de temps extern: la massacre de Sabra i Xatila), en un itinerari que, fent-lo viatjar per Europa i Orient, el porta al desencís de la societat capitalista (viu del subfeineig a Londres i a Ginebra i fa contraband entre Egipte i Israel), al desencís dels països orientals (i aquesta experiència la fa a l'Índia), fins i tot, al desencís d'un socialisme comunitari, després de fer una

Portada de l'edició castellana de «El llimerol».

larga estada en un «kibbutz» israelià de règim comunista.

La novel·la, tota ella, és una truculència i Busquets ho sap: per això ell parla de crònica novel·lada. (De fet, en la versió castellana, ha reduït algunes de les primeres cartes i ha afegit un prefaci i un postfaci del tot emotius). La versemblança no se li pot negar, és clar, perquè, per postres, ha basat el seu relat en uns fulls veritables d'un drogaadicta barceloní. El que sí se li pot dir és que d'una manera molt perspicaç ha anat posant tots els ingredients perquè la novel·la li resulti creïble. Això, traduït en unes altres latituds, voldria dir que ha fet un còctel per a un best-seller. Aquí, però, això no sabem què és. Busquets és un «furbó», que diuen els italians, i això ell ho sap, perquè, a Itàlia, hi ha viscut quatre anys. Ha fet camí a poc a poc en el món de les lletres catalanes. Primer, com a periodista, va dedicar mitja dotzena d'anys a entrevistar-se amb la majoria d'escriptors de casa nostra. «Plores catalanes d'avui» li valgué el premi «Baldiri Reixach». Després entrà en el món de la literatura juvenil: «Viatge fantàstic» i «Històries de debó» també li van assolir premis. Amb una cosa i l'altra — de periodista encara no s'ho ha deixat i coordina una col·lecció de

literatura juvenil, «Lecturs Moby Dick» — ha anat fent cames, que diuen els ciclistes. I l'any 82 va sorprendre amb un títol ple d'ironia, però, també, sorprenent per la seva sinceritat, el seu pessimisme i la seva profunda reflexió: «(Qu) eixalades». La crítica, l'escassa crítica del nostre país, no va tenir altre remei que referir-s'hi. I ara ha fet un nou aprenentatge amb «El llimerol». Un aprenentatge més madur, si es vol, que fa esperar moltes coses. Busquets, si no la pífia, està al punt dolç de la bona confitura. Però llibres com «El rei de la banyera» (1985) o «Elda i el cavall de l'emperador» (1986) són per a lectors joves i només compten en el seu itinerari per allò que hem dit: fer cames.

I anem al postmodernisme. Jean-François Lyotard, al seu llibre «La condició postmoderna/Informe sobre el saber», defineix les coses així: «... s'entén per postmoderna la incredulitat amb relació als metarelats». I entén per metarelats les propostes i projectes modernistes, que apuntalaren, des del tombat de segle, almenys a casa nostra, els anhels de transformar la vida de tot el cos social en un voluntarisme progressiu d'innovació. El postmodernisme seria la crisi d'aquestes propostes i projectes.

L'itinerari del protagonista de «El llimerol», la novel·la de Busquets, no és sinó la contestació de totes aquestes propostes i projectes. Els experimenta de viu en viu i se'n sent decebut. La seva reclusió en la individualitat del drogaadicta o de la instrumentalització religiosa no deixa de ser tan mistificada i mitificada com la mística social modernista. Abans de bastir un món de nou en nou cal enderrocar el que tenim, sembla voler dir. Que la novel·la acabi amb una reintegració marginal en la societat de la qual ha sortit i amb una reacceptació de les seves arrels cristianes no deixa de ser una trampa sibil·lina davant la necessitat d'acabar la novel·la.

J. LLOPART

LA SARDANA

Apologistes de la sardana (IV)

Pere Coromines i Ambrosi Carrión

JOAQUIM GIRONELLA

El tan recordat i notable escriptor Pere Coromines, en la seva obra «Les gràcies de l'Empordà», diu referint-se a les «Sardanes de la Festa Major»:

«La vintivuitena gràcia de l'Empordà són les sardanes de la Festa Major. Encara, quan els meus pares eren joves, es ballava el contrapàs i la farandola. Avui, si no és el llevat de taula, tant al matí en sortir d'ofici com a mitja tarda a la plaça no sents més que sardanes». En Pep Ventura va reformar aquest costum empordanès. Ell és el creador de la cobla d'ara que resol amb ingènua senzillesa la intensa sonoritat pròpia de l'aire lliure, la claredat i exacta puntuació del ritme i l'entendridora riquesa del sentiment. Com els grans ordenadors de pobles, va encaminar l'ànima de la pàtria cap a una llei d'acció. Cal haver passat tot l'any a la muntanya espia la creixença de les plantes, observant la successió dels dies i de les estacions, mentre transiten pel firmament el sol i les estrelles, no oint més que les remors del vent, de les fonts, el cant dels ocells i el ressò tardà de les campanes per comprendre l'alliberadora alegria de la festa major.

Les primeres sardanes són l'expressió commovedora d'anhels llargament cobejats. La sardana imposa als balladors un gest noble i serè. Cadascú va escollint el seu lloc en l'ample anella que roda acompassada amb un ritme segur, per on el ball esdevé imatge viril d'aqueix món, on roden els homes vers les muntanyes i els astres del cel. Més cap al tard del darrer dia, el cansament desferma les ànimes; a la plaça una anella roda dins de l'altra i els humans corren adelerats, perca-

çant la felicitat que se'n va. El cor s'oprimeix aleshores i l'home sent que se li està acabant un any més de vida».

«Veient ballar sardanes», publica Ambrosi Carrión en el Butlletí del Foment de la Sardana Pep Ventura, any 1929: «He vist ballar la sardana a diferents indrets de Catalunya. A la vora del mar i al cim de les muntanyes. Ara de poc l'he vist dansar a Figueres, que ve a ésser la ciutat sagrada, la Meca dels sardanistes on es venera en «Pep», les seves sardanes i la seva tenora com si fossin un cant, unes cerimònies litúrgiques i una religió sagrada. A tot arreu, les nostres colles de sardanistes m'han semblat, més que dansaires, ministres d'una religió. Però enlloc no he sentit la força que lliga el ritme de les nostres muntanyes, de les nostres planúries i de la nostra mar, amb els fills de la terra, com una vegada a la platja de l'Escala on era ballada per pescadors i pescadores, molts d'ells amb els peus nus i tenint per fons el golf de Roses, que el sol de posta tornava de sang i d'or. Aquella sardana una mica feixuga tenia, però, una alta serenitat, una persistència tal del ritme i una aurifèmia tan ponderada que, més que contemplar unes sardanes, me se m'ase m'ar veure l'esperit de la nostra raça fet carn viva».

Ara, quan veig aquestes colles que salten i cargolen les cames com uns esperitats, recordo els pescadors empordanesos trepitjant ferm com si fossin fites a un lloc sagrat. I penso que la nostra dansa deu ésser això: una manifestació de l'esperit col·lectiu que afirmativament, i encara que sigui dansant, pren possessió de la terra».

LA BONA COMPANYYIA

Porti sempre la nostra targeta VISA.

Per sortir de casa és la millor companyia.

CAIXA D'ESTALVIS PROVINCIAL DE GIRONA

Plisetskaya i el ballet Bolshoi arribaren ahir a Madrid

Madrid.— La ballarina i coreògrafa Maya Plisetskaya, futura directora del Ballet Líric Nacional, arribà ahir a Madrid amb la companyia de dansa del Teatre Bolshoi de Moscou, per iniciar una gira que recorrerà nou ciutats durant gairebé dos mesos. El grup actuarà els dies 25 i 26 en el Festival Internacional de Santander i seguiran la gira per San Sebastián, Madrid, Vigo, la Corunya, Oviedo, Bilbao, Pamplona i finalitzaran a Palma el 14 d'octubre.

La companyia inclou en el seu programa «La Gaviota», coreografia de Maya Plisetskaya i música de Schedrin; «Giselle», amb coreografia de Coralli, Perault i Petipá; «La dama del perrito» de Schedrin i Levental; «La muerte del cisne» de Fokin i Saint-Saens; «Chopiana» de Fakin i Chopin; i «Carmen» de Bizet.

El ballet Bolshoi tornarà a Moscou al final de la gira, tot i que la primera ballarina haurà de tornar a l'Estat espanyol a final d'any per fer-se càrrec de la direcció artística del ballet del Teatro Líric Nacional, que ocuparà des de l'1 de desembre fins al mes de desembre de 1989.

CARTELERA

GIRONA

ALBÉNIZ Tel. 20 01 35
Superman IV: En busca de la paz. USA. Fantasía. Dir.: Sidney J. Furie. Int.: Christopher Reeve, Gene Hackman y Mariel Hemingway. Ante la creciente carrera de armamento, Superman decide interceder en el destino de la humanidad destruyendo todas las armas nucleares. Lex Luthor, totalmente en desacuerdo con la idea, inventa un ser a base de kryptonita para eliminar a Superman. H: 4.00, 6.00, 8.00, 10.30. Apto.

CATALUNYA 1 Tel. 20 23 93
Proyecto X. USA. Acción. Dir.: Jonathan Kaplan. Int.: Matthew Broderick y Helen Hunt. Un joven piloto es asignado para una misión de alto secreto en la que se hace amigo de un inteligente chimpancé a través del cual puede acceder a informaciones secretas. H: 4.15, 6.15, 8.15, 10.15. Apto.

CATALUNYA 2 Tel. 20 23 93
007: Alta tensión. Gran Bretaña. Acción. Dir.: John Glen. Int.: Timothy Dalton y Maryam D'Abo. James Bond es encargado de vigilar la desertión de un disidente soviético a quien una violonchelista checa intentará matar. El soviético revela la existencia de un proyecto de asesinato político, por lo que Bond decide investigar a fondo. H: 4.00, 6.10, 8.20, 10.30. Apto.

CATALUNYA 3
El laberinto de Malcolm. Australia. Comedia. Dir.: Nadia Tass. Int.: Colin Friels y John Hargreaves. Unos ladrones utilizan el talento de un joven genio para robar las cajas de los bancos por computadora, provocando una gran confusión en la policía. H: 4.15, 6.15, 8.15, 10.15. Apto.

COLISEO Tel. 20 27 47
Tres amigos! USA. Parodia de western. Dir.: John Landis. Int.: Chevy Chase, Steve Martin y Martin Short. Tres actores del cine mudo son requeridos por una joven mexicana para que eliminen a un cacique y sus secuaces, trabajo que ellos se toman como si fueran a interpretar una nueva película. H: 4.00, 6.00, 8.00, 10.30. Apto.

Mel Gibson, en «Arma letal».

MODERN A Tel. 20 30 89
Arma letal. USA. Acción. Dir.: Richard Donner. Int.: Mel Gibson y Danny Glover. Un veterano policía de color poco amante de la acción y un compañero que disfruta con el peligro reciben el encargo de investigar un caso que, tras un aparente suicidio, esconde un asunto de tráfico de drogas. H: 4.00, 6.05, 8.10, 10.20. 13 años.

MODERN B Tel. 20 30 89
Mordiscos peligrosos. USA. Comedia terrorífica. Dir.: Howard Storm. Int.: Lauren Hutton i Jim Carrey. Una condesa necesita de la sangre de jovencitos vírgenes para sobrevivir, lo cual hace que la búsqueda se haga cada vez más difícil, hasta que conoce en un club nocturno a un joven que reúne dichos requisitos y a quien iniciará en el mundo de los vampiros. H: 4.00, 5.40, 7.20, 9.00, 10.40. Apto.

PLAÇA A Tel. 20 38 59
El cuarto protocolo. Gran Bretaña. Espionaje. Dir.: John MacKenzie. Int.: Michael Caine, Pierce Brosnan y Joana Cassidy. Un agente británico des-

cubre un plan de la KGB para, después de transportar las piezas de una bomba atómica hasta Inglaterra, destruir la OTAN. H: 3.45, 6.00, 8.15, 10.30. 13 años.

PLAÇA B Tel. 20 38 59
Gothic. Gran Bretaña. Terror. Dir.: Ken Russell. Int.: Julian Sands y Gabriel Byrne. Una noche de 1816, Lord Byron reúne en su mansión al Dr. Polidori y al matrimonio Shelley, y les propone que materialicen sus pesadillas. H: 4.30, 6.30, 8.30, 10.30. 18 años.

PLAÇA C Tel. 20 38 59
Cuenta conmigo. USA. Drama. Dir.: Rob Reiner. Int.: Will Wheaton y River Phoenix. En los años 50, cuatro muchachos de doce años intentan vivir una aventura en el bosque, que les permita escapar de unos hogares conflictivos. El pretexto será la búsqueda del cadáver de un chico que desapareció unos días antes. H: 4.20, 6.20, 8.20, 10.20. Apto.

ULTONIA Tel. 20 22 77
Una familia tronada. Holanda. Comedia. Dir.: Dick Maas. Int.: Nelly Frijda y

Huub Stapell. Una familia antisocial se instala en una villa en las afueras de la ciudad, tras haber tenido que abandonar su domicilio a causa de la contaminación del suelo. Sus particulares costumbres morales chocan enseguida con las de sus vecinos, entre los cuales se encuentra un militar cuya esposa le abandona para irse con el hijo mayor. H: 4.15, 6.15, 8.15, 10.15. 13 años.

BANYOLES

MERCANTIL
Piratas. Francia-Túnez. Aventuras. H: Continua 4.00. Apto.

BLANES

MARYAN
El extranjero-oh! de la calle Cruz del sur. España. Comedia. **Platoon.** USA. Bélica. H: Continua 4.00. 18 años.

VICTÒRIA
El sargento de hierro. USA. Drama. **Quicksilver.** USA. Comedia. H: Continua 3.00. 18 años.

CASSÀ DE LA SELVA

LA COMA
Los hijos de Scaramouche. Aventuras. H: 5.00. **Una habitación con vistas.** Gran Bretaña. Comedia dramática. H: 6.40. Apto.

FIGUERES

EL JARDÍ Tel. 50 19 11
La venganza de Ninja. USA. Acción. **Los clandestinos de Asís.** Gran Bretaña. Drama. H: Continua 3.45. 18 años.

JUNCÀRIA Tel. 50 02 31
Mordiscos peligrosos. USA. Comedia. **Diamantes para la eternidad.** Gran Bretaña. Acción. H: Continua 4.00. 13 años.

LAS VEGAS Tel. 50 28 00
Cuenta conmigo. USA. Drama. H: Continua 3.30. Apto.

SAVOY Tel. 50 52 05
Cita a ciegas. USA. Comedia. H: Continua 4.00. Apto.

LA BISBAL D'EMPORDÀ

OLÍMPIA
El águila acecha la guarida del tigre. Acción. H: 4.00, 7.30. **Adela.** Catalunya. Policiaca. H: 6.40, 8.40. 18 años.

LLAGOSTERA

CASINO
Una habitación con vistas. Gran Bre-

taña. Comedia dramática. H: 5.00. **Los hijos de Scaramouche.** Aventuras. H: 6.40. Apto.

OLOT

COLON
Otra ciudad, otra ley. USA. Comedia. **War-bus.** Comedia. H: Continua 4.00. Apto.

GRIDO
Sufre mamón. España. Comedia. **La bestia y la espada mágica.** España-Japón. Acción. H: Continua 4.00. Apto.

PALAMÓS

ARINCO Tel. 31 54 73
Proyecto X. USA. Acción. H: 4.00, 7.30, 11.15. **Otra ciudad, otra ley.** USA. Comedia. H: 5.45, 9.30. Apto.

KYTON Tel. 31 40 95
Oxford Blues. USA. Comedia. H: 4.00, 7.45, 11.20. **Juguete mortal.** USA. Acción. H: 5.45, 9.30. Apto.

PLATJA D'ARO

AVINGUDA Tel. 81 76 65
Secretos indiscretos. USA. Comedia. H: 4.00, 7.50, 11.30. **El color del dinero.** USA. Comedia. H: 5.45, 9.35. Apto.

IVAN Tel. 81 80 82
King Kong 2. USA. Drama. H: 4.15, 7.45, 11.10. **Escuela de ladrones.** Italia. Comedia. H: 6.00, 9.35. Apto.

RIPOLL

COMTAL
Corazonada. USA. Musical. **Destroyer.** Italia. Acción. H: Continua 4.00. 13 años.

LA MOLINA
La ciudad, otra ley. USA. Comedia. **Ricas, riquísimas.** Comedia. H: Continua 4.00. Apto.

SANT FELIU DE GUÍXOLS

CATALUNYA Tel. 32 03 22
Sufre, mamón. España. Comedia. H: 5.00, 7.00, 9.00, 10.45. Apto.

TOSSA

GASPAR
El chico de oro. USA. Comedia. **Días rebeldes.** USA. Drama. H: Continua 4.30. Apto.

MONTSERRAT
Se acabó el pastel. USA. Comedia. H: Continua 6.00. Apto.

Cinemas **Modern** SALA A

4ª setmana d'èxit
Local refrigerat

MEL GIBSON · DANNY GLOVER
ARMA LETAL
PEL·LÍCULA DOTADA AMB L'ESPECTACULARITAT DEL SÓ
DOLBY STEREO
4 - 6'05 - 8'10 i 10'20

TEATRE **ALBENIZ**

CHRISTOPHER REEVE · GENE HACKMAN
SUPERMAN IV
EN BUSCA DE LA PAZ
2ª setmana d'èxit

PEL·LÍCULA DOTADA AMB L'ESPECTACULARITAT DEL SÓ
DOLBY STEREO
Horari: 4 - 6 - 8 i 10'30

Cinemas **abc** SALA b

Local refrigerat
Demà dilluns arriba

"CICCIOLINA"
EN
DESEO
de
MUJER
ILONA STALLER "CICCIOLINA"
LAURA GEMSER · RENA NIEHAUS
CARLO GIUFRE
Director: FRANCO BOTTARI PRO ZESA

Cinemas **abc** SALA a

2ª setmana d'èxit
Local refrigerat

MICHAEL CAINE · PIERCE BROSNAN
PRESIDENCIA ROBERTA
EL CUARTO PROTOCOLO
PEL·LÍCULA DOTADA AMB L'ESPECTACULARITAT DEL SÓ
DOLBY STEREO
Horari: 3'45, 6, 8'15 i 10'30

COLISEO **IMPERIAL**

LOCAL REFRIGERAT
3ª setmana d'èxit
ES MAS QUE UNA LOCURA... ¡SON TRES!

STEVE MARTIN · CHEVY CHASE · MARTIN SHORT
TRES AMIGOS!
PEL·LÍCULA DOTADA AMB L'ESPECTACULARITAT DEL SÓ
DOLBY STEREO
Horari: 4 - 6 - 8 i 10'30

Cinemas **abc** SALA c

Local refrigerat
Demà dilluns gran estrena

Ella es una artista
Los críticos piensan
que es atrevida
Los coleccionistas,
que es un genio.
Su más reciente
admirador la llama
cada noche...
para confesarle
su último crimen.
ATENCIÓN CRIMINALES
APOLOGY
(12) 356-4286
LESLY ANN VANDER
PETER WELLS

COLISEO **IMPERIAL**

LOCAL REFRIGERAT
DEMÀ DILLUNS, GRAN ESTRENA

KING KONG 2
UNA PRODUCCION
DINO DE LAURENTIIS
ENTERTAINMENT GROUP
BRIAN KERWIN
LINDA HAMILTON
JOHN ASHTON
PETER MICHAEL GOETZ
DIRECTOR:
JOHN GUILLERMIN
Efectos especiales: CARLO RAMBALDI
Música: JOHN SCOTT
LORTON
DEG.
PARA TODOS LOS PUBLICOS
¡Vuelve el más fabuloso héroe americano!
PEL·LÍCULA DOTADA AMB L'ESPECTACULARITAT DEL SÓ
DOLBY STEREO
Horari: 4, 6, 8 i 10'30

Las películas de la próxima semana

MIR HURTADO

«King kong 2»

¿Cómo se puede permitir semejante osadía?. Resulta que King Kong no murió en «King Kong '77» y Dino de Laurentiis no nos lo revela hasta diez años después. Durante una década entera, hemos recordado las lágrimas de Jessica Lange y la figura del gran gorila caído desde el Trade Center, pero ahora nos dicen que todavía conserva un hilo de vida y se la ha mantenido en coma durante todo este tiempo. La única posibilidad de salvación es un trasplante de corazón, algo de lo que va a cuidarse una eficiente doctora (Linda Hamilton, heroína de «Terminator»), con la ayuda de los milagros de la medicina moderna. Por otra parte, un explorador (Brian Kerwin) ha encontrado en Borneo un ejemplar hembra similar a King Kong a la que, no sin antes llamarla «Lady Kong», traslada a Atlanta. Ambos gorilas sienten su proximidad en tierras americanas y huyen juntos, perseguidos por militares y cazadores. La doctora y el

explorador tratarán de protegerlos frente a la agresividad humana. El hecho de que «King Kong» fuera despiadadamente criticada en su estreno no ha impedido que Laurentiis impulsara esta secuela, dirigida igualmente por John Guillermins y con efectos de Carlo Rambaldi. Los dos gigantes monos del film vienen a unirse al pequeño chimpancé de «Proyecto X», estrenada anteayer. (Albéniz).

«Apology»

Con el subtítulo «Una idea mortal», llega esta película de suspense en la que Lesley Ann Warren interpreta a una escultora que, preparando su próxima obra, pone un anuncio pidiendo llamadas a un contestador automático en que la gente exponga sus culpas. Lo malo es que uno de los comunicantes será un maniaco sexual buscado por la policía. Tras revelarlo a un periodista, la mujer se verá asediada por un inspector (Peter Weller) que le reclama las cintas, al tiempo que uno de los asiduos al contestador se propone ayudarla castigando al reportero. Dirigida por Robert Bierman, la

película ofrece una intriga llevada al límite, con situaciones y personajes que no son lo que parecen y una mujer que se ve atrapada en un asunto que ella misma ha iniciado. Es de agradecer la presencia de Lesley Ann Warren, excelente actriz en «Victor y Victoria» y «Eligeme», y la música del veterano y prolífico Maurice Jarre. (Plaça C).

«Deseo de mujer»

Esta producción italiana de 1977 se estrena con la presencia de la «pornodiputada» o «Cicciolina» Ilona Staller, en una de sus incursiones en el cine erótico. Dirigida por Franco Bottari y también con Laura Gemser en el reparto, «Deseo de mujer» es una película estructurada en tres episodios: una pareja de recién casados se dedica a filmar sus propias relaciones amorosas, un joven persigue a su novia hasta el despacho de su amante, y un sabio loco muestra a un joven un invento que le permitirá gozar de su deseada Cicciolina, la actriz porno de sus sueños. (Plaça B).

Una secuencia de «Apology».

Matthew Broderick, protagonista de «Proyecto X».

El cine soviético contraataca y lanza su propio «Rambo»

M.H.

Después de tanto tiempo soprotando la triste e interminable oleada de cine antisoviético procedente de los USA, resultaba extraño que los rusos no salieran de su particular frialdad para lanzar un contraataque, aun teniendo en cuenta que el cine soviético no gasta sus presupuestos en productos de este tipo. Al parecer, el «Rambo» de Stallone, aparte de ser uno de los espectáculos más degradantes que se han visto en una pantalla, ha sido lo que ha acabado con la paciencia de los soviéticos, a juzgar por el argumento de la película «Soviet: la respuesta», en la que su protagonista lucha «contra un enloquecido y perverso ex combatiente del Vietnam, manejado por un grupo de magnates del imperio americano». El director del film es Mijail Tumanishvili, hijo de Andrei Gromiko y, por supuesto, los buenos son los valientes y fabulosos marines soviéticos. La película se verá en España la próxima e inminente temporada.

TEATRE Ultònia

LES DIERON UN CHALET DE LUJO.
FUE COMO DAR MARGARITAS A LOS CERDOS

Una Familia Tronada

TRANSFORMARON UN CHALET DE LUJO EN UNA CASA DE LOCOS.

... ESTRENEM ELS DIVENDRES ...

electronics GIRONA

S
A
L
A
R
E
C
R
E
A
T
I
V
A

Canalejas, 1

EDIFICIO COLISEO

- * Abierto todos los días de 10.00 a 22.00
- * Local climatizado
- * Ambiente selecto

¡¡LIMÓN Y BABY 100, el último modelo de RF y Codere S.A.!!
¡¡Ven a probarla!!

CATALUNYA 1

DELS CREADORS DE «JUEGOS DE GUERRA»

Cumplir órdenes no es el único modo de convertirse en héroe.

MATTHEW BRODERICK

PROYECTO X

Es mucho más que una misión...
¡Es una arriesgada aventura!

TWENTIETH CENTURY FOX PRESENTA UNA PRODUCCION LASKER-PARKES
MATTHEW BRODERICK PROYECTO X «PROJECT X»
MUSICA DE JAMES HORNER DIRECTOR DE FOTOGRAFIA DEAN CUNDEY, A.S.C.
DISEÑO DE PRODUCCION LAWRENCE G. PAULL PRODUCTOR EJECUTIVO C.O. ERICKSON
HISTORIA DE STANLEY WEISER & LAWRENCE LASKER GUION DE STANLEY WEISER
PRODUCCION POR WALTER F. PARKES Y LAWRENCE LASKER
DIRIGIDA POR JONATHAN KAPLAN COLOR POR DELUXE

... ESTRENEM ELS DIVENDRES ...

TELEVISIÓN

- 08.45 Carta de ajuste.
- 09.00 Informe semanal.
- 10.00 El día del Señor. Santa misa.
- 11.30 Concierto.
- 12.00 Pueblo de Dios. «Nuestra gran herencia: Guadalupe».
- 12.30 Vida salvaje. «La avoceta». La avoceta es un ave perteneciente a la familia de las zancudas. Su plumaje es blanco con pintas negras, tiene el pico delgado y encorvado, cola corta y dedos palmados. Este ave vive en la desembocadura y estuario de los ríos.
- 13.25 Curro Jiménez. «Atrapados». Prosigue la reposición de esta serie española de aventuras con un episodio en el que el protagonista Curro Jiménez es falsamente acusado de un asesinato. Las fuerzas del orden se disponen a capturar al bandolero, y tienen la suerte de rodearlo, a él y a sus hombres, en una peña solitaria.
- 14.30 Siete días.
- 15.00 Telediario 1.
- 15.35 El inspector Gadget.
- 16.05 Estrenos TV. «Alerta roja». En una central nuclear de Minnesota se ha producido una grave avería que ha puesto en peligro todo el complejo.
- 17.45 Si lo sé no vengo. Programa-concurso presentado por Jordi Hurtado.
- 18.45 Dibujos animados. «El escuadrón diabólico. ¡Qué buenas vacaciones! Una gran confusión comienza cuando se hace pública la noticia de que aquél del Escuadrón Diabólico que sea el primero en atrapar al palomo tendrá unas vacaciones pagadas.
- 19.10 Parada de postas.
- 20.00 México precolombino. «El idioma secreto». Los antiguos mayas, cuya esplendorosa civilización tuvo su apogeo hace unos dos mil años, dejaron un sistema de escritura que hasta la fecha se ha mostrado indecifrabable.
- 20.30 Telediario 2.
- 21.35 Gran reportaje. «Alemán rico, alemán pobre».
- 22.30 Domingo cine. «Tamaño natural». Director: Luis García Berlanga. Intérpretes: Michel Piccoli, Rada Rassimov, Queta

Claver, Manuel Alexandre. A los cuarenta y cinco años, Michel es un hombre que ha conseguido realizar todo lo que ha planeado según una convencional escala de valores: tiene trabajo, una mujer brillante y hermosa, una amante joven y apasionada. Cosas que, para mucha gente como Michael, representan el éxito. Un día, el capricho pueril le impulsa a adquirir un objeto más de los que ofrece la sociedad de consumo, una muñeca de goma con absoluta sensación de realidad, que según la publicidad no sólo va a cambiar su existencia, sino también va a darle la real medida de lo que él es en lo más profundo de su personalidad. Michel llega a su clínica con la muñeca y cuando termina su trabajo, se complace admirándola y acariciándola.

00.15 Despedida y cierre.

- 10.00 Missa.
- 10.45 Tú puedes.
- 11.00 La buena música.
- 12.00 Estudi estadi.
- 18.00 Sesión de tarde. «La estrella de la India». (1954). Director: Arthur Lubin. Intérpretes: Cornel Wilde, Jean Wallace, Herbert Lom, John Slater, Walter Rilla, Basil Sydney. Pierre Saint-Laurent, un joven noble francés, regresa de la guerra y se encuentra con la sorpresa de que sus posesiones han sido requisadas y su castillo está ocupado por la bella Katrina, viuda de Lobet, quien había muerto durante un duelo frente al vizconde de Narbonne. Katrina promete a Pierre devolverle sus posesiones a condición de que recupere un gran zafiro, la «Estrella de la India», que Narbonne robó a su difunto marido. Pierre descubre que esta historia no es cierta: Katrina es una espía cuyo objetivo es recuperar esta joya que había sido sustraída de una colección por un hombre próximo a Narbonne.
- 19.30 Los diminutos. «En busca de una abuela».
- 20.10 Como el perro y el gato.
- 21.00 L'informatiu cap de setmana.
- 21.30 Debat 2.
- 22.30 Transmisión deportiva. «Balonmano».
- 24.00 Despedida y cierre.

- 12.00 Carta d'ajust.
- 12.25 Començament d'emissió.
- 13.30 Bàsquet: Final de la Lliga 1ª B.
- 15.00 Telenotícies cap de setmana.
- 15.30 Al vent entre els salzes.
- 16.00 La gran vall. «En Joshua Watson». Les tensions creixen quan s'acosta la data de la celebració del «rodeo» anual, en el qual competeixen els Barkley i els Morton. Nick està conveçut que aquest any els guanyadors seran ells, perquè han trobat un foraster, Joshua Watson, perquè els representi. Però després descobreix que Joshua està buscant per la justícia d'Arizona.
- 16.45 El meravellós circ de la mar. «El planeta aigua».
- 17.10 Artesania. «Fang de terrissa».
- 17.35 L'home i la ciutat. «Les mans de l'amor». Ellen Lewis, una amiga de l'alcalde Alcalá que treballa com a assistent social, li demana ajuda per retornar la custòdia del petit Tommy als seus pares, un matrimoni de sords.
- 18.10 Música vista. «Orquestra Maravella».
- 19.10 La ruta de la seda. «El país dels cavalls que volen com el vent».
- 20.00 Mecanoscrit del segon origen. (1). Una invasió d'extraterrestres destrueix la Terra i ells aconseguen salvar-se perquè en el moment de l'atac es trobaven sota terra. Alba y Dídac contemplen horritzats com el seu poble ha quedat en ruïnes.
- 20.30 Telenotícies cap de setmana.
- 21.00 30 minuts. Reportatges informatius d'actualitat que es traslladen a diferents punts de la geografia mundial per cobrir l'actualitat informativa i els temes d'interès periodístic.
- 21.30 A cor obert. «Recta final». Auschlander ha de prendre una difícil decisió quan, durant la conflictiva vaga d'infermeres, l'alcalde amenaça de tancar el St. Eligius si en quaranta-vuit hores no arriben a un acord. Ehrlich, nerviós, ha de realitzar en solitari una delicada operació quirúrgica. Els Graig tornen de vacances de Hawai i cometen l'error de contractar els ordenances Luther y Warren perquè netegin la paret de la cuina.
- 22.30 Cita amb l'esport.
- 23.30 Fi d'emissió.

Michel Piccoli y su adorada muñeca.

«Domingo cine» (TVE-1, 22.30 h.)

«Tamaño natural»

TVE ofrece esta famosa película de Luis García Berlanga, recordada por el escándalo que levantó en su estreno por diversos países. Producida en 1974, tardó algunos años más en verse en nuestro país, puesto que la censura consideró inadecuado el tema de un dentista (admirable Michel Piccoli) que se enamora de una muñeca de tamaño natural y se desentiende de su matrimonio. A causa de las trabas que había encontrado en España, Berlanga rodó la película en Francia y, a pesar de que muchos la vieron como pornográfica, contiene una madura reflexión acerca de la soledad del individuo y las relaciones de pareja, con resultados mucho más satisfactorios que la reciente «I love you», de Marco Ferreri.

RADIO

- 08.00 Bonjour la France.
 - 09.10 Zappe Zappeur.
 - 10.15 Tarzán.
 - 11.15 Trente millions d'amis.
 - 13.00 Le journal de la Une.
 - 13.25 Starsky et Hutch.
 - 14.20 Sports dimanche.
 - 18.25 La roue de la fortune.
 - 19.10 Pour l'amour du risque.
 - 20.00 Le journal de la une.
 - 20.35 Cartouche.
 - 23.10 Sports dimanche soir.
 - 00.00 Journal.
- RADIO GIRONA OM**
08.00 Bon diumenge. 08.30 Avui és festa. 9.05. Santa Missa. 10.03 Bon diu Girona. 12.03 El gran musical. 14.03 El món per un forat. 17.00 Carrusel deportiu. 21.03 Dominical deportes. 22.03. Coplas de mi SER. 23.00 Hora 25.
- RADIO GIRONA FM**
07.30 La música de tu vida. 21.00 Dominical deportes.
- RADIOCADENA GIRONA OM**
07.03 Els matins de Radiocadena. 13.00 Connexió RCE. 13.20 Taula de redacció. 14.30 Connexió RCE. 15.03 Hora 15. 16.00 Dia a dia. 17.55 Connexió RCE.
- RADIOCADENA GIRONA FM**
07.03 El primer compàs. 09.00 Dial 2. 14.00 Taula de redacció. 14.10 RCE Compàs-connexió RCE. 16.00 Dial 2. 20.00 Connexió RCE.
- RADIO GRUP**
09.00 Música/esports. 14.00 I de postre música. 16.00 Ràdio Barça en joc/Especial esports Ràdio Grup. 20.30 Informatiu esportiu local. 21.30 Connexió programació Cadena 13.
- RADIO COSTA BRAVA**
07.05 La ràdio brava. Ràdio fórmula musical-informativa al llarg del cap de setmana. 13.05 Ràdio-notícies RCB. 01.00 Connexió Cadena 13. (Ràdio Barça).
- RADIO OLOT**
09.00 Missa. 09.30 Audició de sardanes. 10.30 Visca l'estiu. 11.00 Informatiu CR. 13.30 Informatiu Ràdio Olot. 21.15 Nits d'estiu. 22.30 Toca qui toca. 24.00 Connexió CR.
- RADIO POPULAR FIGUERES O.M.**
09.00 El madrugón. 09.00 I la música continua... 09.15 Diumenge és festa. 09.45 I més música... 10.00 Viva el domingo. 13.00 Protagonista la notícia. 15.00 Femenino plural. 17.00 Tiempo de juego. 23.00 Pianísimo. 24.00 Gran parada. 04.00 Crónica del alba.
- RADIO POPULAR FIGUERES F.M.**
09.00 Musical. 10.00 Santa Missa des de la parroquia de St. Pere de la nostra ciutat. 10.45 I la música continua. 13.30 I més música... 15.00 Mundo negro. 16.00 Ràdio esport. Cap de setmana (Inclou partit U.E. Figueres). 20.00 Connexió OM.
- RADIO SER EMPORDA**
De 00.00 a 23.00 Els 40 principals. De 23.00 a 00.30 Hora 25.

- 08.50 Flash d'informacions.
- 09.00 Emission islamique.
- 12.05 Ma fille, mes femmes et moi.
- 13.00 A2 midi.
- 13.20 Les deux font la paire.
- 14.10 La chasse aux trésors.
- 18.30 Stade 2.
- 19.30 Quoi de neuf, docteur?
- 20.00 Journal.
- 20.30 Mystère et bas nylon.
- 21.45 Les carnets de l'aventure.
- 22.30 Jazz à Antibes.
- 23.50 Edition de la nuit.

- 12.00 Dialectales.
- 13.30 Forum RMC.
- 14.30 Sports loisirs.
- 18.00 Amuse 3.
- 18.25 RFO Hebdo.
- 18.55 Amuse 3.
- 19.45 Cherchez la France.
- 20.05 Paul Hogan Show.
- 20.30 Sur la piste du crime.
- 21.25 France à la carte.
- 21.50 Soir 3.
- 22.35 Le joueur d'échecs.
- 00.35 Fin des émissions.

Final de la Lliga Catalana (TV3, 13.30)

El Valvi de basket, en directo

REDACCIÓ

A la una y media de este mediodía, las cámaras de TV3 ofrecerán desde el pabellón de Sícoris (Lleida) la final de la Lliga Catalana de Primera B de basket, en la que tomará parte el equipo gerundense del Valvi. Su rival en la misma será el Andorra, que sorprendentemente derrotó a los hombres de Guifré Gol en la jornada inaugural.

Ahora, la revancha está servida y el Valvi vuelve a partir como favorito para adjudicarse la Lliga de Primera B y acceder de esta forma a la que disputarán dentro de unas fechas los conjuntos catalanes de Primera División. Hay que destacar que el Andorra no perdió ninguno de sus tres partidos de la fase previa.

Además, los seguidores que no han tenido la oportunidad de desplazarse a Lleida durante estos días podrán contemplar por primera vez al Valvi Girona en la actual temporada. Recuerden que la cita será a partir de la una y media del mediodía, por TV3.

El Valvi, por TV3.

DIARI DE GIRONA
LOS SITIOS

el primer
bon dia

RAMON
ROVIRA

Aprender música

AIXÒ de la música clàssica s'ha posat de moda. Potser no es pot parlar de música clàssica sinó de música seriosa, però ja ens entenem.

Des de la meua absoluta desconexió d'un món que sospito absolutament apassionant, em sembla bo que hi hagi un desvetllament general entorn d'aquest fenomen ciutadà i social. Quan les modes reverteixen directament en una major formació dels ciutadans, no cal fer-hi escarafalls, sinó més aviat tot el contrari. Les emissores de ràdio han començat a buscar espais concrets per promoure la seva particular música clàssica i fins i tot algunes han creat canals específics per divulgar amb el màxim de qualitat aquest tipus de música. Per posar-ne dos exemples ben concrets, només caldria parlar per exemple de Catalunya Música de les emissores de la Generalitat de Catalunya, o del canal de música clàssica de Ràdio Nacional d'Espanya.

Aquesta passió per la música potser tingui alguna relació amb el major grau de formació que els infants reben des de l'escola estant. És evident que la major part de les generacions pretèrites quan anaven a l'escola els mestres prou feina tenien per ensenyar-nos les quatre regles i entestar-nos fins al magí la formació de l'Espiritu Nacional. Un cop superada aquesta etapa nefasta, els alumnes tenen altres inquietuds i entre ells hi ha la formació musical. Avui dia és per tant molt més probable que apareguin nous Pau Casals que no pas fa uns temps, i això lògicament es deu a un major grau de formació assolit a l'escola i que d'acord amb la predisposició de cada alumne es pot desenvolupar amb major o menor intensitat. En qualsevol cas em sembla que els ex-alumnes dels anys seixanta ens hem perdut una gran oportunitat d'aprendre des del bressol moltes coses, però fonamentalment una formació més humana que possiblement avui ens ensenyaria a gaudir amb una major intensitat de tot allò que és l'esperit social i la intensitat de les arts.

Objetivo prioritario contemplado en el plan de seguridad olotense

Lucha contra la prostitución y la droga en el casco antiguo de Olot

FRANCESC RUBIÓ
Corresponsal

Olot.— El barrio viejo de Olot continúa siendo objetivo de la seguridad ciudadana encabezada actualmente por delegación desde la Alcaldía por Ignasi Espon.

Después de diversas entrevistas entre el regidor delegado y el jefe de la Policía Municipal, Josep Torrent, se continuará la campaña para evitar que haya chicas que practiquen la prostitución en la calle del Tura, Clivillers y cercanías.

Ignasi Espon, a pesar de considerar que se ha reducido el problema, manifestó al DIARI DE GIRONA-Los Sitios que «es un objetivo prioritario erradicar la prostitución en las calles del casco antiguo. Se ha conseguido, en gran parte, evitar que fuesen más numerosas, pero la problemática continúa estando presente en las calles, según han manifestado los vecinos y comerciantes de la zona».

Una de las primeras actuaciones volverá a ser la de reunir a la Junta de Seguridad, formada por la Policía Municipal, la Guardia Civil y los

responsables municipales, para emprender acciones conjuntas.

Antes de la última reunión de la Junta de Seguridad, se habían establecido vigilancias conjuntas de la policía y la Guardia Civil para evitar este conflicto. «Sabemos que la insistencia es el arma más válida para erradicar de raíz la problemática de la prostitución y el tráfico de drogas en el casco antiguo de la ciudad».

Al parecer, la prostitución callejera ha vuelto a las calles de esta zona, por lo que el próximo martes la comisión de vecinos y comerciantes del Clivillers y calle del Tura se reunirán con los responsables de la Policía Municipal y el delegado de seguridad ciudadana d'Olot. «Es muy importante conocer las opiniones de los vecinos, puesto que día a día viven este conflicto, del que se consideran perjudicados. Últimamente se han producido abandonos de viviendas del casco antiguo a consecuencia de esta degradación».

Según manifestó Ignasi Espon, la Policía Municipal viene realizando una labor muy importante, no obstante será necesario continuar-

la dotando a este cuerpo de más efectivos, lo que implicaría ampliar la plantilla de cuarenta policías a un número más elevado, que sería determinado en un estudio sobre las funciones a cubrir. «De entrada los presupuestos no lo contemplan, pero nos damos cuenta de que es necesario dotar de más agentes a este cuerpo, para poder tener una policía equilibrada que asuma la responsabilidad necesaria para garantizar la seguridad en Olot».

La colaboración entre la Policía Municipal y la Guardia Civil pasará a estar complementada con el asesoramiento de las autoridades judiciales de la ciudad. «Lo que podemos hacer nosotros es pedir la documentación a la gente sospechosa, y detenerlos si no la llevan. Pero todo esto es insuficiente ya que al poco tiempo vuelven a estar en la calle».

Por otra parte, el tráfico de drogas es uno de los objetivos a trabajar con más intensidad. «Tenemos conocimiento de su existencia, y trabajaremos conjuntamente con la Policía Municipal para erradicar todos los focos existentes en Olot».

Coordinación con Sanidad

El problema de la prostitución ha aumentado la preocupación de los responsables del Consistorio de Olot al detectarse enfermedades venéreas y contagiosas, comprobadas desde el área de Sanidad. «Sobre este tema es necesario establecer una colaboración con Sanidad -dice Ignasi Espon- para informar a los ciudadanos del peligro que comporta mantener este tipo de relaciones con gente que practica la prostitución en el casco antiguo».

Por otra parte, estaría complementado con una campaña de sensibilización ciudadana, además de inspecciones periódicas en los lugares donde se realiza esta práctica. «Es necesario, de una vez por todas, que podamos conseguir la normalización del ambiente de convivencia en este sector. Nos gustaría poder conseguirlo antes de las fiestas del Tura, dado que esta zona es una de las más concurridas por los ciudadanos de Olot».

Posible alta para la herida en el parque acuático de Salou

Tarragona.— Eva de la Rosa Hernández, de 17 años de edad, que sufrió conmoción cerebral como consecuencia de un accidente ocurrido en el parque acuático «Aquadark», de Salou, puede abandonar hoy la Residencia Juan XXIII de Tarragona, donde fue ingresada el pasado jueves.

Un portavoz del equipo médico que la atiende señaló ayer que la paciente, que estaba en observación durante 24 horas, seguía «curso favorable en su traumatismo craneo-encefálico, y no existen indicios de complicación neurológica».

El accidente se produjo el pasado jueves cuando la joven, que reside en Madrid, descendía sobre un neumático por el tobogán denominado «Río Salvaje» cuando recibió un fuerte impacto chocando contra una prima suya, lo que provocó que Eva de la Rosa saliera despedida contra una de las paredes de cemento del tobogán.

Ayer, la familia de la accidentada, que pasa sus vacaciones en Salou, no había decidido todavía si iniciaría acciones legales contra la dirección del parque acuático.

«Aquadark», que ha sido inaugurado a principios de este verano, recibe casi diariamente a unas 4.000 personas, la mayoría jóvenes y niños, y es una de las pocas instalaciones de este tipo que utiliza agua salada.

Este accidente se ha producido días después de la muerte de un niño de once años, a raíz de un accidente en el parque acuático de Platja d'Aro.

3 personas muertas en las comarcas gerundenses

Girona.— Josep Mª Moncanut Font, de 21 años de edad, resultó muerto ayer por la madrugada, cuando el vehículo que conducía, el Rover Vitesse GE-8298-Z, se cayó por el puente de la Avinguda de França de Girona.

Según fuentes de la Policía Municipal, el vehículo iba en dirección a Girona cuando a la entrada del puente se precipitó por la parte izquierda del mismo.

Tras la caída, Josep Mª Moncanut, vecino de la calle Josep Mª Andreu de Sant Joan de les Abadesses, quedó atrapado en el interior de su automóvil, siendo necesaria la intervención de los bomberos para rescatarlo herido de gravedad.

El conductor del vehículo fue trasladado urgentemente al hospital de Girona, donde falleció poco después de ingresar.

En el Rover Vitesse accidentado viajaba también el vecino de la calle Lorenzana de Girona Albert Carbó Riugent, de 20 años de edad, que resultó herido y fue ingresado en la misma residencia sanitaria.

Según fuentes de la Policía Municipal, tras la caída, Albert Carbó consiguió salir del vehículo y subir a la calzada, donde una ambulancia de la Cruz Roja le trasladó al hospital de Girona.

Fallece arrollada por el tren en Flaçà

Julia Piferrer Vidal, de 74 años de edad, falleció ayer al ser arrollada por el tren en el paso a nivel de la estación de Flaçà.

Los hechos se produjeron poco después de las ocho y media de la mañana, cuando

un convoy de mercancías arrolló a la anciana de Flaçà, cuando esta intentaba cruzar el paso a nivel de la estación de Renfe.

Según fuentes de la compañía ferroviaria, Julia Piferrer, nacida en Sant Joan de Mollet, cruzó el paso a nivel cuando estaba la barrera bajada y las luces intermitentes advirtiendo del paso del convoy.

El cuerpo de Julia Piferrer, que resultó muerta en el acto, quedó completamente destruido, de ahí que el levantamiento del cadáver se prolongase durante una hora, ya que el juez se personó a las 10'30 horas y la retirada del cuerpo finalizó a las once y media.

Según fuentes de Renfe, los maquinistas del convoy de mercancías que arrolló a la anciana tuvieron que ser relevados, al no estar en condiciones de continuar su trabajo. Por otra parte, señalar que desde las 8'39 horas hasta que finalizó el levantamiento del cadáver, ningún tren circuló por la vía donde se produjo el accidente, haciéndolo por la que discurre a su lado.

Hallado el cadáver de una mujer en Bonmatí

Bonmatí.— El cuerpo sin vida de Estrella Puig fue hallado, colgado por el cuello, en el interior de su casa de la calle Eugeni Casacuberta de Bonmatí.

El cuerpo de Estrella Puig, que no presentaba signos de violencia, fue encontrado por su marido a las cinco de la tarde del pasado viernes. Posteriormente, el juez de Amer procedió al levantamiento del cadáver.

7 reclusos de Figueres, en huelga de hambre

Figueres.— Siete internos del Centro Penitenciario de Figueres iniciaron a principios de esta semana una huelga de hambre intermitente en protesta por la dureza del régimen penitenciario, según fuentes de la prisión.

Dos de los reclusos en huelga de hambre fueron trasladados a las prisiones de Barcelona y Tarragona, y un tercer interno al Centro Psiquiátrico de Girona.

El detonante de la situación fue la muerte de Juan Batista Duran, ocurrida el pasado día 5 de agosto, por sobredosis de droga o por encontrarse ésta adulterada, lo que provocó un mayor control y vigilancia por parte de los funcionarios.

Como consecuencia de ello, un interno aquejado del síndrome de abstinencia abofeteó a un funcionario, por lo que fue puesto en régimen de aislamiento e inició una huelga de hambre.

Otros seis internos se solidarizaron con él, protestando por la falta de visitas «vis a vis», por el régimen penitenciario, que consideran excesivamente duro, y por la lentitud de la justicia, ya que todos ellos se hallan en situación de detención provisional por supuestos delitos contra la salud pública y robo.

Autolesionados

Varios de estos reclusos, que también se encuentran en régimen de aislamiento, se autolesionaron con hojas de afeitar, debiendo ser atendidos en el mismo centro.

Según Fernando Velasco García, director en funciones de la cárcel de Figueres, el médico del centro controla diariamente el estado de los huelguistas y sus funciones vitales, sin que hasta el momento su estado de salud sea alarmante.

Fernando Velasco declinó, ayer, hacer públicos los nombres de estos reclusos para no alarmar a sus familiares y por el carácter intermitente de la huelga.

ANUNCIIS
AL SEU
DIARI

De conformidad con lo dispuesto en el art. 86 de la Ley de Sociedades Anónimas, de 17 de julio de 1951, se anuncia que la Compañía Mercantil **Torrent Fàbregas, S.A.** inscrita en el Registro Mercantil de Girona al Tomo 439, Libro 345 de la Sección 3ª de Sociedades, folio 154, Hoja nº 6316, inscripción 1ª con nº A17-088600, por Acta de fecha 5 de septiembre de 1986 ha acordado:

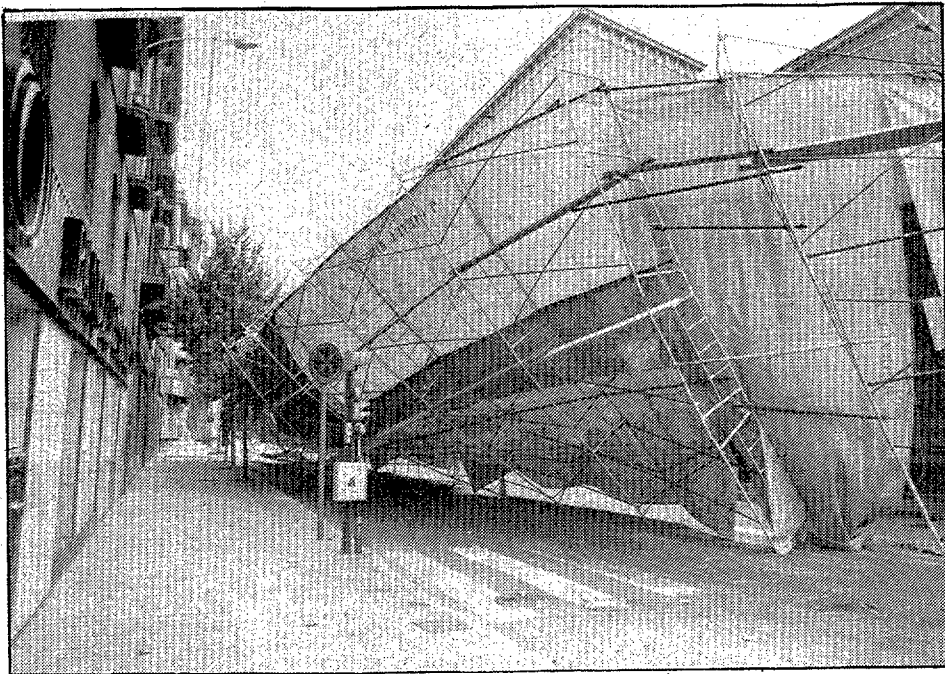
1º. El cambio de su denominación, constituyéndose como **Construcciones Cuatrocientos, S.A.**

2º. El traslado del domicilio social de la calle Aiguaviva nº 33, de Lloret de Mar, a calle Mas Baell nº 19, de Lloret de Mar (Girona).

Fdo.: EL ADMINISTRADOR

Había sido instalado el pasado viernes por la empresa «Obycall»

Se desploma el andamio del edificio de la gasolinera «Sanllehí» de Girona

Los árboles de la Ronda Sant Antoni Mª Claret evitaron que el andamio se desplomara sobre la acera. (Foto DANI DUCH).

REDACCIÓN

Girona.— Minutos después de las dos de la tarde de ayer se des-

plomó el andamio de la empresa «Obycall andamios», que circundaba el edificio de la gasolinera «Sanllehí» para proceder a su de-

molición sin que las runas cayesen sobre la vía pública.

El edificio de la citada gasolinera, ubicado en la confluencia de la calle Barcelona con la Ronda Sant Antoni Mª Claret de Girona, fue rodeado el pasado viernes por una estructura metálica con tendales.

Desplome

Durante la tarde de ayer, el andamiaje cedió, desplomándose sobre la Ronda Sant Antoni Mª Claret, sin que afortunadamente hubiera que lamentar desgracias personales, puesto que en aquellos momentos ningún peatón, ni ningún vehículo, transitaban por la referida calle.

La estructura y los tendales cubrieron toda la superficie de la citada calle, excepto la acera del lado contrario de la gasolinera, debido a que el andamio quedó apoyado sobre tres árboles plantados en la misma.

En cuanto al lado de la calle Barcelona, el andamio no llegó a caer, aunque quedó adosado a la fachada del edificio de la gasolinera.

Fuentes de la Policía Municipal de Girona manifestaron ayer que las causas del siniestro se desconocían, añadiendo que posiblemente un périto revisaría el andamio desplomado.

Intervención Policía Municipal

Tras tener conocimiento de los hechos, la Policía Municipal de Girona bloqueó los accesos a la Ronda Sant Antoni Mª Claret, en previsión de que la estructura metálica pudiese acabar de desplomarse, con el correspondiente riesgo para las personas que transitasen por la calle.

Para evitar la circulación de vehículos y el paso de peatones, la Policía Municipal colocó vallas en los cruces de la Ronda con la calle Barcelona y la calle Ferrán Agulló, sin embargo varios transeúntes siguieron pasando por la misma.

Como medida preventiva, puesto que existía la posibilidad de que la estructura metálica se desplomase por completo, invadiendo la

calzada de la calle Barcelona, los vehículos que transitaban por la misma con dirección a Figueras fueron desviados por la calle de la Creu.

Tras el desplome del andamio, la Policía Municipal intentó contactar con la empresa «Obycall andamios», para que sus trabajadores se encargaran de retirar el andamiaje de la calle, cosa que no fue posible puesto que al ser sábado no trabajaban.

Horas después de producirse los hechos, una brigada de cuatro trabajadores del propietario del edificio se ocupó de retirar de la calle la estructura metálica con tendales, de forma que pudiera restablecerse la circulación.

El desplome del andamio causó la rotura de varias ramas de los árboles de la Ronda Sant Antoni Mª Claret, y afectó a un semáforo y alguna señal de tráfico, según fuentes de la Policía Municipal.

En definitiva, todo quedó en un sobresalto para las personas que vieron desplomarse el andamio, así como para las que oyeron el estruendo que provocó la caída.

POUS PER AIGUA ATENCIÓ

NO PAGUEU MÉS PER LA MATEIXA FEINA
CONTRACTEU ARA EL VOSTRE POU A
PARTIR DE 4.500 PTES./METRE AMB
AIGUA (ENTUBAT)

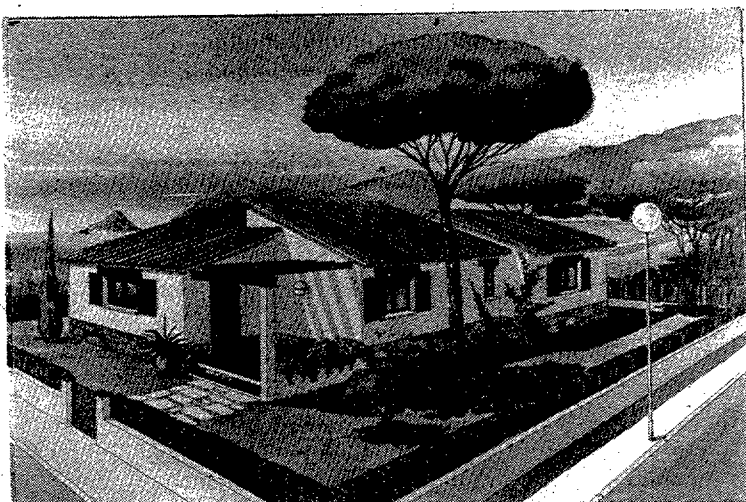
PERFORACIONS A ROTOPERCUSIÓ
PNEUMÀTICA EN TERRENYS DE ROCA

FRANCESC
VERDAGUER
DUPAN.

POUS I PERFORACIONS

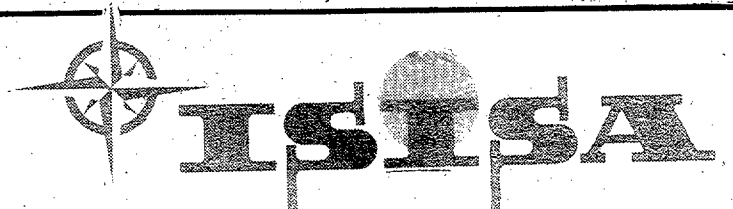
Mas Guèmol, 14
Tel. 57 07 71
BANYOLES

A L'ESCALA I BELLCAIRE

PVP 4.400.000 ptes.

CONSTRUCTOR PROMOTOR

XALET individual 200-300 m² terreny. 2 o 3 habitacions i garatge. Jardí i tanques. Servei d'aigua i llum. Piscina i tennis comunitaris. Crèdit 70%. Rendibilitat màxima amb lloguers.

- * Disposem de diversos tipus de cases i d'apartaments
- * Demaneu informació sense compromís

NOM _____
ADRESSE _____
TEL. _____

C/. Avgda. Montgó, 4
C/. Port, 20

L'ESCALA Tel. 77 04 17
L'ESCALA Tel. 77 26 61